

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Ἡ ΤΟΤ

Ἡ ΡΟΔΟΤΟΥ
Ἀλικαρνασσεως

ἹΣΤΟΡΙΑ.

HERODOTI
HALICARNASSENSIS

HISTORIA.

EX EDITIONE JACOBI GRONOVII;

TOMIS NOVE M.

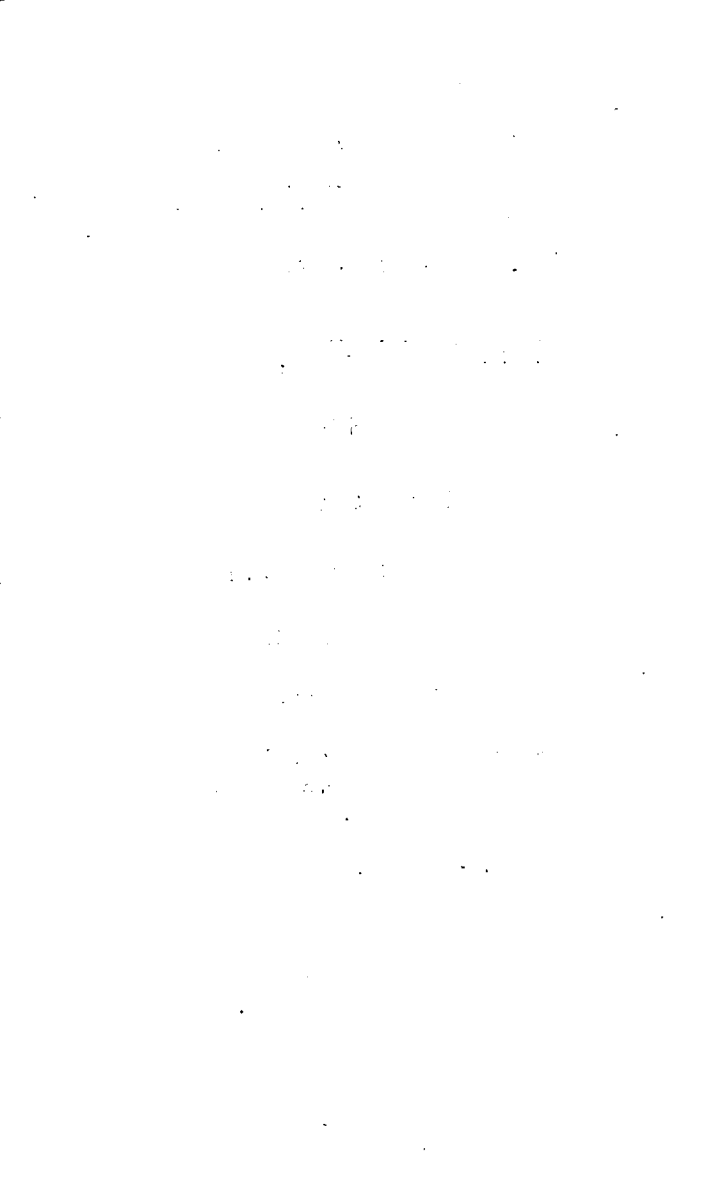
COLLATUMQUE NOVE MUSIS OPUS. HOR.

ADJECTUS EST, EX EADEM EDITIONE, LIBER DE
VITA HOMERI; VULGO SED FALSO, ADSRIPTUS
HERODOTO.

TOM. IV.

GLASGUA E:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXECUTEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
MDCC LXI.

ΤΩΝ ΤΟΥ
ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΊΣΤΟΡΙΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ,
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

HERODOTI
HISTORIARUM
LIBER QUARTUS,
QUI INSCRIBITUR
MELPOMENE.

TOM. IV.

A

ΤΩΝ ΤΟΥ
 ΗΡΟΔΟΤΟΥ
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ
 ΤΕΤΑΡΤΗ,
 ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ
 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο
 ἐπὶ Σκύθας αὐτῷ Δαρεῖς ἔλασις. ἀνθεύ-
 σης γὰρ τῆς Ασίας ἀνδράσι, καὶ χρημάτων
 μεγάλων συνιόντων, ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος
 τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι ἐσ-
 βαλόντες ἐς τὴν Μηδικήν, καὶ νικήσαντες μά-
 χη τὸς ἀντιπυμένους, ὑπῆρξαν ἀδικίης. τῆς
 γὰρ ἄνω Ασίας ἤρξαν (ὥς καὶ πρότερόν μοι
 εἴρηται) Σκύθαι ἔτεα δυῶν δέοντα τριήκον-
 τα. Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον
 ἐς τὴν Ασίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς
 Μήδους. οὗτοι γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέ-

HERODOTI

HISTORIARUM

LIBER QUARTUS,

QUI INSCRIBITUR

MELPOMENE.

POST Babylonis expugnationem, ipse Darius adversus Scythas expeditionem fecit. Nam quum floreret viris Asia et magno pecuniae proventu, cupido incessit ei Scythas ulciscendi: quippe qui priores injuriam intulissent, quum Mediam ingressi essent, et eos qui resisterant, proelio vicissent. Etenim Scythae (quemadmodum et superius a me dictum est) duodeviginti annos superiori Asiae imperitaverunt. siquidem persequentes gentem Cimmeriam, ingressi Asiam, abrogarunt imperium Medis, qui ante ipsorum adventum Asiam obtinuerant. Sed Scythas,

4 MELPOMENE. IV.

quum octo et viginti annos peregre abfuissent, et post tantum temporis in patriam reverterentur, excepit non minor, quam Medicus fuerat, labor: offenderunt enim non exiguam militarem turbam sibi occurrentem. Uxores namque eorum, in diuturna virorum absentia cum servis consueverant.

2. Occoecant autem Scythae servos omnes lactis gratia, quod potant, ita id facientes: Sufflatoria ossa fistulis simillima sumuntur, eaque genitalibus equarum imposita ore inflantur. aliis inflantibus, alii equas emulgent. Hoc ideo se facere ajunt, quod venae equarum sufflatae implentur et uber demittitur. Posteaquam emulxere lac, in cava vasa lignea diffundunt: et compungentes ad illa vasa caecos lac agitant. cujus quod summum est

σθαι, ἦρχον τῆς Ἀσίας· τὸς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα, καὶ διὰ χρόνου τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέρην, ἐξεδέξατο ἐκ ἐλάσων πόντος τῷ Μηδικῷ· εὗρον γὰρ ἀντιουμένην σφι στρατιὴν οὐκ ὀλίγην. αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες, ὥς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον πολλόν, ἐφοίτεον παρὰ τοῖς δούλοις.

β'. Τοῖς δὲ δούλοις οἱ Σκύθαι πάντας τυφλοῖσι, τῷ γάλακτι εἵνεκε, τῷ πίνουσι, παιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυασητῆρας λάβωσι ὁσείνους, αὐλοῖσι προσεμφερεςτάτους, τοῦτους ἐσθένεις ἐς τῶν Θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα, φυαῶσι τοῖσι σώμασι· ἄλλοι δὲ ἄλλων φυασεόντων ἀμέλγωσι^α. Φασὶ δὲ τῷδε εἵνεκα τῷτο ποιεῖν· τὰς φλέβας τε πίμπλασθαι φυασιζόμενας τῆς ἵππου, καὶ τὸ ἔθαρ καλίσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξωσι τὸ γάλα, ἐρχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγεῖα κοῖλα, καὶ περισφύζαντες^β κατὰ τὰ ἀγγεῖα τοὺς τυφλοὺς, δονέουσι τὸ γάλα. καὶ τὸ μὲν αὐτῷ

^α ἀμέλγωσι. ^β περισφύζαντες.

6 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες, ἡγεῦνται^ε εἶναι τιμιώτερον· τὸ δ' ὑπιστάμενον, ἥσων τῷ ἑτέρῳ. τούτων μὲν εἵνεκα ἅπαντα τὸν ἄν λάβωσι οἱ Σκύθαι, ἐκτυφλῶσι. οὐ γὰρ ἀρόται εἰσὶ, ἀλλὰ νομάδες.

γ'. Εκ τεττέων δὴ ὧν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν γυναικῶν ἐτράφη νεότης· οἱ ἐπεὶ τε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, ἠντιῶντο αὐτοῖσι^δ κατίῳσι ἐκ τῶν Μήδων· καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο, τάφρον ὀρυζάμενοι εὐρέαν, κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν οὐρέων ἐς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ἥπερ ἐστὶ μεγίστη· μετὰ δὲ, πειρωμένοισι ἐσβάλλειν τοῖσι Σκύθησι ἀντικαλιδεύμενοι^ε ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλάκις, καὶ ὁ δυναμένων ὑδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθέων τῇ μάχῃ, εἰς αὐτῶν ἔλεξε τάδε,
 ‘ Οἷα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκύθαι; δούλοισι
 ‘ τοῖσι ἡμετέροισι μαχόμενοι, ἐλάσσονες^ε
 ‘ κλεινόμενοι γινόμεθα, καὶ ἐκείνους κτείνοντες
 ‘ ἐλασσόνων τολοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὧν μοι

^ε ἡγίοισι. ^δ ἠντιῶντο τοῖσι. ^ε ἀντικαλιδεύμενοι. ^ε μαχόμενοι; αὐτοὶ τε ἱλάσσοντες.

delibatur, pretiosiusque habetur: vilius autem, quod subsidit. Hujus rei gratia Scythae quemcunque capiunt, visu orbant. non enim agricolae sunt, sed pastores.

3. Ex his igitur servis et uxoribus Scytharum educata est juvenus, quae suorum natalium conditione cognita, obviam perrexit iis quum reverterentur a Medis. Et primum quidem regionem interseperunt ducendo latam fossam, quae a Tauricis montibus pertinebat ad Maeotia paludem maximam: deinde Scythis introire conantibus castris contra positis repugnabant. Saepe commissa pugna; quum nihil tamen Scythae pugnando proficerent, unus ex iis inquit, ‘ Quidnam rei facimus, viri Scythae? cum nostris ipsorum servis dimicantes, dum interficimur, pauciores efficimur: et illos interficiendo, paucioribus deinceps imperabimus. Mihi videtur spiculis arcubusque

8 MELPOMENE. IV.

‘omissis sumenda cuilibet flagella quibus
‘equos verberamus, et ad illos propius
‘eundum. Nam quoad vident nos arma
‘habentes, arbitrantur se similes nobis,
‘atque e similibus esse: ubi nos pro ar-
‘mis verbera tenere viderint, tunc se no-
‘stros servos esse intelligentes, atque id
‘agnoscentes, non perstabunt.’

4. Hoc Scythae quum audissent, ita
sibi faciendum putaverunt. Qua ex re
perculsi illi, pugnae immemores, fugam
capefferunt. Ita Scythae imperio sunt A-
siae potiti: et rursus a Medis ejecti, ad
patriam hunc in modum reversi. Hac de
caussa Darius ulciscendi cupidus, compa-
ravit contra eos exercitum.

5. Scythae gentem suam omnium no-
vissimam esse ajunt, idque hoc modo ex-
titisse. Virum quendam in hac terra,
quum deserta esset, primum fuisse, nomi-
ne Targitaum, et ejus parentes dicunt

• δοκίει αἰχμὰς μὲν καὶ τόξα μετεῖναι,
 • λαβόντα δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν μάστι-
 • γα, ἰέναι ἄσπον αὐτῶν. μέχρι μὲν γὰρ
 • ὥρεον ἡμέας ὅπλα ἔχοντες, οἱ δὲ ἐνόμιζον
 • ὁμοῖοί τε καὶ ἐξ ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὶ
 • δὲ ἰδὼνται μάστιγας ἀντὶ ὅπλων ἔχοντες,
 • μαθόντες ὥς εἰσι ἡμέτεροι δῖλοι, καὶ συγ-
 • γνόντες τῷτο, ἔκ ὑπομενέεσι.^α

δ. Ταῦτα ἀκέσαντες οἱ Σκύθαι, ἐποί-
 ευν ἐπιτελέα. οἱ δὲ ἐκπλαγέντες τῷ^α γι-
 νομένῳ, τῆς μάχης τε ἐπελάβοντο, καὶ ἔ-
 φευγον. ἔτῳ οἱ Σκύθαι τῆς τε Ασίας ἤρ-
 ξαν, καὶ ἐξελαθέντες^β αὐτὶς ὑπὸ Μήδων,
 κατήλθον τρόπῳ τοιούτῳ ἐς^γ τὴν σφείεριν.
 τῶνδε εἵνεκα ὁ Δαρεῖος τίσασθαι βεβλόμε-
 νος, συνήγειρε ἐπ' αὐτὸς στρατεύμα.

ε'. Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον
 ἀπάντων ἐθνέων εἶναι τὸ σφέτερον. τοῦτο
 δὲ γενέσθαι ὧδε· ἄνδρα γενέσθαι πρῶτον ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ ἐσση ἐρήμῳ, τῷ ὄνομα εἶναι
 Ταργίταον. τῷ δὲ Ταργιτάς τέτε τοὺς

^α ἐκπλαγέντες ἐπὶ τῷ. ^β ἐξελαθέντες. ^γ τοιούτῳ ἐς.

10 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

γονέας λέγῃσι εἶναι (ἐμοὶ μὲν ὁ πῖσά λέγον-
τες, λέγῃσι δ' ὦν) Δία τε καὶ Βαρυσθένης τῷ
ποταμῷ θυγατέρα. γένεος μὲν ταύτης δὴ
τινος γενέσθαι τὸν Ταργίταον· τῆς δὲ γε-
νέσθαι παῖδας τρεῖς, Λειπόζαιιν, καὶ Αἰπό-
ζαιιν καὶ νεώτατον Κολάξαιιν. ἐπὶ τούτων
ἀρχόντων, ἐκ τῷ ἔργῳ φερόμενα χρύσεια
ποιήματα, ἄροτρον τε καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν
καὶ φιάλην, πεσέειν ἐς τὴν Σκυθικὴν. καὶ
τὸν ἰδὸν πρῶτον τὸν πρεσβύτατον ἄσσαν
εἶναι, βυλόμενον αὐτὰ λαβεῖν· τὸν δὲ χρυ-
σὸν, ἐπιόντος καίεσθαι· ἀπαλλαχθέντος δὲ
τούτου, προσίεναι τὸν δεύτερον· καὶ τὸν αὐ-
τὸς ταυτὰ ποιέειν. τῆς μὲν δὴ καίμενον
τὸν χρυσὸν ἀπόσασθαι· τρίτῳ δὲ τῷ νε-
ωιάτῳ ἐπελθόντι καλασῆναι¹, καὶ μιν ἐκεῖ-
νον κομίσαι ἐς ἐωυτοῦ. καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους ἀδελφεοὺς πρὸς ταῦτα συγγνώμης,
τὴν βασιλείην πᾶσαν παραδούναι τῷ νε-
ωιάτῳ.

5'. Ἀπὸ μὲν δὴ Λειποζαΐος γεγονέναι

¹ καλασθῆναι.

esse (mihi quidem non credenda dicentes, dicunt tamen) Jovem, Borysthenisque fluvii filiam. Tali quidem genere ortum Targitaum: ejusque tres liberos fuisse, Lipoxain, Arpoxain, et novissimum Colaxain. His regnantibus, ex coelo in Scythicam regionem cecidisse ex auro facta, aratrum, jugum, securim, phialam. Quae quum primus omnium vidisset natu maximus, accessisse prope animo illa sumendi: sed eo accedente, aurum arsisse: hoc digresso, secundum accessisse, et itidem aurum arsisse. Ambobus ab ardenti auro summotis, quum minimus natu accederet tertius, aurum constitisse, et ab illo asportatum ad domum illius. eaque re majores fratres animadversa, totum regnum ad minimum detulisse.

6. Et a Lipoxai quidem progenitos

12 MELPOMENE. IV.

esse Scythas, quorum genus Auchatae appellatur: ab Arpoxai vero, qui medius fuit, eos qui Catiari et Traspies nominantur: a minimo autem natu, reges qui Paralatae vocantur. Omnibus autem nomen esse Scolotis, regis cognomen. sed Scythas Graeci appellavere.

7. Hunc in modum se extitisse Scythae memorant, et ex quo extiterunt, a primo rege Targitao, usque ad Darii adversus ipsos transitum, annos omnino mille non amplius, sed totidem fuisse. Aurum vero illud sacrum accuratissime custoditur a regibus, placantesque magnis sacrificiis, adeunt quotannis et qui aurum sacrum habens, die festo dormierit sub dio, is ab Scythis nunquam perennare fertur: et ob id dari ipsi tantum soli quantum uno die vectus equo circumire potest. Quum autem regio sit ingens, Colaxain

τύτῃς τῶν Σκυθέων οἱ Αὐχάται γένος
καλέονται· ἀπὸ δὲ τῷ μέσῃ Αρποξάϊος, οἱ
Κατίαροί τε καὶ Τράσπιες καλέονται· ἀπὸ
δὲ τῷ νεωιάτῃ αὐτέων, τοὺς βασιλῆας οἱ
καλέονται Παραλάται. σύμπασι δὲ εἶναι
ἕνομα Σκολότῃς, τῷ βασιλῆος ἐπωνυμίην·
Σκύθας δὲ Ἕλληνες ἕνόμασαν.

Ζ. Γεγονέναι μὲν νυν σφέας ὧδε ^α λέ-
γῃσι οἱ Σκύθαι· ἔτεα δὲ σφι, ἐπεὶ τε γε-
γόνاسι, τὰ σύμπαντα λέγῃσι εἶναι ἀπὸ
τῷ πρώτῃ βασιλῆος Ταργιλίας ἐς τὴν Δα-
ρείου διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας, χιλίων οὐ
πλέω, ἀλλὰ τοσαῦτα. τὸν δὲ χρυσὸν
τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουσι οἱ βασιλῆ-
ες ἐς ταμάλισα, καὶ θυσίῃσι μεγάλῃσι
ἱλασκόμενοι μετέρχονται ἀνὰ πᾶν ἔτος.
ὅς οἱ ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν
τῇ ὀρτῇ ὑπαίθριος καὶ ἀκακομηθῇ, οὗτος λέ-
γεται ὑπὸ Σκυθέων οὐ διενιαυτίζειν· δι-
δοσθαι δὲ οἱ διὰ τῷτο ὅσα ἂν ἵππῳ ἐν ἡ-
μέρῃ μὴ περιελάσῃ αὐτός. τῆς δὲ χώρας

ἐξοῆς μεγάλης, τριφασίας τὰς βασιλῆας
 τοῖσι παισὶ τοῖσι ἐωϋτοῦ καταστῆσαι
 Κολάξαιν· καὶ τετέων μίην μεγίστην ποιῆ-
 σαι, ἐν τῇ τὸν χρυσὸν φυλάσσειν· τὰ
 δὲ κατύπερθε πρὸς βορέην λέγουσι ἀνεμὸν
 τῶν ὑπεροίκων τῆς χώρας, οὐκ οἶά τε εἶ-
 ναι ἐτι προσωτέρω ἔτε ὄραν, ἔτε διεξιέναι,
 ὑπὸ πλερῶν κεχυμένων· πλερῶν γὰρ καὶ
 τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι πλέον, καὶ ταῦτα
 εἶναι τὰ ἀποκληρόντα τὴν ὄψιν.

ή. Σκύθαι μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐ-
 τῶν, καὶ τῆς χώρας τῆς κατύπερθε λέγουσι.
 Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν πόρον οἰκέοντες, ὧδε·
 Ἡρακλέα ἐλαύνοντα τὰς Γηρυόνας βοῦς,
 ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην εὐῦσαν ἐρήμην,
 ἣν τινα νῦν Σκύθαι νέμονται. Γηρυόνας δὲ
 οἰκέειν, ἔξω τῆς πόρτης, κατοπημένον, τὴν
 Ἑλλήνες λέγουσι Εὐρύθειαν νῆσον, τὴν πρὸς
 Γηδείροις τοῖσι ἔξω ἐπὶ Ἡρακλήων σπη-
 λείων ἐπὶ τῷ Ωκεανῷ. τὸν δὲ Ωκεανὸν λό-
 γω μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου ἀκατολέων ἀρχά-

constituisse triplex filiis suis regnum : et in his unum maximum, ubi aurum asser-
vatur. Quae autem ad ventum aquilo-
nem, ultra eos, qui supremi incolae regi-
onis sunt, dicunt non posse ulterius ne-
que prospicere neque transire, propter fu-
sas pennas. Pennis enim tum terram, tum
aërem oppletum esse : et has praepedire
visum.

8. Haec Scythae pariter de seipsis ac
de regione superiore narrant. At Graeci
qui Pontum incolunt, ad hunc modum :
Herculem, Geryonis vaccas agentem, in
hanc pervenisse terram, quae deserta es-
set, quam nunc Scythae incolunt. Gery-
onem autem habitasse extra Pontum, in-
colam insulae, quam Graeci Erythiam
vocant prope Gades, quae sunt extra ad
columnas Herculis in Oceano. Oceanum
vero, ab ortu solis incipientem, circum-

16 MELPOMENE. IV.

fluere terram omnem, verbis quidem affirmant, sed re tamen non demonstrant. Herculem illinc in regionem quae nunc Scythia vocatur venisse, adducta sibi pelle leonis obdormisse (deprehenderat enim eum hiemans tempestas et gelu) et equas ejus a curru pascentes medio tempore divina forte non comparuisse.

9. Eas experrectus quum indagaret, omnem regionem perlustrans, tandem in terram quae dicitur Hylaea devenisse; ibique in antro quandam invenisse virginem mixtae naturae, Echidnam geminam: superne quidem, natium tenus, feminam: inferius autem, serpentis. Eam conspicatum Herculem atque admiratum, interrogasse nuncubi equas errabundas vidisset; Illamque respondisse, Se illas habere, sed non prius reddituram ei quam cum ipsa coïisset: Herculem pro ea mercede

μενον, γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν, ἔργω δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι. ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρακλέα ἀπικέοθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομένην. καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμόν. ἐπειρυσάμενον δὲ τὴν λεοντήν, κατυπνῶσαι. τὰς δὲ οἱ ἵππους τὰς ἀπὸ τῆς ἄρματος νεμομένας ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ^α, ἀφανιοθῆναι δεῖη τύχη.

θ'. Ὡς οἱ ἐγερθῆναι τὸν Ἡρακλέα, διζέοθαι· πάντα δὲ τὰ τῆς χώρας ἐπέξελδόντα, τέλος ἀπικέοθαι ἐς τὴν Ἰλαίην καλεομένην γῆν. ἐνθαῦτα δὲ αὐτὸν εὑρεῖν ἐν ἄντρῳ μίξοπάρθενόν τινα Εχιδνὰν διφύεα. τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλαβίων, εἶναι γυναικός· τὰ δὲ ἔνερθεν, ὄφις. ἰδόντα δὲ καὶ θωυμάσαντα, ἐπείρεοθαί μιν εἰ κουῖσαι ἵππους πλανωμένας. τὴν δὲ φάναι ἐωυτήν ἔχειν, καὶ ἐκ ἀποδώσειν ἐκείνῳ πρὶν οἱ μιχθῆναι^β. τὸν δὲ Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην τε δὴ ὑπερβαλέοθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων, βου-

^α χώρα. ^β πρὶν ἢ οἱ μιχθῆναι.

λομένην ὡς πλεῖστον χρόνον συνεῖναι τῷ
 Ἡρακλεΐ· καὶ τὸν, κομισάμενον, ἐθέλειν
 ἀπαλλάσσεσθαι. τέλος δέ, ἀποδιδῶσαν αὐ-
 τὴν εἰπεῖν, ‘ Ἴππες μὲν δὴ ταύτας ἀ-
 ‘ πικομένας ἐνθάδε, ἔσωσά τοι ἐγώ· σῶ-
 ‘ σρά τε σὺ παρέχες. ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ
 ‘ τρεῖς παῖδας ἔχω. τέττες, ἐπεὰν γένων-
 ‘ ται τροφίαι, ὅ, τι χρὴ ποίειν, ἐξηγέο
 ‘ σύ· εἴτε αὐτῷ κατοικίζω (χώρης γὰρ
 ‘ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος αὐτῇ) εἴτε ἀπο-
 ‘ πέμπω παρά σε.’ τὴν μὲν δὴ ταῦτα
 ἐπειρωτᾶν. τὸν δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα
 εἰπεῖν, ‘ Επεὰν ἀνδρωθέντας ἴδῃαι τοὺς
 ‘ παῖδας, τάδε ποιέῃσα οὐκ ἂν ἀμαρτά-
 ‘ νους. τὸν μὲν ἂν ὀρᾷς αὐτέων τόδε τὸ
 ‘ τόξον ὧδε διατεινόμενον, καὶ τῷ ζω-
 ‘ σῆρι τῷδε καταζωννύμενον, τοῦτον μὲν
 ‘ τῆσδε τῆς χώρης οἰκήτορα ποιέῃ. ὅς
 ‘ δι’ ἂν τουτέων τῶν ἔργων τῶν ἐνετέλ-
 ‘ λομαι λίπηται, ἐκπεμπε ἐκ τῆς χώ-
 ‘ ρης. καὶ ταῦτα ποιέῃσα, αὐτῇ τε εὐφρα-

cum illa concubuisse. Sed quum illa dif-
 ferret reddere equas, cupida diutissime
 cum Hercule concumbendi, at hic cuperet
 receptis equis abire, ad postremum illis
 redditis eam dixisse, 'Has ego tibi equas
 ' quae huc venerant, servavi: tu earum
 ' servatarum pretium solvisti. Concepi e-
 ' nim ex te filios tres: qui ubi adoleve-
 ' rint, expone quid facere debeam; utrum
 ' hîc praebeo domicilium, (nam sola
 ' hujus regionis imperium teneo) an ad
 ' te mitto?' Haec percontatae respondi-
 ' se, ' Posteaquam eos in virilem aetatem
 ' adolevisse videris, si ita facies non de-
 ' linques: quem animadverteris eorum
 ' hunc arcum ita tendentem, et hoc bal-
 ' teo ita praecinctum, cum tu hujus regi-
 ' onis incolam effice: qui autem his o-
 ' peribus quae mando non erit par, eum
 ' hinc ablegabis. Haec exequendo et ip-

‘sa laetaberis, et praeceptis meis obtem-
 ‘perabis.’

10. Atque ita quidem Herculem, postquam adduxit alterum arcum, (duos enim hucusque gestabat) et balteum insuper monstrasset, illi tradidisse et arcum et balteum, qui balteus in extrema commissura haberet auream phialam: et his donatis abiisse. Illam pueris natis quum in virilem aetatem adoleverunt, partim nomina imposuisse, uni, Agathyrsus; sequenti, Gelono; minimo, Scythae: partim eandem mandatorum memorem illa peregrisse: et duos quidem filiorum, Agathyrsus ac Gelonum, qui proposito certamini non suffecissent, a matre ablegatos e regione excessisse: Scytham vero minimum natu qui rem compleisset, ibidem remansisse: et ab illo Scythae Herculis *filio* progeneratos qui deinceps fuerint reges Scytharum: ab illa autem phiala, Scythas

‘ νέει, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις.’

ι'. Τὸν μὲν δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον (δύο γὰρ δὴ Φορέειν τέως Ἡρακλέα) καὶ τὸν ζωσῆρα προσδεῖξαντα, παραδῶναι τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωσῆρα, ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς Φιάλην χρυσέην· διδόντα δὲ, ἀπαλλάσσεσθαι. τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τὸς παῖδας ἀνδρωθῆναι, τῆτο μὲν σφι οὐνόμαϊα δέσσει· τῷ μὲν, Ἀγάθυρσον, αὐτέων· τῷ δ' ἐπομένῳ, Γελωνόν· Σκύθην δὲ, τῷ νεωιάτῳ· τῆτο δὲ, τῆς ἐπιτολῆς μεμνημένην αὐτήν, ποιῆσαι τὰ ἐντέταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν τῶν ^c παίδων τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν· ἐκ οἷς τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, οἷχεσθαι ἐκ τῆς χώρας, ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γειναμένης. τὸν δὲ νεώτατον ^d αὐτέων Σκύθην ἐπιελέσαντα, καταμεῖναι ἐν τῇ χώρῃ. καὶ ἀπὸ μὲν Σκυθεω τῶ Ἡρακλέος γενέσθαι τὸς αἰεὶ βασιλῆας γινομένους Σκυθέων. ἀπὸ δὲ τῆς Φιά-

^c μὲν οἱ τῶν. ^d νεώτερον.

22 ΜΕΛΙΠΟΜΕΝΗ. Δ.

λης, ἔτι καὶ ἐς ^α τόδε Φιάλας ἐκ τῶν ζω-
σῆρων Φορέειν Σκύθας. τὸ δὴ μούνον μη-
χανᾶσθαι τὴν μητέρα Σκύθην.

ια'. Ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόν-
τον αἰκέοντες λέγουσι. ἔστι δὲ καὶ ἄτερος λό-
γος ἔχων ὧδε· (τῷ μάλιστα λεγομένῳ αὐ-
τὸς πρόσκειμαι·) Σκύθας τὰς νομάδας, οἰ-
κέοντας ἐν τῇ Ἀσίῃ, πολέμῳ πεισθέντας ^β
ὑπὸ Μασαγέειν, οἰχέσθαι διαβάντας πο-
ταμὸν Ἀράξην ^γ ἐπὶ γῆν τὴν Κιμμερίην.
τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέγε-
ται τοπαλαιὸν εἶναι Κιμμερίων. τοὺς δὲ
Κιμμερίους, ἐπιόντων Σκυθέων, βελεύεσθαι,
ὡς στρατῷ ἐπιόντιος μεγάλῃ. καὶ δὴ τὰς γνώ-
μας σφέων κεχωρισμένας, ἐντόνους μὲν ἀμ-
φοτέρως, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλῆων. τὴν
μὲν γὰρ δὴ τῷ δήμῳ φέρειν γνώμην, ὡς ἀ-
παλλάσσεσθαι πρῆγμα εἶη, μηδὲ πρὸ
πολλῷ δεόμενα ^δ κινδυνεύειν· τὴν δὲ τῶν
βασιλῆων, διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας
τοῖσι ἐπιῦσι. οὐκὼν δὴ ἐθέλειν πείθεσθαι

^α ἔτι δὲ ἄλλοις. ^β πιασθέντας. ^γ Ἀράξην. ^δ διόμενα.

ad hanc usque aetatem phialas in balteis
ferre: et id solum Scythae matrem exco-
gitasse.

11. Haec Graeci qui habitant in Pon-
to referunt. Fertur et alius sermo ita ha-
bens, cui ipse praecipue assentior: Scy-
thas Nomadas, qui Asiam incolunt, quum
a Massagetis bello vexarentur, Araxe trans-
misso, in Cimmeriam abiisse. nam regio
quam nunc Scythae incolunt, ea fertur
olim fuisse Cimmeriorum. Sed invadenti-
bus Scythis Cimmerios, quum deliberarent,
tanquam magno irruente exercitu, in sen-
tentia diversos fuisse; utraque quidem ri-
gida, sed regum meliore. nam populum
quidem sensisse consultius fore, si excede-
rent, neque quod jampridem precaban-
tur, periclitarentur *pugna*: at reges, pro
regione cum invasoribus dimicandum. Ita
quum neutris alteri obtemperare vellent,

24 MELPOMENE. IV.

et populus consilium caperet sine proelio demigrandi, tradita invadentibus regione; reges vero, in sua potius patria occumbentes jacere, nec una cum plebe fugiendum censuisse, quot bona habuissent, et quot mala evidentia habituri essent patria profugi, reputantes: haec illos sentientes, dissedisse et inter se decertasse, utrosque numero pares: et omnes qui ab popularibus essent occisi, fuisse a populo Cimmeriorum sepultos ad flumen Tyren: et eorum adhuc sepulcrum manifestum est. Sepultis his, illum e regione migrasse: quam desertam supervenientes Scythas occupavisse,

1 2. Extantque adhuc in Scythia tumuri Cimmerii, tum trajectus Cimmerii, tum regio nomine Cimmeria est, et Bosphorus qui Cimmerius appellatur. Constat

οὔτε τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆμον, οὔτε τῷ
 δήμῳ τὰς βασιλῆας. τὰς μὲν δὴ ἀπαλ-
 λάσσεσθαι βελεύεσθαι ἀμαχητῇ, τὴν χώ-
 ρην παραδόντας^ε τοῖσι ἐπιῖσι· τοῖσι δὲ βα-
 σιλεῦσι δοῦναι ἐν τῇ ἐωϋτῶν κέεσθαι ἀπο-
 θανόντας, μηδὲ συμφεύγειν τῷ δήμῳ λο-
 γισαμένους ὅσα τε ἀγαθὰ πεπόνθασι, καὶ
 ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπι-
 δοῦναι καὶ λαμβάνει. ὡς δὲ δοῦναι σφι ταῦ-
 τα, διασάντας, καὶ ἀριθμὸν ἴσους γενομένους,
 μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους. καὶ τὰς μὲν ἀπο-
 θανόντας πάντας ὑπ' ἐωϋτῶν, δάψαι τὸν
 δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ πᾶσιν Τύ-
 ρην· καὶ σφῶν ἔτι δηλὸς ἐστὶ ὁ τάφος. δά-
 ψαντας δὲ, οὕτω τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς χώρας
 ποιέεσθαι. Σκύθας δὲ ἐπελθόντας, λαβεῖν
 ἐρήμην τὴν χώραν.

Β'. Καὶ νῦν ἐστὶ μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ
 Κιμμέρια τείχεα, ἐστὶ δὲ πορθμῆϊα Κιμ-
 μέρια. ἐστὶ δὲ καὶ χώρα οὐνομα Κιμμερίη·
 ἐστὶ δὲ Βόσπορος, Κιμμέριος καλεόμενος.

^ε παραδιδόντας.

φαίνονται δὲ οἱ Κιμμέριοι φεύγοντες ἐς τὴν Ἀσίην τὰς Σκύθας, καὶ τὴν Χερσάνησον κλίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλάς οἰκισαι. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐτούς, καὶ ἐσβαλόντες ἐς γῆν τὴν Μηδικὴν, ἀμαρτύντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἔφευγον· οἱ δὲ Σκύθαι, ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχοντες, ἐδίωκον· ἐς οὗ^ο ἐσέβαλον ἐς τὴν Μηδικὴν γῆν, ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ τραφέντες.

γ'. Οὗτος δὲ ἄλλος ξυγὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων γενόμενος λόγος εἴρηται. ἔφη δὲ Αἰγυπῆς ὁ Κανταρσίης, ἀστὴρ Προκοινηστος, ποιέων ἔπεα, ἀπικέσθαι ἐς Ἰωσηδόναν, φοβάλαμπλος γενόμενος· Ἰωσηδόναν ὑπεροκέειν^ε Ἀριμασπὺς, ἄνδρας μισοφθάλμους· ὑπὲρ δὲ τυλέων, τὰς χρυσοφύλακας γρύπας· τυλέων δὲ, τὰς Ὑπερβορέας, καλῆ-κοιτας ἐπὶ θάλασσαν. τέτρες ὦν πάντας, πληρὸν Ὑπερβορέων, ἀρξάντων Ἀριμασπῶν,

^ο ἢ δ. ^ε Ἰωσηδόναν δ' ὑπεροκίον.

autem Cimmerios in Asiam fugisse Scythas, et Cherfonefum condidisse, ubi nunc Sinope Graeca urbs sita est. Apparet etiam Scythas in persequendis illis Mediam intrasse, via aberrantes. nam Cimmerici quidem fugientes, iter semper juxta mare tenebant: Scythae autem ad dexteram Caucasum habentes, eos insequiebantur, donec ingressi sunt Mediam, itinere in mediterranea converso.

13. Alia quoque fertur communis Graecorum barbarorumque narratio: Aristaeas quidam Proconnesius, versificator, Caustrobii filius, memoravit se Phoebio instinctum venisse ad Issedonas: supra hos incolere Arimaspos, viros unoculos: et item supra hos esse grypas, qui aurum asservent: ac super hos esse Hyperboreos, ad mare pertinentes. Hos autem omnes, praeter Hyperboreos, Arimaspiis autori-

28. MELPOMENE. IV.

bus, assidue finitimis bellum inferre, et ab Arimaspiis exterminari Issedones, ab Issedonibus Scythas: a Scythis autem vexatos Cimmericos, qui ad australe mare incolabant, regionem relinquere. Itaque ne Aristeas quidem cum Scythis de ea regione consentit.

14. Qui unde fuerit, qui haec retulit, dictum est: sed a me dicetur item, quidnam de eodem viro in Proconneso et Cyzico audierim. Aristeam enim ajunt, quum nullo suae civitatis esset inferior genere, ingressum in Proconneso fullonicam officinam, decessisse: fullonemque occlusa officina, abisse denunciatum rem propinquis defuncti. Dissipatoque jam per urbem rumore Aristeam esse vita functum, in quaestiones hoc affirmantibus quendam venisse Cyzicenum, ex urbe Artace profectum, qui diceret sibi occurrisse eunti Cyzicum, ac fuisse colloquutum. Et

αἰεὶ τοῖσι πλησιοχώροις ἐπὶ ἴθυσθαι· καὶ
ὑπὸ μὲν Αριμασπῶν ἐξωθέεσθαι ἐκ τῆς
χώρης Ιασηδόνας· ὑπὸ δὲ Ιασηδόνων, Σκύ-
δας. Κιμμερίους δὲ οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ
θαλάσσῃ· ὑπὸ Σκυθέων πιεζομένους, ἐκ-
λείπειν τὴν χώραν. οὕτω ἔδὲ οὗτος συμ-
φέρειναι περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθησι.

ιδ'. Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Αριζέης ὁ ταῦτα
εἶπας, εἴρηται. τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον
λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω.
Αριζέην γὰρ λέγουσι, εὐνία τῶν ἁσῶν ἔδε-
νός γένος ^α ὑποδέεσθαι, ἐσελθόντα ἐς κνα-
φήιον ἐν Προκοννήσῳ, ἀποθανεῖν. καὶ τὸν
κναφέα καὶ ἀκκληῖσαντα τὸ ἐργαστήριον, οἵ-
χεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ
νεκρῷ. ἐσκεδασμένου δὲ ἤδη τῷ λόγῳ ἀνα-
τὴν πόλιν ὡς τεθνηὼς ^β εἶη ὁ Αριζέης, ἐς
ἀμφιβασίας ^γ τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄν-
δρα Κυζικηνόν, ἤκουσα ἐξ Αρτιάκης πόλιος·
φάντα συνιυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκῃ, καὶ
ἐς λόγους ἀπικέσθαι. καὶ τῷτον μὲν ἐνέλεα-

^α γένος. ^β τεθνηὼς. ^γ MS. ἀμφιβασίας.

μένως ἀμφισβηλέειν· τοὺς δὲ προσήκοντας
τῷ νεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρῆναι, ἔχον-
τας τὰ πρόσφορα, ὡς ἀναιρεσιμένους· ἀν-
αρχθένιος δὲ τῷ οἰκήματι, ἔτε τεθνεῶτα,
ἔτε ζῶντα φαίνεσθαι Ἀριξέην· μετὰ δὲ,
ἐξδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προκόννησον,
ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλ-
λῆνων Ἀριμάσπεα καλέειν· ποιήσαντα δὲ,
ἀφανισθῆναι τοδεύτερον.

Ις'. Ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέ-
γῃσι. τὰ δὲ οἶδα Μέλαιπονίνοισι τῷσι ἐν
Ἰταλίῃ συγκυρήσαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν
τὴν δευτέρην Ἀριξέω ἔτεσι ^δ τεσσεράκοντα
καὶ τριηκοσίοισι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος ἐν
Προκοννήσῳ τε καὶ Μέλαιπονλίῳ εὕρισκον.
Μέλαιπονίνοι φασὶ ^ε αὐτὸν Ἀριξέην φα-
νέντά σφι ἐς τὴν πόλιν, κελεῦσαι βωμὸν
Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι, καὶ Ἀριξέω τῷ Προ-
κοννησίῳ ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ'
αὐτὸν ἰσάναι· φάναι γάρ σφι τὸν Απόλ-
λωνα Ἰταλιωτέων μένοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς

^δ Ἀριξίῳ τῷ Προκοννησίῳ ἔτις. ^ε Μεταποντίνοι γὰρ φασί.

quum id iste contendendo asseveraret, propinquos mortui ad fullonicam praesto fuisse, habentes quae ad efferendos homines expediunt: sed aperta domo, Aristeam nec mortuum nec vivum comparuisse; septimoque deinde anno, quum in Proconneso comparuisset, eos versus fecisse, qui nunc a Graecis Arimaspei vocantur; quibus conditis, rursus evanuisse.

15. Haec quidem istae civitates commemorant: sed haec ego novi evenisse Metapontinis qui sunt in Italia, trecentis et quadraginta annis post secundum recessum Aristeae, quemadmodum conjiciens et in Proconneso et apud Metapontinos inveni. Metapontini enim ajunt ipsum Aristeam, quum in urbe ipsorum apparuisset, jussisse aram Apollini extrui, et juxta eam erigi statuam, quae cognomen Aristeae Proconnesii haberet: dixisse enim ipsis Italiotarum solis Apollinem in

32 MELPOMENE. IV.

regionem venisse, et se illum affectari qui nunc Aristeas esset; tum vero quum deum affectaretur, corvum fuisse: et istum haec loquutum evanuisse. Eoque ajunt Metapontini se Delphos misisse sciscitatum ex Deo, quodnam illud hominis esset spectrum, sibi praecepisse Pythiam ut dicto audientes illi essent. melius enim cum ipsis actum iri, si parerent. Se igitur haec admittentes perfecisse. Et nunc statua extat cognomine Aristeae, juxta statuam ipsam Apollinis, in foro extructam, circumstantibus in orbem lauris.

I 6. Haec de Aristeia haftenus. Regione autem de qua hic sermo dicere instituit, quidnam sit ulterius, nemo exploratum habet. neque enim id inquirere ab aliquo potui, qui se diceret nosse quod ipse vidisset; sicut nec ullum Aristeas, cuius paulo ante ista feci mentionem, ne-

τὴν χώραν, καὶ αὐτός οἱ ἔπειθαι ὁ νῦν ἑὼν
 Αῤῥίης· τότε δὲ ὅτε εἶπετο τῷ θεῷ, εἶναι
 κόραξ· καὶ τὸν, εἰπόντα ταῦτα, ἀφανισθῆ-
 ναι· σφέας δὲ Μεταποντῖνοι λέγουσι ἐς
 Δελφὸς πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν
 ὅ, τι τὸ Φάσμα τοῦ ἀνθρώπου εἴη· τήν
 τε Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ
 Φάσματι· πεπθομένοισι δὲ, ἄμεινον συνοί-
 σεσθαι. καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα, ποι-
 ῆσαι ἐπιτελέα. καὶ νῦν ἔσθηκε ^α ἀνδρίας
 ἐπωνυμίην ἔχων Αῤῥίῳ, παρ' αὐτῷ τῷ
 ἀγάλματι τοῦ Απόλλωνος. περὶ δὲ αὐτὸν
 δάφναι ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ
 ἰδρύται.

15'. Αῤῥίῳ μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰ-
 ρήσθω. τῆς δὲ γῆς τῆς περὶ ὁ λόγος ὅδε
 ὠρμηλαί λέγεσθαι, ὕδεις οἷδε ἀτρεκέως ὥς
 ὅ, τι τὸ κατύπερθε ἐστὶ. ὕδενός γάρ δὴ αὐ-
 τόπλεω εἰδέναι φαμένους δύναμαι πυθέσθαι·
 ὕδενός γάρ ^β οὐδὲ Αῤῥίης, τοῦ περ ὀλίγω
 πρότερον τέτων μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ

^α ἴσκει. ^β ὡς γάρ.

οὗτος προσητέρω Ἰωσηφόνων, ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποικέων, ἔφησε ἀπικέσθαι· ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ, Φᾶς Ἰωσηφόνας εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται.

ιζ'. Ἀπὸ τῆ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου (τῆτο γὰρ τῶν παραθαλασίων μεσαίταίον ἐστὶ πάσης τῆς Σκυθίης·) ἀπὸ τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαι νέμονται, ἐόντες Ἕλληνες Σκύθαι. ὑπὲρ δὲ τούτων, ἄλλο ἔθνος, οἱ Ἀλαζόνες καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταυτὰ Σκυθήσι ἐπασκέουσι· σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι, καὶ σιτέονται καὶ κρόμμουα καὶ σκόρδα^c καὶ φακοὺς καὶ κέγχρους. ὑπὲρ δὲ Ἀλαζόνων οἰκέουσι Σκύδαι ἀροτῆρες, οἱ καὶ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι τὸν σῖτον, ἀλλ' ἐπὶ πρήσει. τούτων δὲ κατύπερθε οἰκέουσι Νευροί. Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον, ἔρημον ἀνθρώπων, ὅσον

^c σκόρδα.

que iste in iis quos fecit versibus, ait se ultra Issedones processisse: sed ulteriora fatebatur auditu, testatus Issedones illa commemorare. Verum a nobis, quoad longissime auditu penetrare liquide potuimus, omne referetur.

17. Ab emporio Borysthenitarum (hoc enim ex maritimis totius Scythiae est maxime medium) ab eo primi incolunt Callipidae, qui sunt Graeci Scythae. super hos alia gens, qui vocantur Halizones. Horum utrique in ceteris servant ritum Scytharum; sed frumentum ferunt, eoque vescuntur, et caepe et allio et lente et milio. Supra Halizones autem incolunt Scythae aratores, qui non ad edendum ferunt triticum, sed ad vendendum. Supra hos incolunt Neuri: quorum tractus qui ad aquilonem vergit, quantum nos scimus, ab hominibus desertus est. At-

36 MELPOMENE. IV.

que hae quidem nationes juxta flumen Hypanin colunt, ad occidentalem partem Borysthenis.

I 8. Verum transmissio Borysthene a mari prima est Hylaea: dehinc habitant Scythae agricolae, quos Graeci qui ad Hypanin incolunt, Borysthenitas appellant, ipsi vero se Olbiopolitas. Hi igitur agricolae Scythae colunt quidem quod patet ad auroram, trium dierum iter, pertinentes ad flumen nomine Panticapem: quod vero ad ventum aquilonem, undecim dierum navigatione per Borysthenem. tractus autem ulterior his, in multum sane spatii desertus est. Ultra quam solitudinem habitant Androphagi, *id est, virorum carne vescentes*, separata natio, ac nequaquam Scythica. At supra hos deserta jam proculdubio omnia, nec ulla hominum gens, quantum nos scimus.

I 9. Quae vero ad latus orientale horum Scytharum, qui agricolae sunt, plaga

ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπα-
 νω ποταμόν ἐσι ἔθνεα πρὸς ἐσπέρης^d τοῦ
 Βορυσθένεος.

ιγ'. Ατὰρ διαβάνῃ τὸν Βορυσθένεα ἀπὸ
 Θαλάσσης πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη ἀπὸ δὲ
 ταύτης, ἄνθρωποι οἰκέσσι Σκύθαι γεωργοί·
 τὲς Ἑλληνες οἱ οἰκέοντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι
 ποταμῷ καλέσσι Βορυσθενείτας· σφέας δὲ
 αὐτὲς, Ολβιοπολίτας. ἔτοι ὦν οἱ γεωρ-
 γοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ μὲν πρὸς τὴν ἑω,
 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδῷ κατήκοντες ἐπὶ πο-
 ταμόν τῷ ἔνομα κεῖται Παντικάπης· τὸ
 δὲ πρὸς βορέην ἄνεμον, πλόον ἀνὰ τὸν Βο-
 ρυσθένεα ἡμερέων ἑνδεκα. ἤδη δὲ κατύπερ-
 θε τέτων ἡ ἔρημός ἐσι ἐπιπολλόν. μετὰ
 δὲ τὴν ἔρημον Ἀνδροφάγοι οἰκέσσι, ἔθνος ἐὼν
 ἴδιον, καὶ ὕδαμῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων
 κατύπερθε, ἔρημον ἤδη ἀληθέως, καὶ ἔθνος
 ἀνθρώπων ὕδεν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.

ιδ'. Τὸ δὲ πρὸς τὴν ἑω τῶν γεωργῶν
 τέτων Σκυθέων, διαβάνῃ τὸν Παντικάπην

^d πρὸς ἰσπίρην.

38 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ποταμὸν, Νομάδες ἤδη Σκύθαι νέμονται,
ἔτε τι σπείροντες ἔδεν, ἔτε ἀρῶντες· φίλη
δὲ δεινδρέων ἢ πᾶσα αὕτη γῆ, πλὴν τῆς
Ἑλπίδος^ε. οἱ δὲ Νομάδες οὗτοι τὸ πρὸς
τὴν ἑω, ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδὸν νέ-
μονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
Γέρρου.

κ'. Πέρην δὲ τῷ Γέρρου ταῦτα δὴ τὰ
καλούμενα βασιλήϊά ἐστι, καὶ Σκύθαι οἱ ἄ-
ριστοί τε καὶ πλεῖστοι· καὶ τῶν ἄλλων νομί-
ζοντες Σκύθας, δέλας σφετέρους εἶναι· κα-
τοικῶσι^ε δὲ ἔτι τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην,
ἔς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ἡῶ, ἐπὶ τε
τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμε-
νοι ὠρυζαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιή-
τιδος^ε τὸ ἐμπόριον, τὸ καλεῖται Κρημνοί.
τὰ δὲ αὐτῶν κατήκασιν ἐπὶ ποταμὸν Τά-
ναϊν. Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορέην ἀνε-
μον τῶν βασιληϊῶν Σκυθέων οἰκέουσι Με-
λάγχλαινοι, ἄλλο ἔθνος, καὶ οὐ Σκυθικόν.
Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε, λίμ-

^ε MS. πᾶσα αὕτη τῆς Ἑλπίδος. ^ε καίμηνσι. ^ε MS. habet tum
hic, tum infra Μαιώτιδος.

adjacet, transmissō flumine Panticape, Scythae jam Nomades, *id est, pastorii*, incolunt, neque ferentes quicquam neque arantes. Nuda autem arboribus est omnis haec plaga praeter Hylaeam. Nomades autem isti incolunt spatium quatuordecim dierum itineris, auroram versus, ad Gerrhum usque flumen.

20. Trans Gerrhum autem sunt ea quae vocantur regia, et Scythae optimi pariter et plurimi, et qui suos servos esse ceteros Scythas arbitrantur; a meridie quidem ad Tauricam regionem pertinentes, ab aurora vero ad fossam quam duxerunt illi qui e caecis geniti fuerunt: et ad emporium paludis Maeotidis, quod vocatur Cremni, sed eorum alii ad flumen Tanain porriguntur. At superiora ad ventum aquilonem Scythis regiis, ea incolunt Melanchlaeni, alia gens non Scythica; et supra Melanchlaenos paludes sunt, et de-

40. MELPOMENE. IV.

ferta hominibus regio, quantum nos sci-
mus,

21. Trans flumen autem Tanain
non amplius regio Scythica, sed prima
quidem portionum est Sauromatarum, qui
a recessu Macotidis paludis incipientes,
incolunt tractum qui spectat aquilonem,
iter dierum quindecim, vacuum prorsus ar-
boribus tam agrestibus quam mitibus. Su-
pra hos habitant secundam portionem te-
nentes Budini, terram colentes totam om-
ni arborum genere spissam.

22. Supra Budinos ad aquilonem sta-
tim excipit solitudo octo dierum itineris.
Post hanc solitudinem declinanti magis
ad ventum subsolanum, incolunt Thyssa-
getae, natio copiosa et propria, et e vena-
tu victitans. His contigui, in eisdem habi-
tantes locis sunt quibus nomen inditum
est Iyrcae, et ipsi e venatione victitantes,
hunc in modum: Consensu arboribus,
quae per omnem regionem frequentes

ναι, καὶ ἔρημός ἐστι ἀνθρώπων, κατόσον ἡμεῖς ἴδμεν.

κα'. Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάλλει, ἔκετι Σκυθική, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων, Σαυροματέων ἐστὶ, οἱ ἔκ τοῦ μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαϊήτιδος λίμνης, νέμονται τὸ πρὸς ^α βορέην ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν ἔϋσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δένδρεων. ὑπεροικέουσι δὲ τέτοισι δευτέρην λάξιν ἔχοντες Βουδῖνοι, γῆν νεμόμενοι πᾶσαν δασέην ὕλη παυλοῖη.

κβ'. Βυδίνων δὲ κατύπερθε πρὸς βορῆν, ἐστὶ πρώτη μὲν ἔρημος, ἐπ' ἡμερέων ἑπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἔρημον ἀποκλίναντι μᾶλλον πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θουσαγέται, ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον· ζῶσι δὲ ἀπὸ Θήρης. συνεχέες δὲ τέτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι εἰσὶ ^β τοῖσι ἔθνομα κεῖται Ἰῦρκαί· καὶ ἔτι ἀπὸ Θήρης ζῶντες τρόπῳ τοιῷδε· λοχαῖ ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς. τὰ δὲ ἐστὶ πικρὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν

^α τὰ πρὸς. ^β κατοικημένοι εἰσὶ.

42 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

χώρην· ἵππος δὲ ἐκάσῳ δεδιδαγμένος ἐπὶ
 γαστέρα κείσθαι, ταπεινότητος εἵνεκα· ἔ-
 ταιμός ἐστι καὶ κύων· ἐπεὰν ^ς δὲ ἀπὶ δὴ τὸ
 θηρίον ἀπὸ τῶ δένδρεα, τοξεύσας, ἐπβαῖς
 ἐπὶ τὸν ἵππον, διώκει· καὶ ὁ κύων ἔχειαι ^ς.
 ὑπὲρ δὲ τούτων, τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τετραμ-
 μένον οἰκέεσι Σκύθαι ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βα-
 σιληϊῶν Σκυθέων ἀποσάντες, καὶ οὕτω ἀπι-
 κόμενοι ἐς τῆτον τὸν χῶρον.

κγ'. Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν
 Σκυθέων χώρας, ἔστι ἡ καλαλεχθεῖσα πᾶ-
 σα, πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγους· τὸ δ' ἀπὸ
 τούτου, λιθώδης τ' ἐστὶ καὶ τρηχεῖη. διεξι-
 ζόμεναι δὲ καὶ τῆς τρηχεῖς χώρας πολλόν,
 οἰκέεσι ὑπώρεαν οὐρέων ὑψηλῶν ἄνθρωποι
 λεγόμενοι εἶναι πάντες Φαλακροὶ ἐκ γενε-
 τῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσηνες καὶ θήλειαι ὁμοίως·
 καὶ σιμαί· καὶ γένεια ἔχουσιν μεγάλα· Φω-
 γὴν δὲ ἰδίην ἰέντες. ἐοῖσιν δὲ χρεώμενοι
 Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δένδρεων. Πον-
 τικὸν μὲν οὖνομα τῷ δένδρεϊ ἀπ' οὗ ζῶ-

^ς ἱππὸν. ^δ ἱππῆται.

sunt, insidiantur. singulis autem adest equus, in ventrem procumbere edoctus, humiliter subsidendi gratia: est in promptu et canis. Ubi quis igitur ab arbore feram viderit, sagittaque percusserit, consensu equo illam persequitur, et canis adhaeret. Super hos regionem auroram versus incolunt alii Scythae, qui a regibus Scythis deficientes, ita in hunc locum pervenerunt.

23. Ad hos usque Scythas regio omnis Scythica est campestris, et profundi soli: reliqua dehinc lapidosa atque salebrosa. Cujus regionis magno transmissio spatio, incolunt ad excelsorum montium radicem homines qui ab ipso natali dicuntur esse calvi, mares pariter et feminae, similes quoque naribus, et ingenti mento; propriam vocem edentes, sed Scythicam gestantes vestem: ex arboribus victitantes. cui arbori nomen est Ponticum, magni-

44 MELPOMENE. IV.

rudo fere eadem quae fico, fructus fabae instar, nucleum habens. Id ubi maturuerit, vestibis excolant, et quod ab eo crassum et nigrum defluit, nomine aschy, id et lingunt, et lacte commixtum potant. ex ipsius quoque crassitudine faecis massas componunt et edunt. neque enim multum est eis ovium, utpote non sunt ibi pascua serio culta. Sub arbore quisque habitat: per hyemem quidem, ubi arborem pileo albo firmoque contexerint; per aestatem vero, sine hoc pileo. His nemo mortalium injuriam infert. sacri enim dicuntur esse: nihilque Martiorum armorum possident. Et partim quidem hi sunt, qui finitimorum controversias dirimunt; partim vero quisquis exulans ad eos confugit, is a nemine laeditur. Nomen eis est Argippaei.

24. Ad hos usque calvos ingens cir-

σι, μέγαθος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστ' ἀκη.
καρπὸν δὲ Φορέει κυάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ
ἔχει. τῷτο ἔπεα ν γένῃλαι πέπον, σακκέ-
σοι ἱματίοισι· ἀπορρέει δ' ἀπ' αὐτῷ πα-
χὺ καὶ μέλαν. ἔνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντι ἐστὶ
ἄχυν· τῷτο καὶ ὁ λείχσοι, καὶ γαλάκτι συμ-
μίσγοντες πίνσοι· καὶ ἀπὸ τῆς παχυτῆτος
αὐτῷ τῆς τρυγὸς παλλάθας συντιθέασι,
καὶ ταύτας σιτέονται. πρόσθια γάρ σφι οὐ
πολλά ἐστὶ· οὐ γάρ τι σπουδαῖαι νομαὶ ἔ-
αὐτόθι εἰσὶ. ὑπὸ δένδρεω δὲ ἕκαστος καλοί-
κηαι, τὸν μὲν χειμῶνα, ἔπεα ν τὸ δέν-
δρεον περικαλύψῃ πύλῳ σεγνῷ λευκῷ· τὸ
δὲ θέρος, ἄνευ πύλῃς. τέτῃς ἔδεις ἀδικέει
ἀνθρώπων· ἱροὶ γάρ λέγονται εἶναι. ἔδὲ τι
ἀρήϊον ὄπλον ἐκτέαλαι. καὶ τῷτο μὲν, τοῖσι
περιοικέσσι ἔτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς δια-
ρέοντες· τῷτο δὲ, ὅς ἂν καταφεύγων κατα-
φύγῃ καὶ ἐς τέτῃς, ὑπ' ἔδενος ἀδικέεται· οὐ-
νομα δὲ σφι ἐστὶ Ἀργιππαῖοι.

κδ'. Μέχρι μὲν νυν τῶν Φαλακρῶν

^ο τῷτο δὲ ἔ. ^ε γάρ τοι σπουδαῖαι αἱ νομαί. ^ς ἂν καὶ κρύγῃ.

46 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

τῆς, πολλή περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ,
 καὶ τῶν ἐμπροσθεν ἐθνέων. καὶ γὰρ Σκυθέων
 τινὲς ἀπικνεύονται ἐς αὐτὰς, τῶν δ' χαλε-
 πὸν ἐστὶ πυθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ
 Βορυσθέneos τε ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων
 Ποντικῶν ἐμπορίων. Σκυθέων δὲ οἱ ἂν ἔλ-
 θωσι ἐς αὐτὰς, δι' ἐπὶ ἑρμηνέων καὶ δι' ἐπὶ
 τὰ γλωσσέων διαπρήσσονται.

κέ. Μέχρι μὲν δὴ τῆς γινώσκεται.
 τὸ δὲ τῶν Φαλακρῶν κατύπερθε ὕδεις ἀ-
 τρεκέως οἶδε φράσαι· οὐρεα γὰρ ὑψηλὰ
 ἀποτάμνει ἄβυσσος, καὶ ὕδεις σφραγίσ^α ὑπερ-
 βαίνει. οἱ δὲ φαλακροὶ ἔτι λέγουσι, (ἐμοὶ
 μὲν δ' πιστὰ λέγοντες) οἰκέειν τὰ ὕρεα ἀ-
 γίποδας^β ἄνδρας· ὑπερβάνη δὲ τέττις, ἄλ-
 λος ἀνθρώπος, οἱ^γ τὴν ἐξάμηνον καθεύδου-
 σι· τὸ δὲ ἐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν· ἀλ-
 λά τὸ μὲν πρὸς ἡμῶν τῶν Φαλακρῶν γινώ-
 σκεται ὑπὸ^δ Ἰσσηδόνων οἰκούμενον· τὸ μὲν
 τοι κατύπερθε πρὸς βορέην ἄνεμον, οὐ γι-

^α ὕδεις σφραγίσ. ^β MS. ἰπποδάμης. ^γ ἀνθρώπος ὅστις οἶ. ^δ γι-
 νώσκεται ἀτρεκέως ὑπὸ.

cumcirca prospectus est regionis et gentium, quæ in anterioribus sunt. Nam et Scytharum nonnulli ad eos commeant, quos non difficile est sciscitari; atque etiam Graecos ex emporio Borysthenis atque aliis Ponticis emporiis. Ex Scythis vero qui ad eos commeant, per septem interpretes totidemque linguas id peragunt.

25. Horum tenuis notitia rerum habetur. at quod supra illos calvos est, nemo pro comperto referre potest. nam montes editi inaccessi præcidunt, et eos nemo transcendit. Isti tamen calvi referunt, (quæ apud me fidem non habent) incolî montes ab viris capripedibus: quos ubi transieris, esse alios qui senos menses dormiant. quod ego omnino non admitto. Sed tractum illum qui ad auroram calvis est, ab Issedonibus habitari sine ambiguitate compertum est. Ille vero supe-

48 MELPOMENE. IV.

rrior vergens ad aquilonem ventum non cognoscitur vel ab Issedonibus vel ab calvis, nisi quatenus isti ipsi dicunt.

26. Issedones porro talibus moribus uti feruntur: Quoties pater alicui decessit, omnes propinqui pecora adducunt; quae ubi mastraverunt concideruntque carnes, concidunt et mortuum patrem illius a quo excipiuntur, commixtisque omnibus carnibus convivium exhibent. Caput autem ejus depilatum expurgatumque inaurant, eoque pro re sacrata utuntur, peragentes quotannis magna sacrificia. Haec filius patri facit, quemadmodum Graeci natalitia. Alioqui dicuntur illi iusti esse, et ipsorum uxores peraeque fortes ac viri. Hi et ipsi cognoscuntur.

27. Quod ab his supernum est, ibi ajunt Issedones esse homines unoculos, et grypes auri custodes. Hoc ab eis nacti

νόσκειται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν
 Ιασηδόνων, εἰ μὴ ὅσα αὐτέων τεττέων λε-
 γόντων.

κς'. Νόμοισι δὲ Ιασηδόνες τοῖσιδε λέ-
 γονται χρᾶσθαι. ἔπειαν ἀνδρὶ ἀποθάνοι πα-
 τὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι
 πρῶτα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ
 καλὰ ταμόνιες τὰ κρέα, καλὰτάμνυσι καὶ
 τὸν τῷ δεκομένῳ τεθνεῶτα γονέα· ἀναμί-
 ξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα προτίθεν-
 ται. τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτῷ φιλώσαντες καὶ
 ἐκκαθήραντες, ἀποχρυσῶσι καὶ ἔπειτα ἅτε
 ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας μεγάλας ἐπε-
 τεῖς ἐπιτελέοντες. πᾶσι δὲ πατρὶ τοῦτο
 ποιεῖ, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια.
 ἄλλως δὲ δίκαιοι καὶ ἔτσι λέγονται εἶναι.
 ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀν-
 δράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ ἔτσι.

κζ'. Τὸ δὲ ἀπὸ τέτων τὸ καλύπερθε,
 Ιασηδόνες εἰσὶ οἱ λέγοντες μενοφθάλμους
 ἀνθρώπους καὶ χρυσοφύλακας γρύπας εἶ-

50 ΜΕΛΙΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ναι². παρὰ δὲ τῶν Σκύθαι παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, καὶ ἐνομάζομεν αὐτοὺς Σκυθισὶ Ἀρμασπές. ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, σπῆ δὲ τὸν ὀφθαλμόν.

κη¹. Δυσχείμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρα ἔτω δὴ τοι ἐστὶ· ἐνθα τὸς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφορήτης οἶος γίνεται κρυμὸς, ἐν τοῖσι ὕδωρ ἐκχέας, πηλὸν δὲ ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα πηγνύται, καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ Κιμμέριος. καὶ ἐπὶ τῇ κρυφάλλου οἱ ἐντὸς τάφρου Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται, καὶ τὰς ἀμάξας ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τὸς Ἰνδούς. οὕτω μὲν δὴ τὸς ὀκτὼ μῆνας διατελεῖ χειμῶν ἐών· τοὺς δὲ ἐπιλοίπας τέσσερας φύχεα αὐτόθι ἐστὶ. κεχώρξαι δὲ ἔτος ὁ χειμῶν τὸς τρύπας πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοις χωρίοις γινόμενοις χειμῶσι. ἐν τῷ τὴν μὲν ὠραίην ἔκθει λόγος ἄξιον ἔδεν· τὸ δὲ θεῖον, οὐκ

² Id quoque substantivum verbum non est in MS.

Scythae narrant, a Scythis nos ceteri pro
 vero habuimus, et Scythice eos appella-
 mus Arimaspos. nam *arima* Scythae u-
 num vocant, *ſpu* vero oculum.

28. Omnis autem quae dicta est re-
 gio, adeo infestatur hyberna saevitia, ut
 octo mensibus intolerabile sit illic gelu ;
 in quibus si aquam effundas, non facias
 lutum, facies autem si illic ignem accen-
 deris. Mare compingitur, et omnis Cim-
 merius Bosporus : superque glaciem qui
 intra fossam incolunt Scythae militant, et
 plaustra agunt trans eam usque ad Indos.
 Ita vis hyberna octo mensibus perstat,
 quatuor tamen mensibus reliquis frigora
 illic sunt. Ubi etiam aliam quam in cete-
 ris regionibus conditionem habet hyems.
 nam quum tempus pluendi est, nihil ibi
 quod sit ullius momenti, pluit : aestate
 pluere non cessat. Quinetiam tonitrua

52 MELPOMENE. IV.

quando alibi fiunt, tum ibi nulla existunt, per aestatem vero densa: hyeme si fiat tonitru, decernitur pro ostento habendum in admiratione; sicut terraemotus si existat seu aestate seu hyeme in Scythica regione, prodigium creditur. Eam vim hyemis equi sustinentes ferunt, muli asinique prorsus non ferunt: quum tamen alibi stantes in gelido equi tabescant, asini vero ac muli durent.

29. Et haec mihi videtur esse causa, cur omnino cornua bovino generi illi mutilo istic non nascantur: astipulante sententiae meae Homeri carmine in *Odysea*, quod ita habet,

Et Libyen, ubi sunt cornuti protinus agni.

Quod recte dictum est, in locis calidis festine cornua adnasci. at in vehementibus frigoribus aut non oriuntur omnino pecoribus cornua, aut si oriuntur, vix oriuntur.

αἰεὶ· βρονταὶ τε ἡμὸς τῇ ἄλλῃ γίνονται,
 τῆνκαῦτα μὲν οὐ γίνονται, θέρους δὲ ἀμ-
 φιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται,
 ὡς τέρας νενόμισαι θωυμάζεσθαι· ὡς δὲ
 ἦν ^δ σεισμὸς γένηται ἦν τε θέρους ἦν τε
 χειμῶνος ἐν τῇ Σκυθικῇ, τέρας νενόμισαι.
 ἵπποι ^ε δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶ-
 να τῷτον, ἡμίονοι δὲ ὕδρ' ὄνοι ἀνέχονται τὴν
 ἀρχήν. τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῶ
 ἐσέωτες ἀποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ ἡμίο-
 νοι ἀνέχονται.

κθ'. Δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βο-
 ῶν τὸ κόλον ^δ διὰ ταῦτα οὐ φύειν κέρα
 αὐτόθι· μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ Ὀμή-
 ρος ^ε ἔπος ἐν Οὐδυσσεΐῃ, ἔχον ὧδε,

Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι·
 ἄφθως εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ
 παραγίνεσθαι τὰ κέρα· ἐν δὲ τοῖσι ἰχυ-
 ροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ φύειν κέρα τὰ κτήνεα
 ἀρχήν, ἢ φύοντα φύειν μόγις.

^δ ὡς δὲ καὶ ἦν. ^ε Σκυθικῇ, ὡς τέρας θωυμάζεται. ἵπποι. ^δ το-
 καθύν. ^ε δὲ μὲν τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου.

54 ΜΕΛΙΠΟΜΕΝΗ. Δ.

λ'. Ενθαῦτα μὲν νυν διὰ τὰ ψύχρα γίνεται ταῦτα· θωυμάζω δὲ (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίξετο) ὅτο ἐν τῇ Ηλείῃ πάσῃ χώρῃ ἔδυνάταί γε· νεοθαι ἡμίονοι, ἔτε ψυχρῷ τῷ χώρῳ ἔόντος, ἔτε ἄλλῃ φανερῷ αἰτίῃ ἑδενός. φασὶ δὲ αὐτοὶ Ηλείοι ἐκ κατάρης ἔ^ε γίνεσθαι σφι ἡμίονους· ἀλλ' ἐπεὰν προσῇ ἢ ὥρῃ κυϊσκεισθαι τὰς ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τὴν πλησιοχώρην αὐτάς· καὶ ἔπειτ' αὖ σφι ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπιείσιν τὴν ὄνῃ, ἐς οὗ ἂν ἴσχωσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἔπειτα δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι.

λα'. Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύ-
θαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἥερα, καὶ
τρετέων εἶνεκα οὐκ οἶοί τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν
τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου, ἔτε διεξιέναι, τήνδ' ἔ-
χω περὶ αὐτέων τὴν γνώμην· τὰ κατῴ-
περθε ταύτης τῆς χώρας αἰεὶ νίφεται,
ἐλάσσονι δὲ τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος,
ὥσπερ καὶ εἰκός. ἤδη ὧν ὅσις ἀλγόθεν χιόνα

^ε κατάρης τινὸς ἢ προσίῃ.

30. In Scythia itaque hoc propter frigora contingit. Quo magis miror (ab initio enim oratio mea accessiones indagabat) cur in omni Eleo agro muli nequeant gigni, quum neque locus sit frigidus, neque ulla alia causa appareat. Ajunt Elei ipsi ex imprecatione quadam non possideri ab ipsis mulos, sed quum tempus conceptus equarum adest, ad finitimos illas educunt; ibi postquam admiserint asinos, usque dum conceperint, tunc rursus eas reducunt.

31. De pennis autem quibus ajunt Scythae oppletum esse aërem, et idcirco non posse prospici longinquiora continentis, nec transiri, de illis haec est mea sententia: Quae super eam regionem sunt, assidue nix in ea cadit, et (ut credibile est) minus aestate quam hyeme. jam igitur cuilibet cominus intuenti cadentem ni-

56 MELPOMENE. IV.

vem copiosam liquet quod dico. nix enim pennis assimilis est: et propter hanc talem hyemem inhabitabilia sunt ejus continentis loca quae ad aquilonem spectant. Eoque opinor, pennas nivem esse interpretantes Scythas ac circumjectas gentes, ita loqui. Haec quidem igitur, quae dicuntur, longissime dicta sunt.

3 2. De Hyperboreis autem hominibus neque Scythae quippiam, neque alii ulli illic incolentium memorant, praeter Issedones: ne ipsi quidem (ut mihi videtur) dicentes aliquid. dicerent enim et Scythae de hoc, quemadmodum de unoculis dicunt. Quamquam et ab Hesiodo de Hyperboreis mentio fit: quinetiam ab Homero in Epigonis, si tamen Homerus re vera fecit hos versus.

3 3. Sed multo plurima de his Delii memorant, narrantes sacra illigata in triptica stipula ex Hyperboreis delata ve-

αὐρὴν πίπτουσιν εἶδε, οἶδε τὸ λέγω· εἰ-
κε γὰρ ἡ χκὼν πλεροῖσι. καὶ διὰ τὸν χειμῶ-
να τοῦτον εὐόντα τοιοῦτον ἀνοίκτη ^α τὰ
πρὸς βορρὴν ἐς τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ
ὦν πτερὰ, εἰκάζοντας τὴν χιόνα, τοὺς
Σκύθας τε καὶ τοὺς περιόλους δοκέω λέ-
γειν. ταῦτα μὲν νυν τὰ λέγεται, μακρό-
ταλα εἶρηται.

λβ'. Ὑπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων ἔ-
τέ τι Σκύθαι λέγουσι, ἔτε ^βτινες ἄλλοι
τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρα Ἰασηδό-
τες. ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, ἔδ' ἔτοι λέγουσι ἔ-
δεν. ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὡς περὶ ^γ
τῶν μυνοφθάλμων λέγουσι. ἀλλ' Ἡσιόδω
μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἐστὶ δὲ
καὶ Ὀμήρῳ ἐν Εἰργόνοισι, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε
Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε.

λγ'. Πολλῷ δὴ πλεῖστα ^δ περὶ αὐτέ-
ων Δῆλιοι λέγουσι, φάμενοι ἰρὰ ἐνδεδυμέ-
να ἐν καλάμῃ πυρῶν, ἐξ Ὑπερβορέων φε-
ρόμενα, ἀπικνέεσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ

^α ἀνοίκτη. ^β λέγουσι ἔδεν, ὅτι τινες. ^γ ὡς καὶ περὶ. ^δ πολλὰ
ἔστι πλεῖστα.

Σκυθέων ἤδη δεκόμενος αἰεὶ τοὺς πλησίον
 χώρους ἐκάστους, κομίζει αὐτὰ τὰ πρὸς
 ἑσπέρης ἐκασάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην. ἐνθεῦ-
 τεν δὴ πρὸς μεσσηβρίην προπεμπόμενα
 πρώτους Δωδωναίους Ἑλλήνων ἀέχεσθαι.
 ἀπὸ δὲ τούτων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μη-
 λία κόλπον, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν,
 πόλιν δ' ἐς πόλιν πέμπειν, μέχρι Καρύ-
 στου· τὸ δ' ἀπὸ ταύτης, ἐκλιπεῖν Ἀνδρόν.
 Καρυσίους γὰρ εἶναι τὰς κομίζοντας ἐς Τή-
 νον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον. ἀπικνέεσθαι
 μὲν νῦν ταῦτα τὰ ἰσὰ ἥτω λέγῃσι ἐς Δῆ-
 λον·^c πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμ-
 ψαι Φερβύδας τὰ ἰσὰ δύο κόρας, τὰς οὐνο-
 μάζῃσι Δήλικα εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λα-
 οδίκην, αἶμα δὲ αὐτῇσι ἁσφαλείης εἵνεκεν
 πέμψαι τὰς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας
 πέντε πομπῆς, τήτους οἱ νῦν Περφερέες ἔ
 καλέονται, τιμὰς μεγάλας ἐν Δήλῳ ἔχον-
 τες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορέοσι τὰς ἀπο-
 πεμφθέντας ὀπίσω οὐκ ἀπονοσέειν, δεῖναι

^c Haec decem cogneca vocabula non sunt in MS. ^f αἰτίῃσι.

^g Περιφρίδες.

misse ad Scythas, a Scythis deinceps finitimos accepisse, gradatimque per quoslibet vicinos remotissime ad Adriam: atque illinc meridiem versus deducta, a primis Graecorum Dodonaeis esse accepta, et ab his descendisse ad Meliensem sinum, pervasisseque in Euboeam, et oppidatim usque ad Carystum; ab hac vero reliquisse Andrum. Carystios enim esse qui in Tenum portarint; Tenios vero in Delum: atque ita haec sacra in Delum ajunt pervenisse. Sed primum Hyperboreos misisse duas puellas quae ferrent haec sacra, quas Delii nominant esse Hyperochen et Laodicen, et cum his tutelae gratia quinque viros e suis popularibus, qui eas deducerent, nunc Perpherees vocatos in Delo, ubi in magno honore habentur. Sed quum isti ab Hyperboreis missi retro non redirent, indigne ipsos tulisse, si id continue.

ipsis accideret, ut eos quos mitterent non reciperent; ita ferentes ad fines suos sacra in stipula tritici illigata, mandavisse vicinis, jubentes illos deducere ad aliam nationem: atque ita haec gradatim missa, ajunt devenisse in Delum. His ego sacris simile quiddam fieri animadverti a feminis Thraciis atque Paeoniis, quae in sacrificando Regiae Dianae non sine stipula triticea habent sacra: atque ipse vidi eas haec facientes.

34. Ceterum his virginibus Hyperboreis vita functis in Delo, parentant puellae ac pueri Deliorum, tonsis utrique crinibus: puellae quidem ante nuptias spiram abscisam fuso circumvolutam, in monumento ponunt. Monumentum autem intra Dianae templum ad sinistram est intranti, oleaque supra ipsum nata: quotquot autem pueri Deliorum, ad quan-

ποικυμένους εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται,
 ἀποσέλλουσας μὴ ἀποδέκεσθαι, ὅτω δὴ φέ-
 ρουσας ἐς τὰς οὖρας τὰ ἱρὰ ἐνδεδυμένα ἐν
 πυρῶν καλάμῃ, τοὺς πλησιοχώρους ἐπι-
 σκήπτειν, κελεύοντας προπέμπειν σφέας
 ἀπ' ἐωϋτῶν ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν
 οὕτω προπεμπόμενα, ἀπικνέεσθαι λέγουσι
 ἐς Δῆλον· Οἶδα δὲ αὐτὸς τέτοισι τοῖσι
 ἱροῖσι τόδε ποιούμενον προσφερές· τὰς Θρη-
 σας καὶ τὰς Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν
 δύωσι τῇ Ἀρτέμει τῇ βασιληΐῃ, ἔκ ἄνευ
 πυρῶν καλάμης ἐχέσας^α τὰ ἱρὰ. καὶ ταῦ-
 τα δὴ^β οἶδα ταύτας ποιεύσας.

κδ'. Τῇσι δὲ παρθένοισι ταύτησι τῇσι
 ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃσι ἐν Δήλῳ,
 κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δη-
 λίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμου πλόκαμον ἀπο-
 ταμνόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίζασαι,
 ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι. τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσω
 ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσίουσι ἀριστερῆς χειρός.
 ἐπιπέφυκε δὲ οἱ ἐλαίη· ὅσοι δὲ^γ παῖδες

^α δύσας. ^β ταῦτα μὲν δὴ. ^γ οἱ δὲ.

τῶν Δηλίων, περὶ χλόνη τιὰ εἰλίξαντες
 τῶν τριχῶν, τῶν τοῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆ-
 μα. αὐταὶ μὲν δὴ ταύτην τὴν τιμὴν ἔ-
 χουσι πρὸς τῶν Δήλων οἰκητόρων.

λέ'. Φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ τὴν Ἀργιν τε
 καὶ τὴν Ωπιν ἔστας παρθένους ἐξ Ὑπερβορέ-
 ων, κατὰ τὰς αὐτὰς τέτας ἀνθρώπους πο-
 ρευομένας, ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον, ἔτι πρό-
 τερον Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδόκης^δ. ταύ-
 τας μὲν νυν τῇ Εἰληθύῃ ἀπαφέρσας ἀντί-
 τῃ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέ-
 σθαι τὴν δὲ Ἀργιντε καὶ τὴν Ωπιν ἅμα
 αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι.
 καὶ σφι τιμὰς ἄλλας δεδούσθαι πρὸς σφέων.
 καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας, ἐπονο-
 μαζύσας τὰ ἑνόμαλα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι
 Ωλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε. παρὰ δὲ σφέ-
 ων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἰωνας, ὕμνέειν
 Ωπίν τε καὶ Ἀργιν, ὀνομάζοντάς τε καὶ ἀ-
 γείρουσας. ὅτος δὴ ὁ Ωλὴν καὶ τὰς ἄλλους
 τοὺς παλαιοὺς ὕμνους ἐποίησε ἐκ Λυκίας

^δ Λαοδόκης.

dam herbam partes crinium circumvoluntas et ipsi imponunt sepulchro. Hoc honore ab incolis Deli afficiuntur hae virgines.

35. Ajunt vero iidem Argin et Opin virgines ex Hyperboreis eorundem hominum aetate, in Delum venisse, etiam priores Hyperoche et Laodoce: et has quidem venisse ad reddendum Lucinae tributum, quod pro partu maturato instituerant: Argin vero et Opin una cum ipsis deis advenisse, hosque illis alios honores donasse. Illis enim colligere mulieres agnominantes nomina in hymno quem Olen vir Lycius fecit: et ab illis edoctos insulanos et Iones hymno celebrare Opin et Argin, nominantes et colligentes. Hic Olen e Lycia profectus, alios quoque vetustos fecit hymnos, qui cantantur in De-

lo. Et dum femora adolentur in ara, istis cinis supra capulum Opis et Argis consumitur injectus. Est autem capulus earum post Artemisium, ad auroram spectans, proxime Cejorum coenaculum.

36. Haëtenus de Hyperboreis dictum sit. Nam de fabula Abaris, qui fertur esse Hyperboreus, nihil dico; qui sagittam dicitur per universam terram circumtulisse, nihil comedens. Quod si qui sunt Hyperborei, *id est superaquilonares*, sunt et alii hypernotii, *id est superaustrales*. Nempe rideo jam multos videns descripsisse ambitus terrae, et nullum habentes in exponendo sensum, qui Oceanum scribunt circumfluere, et terram esse orbiculatam tanquam a torno, et Asiam faciunt Europae partem. Nam ego singularum magnitudinem brevi patefaciam, et quanta sint singula ad describendum.

ἐλθὼν, τὸς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ. καὶ τῶν
μυρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ, τὴν
σποδὸν ταύτην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ωπιδίος
τε καὶ Αργίος ἀναισιμῶσαι ἐμβαλλομένην.
ἡ δὲ θήκη αὐτέων ἐστὶ ὅπιδεν τῷ Αρτε-
μισίᾳ, πρὸς ἣν τετραμμένη, ἀγχοτάτω
τῷ Κηϊῶν ἱστορίᾳ.

λς'. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ
εἰρήσῃ. τὸν γὰρ περὶ Αἰθάριος λόγον τῷ
λεγομένῳ εἶναι Ὑπερβορέω ὃ λέγω, λέγων
ὡς τὸν οἷσόν περιέφερε κατὰ πᾶσαν τὴν
γῆν, οὐδὲν σιτεόμενος. εἰ δὲ εἰσὶ τινὲς Ὑ-
περβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλ-
λοι. γελῶ δὲ ὁρῶν γῆς περιόδους γράφαινας
πολλὰς ἤδη, καὶ ὁδὸν νόον ἔχοντας ἐξηγη-
σάμενον· οἱ Ωκεανὸν τε ῥέοντα γράφουσι
πέριξ, τὴν τε γῆν ἔσσαν κυκλοτερέα ὡς
ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποι-
εύντων ἴσην^α. ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐγὼ δηλώσω
μέγαθος τε ἐκάστης αὐτέων, καὶ ὅση^β τίς
ἐστὶ ἐς γραφὴν ἐκάστη.

^α ποιῦσι ἴσην. ^β οἷον.

λζ'. Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν, τὴν Εὐρυθρὴν καλεομένην. τῷτέων δ' ὑπεροικέουσι πρὸς βορέην ἄνεμον, Μῆδοι· Μήδων δὲ, Σάπειρες· Σάπειρων δὲ, Κόλχοι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορηϊνὴν θάλασσαν, ἐς τὴν Φάσις ποταμὸς ἐκδιδῷ. ταῦτα τέσσαρα ἔθνεα οἰκεῖ ἐκ θαλάσσης ἐς θάλασσαν.

λη'. Ενδεῦτεν δὲ τὸ πρὸς εὐπέρης^ε ἄκτα διφάσiai ἀπ' αὐτῆς κάλατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγήσομαι. ἔνθεν μὲν ἡ ἀκτὴ ἡ ἑτέρα τὰ πρὸς βορέην ἀπὸ Φάστος ἀρξαμένη, παρατέταται ἐς θάλασσαν παρά τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, μέχρι Σιγείῃς τῆς Τρωϊκῆς. τὰ δὲ πρὸς νότον^δ, ἡ αὐτὴ αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τῆς Μαριανδύων^ε κόλπου τοῦ πρὸς Φοινίκη^ε κειμένης τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τριοπίεως ἄκρης. οἰκεῖ δ' ἐν τῇ ἀκτὴ ταύτῃ ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ ἑτέρα τῶν ἀκτέων.

^ε ἰσπέρην. ^δ νότον. ^ε Μαριανδύων. ^ε Φοινίκην.

37. UBI Persae incolunt, id ad australe pertinet mare quod dicitur Rubrum. Super hos ad ventum aquilonem habitant Medi, super Medos Sapires, super Sapires Colchi, ad septentrionale pertinentes mare, in quod influit flumen Phasis. Hae quatuor nationes a mari ad mare incolunt.

38. Dehinc vesperam versus ab ea duae orae terrarum ad mare procedunt, quas ego exponam. Hinc quidem ora una aquilonem versus a Phasi incipiens porrecta est ad mare juxta Pontum et Hellespontum, usque ad Sigeum Troicum: sed austrum versus, eadem ista ora a sinu Mariandynorum, qui Phoenicae adjacet, tendit in mare ad promontorium usque Triopium. Incolunt autem in ora hac hominum nationes triginta. talis quidem est una ora.

39. Altera vero, a Persis incipiens porrigitur ad Rubrum mare, quod et Persicum vocatur: deinde gradatim Assyria, atque inde Arabia: definitque non desinens, nisi jure, in sinum Arabicum, in quem Darius e Nilo rivum induxit. A Persis ad Phoenicen tractus amplius est ac multus. A Phoenice quod sequitur, haec ora tendit per hoc mare praeter Syriam Palaestinam et Aegyptum, in qua terminatur: in qua tres sunt modo nationes. Atque haec sunt quae a Persis versus occasum Asiae continentur.

40. Quae supra Persas sunt et Medos et Sapires et Colchos, auroram versus et solem orientem, hinc mari Rubro alluuntur; aquilonem autem versus, a mari Caspio et flumine Araxe, qui contra solem

λθ'. Ἡ δὲ δὴ ἑτέρα, ἀπὸ Περσέων ἀρ-
 ζαμένη, παρατέταται ἐς τὴν Ερυθρὴν θά-
 λασαν· ἢ τε Περσικὴ, καὶ ἢ ἀπὸ ταύτης
 ἐκδεκομένη Ασυρίη· καὶ ἀπὸ Ασυρίης, ἢ
 Αραβίη· λήγει δὲ αὐτὴ ἐν λήγασα, εἰ μὴ
 ἵκωμ, ἐς τὸν κόλπον τὸν Αράβιον, ἐς τὸν
 Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε.
 μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων, χώ-
 ρος πλατὺς καὶ πολλὸς ἐστίν· τὸ δ' ἀπὸ
 Φοινίκης παρήκει διὰ τῆςδε τῆς θαλάσ-
 σης ἡ ἀκλὴ αὕτη παρά τε Συρίην τὴν Πα-
 λαισίνην ^α, καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν τελευτᾷ·
 ἐν τῇ ἔθνεά ἐστι τρία μοῦνα. ταῦτα μὲν
 ἀπὸ Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρας ^β τῆς Α-
 σίης ἔχοντα.

μ'. Ταῦτα ^γ δὲ κατύπερθε Περσέων, καὶ
 Μήδων, καὶ Σαπείρων, καὶ Κόλχων, τὰ πρὸς
 ἧν τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα, ἔνθεν μὲν ἡ
 Ερυθρὴ παρήκει θάλασσα· πρὸς βορέῳ δὲ
 ἡ Κασπίη τε θάλασσα, καὶ ὁ Αράξης πο-

^α Συρίαν τὴν παρά τὴν Παλαισίνην. ^β ἐσπέρην. ^γ ἔχοντά
 ἵτι. Ταῦτα

τάμος, ῥέωι πρὸς ἥλιον ἀνίχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, ἔρημον ἦδη τὸ πρὸς τὴν ἑω, οὐδ' ἔχει ἰδεῖς Φράσαι οἷον δὴ τι ἐστὶ.

μα'. Τοιαύτη μὲν καὶ τρσαύτη ἡ Ἀσίη ἐστὶ. ἡ δὲ Λβύη ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λβύη ἦδη ἐκδέχεται. κατὰ μὲν νυν Αἰγυπτον ἡ ἀκτὴ αἰὶν ἐστὶ ἢ ἐστὶ^ε. ἀπὸ γὰρ τῆδε τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Ερυθρὴν θαλάσσαν, δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυμένων· αὗται δ' ἂν εἴεν χίλιοι σταδίοι. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τέττα, κάρτα πλατεία τυγχάνει ἔσσα ἀκτὴ, ἣτις Λβύη κέκληται.

μβ'. Θωῦμάζω ὦν τῶν διακρίναντων καὶ διελόντων Λβύην καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην. ὁ γὰρ σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτέων ἐστὶ. μήκει μὲν γὰρ παρ' ἀμφοτέρας παρήκει ἡ Εὐρώπη· εὗρεος δὲ πέρι, οὐδὲ συμβαλέσθαι ἀξίη φαίνεται· μοι εἶναι. Λβύη μὲν γὰρ ἀπλοῖ ἐωῦτήν, ἔσσα περίρριτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει· Νεκὼ τῆ

^ε αὕτη σκηνή ἐστι.

orientem fluit. Porro India tenus habitatur Asia. Illinc jam auroram versus deserta sunt: nec qualia sint dicere quispiam potest.

41. Et Asia quidem talis et tanta est. Africa autem in altera ora est. ab Aegypto enim jam Africa excipit. Hæc ipsa ora circa Aegyptum jam est quæ est. nam ab hoc mari ad rubrum intercapedo est centum millium orgyiarum, quæ efficiunt mille stadia. Ab his deinceps angustis spatiosa valde ora est quæ Africa dicitur.

42. Itaque admiror eos qui determinant atque distinxerunt Africam, Asiam, Europam: inter quas non parum est differentiae. Siquidem Europa longitudine præter utramque extenditur, latitudine vero non videtur mihi comparari digna. nam Africa se ipsam manifestat, circumflua mari, excepto duntaxat ubi Asiae contermina est, Neco Aegyptiorum

72 MELPOMENE. IV.

rege, eorum quos novimus primo in hoc demonstrando. Is postquam destitit a deprimenda fossa a Nilo ad Arabicum finem, misit navibus quosdam viros Phoenices, praecipiens ut evecti per columnas Herculeas penetrarent ad septentrionale usque mare, atque ita ad Aegyptum remearent. Phoenices igitur e rubro mari solvantes, abierunt in mare australe: qui quum autumnus advenisset, applicitis ad terram navibus sementem faciebant, ubi identidem navigantes in Africa forent, ac messem expectabant. deinde messo frumento navigabant. Ita biennio consumpto, anno tertio quum flexissent Herculeas columnas in Aegyptum remearunt, referentes quae apud me fidem non habent, sed forte apud aliquem alium: circumnavigantes Africam, se habuisse solem ad dextram. Atque hunc in modum Africa primum est cognita.

43. Secundo loco, (Carthaginienses

Αἰγυπτίων βασιλέως πρώτῃ τῶν ἡμεῖς ἴδ-
 μεν, καταδέξαντος· ὃς ἐπεὶ τε τὴν διώρυ-
 χα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου
 ἔχουσαν^α ἐς τὸν Αῤῥάβιον κόλπον, ἀπέπεμ-
 ψε Φοῖνικας ἀνδρας πλοίοισι, ἐντειλάμενος
 ἐς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακληῖων σήλέων ἐκ-
 πλέειν ἕως ἐς τὴν βορρῆην θάλασσαν, καὶ
 οὕτω ἐς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. ὀρμηθέντες
 ὡς οἱ Φοῖνικες ἐκ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης^β,
 ἔπλεον τὴν νοτίην θάλασσαν. ὅπως δὲ
 γένοιτο φθινόπωρον, προχόντες ἂν σπεύρε-
 σκον τὴν γῆν, ἵνα ἐκάσῃε τῆς Διβύης πλέ-
 ους γενοῖατο, καὶ μένεσκον τὸν ἀμῆλόν· θε-
 ρίσαντες δὲ ἂν τὸν σῖτον, ἔπλεον. ὥς δὲ δύο
 ἑτέων διεξελθόντων, τρίτῳ ἔτει κάμφαντες
 Ἡρακληῖας σήλας, ἀπίκοντο ἐς Αἴγυπτον.
 καὶ ἔλεγον ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ, ἄλλω δὲ δὴ
 τέω, ὥς περιπλῶντες τὴν^γ Διβύην, τὸν
 ἥλιον ἔχον ἐς τὰ δεξιὰ. οὕτω μὲν αὕτη
 ἐγνώθη τοσπρῶτον.

μγ'. Μετὰ δὲ, Καρχηδόνιοι εἰσὶ οἱ λέ-

^α διέχουσαν. ^β Ερυθρῆς καλομένης θαλάσσης. ^γ περιπλῶν-
 τας δὲ τὴν.

γούλες, ἐπεὶ Σατάσπης γε ὁ Τεάσπιος, ἀ-
 κὴρ Ἀχαμενίδης, οὐ περιέπλωσε Λιβύην,
 ἐπ' αὐτὸ τῷτο πεμφθεὶς· ἀλλὰ δείσας
 τό, τε μῆκος τοῦ πλόω καὶ τὴν ἐρημίην,
 ἀπῆλθε ὀπίσω, οἷοι' ἐπετέλεσε τὰν ἐπέ-
 ταξέ οἱ ἡ μήτηρ ἄεθλον. θυγατέρα γάρ
 Ζωπύρῃ ἐβίησατο τῇ Μεγαβύζῃ παρθένον.
 ἔπειτα μέλλοντος αὐτῇ διὰ ταύτην τὴν
 αὐτὴν ἀνασκολοπιεῖσθαι ὑπὸ Ξέρξῳ βα-
 σιλῆος, ἡ μήτηρ τῇ Σατάσπεος, ἔβσα Δα-
 ρεῖς ἀδελφεή, παρητήσατο, Φᾶσά οἱ αὐτὴ
 μέζω ζῆμιν ἐπιθήσειν ἥπερ ἐκεῖνον. Λι-
 βύην γάρ οἱ ἀνάγκην ἔσεσθαι περιπλώσειν,
 ἐς ὃ αὖν ἀφίκηται^δ, περιπλέων αὐτὴν, ἐς
 τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ
 Ξέρξῳ ἐπὶ τούτοις, ὁ Σατάσπης ἀπρά-
 μενος ἐς Αἴγυπτον, καὶ λαβὼν νέα τε καὶ
 ναύτας παρὰ τῶτέων, ἔπλεε παρὰ Ἡρα-
 κληῖας σήλας. διεκπλώσας δὲ, καὶ κάμ-
 ψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης, τῷ ἔκομα
 Συλᾶεις ἐς^ι, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην, πε-

^δ ἀπίπτει.

sunt qui dicunt) postquam Sataſpes, Te-
 aſpis filius, vir Achaemenides, Africam
 non circumnavigavit ad hoc ipſum miſ-
 ſus; ſed cum navigationis longitudine,
 tum terrae ſolitudine deterritus retro re-
 diit, non impleto labore quem ei mater
 injunxerat. Etenim vitiaverat filiam vir-
 ginem Zopyri, neptem Megabyzi, quem
 ob hanc cauſam a Xerxe rege ſuffigen-
 dum cruci mater Sataſpis, quae erat Da-
 riï ſoror, liberavit: quod diceret ſe majus
 illi ſupplicium irrogaturam quam rex,
 quippe neceſſe ei fore praeternavigare A-
 fricam, dum perveniret eam circumnavi-
 gans ad Arabicum ſinum. His annuente
 Xerxe, Sataſpes in Aegyptum abiit, ſum-
 ptaque illinc nave ac nautis, navigavit ad
 columnas Herculeas: quibus tranſmiſſis,
 ſelectens Africae promontorium, cui no-
 men Syloes, in meridiem curſum tenebat.

Emensusque permultum maris intra complures menses, quum assidue pluri opus esset, converſo cursu in Aegyptum rediit. Et illinc ad regem Xerxem regressus, agebat in remotissimis homines pusillos praeternavigasse, rubra utentes veste, qui, quum ipsi terrae navim applicarent, ad montes se fuga proriperent relictis urbibus; ipsos autem nihil illis injuriae intulisse vastantes, cibaria tantum illinc accepisse. Quod autem totam Africam non circumnavigassent, haec causa afferebatur, quod navigium ulterius procedere non posset, sed retineretur. Hunc Xerxes negans loqui vera, et quod operam ipsi propositam non absolvisset, in crucem sustulit, irrogata veterere poena. Hujus Sataſpis eunuchus, audita domini nece, Samum celerrime cum magna pecunia profugit, quam Samius quidam intervertit: cujus nomen quum

ρήσας δὲ θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι
 μητρί, ἐπεὶ τε τῷ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀπο-
 στρέψας ὀπίσω, ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. ἐκ
 δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ βασιλέα Ξέρ-
 ξεα, ἔλεγε, Φᾶς τὰ προσωτάτω ἀνθρώ-
 πους μικρὰς παρὰπλέειν, ἐοῖντι Φοινικῇ
 διαχρεωμένους· οἳ, ὅπως σφεῖς καταγοῖατο
 τῇ νηϊ, φεύγεσκον πρὸς τὰ ἔρρεα, λείποι-
 τες· τὰς πόλεις· αὐτοὶ δὲ ἀδικεῖν οὐδὲν
 σίνοντες, βρωτὰ δὲ μοῦνα ἐξ αὐτέων λαμ-
 βάνειν. τῷ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην παν-
 τελῶς, αἴτιον τόδε ἐλέγεις· τὸ πλοῖον το-
 πρὶς οὐ δυνατόν ἐστι προβαίνειν^ε, ἀλλ'
 ἐνίχεσθαι. Ξέρξης δὲ ὃ οἱ β' συγγινώσκων
 λέγειν ἀληθέα, ἐκ ἐπιτελέσαντά τε τὸν
 προκείμενον ἄεθλον, ἀνεσκολόπισε, τὴν ἀρ-
 χαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτους δὲ τῷ Σα-
 τάσπεος εὐνοῦχος ἀπέδρη ἐς Σάμον, ἐ-
 πεὶ τε ἐπύθετο τάχιστα τὸν δεσπότεα
 τετελευτηκότα, ἔχων χρήματα μεγά-
 λα, τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέχευε· τοῦ ἐπι-

^ε καταλιπόντες. ^ε ἵτι εἶναι προβαίνειν. ^β δὲ οἱ β'.

στάμενος τὸ οὖνομα, ἐκὼν ἐπιλήθομαί:

μδ. Τῆς δὲ Ασίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρ-
ρεῖς ἐξευρέθη· ὃς βυλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν,
ὃς κροκοδείλις δεύτερος ἔτος ποταμῶν πάν-
των παρέχεται, τῷτον τὸν ποταμὸν εἰ-
δέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκιδῶσι, πέμπει
πλοίοισι ἄλλας τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀλη-
θειήν ἐρέειν, καὶ δὴ Σκύλακα² ἄνδρα Κα-
ρυανδέα. οἱ δὲ, ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου
τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον
κατὰ ποταμὸν πρὸς ἧν τε καὶ ἡλὶς ἀναβο-
λὰς ἐς θάλασσαν. διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς
ἐσπέρην πλέοντες, τρηκτοῦ μὲν ἀπικνε-
όνται ἐς τῷτον τὸν χώρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτί-
ων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον
εἶπα, ἀπέστειλε περιπλώειν Λιβύην. μετὰ
δὲ τὰς περιπλώσας, Ἰνδὸς τε κατε-
σφράτατο Δαρεῖος, καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ
ἐχρᾶτο. ἔτος καὶ τῆς Ασίας, πλὴν τὰ πρὸς
ἥλιον ἀνίσχοντα, τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα
παρεχομένην τῇ Λιβύῃ.

² ὃ δὴ ὁ Σκύλακας.

sciam, volens obliviscor.

44. Ceterum Asiae bona pars a Dario pervestigata est. Is cupidus cognoscendi ubinam Indus, qui secundus omnium fluviorum crocodilos praestat, mare influat, misit navibus cum alios quosdam, quos vera renunciaturos confidebat, tum Scylacem virum Caryandensem. Isti e Caspatyro urbe et terra Paetolica solvantes, secundo flumine auroram versus atque solem orientem navigantes in mare, dehinc per ipsum mare occasum versus, tricesimo demum mense tenuerunt eum locum, unde rex Aegyptiorum eos Phoenices, quos antea dixi, miserat ad Africam circumnavigandam. Post horum circumnavigationem Darius Indos subegit, et eo mari positus est. Ita Asiae (praeter eam quae orientem solem spectat) reliqua compertum est similia Africae suppeditare.

45. At Europa a nullis investigata est, neque qua ad orientem neque qua ad aquilonem vergit, an circumflua sit. Longitudine tamen cognoscitur praeter utramque accedere. Neque possum conjectura colligere, unde, quum una sit terra, triplicia sint ei nomina indita e mulierum cognominibus: ejusque fines ponantur Nilus fluvius Aegyptius, et Phasis Colchus: alii ajunt Tanain, Maeetam trajectusque Cimmerios: sed neque sciscitari nomina eorum qui distinxerunt, et unde nomina sumperint. Jam enim Libya, Africa, quidem a plerisque Graecorum fertur sortita nomen a Libya muliere indigena: Asia vero, ab uxore Promethei. quamquam Lydi hoc sibi nomen participant, dicentes ab Asie filio Cotys, nepote Manis, Asiam appellatam, non ab Asia Promethei: unde et Sardibus tri-

μέ. Ἡ δὲ Εὐρώπη πρὸς ἑδαμῶν φα-
 νερή ἐστι γινωσκομένη, οὔτε τὰ πρὸς ἥλιον
 ἀνατέλλοντα, ὅτε τὰ πρὸς βορέην, εἰ περιέ-
 ρυτός ἐστι μήκει δὲ γινώσκειται παρ' ἀμφο-
 τέρας παρήκιστα. ὅλ' ἔχω συμβαλέσθαι,
 ἐπ' ὅτε μὴ ἐύση γῆ, οὐνόματα τριφάσια
 κέλει, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν· καὶ
 ἑρῶματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος
 ποταμός ἐτέθη, καὶ Φάσις ὁ Κόλχος· οἱ
 δὲ Τάναϊν ποταμὸν, τὸν Μαίητην καὶ
 πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια λέγουσι. οὐδὲ τῶν
 διαρυσάντων τὰ ὀνόματα πυθέσθαι, καὶ ὅθεν
 ἔθεντο τὰς ἐπωνυμίας. ἦδη γὰρ Λιβύη μὲν
 ἐπὶ Λιβύης^α λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν
 Ἑλλήνων ἔχειν τὸ ὄνομα γυναικὸς αὐτόχ-
 θονος· ἡ δὲ Ἀσίη, ἐπὶ τῆς^β Προμηθέος
 γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τέττε μὲν με-
 ταλαμβάνοντα τῶ ὀνόματος Λυδοὶ, Φάμε-
 νοι ἐπὶ Ἀσίῳ^γ, τῶ Κότμος, τῶ Μάνεω,
 κεκληῖσθαι τὴν Ἀσίην, ἀλλ' ἔκ ἐπὶ τῆς^δ

^α μὲν ἀπὸ Λιβύης. ^β Ἀσίη, ἀπὸ τῆς. ^γ φάμενοι ἀπὸ Ἀσίου.
^δ ἔκ ἀπὸ τῆς.

Προμηθεὸς Ἀσίης· ἀπό τευ καὶ τὴν ἐν Σάρ-
 δισι φυλὴν κεκληῖσθαι Ἀσιάδα. ἡ δὲ δὴ Εὐ-
 ρώπη ἔδ' εἰ περιέρρύιός ἐστι γινώσκειται πρὸς
 ἑδαμῶν ἀνθρώπων· οὔτε ὁκόθεν τὸ οὔνομα
 ἔλαβε τοῦτο, οὔτε ὅς τις οἶ ἦν ὁ δέμενος
 φαίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Συρίας φήσομεν
 Εὐρώπης λαβεῖν τὸ οὔνομα τὴν χώραν·
 πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώνυμος, ὥσπερ αἱ ἑ-
 τεραι. ἀλλ' αὕτη γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίης τε
 φαίνεται ἔῃσα, καὶ ἐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν
 ταύτην ἦτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη
 καλεῖται, ἀλλ' ὅσον ἐκ Φοινίκης, ἐς Κρή-
 την· ἐκ Κρήτης δὲ, ἐς Λυκίην^ε. ταῦτα
 μὲν νυν ἐπὶ τοσούτον εἰρήσῃ. ταῖσι γὰρ
 νομιζομένοισι αὐτέων χρῆσόμεθα.

μς'. Ὁ δὲ πόνιλος ὁ Εὐξείνος ἐπ' ὃν ἑ-
 στρατεύετο Δαρεῖος, χωρέων πασέων παρέ-
 χεῖται, ἔξω τῷ Σκυθικῷ, ἔθνεα ἀμαθέστατα.
 ἔτε γὰρ ἔθνος τῶν ἐνλὸς τῷ πόντῳ οὐδὲν ἔ-
 χομεν παραβαλέσθαι σοφίης πέρι, ἔτε ἄν-
 δρα λόγιον οἶδαμεν γενόμενον πάρεξ τοῦ

^ε ἐς Λυκίαν.

bum esse vocatam Asiadem. Europa autem an sit mari circumflua, ab nullis hominibus noscitur; neque unde hoc nomen acceperit, neque quis nominis autor extiterit, compertum est: nisi dicamus ab Europa Syria nomen accepisse regionem; ante vero, sicut ceterae, erat sine nomine. Tamen illam ex Asia fuisse constat, neque in hanc commeasse terram, quae nunc a Graecis vocatur Europa, sed e Phoenice tantum in Cretam, et e Creta in Lyciam. Haec haecenus dicta sint. nam illis quae existimata sunt de his, utemur.

46. PONTUS autem Euxinus, in quem Darius fecit expeditionem, nationes exhibet regionum omnium imperitissimas, Scythica excepta. neque enim nationem earum quae sunt intra Pontum, aliquam sapientiae causa comparare possumus, neque virum eruditum fuisse novimus, praeter Scythicam gentem et Anacharsin. Ab

84 MELPOMENE. IV.

gente autem Scythica unum quidem maximum rerum humanarum, quas nos scimus, sapientissime omnium excogitatum est. at cetera non admiror. Quod maximum ab eis excogitatum, id est, ut neque quispiam qui ad eos se contulerit, aufugere, neque illi qui nolint inveniri, possint deprehendi. Siquidem nullae sunt cis urbes, nulla moenia exstructa: sed domos ferentes singuli, equestres sunt sagittarii, non ab aratione victitantes, sed ab pecoribus: etiam domicilia sunt ad iuga jumentorum: quidni tales invicti sint et ad commiscendum difficiles arduique?

47. Haec autem sunt ab eis inventa cum opportunitate terrae, tum fluminum commilitio. nam haec terra, quum sit campestris, herbida, et aquis rigua, eamque interfluant flumina non multo pauciora numero quam in Aegypto fossae. Quorum quae sunt celebria nomine et a

Σκυθηκῷ ἔθνεος, καὶ Ἀναχάρσιος. τῷ δὲ Σκυ-
θηκῷ γένει· ἐν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρω-
πήϊων πρηγμάτων σοφώτατα πάντων ἐξ-
εύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τὰ μέντοι ἄλ-
λα οὐκ ἄγαμαι. τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφι
ἀνεύρηται ὥστε ἀποφυγέειν τε μηδένα ἐπελ-
θόντα ἐπὶ σφέας· μὴ βελομένους τε ἐξευρε-
θῆναι, καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι. τοῖσι
γὰρ μήτε ἄστυα μήτε τείχεα ἢ ἐκλισμένα,
ἀλλὰ Φερέοικοι ἐόντες πάντες, ἕωσι ἵππο-
τοξόται, ζῶντες μὴ ^ε ἀπ' ἀρότῃς ^ς, ἀλλ'
ἀπὸ κληνέων, οἰκήματά τέ σφι ἢ ἐπὶ ζευ-
γέων, κῶς οὐκ ἂν εἶησαν ἕτοι ἀμαχοί τε
καὶ ἄποροι προσμίσγειν ^η;

μζ. Εξεύρηται δὲ σφι ταῦτα, τῆς τε
γῆς ἐξουσίας ἐπιληδέης καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων
σφι συμμαχῶν. ἢ τε γὰρ γῆ ἐῤσα πεδιάς
αὕτη, ποιῶδης ^ι τε καὶ εὐυδρός ἐστι· ποταμοί
τε δι' αὐτῆς ῥέουσι ^ς πολλῶν τέων ἀριθμὸν ἐ-
λάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρύχων· ὅσοι
δὲ οὐνομαστοί τέ εἰσι αὐτέων, καὶ προσ-

^ε ζῶντες τε μὴ. ^ς ἀρότῃς. ^η προσμίγαν. ^ι ποιῶδης.

πλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, τέττες ὕνομανέω,
 Ἰσρος μὲν, πεντάσφομος· μετὰ δὲ, Τύρης
 τε καὶ Ὑπανίς, καὶ Βορυοθένης, καὶ Παντι-
 κάπης, καὶ Ὑπάκυρις, καὶ Γέρρος, καὶ Τά-
 ναίς. ῥέεσι γὰρ οἶδε κατὰ τὰδε.

μή. Ἰσρος μὲν ἑὼν μέγιστος ποταμῶν
 πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς
 ἐωϋτῷ ῥέει καὶ θερεὸς καὶ χειμῶνος. πρῶτος
 δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέων
 κατὰ τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ
 ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ
 μέγαν αὐτὸν ποιεῦντες· διὰ μὲν γε τῆς
 Σκυθικῆς χώρας, πέντε μὲν οἱ ῥέοντες· τόν
 τε Σκύθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ
 Πυρετόν· καὶ ἄλλος Τιαραντός, καὶ Αραρός
 τε καὶ Νάπαρις, καὶ Ορδησός^α. ὁ μὲν πρῶ-
 τος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν, μέγας, καὶ
 πρὸς ἡῷ ῥέων, ἀνακοινοῦται τῷ Ἰσρῷ τὸ
 ὕδωρ· ὁ δὲ δεύτερος λεχθεὶς Τιαραντός,
 πρὸς ἐσπέρης τε μᾶλλον, καὶ ἐλάσσων· ὁ δὲ
 δὴ Αραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ορδησός^α,

^α Ορδισσός bis.

mari adnavigabilia, ea recensebo. Ister, quinque ostia habens: post hunc Tyres et Hypanis et Borysthenes et Panticapes et Hypacyris et Gerrhus et Tanais. Isti hunc in modum fluunt.

48. Ister, omnium quos novimus fluviorum maximus, semper sibiipſi par, tam aestate quam hyeme fluit, ab occasu primus omnium, qui sunt in Scythia. ob id omnium maximus, quod alii in eum influunt, qui ipsum ingentem reddunt; per Scythiam quidem delapsi, numero quinque. unus quem Porata Scythae appellant, Graeci Pyreton: alius, Tiarantus: tertius, Ararus: quartus, Naparis: quintus, Ordeſſus. Horum primo loco dictus fluvius, magnus est, et ad auroram fluens cum Istro aquam communicat: minor et secundus est Tiarantus, ad occasum magis vergens. In medio horum euntes A-

88. MELPOMENE. IV.

rarus, Naparis et Ordeffus, in Istrum infunduntur. Hi sunt vernaculi Scythiae amnes, qui illum augent.

49. Ex Agathyrsis autem fluens unus, Maris, Istro se immiscet: ex Haemi vero jugis tres alii ingentes ad aquilonem ventum, Atlas et Auras et Tibisis: per Thraciam vero et Crobyzos Thraces, Athres et Noes et Artanes: at ex Paeonibus ac monte Rhodope, medius interscindens Haemum Cius in ipsum erumpit. Quin ex Illyriis in aquilonem tendens Angrus, planitiem Tribalicam interfluens, Brongum intrat, Brongus iste Istrum. ita utrumque magnum Ister excipit. Praeterea ex regione quae est supra Umbricos, Carpis, et alius ad ventum aquilonem fluviis Alpibus, in Istrum exeunt. Omnem enim Europam Ister emetitur

διὰ μέσθ' τέτων ἰόντες ^b, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν
 Ἰσρον· ἔτσι μὲν αὐτιγενεές ποταμοὶ Σκυ-
 θικοὶ συμπληθύουσι αὐτόν.

μθ'. Εκ δὲ Αγαθύρων Μάρις ποταμὸς
 ῥέων συμμίσγειται τῷ Ἰσρῷ· ἐκ δὲ τῆς Αἴ-
 μης τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι ῥέ-
 οντες πρὸς βορέην ἄνεμον, ἐσβάλλουσι ἐς
 αὐτόν, Ἀτλας, καὶ Αὔρας, καὶ Τίβισις ^c.
 διὰ δὲ Θρηίκης καὶ Θρηίκων τῶν Κροβύζων
 ῥέοντες, Αἰφρος ^d, καὶ Νόης, καὶ Αρτάνης ^e,
 ἐκδιδῶσι ἐς τὸν Ἰσρον· ἐκ δὲ Παίωνων, καὶ
 ἔρεος Ῥοδόπης, Κίος ποταμὸς μέσος ^f χι-
 ζῶν τὸν Αἴμον, ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ Ἰλ-
 λυριῶν δὲ ῥέων πρὸς βορέην ἄνεμον Ἀγχρος
 ποταμὸς, ἐσβάλλει ἐς πεδῖον τὸ Τριβαλι-
 κόν, καὶ ἐς ποταμὸν Βρόλγον· ὁ δὲ Βρόλγος
 ἐς τὸν Ἰσρον· ἔτσι ἀμφοτέρως ἐόντας μεγά-
 λης ὁ Ἰσρος δέκεται ^g. ἐκ δὲ τῆς κατύπερ-
 θε χώρας Ομβρίκων, Κάρπης ποταμὸς, καὶ
 ἄλλος Ἀλπίς ποταμὸς πρὸς ^h βορέην ῥέον-
 τες ἄνεμον, καὶ οὗτοι ἐκδιδῶσι ⁱ ἐς αὐτόν.

^b τυτίων ῥέοντες. ^c Τίβισις. ^d Αἰφρος. ^e Ατάρνης. ^f μέσος.
^g διαδέχεται. ^h Ἀλπίς πρὸς. ⁱ ἐσδιδοῖσι.

ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ὁ Ἰστρος, ἀρξάμενος ἐκ Κελίων, οἳ ἔχαστοι πρὸς ἡλίσ δυσμέων μετὰ Κύνητας οἰκέσσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης, ἐς τὰ πλάγια τῆς Σκυθίης ἐσβάλλει.

ν'. Τυτέων ὦν τῶν καταλεχθέντων, καὶ ἄλλων πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεσθαι ὁ Ἰστρος ποταμῶν μέγιστος· ἐπεὶ ὕδωρ γε, ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν, ὁ Νεῖλος πληθεὶ ἀποκρατέει^α. ἐς γὰρ δὴ τῷτον ὅτε ποταμὸς, ὅτε κρήνη ὅδεμίη ἐσδιδῶσα, ἐς πληθὸς οἱ συμβάλλεται. ἴσος^β δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι ὁ Ἰστρος, κατὰ τοιόνδε τοι, ὥς ἐμοὶ δοκέει· τῷ μὲν χειμῶνος ἐς ὅσοσπέρ ἐστι· ὀλίγω τε μέζων τῆς ἐωῦτῷ φύσιος γίνεσθαι. ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τῷ χειμῶνος πάμπαν ὀλίγω· νιφετῷ δὲ πάντα χράται. τῷ δὲ θέρει ἡ χιὼν ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσῶσα ἀμφιλαφῆς, τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδῶι ἐς τὸν Ἰ-

^α ἱσκρατία. ^β οἱ συμβάλλεται οἱ. ἴσος.

sumpto ex Celtis initio, qui omnium in Europa ad solis occasum extremi sunt post Cynetas, totamque permensus Europam, transversa ingreditur Scythiae.

50. His quae recensui fluminibus, et aliis multis aquas suas conferentibus, Ister fit omnium fluviorum maximus. nam si alterius cum alterius aqua comparetur, profecto Nilus copia aquae antecellit, quod in eum nullus neque fluvius neque fons ingrediens, ad incrementum aquae confert. Quod autem Ister sibi semper par fluit tam aestate quam hyeme, ob id fit, ut mihi videtur, quod hyeme est quantus est, et parvulo major fit suâ naturâ. nam per hyemem penitus paululum in ea regione pluit, sed ubique ningit. Aestate vero nix, quae sub hyemem decidit permulta, undique liquefacta in Istrum di-

92 MELPOMENE. IV.

labitur. Sic et ipsa haec nix in eum immissa, simul auget, cumque ea imbres multi atque vehementes. Quippe per aestatem pluit: quo tempore quanto plus aquae sol ad se attrahit quam hyeme, tanto magis multiplicantur Istro immixta aestate quam hyeme. Ita quum paria faciat Ister datis aquis et acceptis, fit ut semper videatur sibi esse similis.

51. Ex fluviis ergo qui apud Scythas sunt, unus est Ister. Post hunc Tyres, qui ab aquilone means, ortum trahit ex ingenti palude, quae Scythicam terram a Neuride separat. ad ostium hujus incolunt Graeci qui Tyritae vocantur.

52. Tertium flumen est Hypanis ex Scythia veniens, et ex magna palude profluens, circum quam pascuntur equi silvestres candidi: recteque vocatur haec palus, mater Hypanis. Ex hac igitur ortus.

σρον. αὐτὴ τε δὴ ἡ χιῶν ἐσθιδούσα ἐς αὐ-
τὸν, συμπληθύει, καὶ ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ
λάβροι σὺν αὐτῇ. ὕει γὰρ δὴ τὸ θερος.
ὅσῳ δὲ πλέον ἐπ' ἐωϋτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπ-
έλκειται ἐν τῷ θερείῳ ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, το-
σούτῳ τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἰσρῷ, πολλη-
πλήσιά ἐσι τῷ θερέος ἢ περ τῷ χειμῶνος.
ἀντιθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντισήκωσις γίνε-
ται, ὥς τε ἴσον μιν αἰεὶ φαίνεσθαι ἐόντα.

να'. Εἷς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι c
Σκυθήσι ἐστὶ ὁ Ἰσρος· μετὰ δὲ τούτου, Τύ-
ρης. ὃς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνέμῳ ὀρμάται, ἐρ-
χέται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ οὐρί-
ζει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ Νευρίδα γῆν. ἐπὶ
δὲ τῷ νότι αὐτῇ κατοίκεται Ἕλληνες,
οἱ Τυρίται καλέονται.

ιβ'. Τρίτος δὲ Ὑπανίς ποταμὸς ὀρ-
μάται ἐκ d τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ λίμ-
νης μεγάλης, τὴν περὶ νέμοντας ἵπποι ἀ-
γριοὶ λευκοί. καλέεται δὲ ἡ λίμνη αὕτη
ὀρθῶς, μήτηρ Ὑπάνιος· ἐκ ταύτης ὧν α-

c Haec vox τοῖσι non est in MS. d ὀρμάται μὲν ἐξ.

νατέλλων ὁ Ὑπανις ποταμὸς ῥέει. ἐπὶ
 μὲν πέντε ἡμερέων πλόον βραχὺς καὶ γλυ-
 κὺς ἐστὶ· ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης τεσ-
 σέρων ἡμερέων πλόον, πικρὸς δεινῶς. ἐκδοῶ
 γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ, ὅτι δὴ τι ἐῴσα
 πικρὴ, ἢ μεγάλῃ σμικρὴ ἐοῦσα, κινᾷ τὸν
 Ὑπανιν, ἐόντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοις μέ-
 γαν. ἐστὶ δὲ ἡ κρήνη αὕτη ἐν ἔροισι χώ-
 ρης τῆς τε ἀροτήρων Σκυθέων καὶ Αλαζό-
 νων. ἔνομα δὲ τῇ κρήνῃ, καὶ ὅθεν ῥέει τῷ
 χώρῳ, Σκυθισὶ μὲν, Εξαμπάιος καλὰ δὲ
 τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί. συνά-
 γουσι δὲ τὰ τέρματα ὅ, τε Τύρης καὶ ὁ
 Ὑπανις καλὰ Αλαζόνας· τὸ δὲ ἀπὸ τού-
 του, ἀποσρέψας ἐκάτερος ῥέει εὐρύνων τὸ
 μέσον.

ἢ γ'. Τέταρτος δὲ, ὁ Βορυθίνης ποτα-
 μὸς, ἐστὶ τε ^ε μέγιστός τε μετὰ Ἰσρον τε-
 τέων καὶ πολυαρχέσατος, καλὰ γνώμας τὰς
 ἡμετέρας, ὅτι μῦνον τῶν Σκυθικῶν ποτα-
 μῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, πλὴν

^ε ποταμὸς, ὅς ἐστι τε.

annis Hypanis fluit fere quinque dierum navigatione, brevis, et dulcis, sed inde quatuor a mari dierum navigatione sanquam amarus, propter amarum qui in eum fluit fontem: adeo, inquam, amarum, ut quum sit exiguus magnitudine, inficiat Hypanin flumen, in paucis magnum. Est autem hic fons in finibus regionis Scytharum aratorum et Alizonum, eodem nomine quo locus unde emanat, Scythice quidem Exampaeus, Graeca autem lingua, ἱερὰ ὁδοί, *id est, sacrae viae*. Apud Alizonas autem contrahunt terminos suos Tyres et Hypanis: mox deinde in diversum abeuntes, mediam intercapedinem laxant.

53. Quartus fluvius est Borysthenes, secundum Istrum maximus illorum, et nostra sententia, non modo Scythicorum fluviorum longe uberrimus, sed etiam ceterorum omnium, praeter Aegyptium Ni-

lum, cum quo non licet alium comparare. Ceterorum autem uberrimus est Borysthenes, pascua praebens amoenissima et accommodatissima pecoribus, nec non optimorum excellenter plurimorum piscium affatim : idem ad potandum suavissimus, limpidus inter turbidos fluens ; juxta quem sementis optima fit, et herba, ubi non feritur regio, altissima. In hujus quoque ostio ingens vis salis sua sponte concrevit. Praebet item ingentia cete ad falsuram, spinis carentia, quae antacaeos appellant. Alia praeterea praestat admiratione digna. Porro quadraginta quidem dierum navigatione usque ad locum Gerrheum, cognoscitur ab aquilone vento fluere : at superiora per quae fluit, nemo hominum eloqui potest : videtur tamen fluere per solitudinem ad Scytharum agricolarum plagam. nam hi Scythae decem dierum navigatione accolunt hoc flumen. Cujus

Νείλῳ τῷ Αἰγυπλίῳ. τέτῳ γὰρ ἔκ οἱά τέ
 ἐστὶ συμβαλέειν ἄλλον ποταμόν· τῶν δὲ
 λοιπῶν Βορυοθένης ἐστὶ πολυαρκέσατος, ὃς
 νομάς τε καλλίσας καὶ εὐκομιδεσάτας^α
 κτήνεσι παρέχειαι, ἰχθύας τε ἀρίστους δια-
 κριδὸν πλείστους^β· πίνεσθαι τε ἡδιστός ἐστι·
 ῥέει τε καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι· σπόρος
 τε παρ' αὐτὸν ἄριστος γίνεται· ποίη τε,
 τῇ ὃ σπείρειται ἢ χώρα, βαθυτάτη. ἅλεις
 τε ἐπὶ τῷ σόματι αὐτῷ αὐτόμαλοι πῆγνυν-
 ται ἄπλετοι· κήτεά τε μεγάλα ἀνάκαν-
 θα, τὰ ἀντακαίως καλέεσι, παρέχεται ἐς
 ταρίχευσιν, ἀλλὰ τε πολλὰ θωυμάσαι
 ἄξια. μέχρι μὲν νυν Γερρῆες χώρα, ἐς τὸν
 τεοσεράκοντα ἡμερέων πλόος ἐστὶ, γινώσκε-
 ται ῥέων ἀπὸ βορέω ἀνέμου· τὸ δὲ κατύ-
 περθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων ὅδεις ἔχει φρά-
 σαι. φαίνεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμους ἐς τῶν γε-
 ωργῶν τῶν Σκυθέων τὴν χώραν. ἔτσι γὰρ
 οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα ἡμερέων
 πλόον νέμονται. μένους δὲ τέτῳ τῷ πόταμῳ

^α εὐκομιδεσάτας. ^β διακριδὸν ὃ πλείστους.

κὴ Νείλῃς ἔκ ἔχῳ φράσαι τὰς πηγὰς· δο-
κέω δὲ, ὅδε ὀδεῖς Ἑλλήνων. ἀγχι^β τε δὴ
Θαλάσσης ὁ Βορυθénéης ῥέων γίνεται, καὶ
οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανίς ἐς τῷτο^α τέλος
ἐκδιδός. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν του-
τέων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππολέων
ἄκρη καλέειαι. ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν Μητρὸς^ε
ἐνίδρυται· πέρην δὲ τῇ ἱρῇ ὑπὸ τῷ Ὑπάνι
Βορυθενῖται καλοῖκηνται. ταῦτα μὲν τὰ
ἀπὸ τετέων τῶν ποταμῶν.

νδ'. Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποτα-
μὸς ἄλλος, τῷ οὐνομα Παντικάπης. ῥέει
μὲν γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε ἐκ λίμ-
νης^δ, καὶ τὸ μεταξὺ τέττε τε καὶ τῇ Βο-
ρυθένεος νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι· ἐκ-
διδοῖ δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην. παραμειψάμενος
δὲ ταύτην, τῷ Βορυθενεῖ συμμίσγεται.

νέ'. Ἐκτός δὲ Ὑπάκαρις ποταμὸς, ὃς
δρᾶται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν
νομάδων Σκυθέων ῥέων, ἐκδιδοῖ κατὰ Καρ-
κινίτιν^ε πόλιν, ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν τε

^ε ἱρὸν Δήμητρος. ^δ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης. ^ε MS. Καρκίνιον.

tantum ac Nili fontes nec ipse possum;
 nec ullum Graecorum reor posse dicere.
 Idem Borysthenes prope ad mare accedit,
 et Hypanis cum eo miscetur eundem
 in finem egrediens. Quod inter hos am-
 nes interest rostrum regionis, Hippoleon
 promontorium vocitatur, ubi delubrum
 Matris exstructum est. Ultra quod delu-
 brum ad Hypanin incolunt Borystheni-
 tae. Haftenus quae ab his fluviis.

54. Post hos alius, qui quintus est,
 nomine Panticapes, et ipse ab aquilone
 fluens e palude: inter quem et Borysthe-
 nem incolunt Scythae agricolae. Idem in
 Hylaeam ingreditur, qua transmissa, Bo-
 rystheni immiscetur.

55. Sextus est Hypacaris, qui e pa-
 lude manans, mediosque Scythas noma-
 das perfluens, in mare volvitur, juxta Car-
 cinitin oppidum, ad dexteram coërcens

Hylaeam, et Dromon qui dicitur Achillis.

56. Septimus est Gerrhus, nomen a loco obtinens, qui a Borysthene dirimitur circa ea loca apud quae Borysthenes cognoscitur: cui loco nomen est Gerrho; fluens autem ad mare disternat regionem Scytharum nomadum ac regionum, et in Hypacarin dilabitur.

57. Octavus Tanais, qui superius e vasta palude profluens, in aliam vastiorem diffunditur, nomine Maeotin, quae discludit regios Scythas a Sauromatis. In hunc Tanain alius influit, nomine Hyrgis.

58. His celeberrimis amnibus ita Scythae praediti sunt. Gramen quod in Scythia germinat, omnium quae nos novimus germinum succosissimum est: quod

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ. 101

Ἰλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον καλεόμενον
Δρόμον.

νς'. Ἐξδομος δὲ Γέρρος ποταμὸς ἀπέ-
χισαι μὲν ἀπὸ τῆς Βορυθένης, κατὰ τῆς
τοῦ τῆς χώρας ἐς ὃ γινώσκεται ὁ Βορυθέ-
νης· ἀπέχισαι μὲν νυν ἐκ τούτου τῆς χώρας·
ἔννομα δὲ ἔχει τόπερ ὁ χῶρος αὐτός, Γέρ-
ρος. ῥέων δ' ἐς θάλασσαν, ἔριζει τὴν τε
τῶν Νομάδων χώραν, καὶ τὴν τῶν βασιλη-
ϊῶν Σκυθέων· ἐκδιδῶι δὲ ἐς τὸν Ἰπάκαριν.

νζ'. Οὔδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμὸς, ὃς
ῥέει τ'ἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης ὀρμεώ-
μενος, ἐκδιδῶι δὲ ἐς μέζω ἔτι λίμνην καλε-
ομένην Μαίητιν, ἣ ἔριζει Σκύθας τε τῆς
βασιληϊῆς καὶ Σαυρομάτας· ἐς δὲ Τάναϊν
τούτον ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει τῷ ἔννομά
ἐστὶ Ἰργίς.

νή. Τοῖσι μὲν δὴ ἔνομαστοῖσι ποταμοῖσι
ἔτῳ δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαίαι. τοῖσι δὲ
κλήνεσι ἢ ποίῃ ἀναφυσομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ,
ἐστὶ ἐπιχυλωιάτη πασέων ποιέων τῶν ἡ-

μῆϊς ἴδμεν. ἀνογομένοισι δὲ τοῖσι κλήνεσι
ἔσι σαθμῶσαοθαι ὅτι τῷθ' ἔτῳς ἔχει.

ιβ'. Τὰ μὲν δὴ μέγιστα ἔτῳ σφι εὐπο-
ρά ἐσι· τὰ δὲ λοιπὰ νόμαα καὶ τὰδὲ σφι
διακέειαι. Ζεὺς μὲν μένῃς τέσδε ἰλάσκει-
ται, Ἰσίην μὲν μάλισα, ἐπὶ δὲ, Δία τε καὶ
Γῆν, νομίζοντες τὴν Γῆν τῷ Διὸς εἶναι γυ-
ναῖκα. μεῖα δὲ τέτῃς, Απόλλωνά τε καὶ ὕ-
ρανίην Αφροδίτην, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἀρεα.
τέτῃς μὲν πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι. οἱ
δὲ βασιλῆῖοι ^α Σκύθαι καὶ τῷ Ποσειδέωνι
θύουσι. ἑνομάζειαι ^β δὲ Σκυθισί, Ἰσίην μὲν,
Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα κατὰ γνώμην
γε τὴν ἐμὴν καλεόμενος Παπαῖος· Γῆ δὲ,
Απία· Απόλλων δὲ, Οἰτόσυρος· οὐρανίη
δὲ Αφροδίτη, Αρίππασα ^γ· Ποσειδέων δὲ,
Θαμιμασάδας ^δ. ἀγάλμαα δὲ καὶ βωμῆς
καὶ νηῆς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρηί·
τέτῳ δὲ νομίζουσι.

ξ'. Θυσίην δὲ ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε
περὶ πάντα τὰ ἰρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ὥδε ^ε.

^α οἱ δὲ καλεόμενοι βασιλῆῖοι. ^β ἑνομάζονται. ^γ Ἀρτίμπασα.

^δ Θαμιμασάδης. ^ε ἐρδομένη δὲ ὥδε.

ita se habere dissectis pecoribus licet discernere.

59. Et sic quidem maxima apud eos abundant. cetera autem ad ritus et leges hoc modo sunt eis instituta. Deorum hos solos placant, Vestam ante omnes, deinde Jovem ac Tellurem; existimantes Tellurem Jovis conjugem esse. Post hos Apollinem, et coelestem Venerem, et Herculem, et Martem. Hos cuncti Scythae deos arbitrantur. Sed qui regii Scythae vocantur, etiam Neptuno sacrificant. Appellatur autem Scythice Vesta Tabiti: Jupiter, Papaeus mea sententia rectissime: Tellus, Apia: Apollo, Oetosyrus: coelestis Venus, Arippasa: Neptunus, Thaimasades. Simulacra et aras et delubra facere non statuunt, praeterquam Marti; huic probant facere.

60. Idem sacrificium prorsus omnibus apud omnia templa fieri eodem mo-

do est institutum, quod tale est: Victima ipsa primoribus implicita pedibus fistitur, cujus a tergo stans qui sacrificat, tracto principio funis, pecudem dejicit, eaque concidente deum invocat, cui illam mactat: deinde circumdat laqueum collo, tum injecto baculo circumagit, ac strangulat non incenso igni, non profecans, non adspersgens; sed ubi pecudem strangulavit, et pellem detraxit, ad coquendum se vertit.

61. Verum quum Scythica regio lignorum sit admodum inops, hoc ab illis ad carnem coquendam excogitatum est. Ubi victimas pelle nudarunt, nudant quoque ossa carnibus, dehinc injiciunt, si ad manum habeant, lebetes indigenas Lesbiiis crateribus maxime assimiles, nisi quod sunt multo capaciores; in hos injicientes succensis ossibus hostiarum, coquunt. Si autem non adfuerit lebes, omnes carnes hostiarum in alvos illarum injicientes a-

τὸ μὲν ἱρήϊον αὐτὸ ἐμπεποδισμένον τοὺς
ἐμπροσθίους πόδας ἔθηκε[†]. ὁ δὲ θύων, ὅ-
πισθεν τῷ κλῆνεος ἐσεὼς, σπάσας τὴν ἀρ-
χὴν τῷ σρόφῳ, καθαβάλλει μιν· πίπλον-
τος δὲ τοῦ ἱρήϊου, ἐπικαλέει τὸν θεὸν τῷ
ἂν θυῇ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ περιὼν ἔβαλε τὸν
αὐχένα. σκυλαλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει,
καὶ ἀποπνίγει· ὅτε πῦρ ἀνακαύσας, ὅτε κα-
ταρξάμενος, ὅτ' ἐπισπείσας. ἀποπνίξας δὲ
καὶ ἀποδείρας, τράπειται πρὸς ἔφησιν.

ζα'. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς
αὔλας εὐούσης, ὧδέ σφι εἰς τὴν ἔφησιν τῶν
κρεῶν ἐξεύρηται. ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱ-
ρήϊα, γυμνῶσι τὰ ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα
ἐσβάλλουσι β' ἣν μὲν τύχωσι ἔχοντες εἰς λέ-
βητας ἐπιχωρίως, μάλιστα Λεσβίοισι κρη-
τῆρσι προσεικέλως, χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μέ-
ζους· εἰς τούτους ἐσβάλλοντες, ἔφουσι ὑπο-
καίοντες τὰ ὀστέα τῶν ἱρήϊων· ἣν δὲ μή σφι
παρῇ λέβης, οἱ δὲ εἰς τὰς γαστέρας τῶν ἱ-
ρήϊων ἐσβάλλοντες τὰ κρέα πάντα, καὶ πα-

[†] ἐμπεποδισμένον τὸς δύο πόδας τὸς ἐμπροσθίους ἔθηκε. Sed
infirmiter habet MS. ἐμπεποδισμίτος. β' ἰσθία δ' ἐσβάλλουσι.

ραμίζαντες ὕδωρ, ὑποκαίουσιν τὰ ὄσέα. τὰ δὲ αἰθεῖαι κάλλιπα. αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα ἐφιλωμένα τῶν ὀσέων· καὶ ἔτῳ βῆς τε ἐωυτόν ἐξέλει, καὶ τᾶλλα ἱρήϊα ἐωυτό ἕκαστον. ἔπειτ' ἐψήθη τὰ κρέα, ὁ θύσας, τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, ῥίπτει ἐς τὸ ἔμπροσθεν. θύσιν δὲ καὶ τᾶλλα πρόσαια, καὶ ἵππους μάλισα.

ξβ'. Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν ἔτῳ θύσιν, καὶ ταῦτα τῶν κτήννων. τῷ δὲ Ἀρηί ὧδε κατὰ νόμους· ἕκαστοισι τῶν ἀρχιῶν ἐσίδρυταί σφι Ἀρης ἱρὸν τοιόνδε· Φρυγάνων Φάκελοι συννεέσθαι ὅσον τ' ἐπὶ σαδίης τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον· ἄνω δὲ τέττα, τετράγωνον ἄπεδον πεποιήσαι· καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἔστι ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἓν, ἐπίστατόν. ἔτεος δὲ ἕκαστος ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι Φρυγάνων. ὑπονοσέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. ἐπὶ τέττα δὴ τέττα ὄγ-

qua admixta, ossa succendunt. Quibus acerrime ardentibus, et alvis facile capientibus carnes ossibus separatas, ita fit ut bos se ipse excoquat: et item cetera sacrificia unumquodque se ipsum. Coctis carnibus, is qui immolavit, earum atque intestinorum proficias fumens ante se porricit. Immolant autem et alias oves, tum praecipue equos.

62. Et aliis quidem diis hunc in modum et tales pecudes immolant: Marti vero sic legitimo ritu. Singulis in curiis ab eis struitur tale templum: Sarmentorum fasces congeruntur trium in longum latumque stadiorum, minoris tamen sublimitatis: desuper quadrata planities efficitur: tria latera praerupta sunt, quartum acclive, per quod ascendatur. Eo quotannis comportant centum quinquaginta plaustra sarmentorum. nam semper propter coeli

atrocitatem illa marcescunt. Super hanc congeriem ferreus acinaces a singulis vetustus statuitur. Idque est Martis simulacrum, cui annuas hostias offerunt ovium et equorum ; et sane plura his sacrificant quam ceteris diis. Ex hostibus captivis centesimum quemque immolant, non eodem quo et pecora modo, sed diverso. nam ubi capitibus vinum libaverunt, ipsos in vas jugulant: dehinc in congeriem farmentorum sublatum acinaci cruorem invergunt. Hunc quidem supra ferunt. inferius autem prope templum ista faciunt: Virorum interemptorum omnes humeros dextros praecidunt una cum manibus et in aërem jaciunt. et ceteris deinde solennibus confectis abeunt: quò autem ceciderit manus, ibi jacet, ac seorsum cadaver.

63. Et sacrificia quidem haec eis sunt

καὶ ἀκινάκης σιδήρεος ἰδρυται ἀρχαῖος ἐκά-
 ρουσι· καὶ τῷτ' ἐς τὸ Ἄρηος τὸ ἄγαλμα.
 τέτω δὲ τῷ ἀκινάκει θυσίας ἐπέεικας προσ-
 ἄγουσι προβάτων καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ'
 ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι.
 οὗτος δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσῃσι, ἀπὸ
 τῶν ἐκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἓνα^α θύσει, τρό-
 πῳ οὐ τῷ αὐτῷ ὧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ'
 ἑτεροίῳ. ἐπεὰν γὰρ οἶνον ἐπισπείσῃσι κα-
 τὰ τῶν κεφαλέων, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀν-
 θρώπους ἐς ἄλγος· καὶ ἑπεῖτα ἀνενείκαντες
 ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, κατα-
 χέουσι τὸ αἷμα τῷ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ
 φορέουσι τῷτο. κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱρὸν ποι-
 εῖσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τῶς
 δεξιούς ὤμους πάντας ἀποτάμνοντες σὺν
 τῇσι χερσὶ, ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι· καὶ ἑπεῖτα καὶ
 τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσον-
 ται. χεῖρ δὲ τῇ ἂν πέσῃ κέαται^β, καὶ χω-
 ρὶς ὁ νεκρός.

ξγ'. Θυσίαι μὲν νυν αὖταί σφι κατε-

^α Vocem ἓνα non agnoscit MS. ^β κείσται.

φέασι. ὑσὶ δὲ οὗτοι ἔδεν νομίζουσι, ἔδὲ τρέφειν τοπαράπαν ἐν τῇ χώρῃ θέλουσι.

Ξδ'. Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφι διακείλαι^ε. ἐπεὰν τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τῷ αἵματος ἐμπίνει. ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τέττεων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ βασιλείῃ. ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν, τῆς ληΐης μέλα λαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι· μὴ ἐνείκας δέ, ἔ. ἀποδείρει δὲ αὐτὴν τρόπῳ τοιῷδε· περιταμὼν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς, ἐξίει. μετὰ δέ, σαρκίσας βοὸς πλευρῇ, δέφει τῇσι χερσὶ. ὀργίσας δὲ αὐτό, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτῃαι. ἐκ δὲ τῶν χαλινῶν τῷ ἵππου τὸν αὐτὸς^δ ἐλαύνῃ, ἐκ τέττε ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. ὅς γάρ ἂν πλεῖστα δέρματα χειρόμακτρα ἔχῃ^ε, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται. πολλοὶ δὲ αὐτέων ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατάπερ βαίτας. πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν

^ε διακείται. ^δ τὸν αὐτὸς. ^ε ἔχει.

instituta. Sues vero illi nihil morantur, quas nec alere omnino in regione volunt.

64. Quae vero ad bellum attinent, hunc in modum sunt eis comparata. Quem primum virum dejecerit vir Scythia, ejus sanguinem potat: quoscunque in proelio interemerit, eorum capita regi offert. nam capite allato, fit praedae quamcunque ceperit particeps, alioqui expers. Caput hoc modo pelle nudat: In orbem illud amputat circa aures, verticeque sumpto excutit, deinde involvens carni ex bovis latere, manibus subigit ac mollitum, tanquam mantile possidet, eaque ex habenis equi quem agitat, appensa gloriatur: ut quisque enim coria mantilia plurima habet, ita vir judicatur praestantissimus. Sunt quoque multi qui ex corii hujus frustris laenas densari curant, confarinantes tanquam sisyras pastorias. Multi

etiam occisorum hostium manus dextras cum ipsis unguibus excoriant, opercula haec pharetrarum habentes. Est autem inter omnia coria humanum fere et crassum maxime et candore splendidum. Multi etiam totos homines excoriatos, et super ligna extentos, in equis circumferunt.

65. Haec ab illis ita sunt recepta. Ipsis autem capitibus non utique omnium, sed inimicissimorum haec faciunt; quisque illud quod est infra supercilia, ferra abscisum prorsus expurgat: et crudo tantum bovis corio, si pauper sit; si dives, non modo exterius inducit bovino corio, verum etiam interius inaurat, et sic uterque pro poculo utitur. Idem agunt de familiaribus, si inter eos extiterint discordiae, et alter eorum apud regem victoria sit potitus. Haec capita hospitibus, qui ad eum veniunt alicujus apud ipsum

τὰς δεξιάς χέρας νεκρῶν ἐόντων ἀποδείραν-
τες αὐτοῖσι ^α ὄνυξι, καλύπτρας τῶν Φαρε-
τρέων ποιεῦναι. δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ πα-
χὺ καὶ λαμπρόν, ἦν ἄρα χεδὸν δερμάτων
πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ
δὲ καὶ ὅλως ἀνδρας ἐκδείραντες, καὶ διατείναν-
τες ἐπὶ ξύλων, ἐπ' ἵππων περιφέρουσι.
ταῦτα μὲν δὴ ἔγω σφι νενόμισαι.

ξέ'. Αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, ἔτι ^β πάν-
των, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε·
ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνερθεν τῶν ὀ-
φρύων, ἐκκαθαίρει· καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὅσῃ
ἔσωθεν ὠμοβοέην μούνην περιτείνας, οὕτω
χρᾶται· ἦν δὲ ἡ πλῆσιος ^γ, τὴν μὲν ὠμο-
βοέην περιτείνει· ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας,
ἔγω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τῷτο καὶ
ἐκ τῶν οἰκητίων, ἦν σφι διάφοροι γίνωνται, καὶ
ἦν ἐπικρατήση ^δ αὐτῶ παρα τῷ βασιλεῖ.
ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων τῶν ἀν' λόγον ποιήη-
ται, τὰς κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ

^α ἀποδείραντες καὶ διατείναντες αὐτοῖσι. ^β ὅτοι. ^γ δὲ πλῆσιος.

^δ ἢ τις ἐπικρατήση.

tradita a majoribus divinatio. Sed Enarries et femiviri, ajunt sibi a Venere tradi divinationem. Tiliae igitur fronde vaticinantur. Tiliam ubi quis trifariam sciderit, digitis suis eam implicans ac resolvens vaticinatur.

68. Horum très maxime probatos accessit rex Scytharum, quoties aegrotat, eo modo quo dixi vaticinantes ; et semper fere hi dicunt talia, nempe hunc aut illum civem (indicant autem hominem de quo loquuntur) pejerasse per regia folia : (est autem Scythis mos plerunque jurandi per regia folia, quum maximum volunt interponere jusjurandum) protinusque is, quem dixerint pejerasse, adductus, coarguitur scientia divinandi, tanquam compertus falso dejerasse per regia folia, et ob id regem aegrotare. Si ille inficiatur

τρωίῃ ἐσί^α. οἱ δὲ ἐνάριες καὶ οἱ ἀνδρόγυνοι
τὴν Ἀφροδίτην σφι λέγῃσι μαντικὴν δῆναι·
Φιλύρης ὦν Φλοιῶ μαντεύονται, ἔπεαν τὴν
Φιλύρην τρίχα^β χάιση διαπλέκων ἐν τοῖσι
δακτύλοισι τοῖσι ἐωϋτῆ, καὶ διαλύων, χαῖ·

ξή'. Ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθέων κά-
μη, μεταπέμπεται τῶν μαντίων ἀνδρας
τρεῖς τῆς εὐδοκιμέουσας μάλισα, οἱ τρόπῳ
τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται. καὶ λέγῃσι οὗτοι
ὥς τοεπίπαν μάλισα τάδε, ὥς τὰς βασι-
ληίας ἱσίας ἐπιόρχηκε ὅς καὶ ὅς λέγουσιν τῶν
ἁστῶν τὸν ἄνδρ' ἄν λέγῃσι (τὰς δὲ βασιληίας
ἱσίας νόμος Σκύθησι ταμάλιστα ἐστὶ ὁμνῦναι
τότε ἔπεαν τὸν μέγιστον ὄρκον ἐθέλωσι ὁμ-
νῦναι) αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται
ἔστος τὸν ἄνδρ' ὦσι ἐπιόρχῃσαι. ἀπιγμέ-
νον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντιες ὥς ἐπιόρχήσας
φαίνειται ἐν τῇ μαντικῇ τὰς βασιληίας ἱσί-
ας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ
ἀρνεέται, καὶ φάμενος ἐπιόρχῃσαι, καὶ δεινο-
λογέει. ἀρνεομένῳ δὲ τούτῳ, ὁ βασιλεὺς

^α μὲν τοι ἡ μαντικὴ παῖρωι σφι ἐσί. ^β τρία MS.

μεταπέμπειαι ἄλλης διπλησίης μάντιας·
 καὶ ἦν μὲν καὶ ἔτι ἐσορέωντες ἐς τὴν μαντι-
 κήν, καταδήσῃσι ἐπιρκῆσαι, τῷδε ἰθὺς
 τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνῃσι, καὶ τὰ χρήματα
 αὐτῷ διαλαγχάνῃσι οἱ πρῶτοι τῶν μαν-
 τίων· καὶ ἦν δὲ ^ε οἱ ἐπελθόντες μάντιες ἀ-
 πολύσωσι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μά-
 λα ἄλλοι. ἦν ὧν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον
 ἀπολύσωσι, δέδοκται τοῖσι πρώτοις τῶν
 μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι.

ξθ'. Απολλῦσι δῆτα αὐτὰς ^δ τρόπῳ
 τοιῷδε· ἐπεὰν ἄμαξαν καμάρης ^ε Φρυγί-
 νων πλήσωσι, καὶ ὑποζεύξῃσι βῆς, ἐμπεδή-
 σαντες τὰς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω δῆ-
 σαντες, καὶ σομάσαντες, κατειργνῦσι ἐς μέσα
 τὰ φρύγανα. ὑποπρήσαντες δὲ αὐτὰ, ἀπιῇ-
 σι φοβήσαντες τὰς βῆς. πολλοὶ μὲν δὲ συγ-
 κατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες, πολλοὶ
 δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγῃσι, ἐπεὰν αὐ-
 τέων ὁ ῥυμὸς καίτακωθῇ. κατακαίουσι δὲ
 τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας

^ε μαντίαν· ἦν δι. ^δ ἀπολλῦσι δὲ αὐτὰς. ^ε vox καμάρης
 ignoratur in MS,

se dicens non pejerasse, atque indignatur, rex duplum numerum vaticinorum arcescit: qui inspecta divinandi ratione, si et ipsi hominem perjurii convicerint, sine mora caput abcidunt; ejusque facultates inter se partiuntur primi vaticini. Sin vero illi qui supervenerunt vaticini homines absolverint, alii atque alii praesto sunt: quorum si plures absolverint, decretum est primis illis vaticinis esse pereundum.

69. Eosque hunc in modum necant. Plaustrum concamaratum ubi sarmentis referferunt, bobusque junxerunt, vaticinos pedibus implicatis, et manibus post tergum revinctis, atque ore obstructo, infolciunt in medium sarmentorum: incensisque illis territando agitant boves. quorum boum multi cum vaticinis concremantur, multi ambusti, cremato illorum temone, aufugiunt. Hoc quem dixi modo comburunt vaticinos, etiam ob alias

caussas, appellantque falsos vates.

70. Sed quos morte rex afficit, eorum nec liberos linquit, sed universos mares interficit, feminis nihil laesis. Foedera cum quibuscunque incunt Scythae, hoc modo incunt: Infuso in grandem calicem fictilem vino, commiscunt eorum sanguinem qui feriunt foedus, percutientes cultello aut incidentes gladio paululum corporis. deinde in calice tingunt acinacem, sagittas, securim, jaculum. Haec ubi fecerunt, multa apprecantur: postea vinum epotant non modo ii qui foedus faciunt, sed etiam comitum ii qui sunt maximae dignitatis.

71. Regum autem sepulchra in Gerthis sunt. Ubi Borysthenes jam navigabilis est, ibi, quum rex eis decessit, ingentem in terra scrobem fodiunt forma quadrata. hoc ubi praepararunt, suscipiunt cadaver, corpore incerato, alvo discissa at-

τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας καλέοντες.

ο'. Τὴς δ' ἂν ἀποκλείνη^ε βασιλεὺς, τέ-
των ὧδ' τὴς παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα
τὰ ἔρσενα κλείνει, τὰ δὲ θήλεα οὐκ ἀδι-
κέει. ὄρκια δὲ παιεῦναι Σκύθαι ὧδε, πρὸς
τὴς ἂν ποιέωνται· ἐς κύλικα μεγάλην κε-
ραμίνην οἶνον ἐγχέαντες, αἶμα συμμίσγασι
τῶν τὰ ὄρκια ταμνομένων, τύφαντες ὑπέ-
αλι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τῷ σώ-
ματος· καὶ ἔπειτα ἀποθάψαντες ἐς τὴν κύλι-
κα ἀκινάκεια, καὶ οἷσ' ἔς, καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόν-
τιον· ἐπεὶ δὲ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύ-
χονται πολλὰ, καὶ ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐ-
τοί τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιέμενοι, καὶ τῶν ἐπα-
μένων οἱ πλείους ἄξιοι.

οα'. Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλῆων ἐν Γέρ-
ροις εἰσί. ἐς ἃ ὁ Βορυσθένης ἐςὶ προσ-
πλωτὸς, ἐνθαῦτα ἐπεὶ σφί ἀποθάνῃ ὁ
βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι τε-
τράγωνον. ἐτόϊμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες,
ἀναλαμβάνουσι τὸν νεκρὸν, κατακεκηρωμέ-

^ε ἀποκλείνει.

νον μὲν τὸ σῶμα· τὴν δὲ νηδὺν ἀναχιαθεῖσαν, καὶ καθαρθεῖσαν, πλέην κυπέρου κεκοιμημένην, καὶ θυμὴν ἰσχυρὰν, καὶ σελίνου σπέρματος, καὶ ἀνῆσιν, συνερράμμενὴν ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξει εἰς ἄλλο ἔθνος. οἳ δὲ ἂν παραδέξωνται κομιομένους τὸν νεκρὸν, ποιέουσιν τάπερ οἱ βασιλεῖς Σκύθαι· τῷ ὥτὸς ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται, βραχίονας περιτάμνονται^a, μέτωπον καὶ ῥῖνα καταμύουσιν, διὰ τῆς τε ἀριστερῆς χειρὸς οἰσῶς διαβυνέονται. ἐνθεῦτεν δὲ κομίζουσι ἐν ἀμάξει τὸν νέκυν τῷ βασιλεῖ εἰς ἄλλο ἔθνος τῶν ἀρχαίων. οἳ δὲ σφί ἐπιποιέουσι, εἰς τὴν πρότερον ἦλθον. ἐπεὶ δὲ πάντας περιέλεθον τὸν νέκυν κομίζοντες, ἐν Γέρροισι ἐχάλα καλοικημένοι εἰς τῶν ἐθνέων τῶν ἀρχαίων, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἐπειὶ ἐπεὶ θέουσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ἐπὶ σκευῶν, παραπήξαντες αἰχμὰς ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῷ νεκρῷ, ξύλα ὑπερτείνουσι, καὶ ἐπειὶ ῥίφι καταστράζουσιν. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίῃ τῆς

^a Hacc quatuor verba τρίχας περικείρονται, βραχίονας περιτάμνονται non sunt in MS.

MELPOMENE. IV. 123

que expurgata, quam filere contuso et thymiamate apiique semine et anisi quum expleverunt, consuunt rursus, et in plauastro ad aliam gentem ferunt. Qui vero delatum cadaver excipiunt, eadem agunt quae regii Scythae: auris aliquid decidunt, crinem circumtendent, brachia circumcidunt, frontem nasumque consauciant, sinistram manum sagittis trajiciunt. Postmodum regis cadaver in plauastro ferunt ad aliam gentem cui imperitant, quae ipsos comitatur ad eos unde primum venerant. Ubi jam mortuum ferentes, lustraverunt universas gentes, in Gerrhis extrema habitantibus sunt gentium, quibus imperant, et in his sepulchris. Quem postquam in loculis posuerunt super torum, mucronibus hinc atque hinc defixis, desuper ligna extendunt, ac deinde salignis ramis contegunt. In reliqua loculi spatiositate aliquam ejus pallacam strangula-

124 MELPOMENE. IV.

tam sepeliunt, et pincernam, et cocum, et equisonem, et ministrum, et internuncium, nec non equos et aliarum rerum omnium primitias, quinetiam phialas aureas. nam argentum aut aes in usu non habent. His actis, humum certatim atque avide injiciunt, cupientes tumulum quam maximum efficere.

72. Circumacto anno, rursus hoc agunt: E famulis reliquis aptissimos sumunt. sunt autem hi ingenui Scythae; illi enim serviunt, quos ipse rex jusserit. nam pecunia emptos servos non habent. Horum ministrorum quinquaginta quum strangulaverunt ac totidem praestantissimos equos, alvo eorum exempta et expurgata, paleis implent, ac consuunt: et ubi dimidium fornicis super duo ligna, dimidium supinum statuentes, alterumque dimidium fornicis super altera duo ligna,

θήκης, τῶν παλλακέων τε μίην ἀποπνί-
 ξαντες θάπλισι, καὶ τὸν οἶνοχόον, καὶ μάγει-
 ρον, καὶ ἵπποκόμον, καὶ διηκόνον, καὶ ἀγγελι-
 φόρον, καὶ ἵππους, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 ἀπαρχάς, καὶ Φιάλας χρυσέας. ἀργύρῳ δὲ
 ὕδεν ὕδὲ χαλκῷ χρέωνται. ταῦτα δὲ ποιή-
 σαντες, χῆσι πάντες χῶμα μέγα, ἀμιλλώ-
 μενοι, καὶ προθυμεόμενοι ὡς μέγιστον ποιῆσαι.

δ'. Ενιαυτοῦ δὲ περιφερομένου, αὐτῇσι
 ποιῆσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν λοκπῶν θε-
 ραπόνων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· οἷδ' εἰσι
 σκύθαι ἐγγενέες· ὅτοι γάρ εἰσι θεραπεύον-
 τες τῆς ἂν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀρ-
 γυρώνηλοι δὲ ὅκ' εἰσὶ σφί θεράποντες· τῆ-
 τέων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσι
 πεντήκοντα, καὶ ἵππους τῆς καλλίστης πεν-
 τήκοντα, ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην, καὶ
 καθήραντες, ἐμπιπλάσι ἀχύρων, καὶ συρ-
 ράπτωσι. ἀφίδος δὲ ἥμισυ ἐπὶ ξύλα δύο,
 ἥμισυ σῆσαντες ὑπὶον, καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ
 τῆς ἀφίδος ἐπ' ἕτερα δύο καταπήξαντες

τρόπῳ τοιούτῳ, πολλὰ ταῦτα ἔπειτα τῶν ἵππων καλαμήκεα ξύλα παχέα διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων, ἀναβιάζονται^β αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀφίδας. τῶν δὲ, αἱ μὲν πρότεραι ἀφίδες ὑπέχουσι^γ τῆς ὤμης τῶν ἵππων· αἱ δὲ, ὅπῃθεν παρὰ τῆς μηρῆς, τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι σκέλεα δὲ ἀμφοτέρωθεν κατακρέμασθαι μετέωρα. χαλινὰς δὲ καὶ σόμια ἐμβαλόντες ἐς τῆς ἵππου, κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν αὐτέων, καὶ ἔπειτα ἐκ πασσάλων δέουσι. τῶν δὲ δὴ νεπίσκων τῶν ἀποπεπνυγμένων τῶν πεντήκοντα ἕνα ἕκαστον ἀναβιάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον^δ, ὧδε ἀναβιάζοντες· ἑπείαν νεκρὸν ἑκάστη παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσωσι μέχρι τῆς τραχήλου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει τῆς ξύλου τούτου, τὸ ἐς τὸν ὅρμον πηγνύουσι τῆς ἑτέρας ξύλου τῆς διὰ τῆς ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ σῆμα ἱππέας τοιούτους ἀπελαύνουσι.

οὔ. Οὕτω μὲν τῆς βασιλῆας θάπτεται.

^β ἀναβιάζουσι. ^γ MS. ὑπερίχουσι. ^δ ἵππῳ.

tali modo defixerint, multa illa tum oblonga ligna crassa per equos ad cervicem usque quum trajecerunt, attollunt eos supra fornices, quorum priores fornices sustinent armos equorum, posteriores vero juxta femora suscipiunt ventres, utrisque cruribus superne dependentibus. Equos autem infrenant, eorumque habenas anteriora extendunt, et mox ad palos alligant: dehinc super eorum singulos statuunt singulos quinquaginta juvenum strangulatorum hunc in modum. Unicuique eorum rectum stipitem praeter spinam ad cervicem usque transfigunt: quod inferius extat aliquid stipitis, id infigunt formini ligni alterius quo equus trajectus est. His equitibus sepulchro circumpositis abeunt.

73. Hunc in modum reges sepeliunt.

Alios autem Scythas, quum decesserunt, proximi quique in plaustris collocatos ad amicos circumferunt. eos singuli amicorum excipientes, epulum comitantibus praebent; sed et cadaveri similiter ex omnibus apponit, quae caeteris. Ad hunc modum quadraginta diebus privati homines circumaguntur: dehinc humanantur. Scythae autem qui sepeliverunt tali modo purgantur. Ubi caput terferunt abluuntque, circa corpus ita agunt. Tria ligna statuunt mutuo inclinata, circa haec praetendunt lanea pilea, quam maxime constipantes, et in alveum in medio lignorum pileorumque positum lapides conjiciunt ex igne perlucidos.

74. Nascitur autem apud eos cannabis lino simillima, praeterquam crassitudine ac magnitudine: sed multo ista cannabis est praestantior, vel sua sponte nascens, vel fata: ex qua Thraces quidem

τὸς δὲ ἄλλους Σκύθας, ἔπεαν ἀποθάνωσι,
 περιάγουσι οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες καὶ
 τὸς φίλους ἐν ἀμάξῃ^α κειμένους. τῶν δὲ
 ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει τοὺς ἐπομέ-
 νους, καὶ τῷ νεκρῷ ἀπάντων παραπλησίως
 παρατίθησι ὅσα τοῖσι ἄλλοις. ἡμέρας δὲ
 τεσσαράκοντα ἔτω οἱ ἰδιῶται περιάγονται,
 ἔπειτα θάπτονται. θάψαντες δὲ οἱ Σκύ-
 θαι, καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησάμε-
 νοι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι, ποιεῦσι
 περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἔπεαν ξύλα σήσωσι
 τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα
 πύλῃς εἰρινέες περιτείνουσι· συμφράζαντες
 δὲ ὡς μάλισα, λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας
 ἐσθάλλουσι ἐς σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ
 τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πύλων.

οἷ. Εἰσι δὲ σφι κάνναβις φυομένη ἐν τῇ
 χώρῃ, πλὴν παχύτητος καὶ μεγάλῃος, τῷ
 λίνῳ ἐμφερεςάτη. ταύτῃ δὲ πολλῷ ὑ-
 περφέρει ἡ κάνναβις αὕτη· καὶ αὐτομάτη
 καὶ σπειρομένη φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήϊκες

^α ἀμάξῃσι.

130 ΜΕΛΠΙΟΜΕΝΗ. Δ.

μὲν καὶ εἴματα ποιεῦναι τοῖσι λινέοις ὁμο-
ότατα· ὃδ' ἂν, ὅσις μὴ κάρτα τρίβων εἴη
αὐτῆς, διαγνοίη λίνου ἢ καννάβιός ἐστι· ὅς
δὲ μὴ εἶδέ κω τὴν καννάβιδα, λίνεον δοκή-
σει εἶναι τὸ εἶμα.

οέ'. Ταύτης ὦν οἱ Σκύθαι τῆς καννά-
βιος τὸ σπέρμα ἐπεὰν λάβωσι, ὑποδύνουσι
ὑπὸ τῆς πίλως, καὶ ἐπεῖτα ἐπιβάλλουσι ^β
τὸ σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας λίθους τῷ
πυρί. τὸ δὲ θυμῆσαι ἐπιβαλλόμενον, καὶ
ἀτμίδα παρέχειται τοσαύτην, ὥστε Ἑλλη-
νικὴ ὕδαρμις ἂν μιν πυρὶν ἀποκρατήσῃ· οἱ
δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρὶν ὠρύονται.
τῷτό σφι ἀντὶ λωτρῶς ἐστὶ. ὃ γὰρ δὴ λῶν-
ται ὕδατι τοπαράπαν τὸ σῶμα. αἱ δὲ γυ-
ναῖκες αὐτέων ὕδωρ παραχέουσιν, κατα-
σώχουσι περὶ λίθον τρηχὺν τῆς κυπαρίσ-
σος, καὶ κέδρου, καὶ λεβάνης ξύλου· καὶ ἐπεῖτα τὸ
κατασχωρόμενον τῷτό, παχὺ ἐὼν, καὶ κα-
ταπλάσονται ^γ πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ
πρόσωπον· καὶ ἅμα μὲν εὐωδίῃ σφέας ἀπὸ

^β ὑποβάλλουσι. ^γ ἰόν, καταπλάσσειναι.

etiam vestimenta conficiunt lineis similima: neque sane nisi quis admodum peritus sit ejus, linea sint an cannabina, queat dignoscere: et qui non viderit cannabem existimabit lineum esse vestimentum.

75. Hujus ergo cannabis semen ubi acceperint Scythae sub pileis succedunt, ac deinde id supra lapides igne per lucidos jaciunt. Id vero aggrediens suffire etiam vaporem reddit tantum, ut Gracum nullum thuribulum eum superet. Hoc odore gaudentes Scythae fremunt; quod apud ipsos loco lavacri est. neque enim aqua lavant omnino corpus, sed uxores eorum adfundentes aquam, ad lapidem scabrum conterunt cypressi et cedri et thuris ligni aliquid: deinde istud detritum, quod est crassum, etiam oblinunt toto corpore et facie. Id eas simul bene

olentes facit, simul postero die, auferentes illud oblitum, mundas ac splendidas.

76. Externis vero et hi ritibus uti magnopere cavent, ne quidem mutuis inter se: sed Graecorum etiam minime, ut ostendit Anacharsis, et deinde iterum Scyles. Siquidem Anacharsis quum multum orbis terrarum contemplatus esset, et magnam sapientiam inde confecisset, ad fedes Scytharum proficiscebatur. Is quum per Hellespontum navigans tenuisset Cyzicum, vovit Matri deorum, (offendit enim Cyzicenos ei diem festum magnifico sane apparatu celebrantes) si salvus sospesque domum revertisset, sacrificaturum se eodem ritu quo Cyzicenos sacrificantes vidisset, et pervigilium instituturum. Quum igitur in Scythiam venisset, ingressus regionem quae dicitur Hylaea, eaque est juxta Achillis Dromon sita, ubique om-

τότ' ἔχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέσαι τῇ δευτέρῃ
ἡμέρῃ τὴν καταπλασὺν ^d, γίνονταί καθα-
ραὶ καὶ λαμπραί.

οσ'. Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ ἔτοι αἰ-
νῶς χρᾶσθαι Φεύγουσι, μήτοι γε ὧν ἀλ-
λήλων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ ἥκιστα ^e, ὥς δι-
έδεξαν Ἀνάχαρσις τε καὶ δεύτερα αὐτῆς
Σκύλης. τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις, ἐ-
πεὶ τε γῆν πολλὴν θεωρήσας, καὶ ἀπο-
δεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλήν, ἐ-
κομίζετο ἐς ἡΐδεα τὰ Σκυθῶν· πλέων δὲ
δὴ Ἑλλησπόντου ^f, προσίχει ἐς Κύζικον·
καὶ εὖρε γὰρ τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν ἀνά-
γοντας τοὺς Κυζικηνὺς ὀρθὴν μεγαλοπρε-
πέα κάρτα, εὖξάτο τῇ Μητρὶ ὁ Ἀνάχαρ-
σις, ἣν σῶς καὶ ὑγιῆς ἀπονοστήσῃ ἐς ἐωϋ-
τοῦ, θύσειν τε κατὰ ταυτὰ κατὰ ὥρα
τῶν Κυζικηνῶν ποιεῦντας, καὶ παννυχίδα
στήσειν. ὥς δὲ ἀπρίκετο ἐς τὴν Σκυδικήν,
καταδύς ἐς τὴν καλεομένην Ὑλαίην· ἥ
δ' ἔστι μὲν παρὰ τὸν Ἀχιλλῆϊον Δρόμον,

^d καταπλασὺν. ^e δὲ ἥκιστα. ^f πλείων δὴ Ἑλλησπόντον.

τυγχάνει δὲ πᾶσα ἔσσα δενδρέων πανταί-
 ων πλὴν· ἐς ταύτην δὴ καταδύς ὁ Α-
 νάχαρσις, τὴν ὀρτὴν πᾶσαν ἐπετέλεε τῇ
 Δεῶ, τύμπανόν τε ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος
 ἀγάλμαλα. καὶ τις τῶν Σκυθέων κατα-
 φραδεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, ἐσήμνη-
 τῷ βασιλεῖ Σαυλίῳ· ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ἀπι-
 κόμενος, ὡς εἶδε τὸν Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα
 ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπόκτεινε. καὶ
 νῦν ἦν τις εἰρήλαι περὶ Ἀναχάρσιος, ὃ φασί-
 μιν Σκύθαι γινώσκειν, διὰ τῆτο ὅτι ἐξεδή-
 μησέ τε ἐς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι
 διεχρήσατο. ὡς εἰ ἐγὼ ἤκιστα Τίμνῳ τῷ
 Ἀριαπίθεος^α ἐπιτρόπῳ, εἶναι αὐτὸν Ἰδαν-
 θύρσου^β τοῦ Σκυθέων βασιλέως πατρὸν,
 παῖδα δὲ εἶναι Γνέρον τῷ Λύκῳ τῷ Σπαρ-
 γαπίθεος. εἰ ὦν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης Ἀ-
 νάχαρσις, ἴσω ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ ἀποθανών.
 Ἰδάνθυρσος γὰρ ἦν παῖς Σαυλὶς, Σαύλιος
 δὲ ἦν ὁ ἀποκλείνας Ἀνάχαρσιν.

οἷ. Καὶ τοι τινὰ ἤδη ἤκιστα λόγον ἄλ-

^α Σπαργαπίθεος. ^β Ἰδάνθυρσου.

nigenis arboribus referta. In hanc ingressus Anacharsis, omnem festi ceremoniam deae persolvit, tympanum tenens, alligatisque simulacris. Haec eum agentem quidam Scythia animadvertens, indicium detulit Saulio regi. Rex quum et ipse contulisset se eo, et Anacharsin ea facientem inspexisset, excussa sagitta necavit. Et nunc si quis de Anacharsi interroget, Scythae negant se novisse hominem, ob id quod in Graeciam peregrinatus externosque sit mores sectatus. Sicut autem ego accepi ex Timne tutore Spargapithis, esse eum patrum Idanthyrsi Scytharum regis, filium Gnuri, nepotem Lyci, pronepotem Spargapithis. Itaque si ex hac familia extitit Anacharsis, sciat se ab fratre fuisse interemptum. Idanthyrsus enim fuit filius Saulii, Saulius autem fuit qui Anacharsin interemit.

77. Quanquam et aliud quiddam Per

loponnenses audiui referentes, Anacharsin a rege Scytharum missum, Graeciae fuisse discipulum, et quum redisset, dixisse ei qui ipsum miserat, cunctos Graecos esse in omni sapientia occupatos, Lacedaemoniis exceptis, quibus solis datum esset prudenter dare et accipere rationem. Verum haec narratio temere ab ipsis Graecis ficta est. Hic igitur vir, quemadmodum antea dictum est, trucidatus fuit, et tale aliquod fatum propter externos ritus et Graecas consuetudines consequutus.

78. Multis autem sane annis postea interjectis similia excepit Scyles, Aripithis filius. etenim Aripithes Scytharum rex, cum alios filios multos fustulit, tum Scylem ex uxore Istrina, haudquaquam cive, quae filium Graecam linguam litterasque edocuit. Interjecto deinde tempore, Aripithe per dolum occiso a Sparga-

λον ὑπὸ Πελοποννησίων λεγόμενον, ὡς
 ὑπὸ τῶν ^c Σκυθέων βασιλέος Ανάχαρσις
 ἀπομεμφθεὶς, τῆς Ἑλλάδος μαθητῆς γέ-
 νοιτο· ὀπίσω τε ἀπονοστήσας, Φαίῃ πρὸς
 τὸν ἀποπέμφαντα, Ἕλληνας πάντας ἀ-
 χόλως εἶναι ἐς ^d πασᾶν σοφίην, πλὴν Λα-
 κεδαιμονίων· τούτοις δὲ εἶναι μένοισι σω-
 φρόνως δῶναί τε καὶ δέξασθαι λόγον. ἀλλ'
 οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπλασται ὑπ'
 αὐτῶν ^e Ἑλλήνων. ὅθι' ὢν ἀνὴρ, ὥσπερ
 πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. ἔτος μὲν νυν
 ἔτω δὴ ἔπρηξε ^f διὰ ξεινικά τε νόμαια καὶ
 Ἑλληνικάς ὁμιλίας.

οή. Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕσερον
 Σκύλης ὁ Αριπείθεος ^g ἔπαθε παραπλή-
 σια τέττω. Αριπείθει γὰρ τῷ Σκυθέων βα-
 σιλεῖ γίνεται μετ' ἄλλων παίδων Σκύ-
 λης. ἐξ Ισρινῆς δὲ γυναικὸς ἔτος γίνεται,
 καὶ ὁδαμῶς ἐγχαώρης· τὸν ἢ μήτηρ αὕτη
 γλῶσσάν τε Ἑλλάδα καὶ γράμματα ἐδί-
 δαξε. μετὰ δὲ, χρόνῳ ὕσερον, Αριπείθης

^c τοῦ ^d πρὸς. ^e ὑπὸ τῶν. ^f δὴ τι ἔπρηξι. ^g Αριπείθεος
 Isoper MS.

μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθεος
 τῷ Αγαθύρσων βασιλῆος· Σκύλης δὲ τὴν
 τε βασιληίην παρέλαβε, καὶ τὴν γυναῖκα
 τῷ πατρὸς, τῇ ἔνομα ἦν Οποίη. ἦν δὲ αὐ-
 τη ἡ Οποίη ἀστὴ ἐξ ἧς ἦν Ορικος Αριπεί-
 θεϊ παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυθέων ὁ Σκύ-
 λης, διαίτη μὲν ἔδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ,
 ἀλλὰ πολλὸν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μάλ-
 λον τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεύσιος τῆς
 ἐπεπαίδευτο. ἐποίεε τε τοῖστο· εὔτε ἀγά-
 γοι τὴν στρατιὴν τῶν Σκυθέων ἐς τὸ Βορυ-
 θενεϊτέων ἄστ· (οἱ δὲ Βορυθενεῖται ἔτι
 λέγουσι σφέας αὐτὸς εἶναι Μιλησίους) ἐς
 τέτῃς ὅπως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν στρα-
 τιὴν κατελίπεσκε ἐν τῷ προασείῳ, αὐτὸς
 δὲ ὅπως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας
 ἐγκληῖσειε, τὴν πόλιν ἀποδέμενος τὴν
 Σκυθικὴν, λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐοῦντα·
 ἔχων δὲ ἂν ταύτην, ἠγόραζε, οὔτε δορυ-
 φόρων ἐπομένων, ἔτε ἄλλῃ ἔδενός. τὰς δὲ
 πύλας ἐφύλασσον, μή τις μιν Σκυθέων ἴδῃ

pithe Agathyrsorum rege, Scyles regnum suscepit, et uxorem patris, nomine Opoeam. Erat autem Opoea haec civis, ex qua erat Aripithi filius Oricus. Scyli regnum Scytharum obtinenti Scythicus tamen vivendi mos nihil prorsus cordi erat, sed multo magis convertebatur ad Graeca, in quibus fuerat imbutus a puero; et tale quid fecit. Utique quum ad urbem Borysthenitarum Scythicum ducebat exercitum, (Borysthenitae autem se a Milesiis ajunt esse oriundos.) ad hos quoties Scyles veniebat, relicto in suburbanis exercitu, ipse muros ingressus portas obserabat; deposita Scythica veste, Graecum sumebat vestimentum, et eo indutus, in foro spatiabatur, nullo neque satellitum neque alio comitatu; sed portas servabant, ne quis Scytharum cerneret eum gestantem hujusmodi vestimentum: et cum in cete-

140 MELPOMENE. IV.

ris Graecorum disciplina utebatur, tum sacra diis faciebat ritu Graeco. Et quum ibi tempus menstruum aut amplius triverat, abscedebat, induta sibi Scythica veste. Idque saepenumero faciebat, exstructis sibi aedibus in Borysthenide, et uxore illinc accepta.

79. Sed quum deberet ei male cedere, ex hac occasione evenit. Affectabat Baccho per Bacchanal initiari, ac initiationem jam sumpturo in manibus, oblatum est ingens ostentum. Erant ei in urbe Borysthenitarum circum aedes (quarum etiam paulo ante habui mentionem) magnas atque magnificas spatii laxitas, circaque eam e lapide candido sphinges et grypes stantes. in has aedes deus fulmen jaculatus est, totaeque deflagraverunt. Scyles nihilominus propterea initiationem peragit. Enimvero Scythae Graecis probro dant bacchari, ne

ἔχοντα ταύτην τὴν σολήν. καὶ τᾶλλα ἐ-
 χράτο διαίτη Ἑλληνικῇ, καὶ θεοῖσι ἱε-
 ροῖεε κατὰ νόμους τῶν Ἑλλήνων. ὅτε δὲ
 διατρίψει μῆνα ἢ πλεον τούτου, ἀπαλ-
 λάσσειο, ἐνδὺς τὴν Σκυθικὴν σολήν. ταῦ-
 τα ποιέεσκε πολλάκις· καὶ οἰκία^α τε ἐδεί-
 μαλο ἐν Βορυσθένει, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς
 αὐτὰ ἐπιχωρίην.

θ'. Επεὶ τε δὲ ἐδέε οἱ κακῶς γενέσθαι,
 ἐγένετο ἀπὸ προφασίως τοιῆσδε· ἐπεθύμησε
 Διόνυσω βακχεῖω τελεοθῆναι· μέλλοντι
 δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, ἐ-
 γένετο Φάσμα μέγιστον. ἦν οἱ ἐν Βορυσε-
 νιτέων τῇ πόλει, οἰκίης μεγάλης καὶ πολυ-
 τελέος περιβολῇ, (τῆς καὶ ὀλίγω τι πρότε-
 ρον τρυφῶν μνήμην εἶχον) τὴν τε πέριξ^β
 λευκῷ λίθῳ σφίγγες τε καὶ γρύπες ἔσασαν.
 ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος· καὶ ἡ μὲν
 καίκεα πάσα. Σκύλης δὲ οὐδὲν τῆτος^γ
 εἵνεκα ἦσαν ἐπέελεσε τὴν τελείην. Σκύ-
 δαι δὲ τῷ βακχεύειν πέρι Ἑλλήσι ὀνειδί-

^α πολλάκις. οἰκία. ^β τὴν περίξ. ^γ τρυφῶν.

ἴσαι. ὃ γὰρ Φασι εἰκὸς εἶναι θεὸν ἐξευρί-
 σκειν τῷτον ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώ-
 πους. ἐπεὶ τε δὲ ἐτελέσθη τῷ βακχείῳ ὁ
 Σκύλης, ἐπρήψευσεν^δ τῶν τις Βορυσθενεί-
 τέων πρὸς τοὺς Σκύδας, λέγων, ‘ Ἡμῖν
 ‘ γὰρ^ε καὶ αἰαγελάτε, ὦ Σκύθαι, ὅτι βακ-
 ‘ χεύομεν, καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν
 ‘ ἔστος ὁ δαίμων καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα
 ‘ λελάβηκε, καὶ βακχεύει τε, καὶ^ς ὑπὸ τῷ
 ‘ θεῷ μαίνεται. εἰ δέ μοι ἀπισέετε, ἔπε-
 ‘ σθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω.’ εἶποντο τῶν
 Σκυθέων οἱ προεξεῶτες· καὶ αὐτὰς ἀναγα-
 γὼν ὁ Βορυσθενείτης, λάβρη ἐπὶ πύργον
 κάτισε β. ἐπεὶ τε δὲ παρήϊε σὺν τῷ Διά-
 σω ὁ Σκύλης, καὶ εἰδὼν μιν βακχεύοντα οἱ
 Σκύθαι, κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποίη-
 σαντο. ἐξελθόντες δὲ ἐσήμαινον πάσῃ τῇ
 στρατῇ τὰ ἴδοιεν.

π’. Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ἐξήλαυνε ὁ
 Σκύλης ἐς ἡδεα τὰ ἐωϋτοῦ, οἱ Σκύθαι
 προσησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν αὐτῷ Οκτα-

^δ διπρήψισι. ^ε ἡμῖν δὲ. ^ς ἢ βακχεύειν, ἢ. ^ς ἰκάτισι.

gantes esse credibile deum invenisse quo
 homines ad dementiam adigantur. Post-
 equam bacchanali initiatus est Scyles,
 quidam Borysthenitarum Scythis indici-
 um detulit, inquit, ‘ Nos enim irri-
 ‘ dete Scythae quod Bacchanalia agamus,
 ‘ quodque nos deus corripiat ; at nunc
 ‘ daemon hic vestrum quoque regem in-
 ‘ sedit. nam bacchatur et a deo insanit.
 ‘ Quod si mihi non habetis fidem, sequi-
 ‘ mini me rem vobis ostensurum.’ Pri-
 mores Scytharum sequuti sunt : quos Bo-
 rysthenita ille deductos clanculum in turri
 collocavit. Ubi adfuit Scyles cum thiaso,
 Scythae eum bacchabundum conspicati,
 rem ingentis calamitatis esse duxerunt :
 digressique, ea quae viderant omni exer-
 citui indicarunt.

80. Post haec ubi ad lares suos redi-
 bat Scyles, praeposito fratre ejus Oëta-

¶ 44 MELPOMENE. IV.

masade, ex filia Terei genito, insurrexerunt contra Scylen. Scyles cognito quid de se fieret, et quam ob causam, profugit in Thraciam. Id quum audisset Octamafades, cum exercitu adversus Thraciam contendit: cui ad Istrum progresso Thraces occurrerunt. Et quum conflicturi essent, Sitalces ad Octamafadem misit caduceatorem, cum his mandatis, ‘ Quid opus est inter nos tentare? Tu
‘ quidem sororis meae es filius, sed habes
‘ germanum meum, quem si mihi reddi-
‘ deris, ego vicissim Scylen trado tibi. Ita
‘ neque tu, neque ego periclitabor exer-
‘ citu.’ Per haec verba pacem firmabat Sitalces. Erat enim apud Octamafadem frater Sitalcis profugus. Et Octamafades ista accepit, redditoque Sitalci avunculo suo, Scylen cepit fratrem. Et Sitalces qui-

μασάδην, γεγονότα ἐκ τῆς Τήρεω^α. θυγα-
 τρὸς, ἐπανίσταί το τῷ Σκύλῃ. ὁ δὲ, μα-
 θὼν τὸ γινόμενον ἐπ' ἐωῦτῷ, καὶ τὴν αἰτίην
 δι' ἣν ἐποιέει, καταφεύγει ἐς τὴν Θρηί-
 κην. πυθόμενος δὲ ὁ Οκταμασάδης ταῦ-
 τα, ἐσφαλεύει ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεὶ τε
 δὲ ἐπὶ τῷ Ισρῷ ἐγένετο, ἠντίασάν μιν οἱ
 Θρηῖκες. μελλόντων δὲ αὐτέων συνάψαι^β,
 ἔπεμψε Σιτάλκης παρὰ τὸν Οκταμασά-
 δην, λέγων τοιαύδε, ' Τί δεῖ ἡμέας ἀλλή-
 ' λων πειρηθῆναι; εἷς μὲν μευ τῆς ἀδελ-
 ' φείης παῖς, ἔχεις δέ μευ ἀδελφεόν· σύ τέ
 ' μοι ἀπόδος τοῦτον, καὶ ἐγὼ σοι τὸν σὸν
 ' Σκύλην παραδίδωμι. σφαλίῃ δὲ μήτε σὺ
 ' κινδυνεύσης, μήτ' ἐγώ.' ταῦτά οἱ πέμ-
 ψας ὁ Σιτάλκης ἐπεκηρυκεύετο. ἦν γὰρ
 παρὰ τῷ Οκταμασάδῃ ἀδελφεὸς Σιτάλ-
 κeos πεφευγώς. ὁ δὲ^γ Οκταμασάδης κα-
 ταινέει ταῦτα. ἐκδιδούς^δ δὲ τὸν ἐωῦτοῦ
 μήτρῳ Σιτάλκῃ^ε, ἔλαβε τὸν ἀδελφεόν

^α Τυρίω. ^β συνάπτειν. ^γ πεφευγώς τῦτον. ^δ δίδω. ^ε Σιτάλκην.

Σκύλην. καὶ Σιτάλκης μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεόν, ἀπήγειο. Σκύλεω δὲ Οκταμασάδης αὐτῷ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν. ἔγω μὲν περισέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαα Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρακλιώμενοισι ξεινικῶς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδῶσι.

πα'. Πλῆθος δὲ τὸ Σκυθέων ἔκ οἷός τε ἐγενόμην ἀτρεκέως πυθέσθαι, ἀλλὰ διαφόρους λόγους περὶ τῷ ἀριθμῷ ἤκουον. καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι σφεας, καὶ ὀλίγους, ὡς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μὲνλοι ἀπέφαινον μοι ἔς ὄψιν· ὡς ἔστι ^ε μεταξὺ Βορυθένεός τε ποταμῷ καὶ Ὑπάνιος χῶρος· ἔνομα δὲ ἔστι οἱ Ἑξαμπαῖος· τῷ καὶ ὀλίγον τι πρότερον τέτων μνήμην εἶχον, φάμενος ἐν αὐτῷ κρήνην ὕδατος πικρῷ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορρέον τὸν Ὑπανν ἀποτοῦ ποιεῖν ^ε. ἐν τέτῳ τῷ χώρῳ κέεσαι χαλκήϊον, μεγάθει καὶ ἑξαπλήσιον ^η τῷ ἐπὶ τῷ σόματι τῷ Πόντῳ κρητῆρος, τὸν Πανσανίης ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε. ὃς δὲ μὴ

^ε ὄψιν. ἴσι. ^ε ποίει. ^η μεγάλῳ ἑξαπλάσιον.

dem accepto fratre reduxit exercitum :
 Oëtamafades autem eodem die caput Scy-
 li dempsit. Adeo sua instituta Scythae
 observant : et iis qui externos ritus ad-
 sciscunt, tales irrogant poenas.

81. Multitudinem autem Scytharum
 non potui exacte indagare, quum de ejus
 numero varia referentes audiam, et per-
 multos illos, et rursus paucos esse utique
 Scythas. Quantum autem sub aspectum
 meum venit : Est inter Borysthenen et
 Hypanin flumina, locus nomine Exam-
 paeus : cujus etiam aliquanto antea ha-
 buimus mentionem, quum dicebam fon-
 tem in eo esse aquae amarae, Hypanin in
 quem fluit, impotabilem reddentis. Hoc
 in loco jacet ahenum sexies tantum quan-
 tus crater qui est in ostio Ponti, a Pausa-
 nia Cleombroti filio dedicatus. Quod si

quis illum non inspexit, hunc ei in modum declarabo: Sexcentarum est amphorarum facile capax istud in Scythis ahenum, crassitudine digitorum sex. id ajunt indigenae ex aculeis sagittarum esse factum: regem enim suum, nomine Arian-
tan, quum numerum Scytharum scire vellet, jussisse singulos Scythas conferre singulos sagittarum aculeos, proposita morte ei qui non ferret. Ita magnam vim collatam esse aculeorum: et ex his confectum ahenum illud placuisse ei pro monumento relinquere, et in hoc Exampaeo dedicare. Haec de multitudine Scytharum audiebam.

82. Miracula autem haec regio nulla habet, praeter flumina cum multo maxima, tum numero plurima. Si quid tamen praeter flumina et magnitudinem campi exhibetur admiratione dignum, id dice-

εἶδε κω τοῦτον, ὧδε δηλώσω· ἑξακοσίους
ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ ἐν Σκύθῃσι
χαλκήϊον. πάχος δὲ τὸ Σκυθικὸν τοῦτο
χαλκήϊον ἐστὶ δακτύλων ἕξ. τοῦτο ὦν ἔ-
λεγον οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ ἀρδίων γενέσθαι,
βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα,
τῷ οὐνομα εἶναι Ἀριαντὰν, τῷτον εἰδέναι
τὸ πλῆθος τῶν Σκυθέων, κελεύειν μιν
πάντας Σκύθας ἀρδίον ἑκάστον μίην ἀπὸ τῷ
οἷς^β κομίσαι· ὅς δ' ἂν μὴ κομίσῃ, θάνατον
ἀπείλεε. κομιοῦναι τε δὴ χρῆμα πολ-
λῶν ἀρδίων, καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτέων μνημό-
συνον ποιήσας^γ λιπέσθαι, ἐκ τούτέων δὴ
μιν τὸ χαλκήϊον ποιῆσαι τῷτο, καὶ ἀνα-
θεῖναι ἐς τὸν Ἑξαμπᾶον τοῦτον. ταῦτα
δὴ περὶ τῷ πλήθεος τῷ Σκυθέων ἤκον.

πβ'. Θωῦμάσια δὲ ἡ χώρα αὕτη οὐκ
ἔχει, χωρὶς ἢ ὅτι ποταμὸς τε πολλῷ με-
γίστος, καὶ ἀριθμὸν πλείστος. ὃ δὲ ἀποθωῦ-
μάσαι ἄξιον καὶ πάρεξ^δ τῶν ποταμῶν, καὶ
τῷ μεγάλῃ τῷ πεδίῳ, παρέχεται, εἰρήνη

^γ κομίσαντι. ^δ ἄξιον, πάρεξ.

σείαι. ἵχνος Ἡρακλέος φαίνεσι ἐν πέτρῃ
ἐνεόν, τὸ ἔοικε μὲν βήματι ἀνδρὸς, ἔστι δὲ
τὸ μέγαθος δίπηχυ, παρὰ τὸν Τύρην πο-
ταμόν. τῷτο μὲν νυν τοῖτό ἐστι.

πγ'. Αναβήσομαι δὲ ἐς τὸν κατ' ἀρ-
χὰς ἡῖα λέξων λόγον. παρασκευαζομένου
Δαρεῖς ἐπὶ τῆς Σκύθας, καὶ ἐπιπέμποντος
ἀγέλης ἐπιτάξουσας τοῖσι μὲν πεζὸν στρα-
τὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ζεύ-
γνυσθαι τὸν Θρηϊκίον Βόσπορον. Αρτά-
βανος ὁ Ὑδάσπεος, ἀδελφεὸς ἐὼν Δαρεῖς,
ἔχρηζε μηδαμῶς αὐτὸν στρατιὴν ἐπὶ Σκύ-
θας ποιεῖσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθῶν
τὴν ἀπορίην. ἀλλ', ὃ γὰρ ἔπειθε συμβα-
λεύων οἱ χρησά, ὁ μὲν ἐπέπαυτο· ὁ δὲ,
ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρεσκεύασο, ἐξήλαυ-
ρε τὸν στρατὸν ἐκ Σέσων.

πδ'. Ενθαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος
ἐδεήθη Δαρεῖς, τριῶν ἐόντων οἱ παίδων, καὶ
πάντων στρατευομένων, ἕνα αὐτῷ κατα-
λειφθῆναι. ὁ δὲ οἱ ἔφη, ὡς φίλῳ ἐόντι, καὶ

tur. Vestigium Herculis ostendunt petrae impressum, virili vestigio simile, bicubitali magnitudine, juxta fluvium Tyrem. Et hoc ita se habet.

83. REDEO ad eam quam ab initio institueram orationem: Dario adversus Scythas exercitum comparanti, dimissis nunciis ad imperandum, aliis ut peditatum, aliis ut classem praestarent, aliis ut Bosporum Thracium ponte jungerent: Artabanus, Hytaspis filius, Darii frater, volebat illum ullo pacto Scythis inferre bellum, commemorans Scytharum inopiam, utilia suadens: quum tamen non persuaderet illi, destitit a dissuadendo. Darius, ubi omnia ei in expedito fuere, copias eduxit ex urbe Susis.

84. Ibi eum Oeobazus ex Persis, cui tres filii erant, et omnes militantes, obsecrabat ut unum sibi relinqueret. Cui Darius tanquam amico et modesta obsecran-

ti, respondit se omnes liberos relicturum. Eo responso Oeobazus magnopere laetabatur, sperans liberos suos missionem habere militiae. At ille adstantes iussit ut omnes Oeobazi filios interimerent. Ita filii Oeobazi obtruncati, illic sunt relictæ.

85. Darius Susis movens, postquam pervenit ad Bosporum Calchedoniae, ubi pons junctus erat, illinc conscensa navi, transmisit in Cyaneas, quae dicuntur, quas Graeci prius errabundas fuisse ajunt. Ibi sedens in templo subiciebat oculis Pontum, rem spectaculo dignam. nam inter omnia maria est maxime admirabilis. Cujus longitudo est undecim millium ac centum stadiorum: latitudo (qua latissimus sui est) trium millium ducentorum. Hujus pelagi os latitudinis est quatuor stadiorum: longitudo oris (quod est collum)

μετρίων δεομένων, πάντας τοὺς παῖδας κατάλειψεν. ὁ μὲν δὴ Οἰόδαζος περιχαρὴς ἦν, ἐλπίζων τὰς ἡέας στρατηίης ἀπολεῦσαι· ὁ δὲ ἐκέλευσε τοὺς ἐπεσεῶτας, ἀποκλίνειν πάντας τοὺς Οἰοδάζε παῖδας· καὶ ὅτοι μὲν ἀποσφαγέντες, αὐτοῦ ταύτη ἐλίποντο.

πέ. Δαρεῖος δὲ ἐπεὶ τε πορευόμενος ἐκ Σέσων ἀπίκητο τῆς Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔζευκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦ-
τεν ἑσθὰς ἐς νέα, ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυανέας καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἑλ-
ληνες Φασὶ εἶναι. ἐζόμενος δὲ ἐπὶ τῷ ἱρῷ, ἔθηκετο τὸν Πόντον ἑόντα ἀξιοθέηλον. πε-
λαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωύμασι-
ώτατος· τῆτο μὲν, μῆκος εἰςὶ σάδιοι ἑκα-
τὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι· τοῦτο δὲ, τῇ εὐ-
ρύτατος αὐτὸς ἐωῦτ᾽, σάδιοι διηκόσιοι καὶ
τρισχίλιοι. τέττου τ᾽ πελάγεος τὸ σόμα,
ἔστι εὖρος τέσσερες σάδιοι· μῆκος δὲ τοῦ
σόματος, ὁ αὐχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος κε-

ἡ δὲ καλὴ τὴν ἐπὶ τῇ ἐπιστάτῃ. ἡ ἱεῖα.

κληται, κατ' ὃ δὴ ἔζευκτο ἢ γέφυρα, ἐπὶ
 φαδίους εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐστὶ. τείνει δὲ ἐς
 τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. ἡ δὲ Προ-
 πονήϊς, ἔσσα εὖρος μὲν φαδίων πεντακοσί-
 ων, μῆκος δὲ τετρακοσίων καὶ χιλίων, κα-
 ταδιδῶι ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐόντα σεινό-
 τητι μὲν ἐπὶ αὐτῶν φαδίς, μῆκος δὲ τετρακο-
 σίς. ἐκιδῶι δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα
 πελάγεος τὸ δὴ Αἰγαῖον καλεῖται.

πς'. Μεμέτρηται δὲ ταῦτα ὧδε· νῆς
 ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει ἐν μακρημέ-
 ρῃ^α ὀργμέας ἐπλακισμυρίας, νυκλὸς δὲ, ἑξα-
 κισμυρίας^β. ἥδη ὧν ἐς μὲν Φάσιν ἀπὸ τῆ
 φόμαλος, (τῆτο γάρ ἐστι τῆ Πόντις μακρό-
 ταιον) ἡμερέων ἐννέα πλόος ἐστὶ, καὶ νυκλίων
 ὀκτώ· αὗται, ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν
 ὀργμέων γίνοσθαι. ἐκ δὲ τῶν ὀργμέων του-
 τέων, φαδιοὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι.
 ἐς δὲ Θερμίσκυραν τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι πο-
 ταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, (κατὰ τῆτο γάρ ἐστι
 τῆ Πόντις εὐρύτατον) τρικῶν τε ἡμερέων καὶ

^α μακρῇ ἐμέτρ. ^β Hae tres voces absunt ab MS.

quae Bosporus dicitur, ubi pons connectebatur, circiter centum viginti stadia. Bosporus ad Propontidem pertinet. Propontis autem latitudinis quingentorum stadiorum est, mille et quadringentorum longitudinis, influens in Hellespontum. Ipse Hellespontus, ubi angustissimus, stadiis septem, quadringentis longus, intrans pelagi hiatum quod Aegæum vocatur.

86. Haec autem ita dimensa sunt. Navis fere meat omnino septuaginta millia orgyiarum longo die, nocte vero sexaginta millia. Itaque e faucibus Ponti ad Phasin (hoc est enim Ponti longissimum) novem dierum est navigatio, et octo noctium, quae fiunt centum ac decem millia orgyiarum et centum, hoc est, stadiorum undecim millia ac centum. E Sindica autem ad Themiscyram, quae est super flumen Thermodontem (hîc namque Ponti latissimum est) trium dierum duarumque

156 MELPOMENE. IV.

noctium est navigatio, quae fiunt passuum trecenta ac triginta millia, stadiorum vero tria millia et trecenta. Hunc igitur in modum Pontus ac Bosporus et Hellespontus a me dimensi sunt, et secundum ea quae dixi situm habent. Quinetiam Pontus hic paludem habet influentem in se, non multo quam ipse est minorem, quae Maeotis appellatur, et mater Ponti.

87. Darius, ubi Pontum contemplatus est, renavigavit ad pontem, cujus architectus extitit Mandrocles Samius. Contemplatus item Bosporum, duos ad eum cippos erexit e candido lapide, incidens litteris in uno quidem Assyriis, in altero autem Graecis, omnes gentes quas ducebat. Ducebat autem omnes gentes quibus imperabat, continentes numero septingenta millia hominum cum equitatu, praeter classem, quae constabat e navibus sexcentis. His postea cippis Byzantii in

δύο νηλῶν πλόον^ς. αὐται δὲ, τρεῖς καὶ τρι-
ήκοντα μυριάδες ὀργυέων γίνονται, σάδιοι
δὲ, τριηκόσιοι καὶ τριχίλιοι. ὁ μὲν νυν Πόν-
τος ἔτος καὶ Βόσπορος τε καὶ Ἑλλήσποντος
ἔτω τέ μοι μεμετρεῖσθαι, καὶ κατὰ τὰ εἰ-
ρημένα πεφύκασιν. παρέχεται δὲ καὶ λίμνην
ὁ Πόντος ἐκδιδῶσαν^δ ἐς ἐωυτόν, καὶ πολλῶ
τέω ἐλάσσω ἐωυτῷ^ε. ἡ Μαῖητις τε καλέ-
εται, καὶ μήτηρ τῇ Πόντι^ς.

πζ'. Ὁ δὲ Δαρεῖος ὡς ἐθήησατο τὸν
Πόντον, ἐπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν,
τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλέης Σά-
μιος. Σηησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, σή-
λας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτόν^ς, λίθου λευκοῦ,
ἐνταμῶν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσύ-
ρια^ς. ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, ἔθνεα πάντα
ὅσα περ ἦγε. ἦγε δὲ πάντα τῶν ἦρχε. τε-
τέων μυριάδες ἐξηριθμήθησαν, χωρὶς τοῦ
ναυτικοῦ, ἐξδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι. νέες δὲ
ἑξακόσθαι συνελέχθησαν. τῇσι μὲν νυν
σῆλῃσι ταύτῃσι Βυζάντιοι, κομίσαντες ἐς

^δ πλῶς. ^δ Πόντος ἑὸς ἐκδιδῶσαν. ^ε αὐτῷ. ^ς τὴν ἰστένην Ἀσσύρια.

τὴν πόλιν, ὑπερον τεινέων ἐχρήσαντο πρὸς
 τὸν βωμὸν τῆς Ορθωσίης Ἀρτέμιδος, χω-
 ρὶς ἐνὸς λίθου. οὗτος κατελείφθη ἔκ παρὰ
 τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ, γραμ-
 μάτων Ἀσσυρίων πλέος. τῷ δὲ Βοσπόρῳ
 ὁ χώρος, τὸν ἐξέυξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς
 ἐμοὶ δοκέει συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυ-
 ζαντίῳ τε καὶ τῷ ἐπὶ σόματι ἱερῷ.

πή. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἦλθεῖς
 τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μαν-
 δροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο παισὶ δέκα
 ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν, ζω-
 γραφάμενος πᾶσαν τὴν ζεύξιν τοῦ Βοσπό-
 ρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κα-
 τήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτῷ διαβαίνοντα,
 ταῦτα γραφάμενος, ἀνέθηκε εἰς τὸ Ἡρα-
 ῖον, ἐπιγράφας τάδε,

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε

Μανδροκλῆς Ἡρῇ μνημόσυνον σχεδίας·

Αὐτῷ μὲν εἶφανον περιθεῖς, Σαμίῳσι δὲ κύδεις·

Δαρεῖν βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ ἱὺν.

* ὁτος δὲ κατελείφθη.

urbem suam translatis usi sunt ad aram Dianae Orthosiae, praeter unum lapidem, qui apud Bacchi delubrum in eadem urbe relictus est litteris Assyriis oppletus. Ceterum Bospori locus quem rex Darius ponte commisit, conjectanti mihi videtur medius inter Byzantium et templum quod ad os est.

88. Post haec Darius ponte ratito delectatus, autorem ejus Mandroclum Samium donavit decem pueris. Ex quorum primitiis Mandrocles pingendo totam commissionem Bospori et regem Darium in solio sedentem, ac copias ibi transeuntes, effinxit, eamque picturam templo Junonis dedicavit, cum hac inscriptione,

Qui rate piscosum conjunxit Bosporon, implens
 Darii regis vota, jubentis opus,
 Junoni Mandrocles haec monumenta dicavit,
 Effet honor Samiis unde, corona sibi.

Haec igitur monumenta extiterunt ejus qui pontem compegit.

89. Quem ubi remuneratus est Darius, transmisit in Europam, jussis Ioni-
bus navigare in Pontum usque ad Istrum,
atque ubi eo pervenissent, se illic oppo-
nere fluvium ponte jungentes. Ducebant
enim classem Iones et Aeolenses et Hel-
lespontii. Hi praetervecti Cyaneas, recta
ad Istrum navigarunt, subvectique duo-
rum dierum itinere a mari ad collum flu-
minis, ubi in ostia scinditur, illud ponte
jungunt. Darius, transmissio per ratem
Bosporo, faciebat per Thraciam iter, et
quum ad fontes Teari amnis perventum
esset, triduo hîc habuit stativa.

90. Tearus fertur ab accolis amnium
esse optimus cum ad alios morbos, tum

ταῦτα μὲν νυν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυ-
ραν μνημόσυνα ἐγένετο.

πθ'. Δαρεῖος δὲ δωρησάμενος Μανδρο-
κλέα, διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην, τοῖσι Ἰωσι
παραγγείλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον, μέχρῃ
Ἰσρ ποταμῷ· ἐπεὰν δὲ ἀπὶ κωνίαι ἐς τὸν
Ἰσρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγνύ-
τας τὸν ποταμόν. τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ἦ-
γον Ἰωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Ἑλλησπόνιοι.
ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς τὰς Κυανέας δι-
εκπλώσας, ἔπλεε ἰθὺ τῷ Ἰσρ. ἀναπλώ-
σας δὲ ἀνὰ τὸν ποταμόν δυῶν ἡμερέων
πλόον ἀπὸ θαλάσσης, τοῦ ποταμοῦ τὸν
αὐχένα, ἐκ τῷ χίζεται τὰ σώματα τῷ
Ἰσρ, ἐζεύγνυε. Δαρεῖος δὲ, ὡς διέβη τὸν
Βόσπορον κατὰ τὴν χεδίην, ἐπορεύετο διὰ
τῆς Θρηίκης. ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ Τέαρου
ποταμῷ τὰς πηγὰς, ἐσρατοπεδεύσας ἡμέ-
ρας τρεῖς.

Λ'. Ὁ δὲ Τέαρος λέγεται ὑπὸ τῶν
περιοίκων εἶναι ποταμῶν ἄριστος, τὰ τε

ἄλλα ἐς ἄκυσιν φέροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ δὲ αὐτῇ αἰ^α πηγαὶ δυῶν δέσσαι τεσσερήκοντα, ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέεσαι. καὶ αἰ μὲν αὐτῶν, εἰσὶ ψυχραί· αἰ δὲ, θερμαί. ὁδὸς δι' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση ἐξ Ἡραίας τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθῳ, καὶ ἐξ Απολλωνίης τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πάντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Τέαρος ἔτος ἐς τὸν Κοντάδεσδον ποταμόν· ὁ δὲ Κονιάδεσδος, ἐς τὸν Αἰγριάνην· ὁ δὲ Αἰγριάνης, ἐς τὸν Ἑβρον· ὁ δὲ, ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἰνῷ πόλι.

Ζα'. Επὶ τοῦτον ὦν τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος, ὡς ἐστρατοπεδεύσαιτο, ἤρθεῖς τῷ ποταμῷ, σήλην ἔσῃσε καὶ ἐνθαῦτα γράμματα γράψας^β, λέγοντα τάδε, ΤΕΑΡΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙ ὙΔΩΡ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ. ΚΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΑΣ ΑΠΙΚΕΤΟ, ΕΛΑΥΝΩΝ ΕΠΙ ΣΚΥΘΑΣ ΣΤΡΑΤΟΝ, ΑΝΗΡ ΑΡΙΣΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ

^α εἰσὶ γὰρ τέττε αἰ. ^β ἰγγράφας.

ad scabiem curandam vel hominum vel equorum. Ejus enim fontes duodequadraginta sunt, ex eadem petra manantes, partim frigidi, partim calidi. Ad hos tantundem viae est ab Heraeo urbe juxta Perinthum, et ab Apollonia quae est in Ponto Euxino, duorum dierum utraque. Fluit autem Tearus hic in fluvium Contadesdum, Contadesdus in Agrianem, Agrianes in Hebrum, Hebrus in mare juxta urbem Aenum.

91. Ad hunc igitur amnem quum pervenisset Darius, castraque posuisset, oblectatus amne, cippum erexit etiam illic his litteris inscriptum, TEARI AMNIS CAPITA OPTIMAM AQUAM ATQUE PULCHERRIMAM CUNCTORUM AMNIUM CONTINENT, ET AD EA PERVENIT, EXERCITUM DUCENS ADVERSUS SCYTHAS, VIR OPTIMUS ATQUE PULCHERRIMUS

164 MELPOMENE. IV.

CUNCTORUM HOMINUM, DARIUS
HYSTASPIS FILIUS, PERSARUM
CUNCTAEQUE CONTINENTIS REX.
Haec sunt illic scripta.

92. Darius hinc movens venit ad alium amnem nomine Artiscum, qui per Odryfas fluit: quo ubi pervenit, ita agendum sibi putavit. Ostenso certo loco copiis suis, jussit illic virum quemque praetercuntem ponere unum lapidem in isto demonstrato loco. Id quum exercitus fecisset, grandes acervos lapidum istie relinquens abduxit exercitum.

93. Sed priusquam ad Istrum perveniret, primos subegit Getas, qui de immortalitate sectam sequuntur. Nam Thraeces qui obtinent Salmydessum, quique supra Apolloniam et Mesambriam urbem incolunt, et qui Cyrmianae et Mypsaei vocantur, sine pugna sese ipsos Dario dediderunt. Getae vero ad pervicaci-

ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ, ΠΕΡΣΕΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΤΑΥΤΑ Δὲ ἘΝΘΑΥΤΑ ἔφραφη.

46'. Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὀρμηθεὶς, ἀπὶ κείῳ ἐς ἄλλον ποταμὸν, τῷ ὄνομα Ἀρτισκός ἐστι, ὃς δὴ διὰ Οὐρυσῶν ῥέει. ἐπὶ τῷτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ἐποίησε τοιόνδε· ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατῇ, ἐκέλευε πάντα ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξίοντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τῷτο χωρίον· ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνὸς μεγάλῃς^c τῶν λίθων καταλιπὼν, ἀπήλαυνε τὴν στρατὴν.

47'. Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰσρον, πρῶτος αἰρέει Γέτας τῆς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδασὸν ἔχοντες Θρηῆκες, καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβρίας πόλιος οἰκημένοι, καλούμενοι δὲ Κυρμιᾶναι, καὶ Μυψαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδωκαν Δαρείῳ. οἱ δὲ Γέται,

^c MS. μεγάλων.

πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδωλώθησαν, Θρηϊκῶν ἐόντες ἀνδρείοτατοι καὶ δικαιοτάτοι.

Ζδ'. Αἰθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· ἔτε ἀποθνήσκειν ἐωϋτὲς νομίζουσι, ἵεναι τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζάμολξιν δαίμονα. οἱ δὲ αὐτέων τὸν αὐτὸν τῆτον νομίζουσι Γεβελείζιν ε'. διὰ πεντετηρίδος δὲ τὸν πάλῳ λαχόντα αἰεὶ σφέων αὐτέων ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἐνέλλόμενοι τῶν ἂν ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτέων ταχθένης, ἀκόντια τρία ἔχουσι· ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τῇ ἀποπεμπομένῃς ς παρὰ τὸν Ζάμολξιν τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον, ῥίπτουσι ἐς τὰς λόγχας. ἦν μὲν δὴ ἀποθάνῃ ἀναπαρεῖς, τοῖσιδε ἴλεως ὁ Θεὸς δοκέει εἶναι· ἦν δὲ μὴ ἀποθάνῃ, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον, Φάμενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι. αἰτιησάμενοι δὲ τῆτον, ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ

^δ Ζάμολξιν· οἱ. sed MS. semper vocat Σάλλμοξιν. ^ε MS. νομίζουσι Βελύζιν. ^ς MS. ὅς ἀποπεμπομένης.

am conversi, statim in servitutem redacti sunt, quum sint fortissimi Thracum atque iustissimi.

94. Immortalitatem autem tenent hoc modo: Nec mori se putant, et eum qui defunctus est, meare ad Zamolxin daemonem, quem nonnulli eorum opinantur eundem esse Gebeleizin. Per singula quinquennia eum qui sorte ductus est, assidue ex se ipsis dimittunt nuncium ad Zamolxin, praecipientes ea quibus semper indigent: eumque ita mittunt; Quibusdam eorum datur negotium, ut tria jacula teneant: aliis, ut comprehensis ejus qui ad Zamolxin dimittitur, manibus pedibusque, hominem agitanter in sublimem, jactent in jacula. Qui si transfixus extinguitur, propitium istis deum arbitrantur: sin minus, ipsum nuntium causantur asseverantes malum illum esse virum. Hoc vituperato, alium dimittunt,

dantes adhuc viventi mandata. Iidem hi Thraces, dum tonat fulguratque, in coelum sagittas excutiunt, deo minitantes, nec ullum alium deum praeter suum esse arbitantes.

95. Verum (ut ego a Graecis accipi, Hellepontum et Pontum incolentibus) Zamolxis hic, homo fuit, Samique servitutem servivit Pythagorae Mnesarchi filio. Illinc nactus libertatem, quum multum pecuniae comparasset, in patriam rediit. Qui quum animadverteret Thraces male viventes et subinscite, ipse edoctus Ionicum vivendi genus et mores liberaliores quam Thracum, ut qui versatus esset cum Graecis, cumque Pythagora non infirmissimo inter Graecos sophista, domicilium virile extruxit in quod primos quosque popularium convivio accipiebat, et inter convivandum docebat, neque se neque suos convivas, neque illos qui in-

ἔτι ζῶντι. ἔτοι οἱ αὐτοὶ Θρηῖκες καὶ πρὸς
βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω
πρὸς τὸν ἔρανόν, ἀπειλέεσι τῷ θεῷ ἑδέ-
να ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν
σφέτερον.

Λέ. Ὡς δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν
Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων καὶ Πόν-
τον^α, τὸν Ζάμολξιν τοῦτον ἑόντα ἄνθρω-
πον, δαλεῦσαι ἐν Σάμῳ· δαλεῦσαι δὲ Πυ-
θαγόρῃ τῷ Μνησάρχῃ. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν
γενόμενον^β ἐλεύθερον, χρήματα κλήσασθαι
συχνά. κτησάμενον δὲ, ἀπελθεῖν ἐς τὴν
ἐϋτοῦ. ἄτε δὲ κακοδίῳν τε ἑόντων τῶν
Θρηῖκων καὶ ὑπαφρονεσέρων, τὸν Ζάμολξιν
τῆτον ἐπιστάμενον διαίαν τε Ἰάδα, καὶ ἥθεα
βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηῖκας (οἷα Ἑλλησί
τε ὁμιλήσαντα, καὶ Ἑλλήνων ἐ τῷ ἀσθενε-
σάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ) κατασκευάσα-
σθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν
ἄσων τὰς πρώτας, καὶ εὐωχέοντα, ἀναδιδά-
σκειν ὥς ἔτε αὐτὸς, ἔτε οἱ συμπόται αὐ-

^α Haec duo vocabula ἡ Πόντον absunt ab MS. ^β δι' γινόμενον.

τῷ, ὅτε οἱ ἐκ τουτέων αἰεὶ γινόμενοι ἀπο-
θανέονται, ἀλλ' ἤξουσι ἐς χώρον τῷτον ἵνα
αἰεὶ περιέοντες ἔξωσι τὰ πάντα ἀγαθὰ. ἐν
ᾧ δὲ ἐποίεις τὰ καταλεχθέντα, καὶ ἔλεγε
ταῦτα, ἐν τῷτῳ κατάγαλον οἶκημα ἐποι-
έετο· ὡς δὲ οἱ πανιελέως εἶχε τὸ οἶκημα,
ἐκ μὲν τῶν Θρηϊκῶν ἠφανίσθη· καταβὰς
δὲ κάτω ἐς τὸ κατάγαλον οἶκημα, διατα-
το ἐπ' ἑτεα τρία· οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε καὶ
ἐπένθεον ὡς τεθνεῶτα. τετάρτῳ δὲ ἑτεῖ
ἐφάνη τοῖσι Θρηϊζι, καὶ οὕτω πιθανά σφι
ἐγένετο τὰ ἔλεγε ὁ Ζάμολξις. ταῦτα φασί
μιν ποιῆσαι.

45'. Εγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν καὶ τοῦ
καταγαίης οἰκήματος ὅτε ἀπιστέω, ὅτε ὦν
πιστεύω τι λήν^d. δοκέω δὲ πολλοῖσι ἑτεσι
πρότερον τὸν Ζάμολξιν τοῦτον γενέσθαι
Πυθαγόρεω. εἴτε δὲ ἐγένετό τις Ζάμολξις
ἄνθρωπος, εἴτ' ἐσι δαίμων τις Γέτησι οὗ-
τος ἐπιχώριος, χαίρετω. οὗτοι μὲν δὴ
τρόπῳ τοιούτῳ χρεώμενοι, ὡς ἐχειρώθησαν

^c Voces illae τίνε εἰ non sunt in MS. ^d ὅτε πιστεύω λήν.

de semper gignerentur, interire: sed in eum locum venturos ubi superstites perpetuo omnium bonorum compotes essent. Dum ea quae commemorata sunt ageret atque diceret, interim subterraneum aedificium struebat. Quo prorsus absoluto, e Thracum conspectu subductus fuit; descendens in illud subterraneum aedificium. ubi circiter triennium egit, desiderantibus eum Thracibus, ac deflentibus tanquam mortuum. quarto anno se eisdem in conspectu dedit. atque ita credibilia sunt effecta quae illis exposuerat: Haec Zamolxin ajunt fecisse.

96. Cujus subterraneo aedificio neque fidem detraho, neque valde credo, sed multis eum ante Pythagoram annis extitisse arbitror. Verum sive Zamolxis quispiam fuerit homo, sive sit daemon Getarum indigena, valeat. Getae hoc ritu utentes, ubi a Dario et Persis sub-

acti fuerunt, reliquum sunt exercitum sequuti.

97. Darius ubi ad Istrum pervenit, et una pedestres copiae, cunctique flumen transmiserunt, tunc vero iussit Iones, postquam ratem solvissent, sequi se pedestri itinere, cum nauticis copiis. Qui quum ratem soluturi essent et imperata facturi, Coes Erxandri filius, Mitylenaeorum dux, ita apud Darium verba facit, sciscitatus antea nunquid ei gratum foret audire sententiam dicere volentis: ‘ Quum
 ‘ adversus eam terram rex facias expeditionem; in qua fertur nihil arari, nullas
 ‘ urbes coli, finito nunc pontem hoc loci stare, relictis ad ejus tutelam custodibus iis qui eum contextuerunt: per quem
 ‘ sive ex sententia rem gerimus, Scythis inventis, sive illos invenire nequibimus, tutus nobis sit reditus. Neque enim ve-

ὑπὸ Δαρείῳ καὶ Περσέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

47. Δαρεῖος δὲ, ὡς ἀπὶ κεῖνο καὶ ὁ περὶ αὐτῷ στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν, ἐνθαῦτα διαβάλλων πάντων, Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἰωνὰς τὴν σχεδίην λύσαντας, ἔπεσθαι καὶ ἡπείρον ἑωῦτῷ, καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰόνων λύειν, καὶ ποιεῖν τὰ κελευόμενα, Κῶης ὁ Ερξάνδρου, στρατηγὸς ἐὼν Μιτυληναίων, ἔλεξε Δαρείῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον εἰ οἱ Φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι ἢ παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσθαι, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις στρατεῦσθαι, τῆς ἔτε ἀρηρομένον φανήσεται οὐδὲν, ἔτε πόλις οἴκεομένη. σὺ νῦν γεφύρην ταύτην ἔα κατὰ χώρην ἐσάναι, φυλάκῃς αὐτῆς λιπὼν τέτρεο οἷπερ μιν ἔξωξαν. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες Σκύθας, ἔσαι ἄποδος ἡμῖν. ἦν τε καὶ μή σφεας εὐρεῖν δυνεώμεθα, ἢ γε ἀπο-

e Voces hac Δαρείῳ καὶ absunt a MS. ἢ ἀποδείκνυσθαι. ὧ δυνεώμεθα.

• δος ἡμῖν ἀσφαλῆς. οὐ γὰρ ἔδεισά κω μὴ
 • ἑσθιθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ, ἀλλὰ
 • μᾶλλον μὴ ἔδυνάμενοι σφέας εὐρεῖν, πά-
 • θωμέν τι ἀλώμενοι. καὶ τότε λέγειν φαίη
 • τις ἂν με ἐωϋτ' εἶνεκεν, ὥς καταμένω.
 • ἐγὼ δὲ γνώμην μὲν τὴν εὕρισκον ἀρίστην
 • σοι βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω^α. αὐτὸς μέν-
 • τοι ἐφομαί τοι, καὶ οὐκ ἂν λειφθεῖην.
 κάρη τε ἦσθη τῇ γνώμῃ Δαρεῖος, καὶ μὴ
 ἡμείψατο τοῖσδε, ἔπεινε Δέσφιε, σωθέλιος
 • ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν, ἐπιφάνηθι
 • μοι πάντως, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβου-
 • λίας χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι.

Ζή. Ταῦτα δὲ εἶπας^β, καὶ ἀπάψας
 ἄμματα ἐξήκοντα ἐν ἱμάντι, καλέσας ἐς λό-
 γους τῶν Ἰώνων τυράννων, ἔλεγε τότε, ἄν-
 • δρες Ἴωνες, ἡ μὲν πρότερον γνώμη ἀπο-
 • δεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, μετείσθω μοι.
 • ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε, ποιέετε τά-
 • δε· ἐπεὰν με ἴδητε τάχις πορευόμενον
 • ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου ἀρξάμενοι τοῦ

^α ὅσω est in MS. ^β ταῦτα εἶπας.

'ritus fuerim, ne proelio a Scythis supe-
 'remur: sed potius ne si eos invenire ne-
 'queamus, aliquid patiamur errabundi.
 'At enim credat me quispiam mea ipsi-
 'us causa haec dicere, ut hîc subsistam:
 'ego vero, quod in tuam rem esse sentio,
 'rex, id in medium profero. ipse tamen
 'te sequi volo, neque hîc relinqui.' De-
 lectatus admodum eo consilio Darius, ita
 respondit, 'Hospes Lesbie, fac omnino
 'quum sospes domum rediero, praesto
 'mihi sis, ut te ob egregium consilium
 'egregiis factis remunerem.'

98. Haec loquutus, ubi sexaginta no-
 dis lorum innodavit, accitis ad colloqui-
 um tyrannis Ionum, ita loquutus est, 'Vi-
 'ri Iones, quam prius habueram de pon-
 'te sententiam, eam missam facio. vos
 'sumpto hoc loro, haec ita velim agatis:
 'simulatque videritis me iter facere in
 'Scythas, ex eo tempore incipientes, sol-

176 MELPOMENE. IV.

' vite quotidie unum nodum: intra quod
 ' tempus nisi adfuero, sed dies nodorum
 ' vobis exierint, vela facite in patriam ve-
 ' stram. Interea, quoniam consilium sic
 ' mutavi, agite custodiam ratis, omne stu-
 ' dium illi et conservandae et custodien-
 ' dae adhibentes: quod facientes, mayo-
 ' rem in modum mihi gratificabimini.
 Haec loquutus Darius, promovet exer-
 citum.

99. Thracia tellus in mare tendens,
 Scythicae praetenditur; sed sinu ejus ter-
 rae ducto Scythica excipit: et Ister ad
 hanc in ventum eorum os conversus exit.
 Quod autem ab Istro soli ipsius Scythici
 secundum mare est, id metiendo indica-
 re aggrediar: Ab Istro haec jam vetus
 Scythia est, meridiem versus et austrum
 posita, usque ad urbem Carcinitin. ejus-
 dem deinceps quod ad idem mare fert

ὁ χρόνου, λύετε ἅμα ἐν ἑκάστης ἡμέρης.
 ἦν δὲ τότε τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλ-
 ᾽ ἀνὰ διέλθωσι ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμ-
 μάτων, ἀποπλέεε ἐς τὴν ὑμετέρεην αὐ-
 τέων. μέχρι δὲ τότε, ἐπεὶ τε ἔγωγε με-
 τέδοξε, φυλίσσετε τὴν σχεδὴν, πᾶσαν
 προθυμίην σωτηρίας τε καὶ φυλακῆς
 παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες, ἐμοὶ
 μεγάλως χαριεῖσθε. Δαρεῖος μὲν ταῦ-
 τα εἶπας ἐς τὸ πρόσω ἐπείγειο.

4θ'. Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηίκη
 τὸ ἐς θάλασσαν πρόκειται· κόλπος δὲ ἀγο-
 μένος τῆς γῆς τούτης, ἡ Σκυθική τε ἐκδέ-
 κεται, καὶ ὁ Ἰστρος ἐκδιδοῖ ἐς αὐτήν, πρὸς
 εὖρον ἄνεμον τὸ σῶμα τετραμμένος. τὸ
 δὲ ἀπὸ Ἰστροῦ ἔρχομαι σημανέων, τὸ πρὸς
 θάλασσαν αὐτῆς Σκυθικῆς χώρας ἐς μέ-
 τρησιν. Ἀπὸ Ἰστροῦ αὕτη ἦδη ἀρχαίη Σκυ-
 θική ἐστι πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄ-
 νεμον κειμένη, μέχρι πόλιος καλεομένης
 Καρκινίτιδος. τὸ δὲ ἀπὸ τούτης, τὴν μὲν

ὁ δ. ἰ. τότε. ὁ δ. διελθωσιν. ὁ δ. Σκυθία ἰστὶ.

ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν, ἔχουσαν
 ὄρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ ἐς
 Πόντον, νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος, μέ-
 χρι Χερσονήσου τῆς τρηχέης καλεομένης.
 αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ἀπηλιώ-
 την ἄνεμον κατήκει. ἔστι γὰρ τῆς Σκυ-
 θικῆς τὰ δύο μέρη τῶν ἔθρων ἐς θάλασ-
 σαν φέροντα, τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην, καὶ
 τὴν πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰ περ τῆς Αττικῆς
 χώρας. καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ οἱ Ταῦ-
 ροὶ νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὡς εἰ τῆς Ατ-
 τικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Αθηναῖοι νεμοίαιτο
 τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν, μᾶλλον ἐς τὸν
 πόρον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα τὸν ἀπὸ Θο-
 ρικῆς μέχρι Αναφλύστῃ δήμῳ. λέγω δὲ, ὡς
 εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβάλ-
 λειν. τοιούτον^d ἢ Ταυρικὴ ἔστι. ὅς δὲ τῆς
 Αττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ
 δὲ ἄλλως δηλώσω· ὡς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλ-
 λο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμενοι ἐκ Βρε-
 τεσσὶς λιμένος, ἀποταμοίαλο μέχρι Τά-

^d τοιούτο.

montanae regionis, et in Pontum promi-
nens, incolit gens Taurica usque ad Cher-
sonesum dictam asperam. Haec ad mare
pertinet quod ad ventum subsolanum est.
Sunt autem finium Scythicae partes duae,
ferentes ad mare, tum quod ad meridi-
em, tum quod ad orientem, quemad-
modum Atticae regionis. Et similem par-
tem Scythiae Tauri incolunt, ut si At-
ticae jugum Suniacum alia gens, non A-
thenienses, incolet, quod magis in pon-
tum, qui est ab Thorico usque ad Ana-
phlystum populum, porrigit promontori-
um. talis est (ut parva cum magnis com-
parem) Taurica regio. Qui autem non
est has Atticae partes praetervectus, huic
alio modo planum faciam: ut si Japy-
giae alia gens et non Japyges, incipien-
tes a Brundisio portu praecedantur us-
que Tarentum, et promontorium inco-

180 MELPOMENE. IV.

lant. Quum haec duo dico, multa perfimilia dico, quibus aliis Taurica est comparanda.

100. Ab Taurica deinceps Scythae supra Tauros et orientale versus mare incolunt, et quae Bospori Cimmerii sunt ad vesperam vergentia, et quae paludis Maeotidis Tanai fluvio tenus, qui influit in hujus paludis recessum. Itaque ab Istro jam quae ad superiora pertinet ferentia in mediterranea, secluditur Scythia ab primis Agathyrsis, deinde a Neuris, deinde ab Androphagis, postremo a Melanchlaenis.

101. Itaque Scythiae veluti formam quadratam habentis, duabus partibus ad mare pertinentibus, prorsus aequale, tum quod ad mediterranea fert, tum quod ad mare. nam ab Istro ad Borysthenem, decem dierum est iter, tantundem a Borysthene ad Maeotin paludem. A mari me-

ραῖος, καὶ νεμοῖαλο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων ταῦτα, πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἡ Ταυρικὴ.

ρ'. Τὸ δ' ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς, ἤδη Σκύθαι τὸ καλύπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης τῆς ἡοίης νέμονται. τῷ τε Βοσπόρῳ τῷ Κιμμερίῳ τὰ πρὸς ἐσπέρης, καὶ τῆς λίμνης τῆς Μαίητιδος, μέχρι Τανάϊδος ποταμοῦ, ὃς ἐκδιδῶι ἐς μυχὸν τῆς λίμνης ταύτης. ἤδη ὧν ἀπὸ μὲν Ἰστροῦ τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαίαν φέροντα ἀποκληΐεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρώτων Αἰγαθύρων· μετὰ δὲ, Νευρῶν· ἑπεῖτα δὲ, Ἀνδροφάγων· τελευταίων δὲ, Μελαγχλαίνων.

ρά'. Εἰσι ὧν τῆς Σκυθικῆς, ὡς εἰούσης τετραγώνῳ, τῶν δύο μερέων κατηκόντων ἐς θάλασσαν, πάντῃ ἴσον τό, τε ἐς τὴν μεσόγαίαν φέρον καὶ τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ γὰρ Ἰστροῦ ἐπὶ Βορυσθένεα δέκα ἡμερέων ὁδός· ἀπὸ Βορυσθέneos τ' ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαίητιν, ἑτέρων δέκα. καὶ τὸ ἀπὸ

θαλάσσης ἐς μεσόγαίαν ἐς τοὺς Μελαγχλαῖνους τὴς κατύπερθε Σκυθέων οἰκημένων, εἴκοσι ἡμερέων ὁδός. ἡ δὲ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια σάδια συμβέβληταί μοι. οὕτω ἂν εἴη πρὸς Σκυθικῆς^ε τὰ ἐπικάρσια, τετρακιχιλίων σαδίων· καὶ τὰ ὄρθια τὰ ἐς τὴν μεσόγαίαν φέροντα, ἐτέρων τοσούτων σαδίων. ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἔστι μέγαθος τοσαύτη.

ρβ'. Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον ὥς ἔκ οἱοί τε εἰσι τὸν Δαρεῖον στρατὸν ἰθυμάχῃ διώσασθαι^ε μοῦνοι, ἔπεμπον ἐς τὴς πλησιοχώρου ἀγγέλους. τῶνδε καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβυλεύοντο ὥς στρατὸν ἐπελαύνοντος μεγάλου. ἔσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς, Ταύρων, καὶ Αγαθύρσων, καὶ Νευρῶν, καὶ Ανδροφάγων, καὶ Μελαγχλαίων, καὶ Γελωνῶν, καὶ Βαδίνων, καὶ Σαυροματέων.

ργ'. Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τοιαῦσιδε χρέωνται. Δύοσι μὲν τῇ παρθένῳ τὴς

^ε ὥς τῆς Σκυθικῆς. ^ε ἰθυμαχίᾳ διώσασθαι.

diterranea versus, ad Melanchlaenos qui supra Scythas habitant, viginti dierum iter. Supputantur autem a me in singulos dies itineris ducenta stadia. Ita transversa Scythiae erunt quatuor millium stadiorum: recta quae ad mediterranea ferunt, aliorum totidem stadiorum. Tanta est haec terra magnitudinis.

102. Scythae inter se colloquuti, quum soli impares essent copiis Darii proelio repellendis, nuncios ad finitimos misere. Eorum reges quoque ubi convenerunt, consultabant, ut ingenti exercitu invadente. Erant autem qui convenerant reges, Taurorum, et Agathyrforum, et Neurorum, et Androphagorum, et Melanchlaenorum, et Gelonorum, et Budinorum, et Sauromatarum.

103. E quibus Tauri hujusmodi moribus utuntur; Virgini naufragos immo-

lant, et quoscunque Graecos ceperint il-
 luc delatos, hoc modo: postquam preces
 peregerunt, hominis caput clava feriunt,
 truncum ejus quidam ajunt deturbari e
 rupe. nam in rupe praecepta templum est
 situm; cruci affigunt caput. Quidam de
 capite *suffigendo* consentiunt, sed trun-
 cum e praecepitio dejici negant, sed hu-
 mo contegi dicunt. Daemonem cui im-
 molant, ipsi Tauri ajunt esse Iphigeniam,
 Agamemnonis filiam. In hostes autem
 quos ceperint, hoc agunt: Amputatum
 quisque caput hostis domum reportat, et
 ingenti fusti transfixum supra tecta emi-
 nens multum statuit, et plerunque supra
 fumarium: ideo in sublimi suspendi dicen-
 tes quasi totius domus custodes. Vivunt
 autem e rapto et ex bello.

104. At Agathyrsi lautissimi viri sunt,
 et aurum plerunque gestantes. In com-

τε ναυπηγούς, καὶ τὰς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων
ἐπαναχθέντας, τρόπῳ τοιῷδε· κατὰρ' εὐ-
ζάμενοι, ῥοπάλλω παίεσι τὴν κεφαλὴν. οἱ
μὲν δὴ λέγῃσι ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς κρημνῆς
διωθέουσι κάτω· (ἐπὶ γὰρ κρημνῆς ἵδρυται
τὸ ἶόν) τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασφυρῇσι. οἱ
δὲ, κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολογέουσι,
τὸ μὲντοι σῶμα ἐκ ὠθέεσθαι ἀπὸ τῆς κρημ-
νῆς λέγουσι, ἀλλὰ γῇ κρύπτεσθαι. τὴν δὲ
δαίμονα ταύτην τῇ θύῃσι, λέγῃσι αὐτοὶ
Ταῦροι Ἰφηγένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶ-
ναι. πολεμῖες δὲ αἰδρας τὰς ἂν χειρῶσύν-
ται^α, ποιεῦσι τάδε· ἀποταμῶν ἕκαστος
κεφαλὴν, ἀποφέρειν εἰς τὰ οἰκία· ἐπεὶ
ἐπὶ ξύλῃς μεγάλῃς ἀναπείρας ἰσά ὑπὲρ τῆς
οἰκίης ὑπερέχουσιν πολλόν, μάλισα δὲ ὑ-
πὲρ τῆς καπνοδόκης. Φασὶ δὲ τούτους φυ-
λάκας τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι.
ζῶσι δὲ ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου.

ρδ'. Ἀγάθυρσοι δὲ, ἄβρότατοι ἀνδρῶν
εἰσὶ, καὶ χρυσοφόροι ταμάλιστα. ἐπὶ κοινῇ

^α χερῶσιν.

δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, ἵνα
 κασίγνηοί τε ἀλλήλων ἔωσι, καὶ οἰκήιοι ἑόν-
 τες πάντες, μήτε Φθόνῳ, μήτ' ἔχθρῃ χρέ-
 ωνται ἐς ἀλλήλους. τὰ δ' ἄλλα νόμοισι
 Θρηῖξι προσκεχωρήκασιν.

ρέ. Νευροὶ δὲ νόμοισι μὲν χρεώνηται τοῖ-
 σιν Σκυθικοῖσι, γενεῇ δὲ μιῇ πρότερόν σφε-
 ρας τῆς Δαρείου στρατηλασίης, κατέλαβε
 ἐκλιπεῖν τὴν χώραν πᾶσαν ὑπὸ ὀφίων.
 ὄφιας γάρ σφι πολλοὺς μὲν ἡ χώρα ἀνέ-
 φαινε, οἱ δὲ πλεῖνες ἄνωθεν σφι ἐκ τῶν ἐ-
 ρήμων ἐπέπεσον. ἐς ὃ πιεζόμενοι, οἴκησαν
 μετὰ Βυδίνων τὴν ἐωϋτῶν ἐκλιπόντες. κιν-
 δυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕτοι γόητες εἶναι.
 λέγονται γὰρ ὑπὸ Σκυθέων καὶ Ἑλλήνων
 τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ κατοικημένων, ὡς ἔτε-
 ρος ἑκάστῃ ἀπαξ τῶν Νευρῶν ἑκάστος, λύκος
 γίνεσθαι ἡμέρας ὀλίγας, καὶ αὐτοὶ ὀπίσω ἐς
 τῷτο κατίσονται. ἐμὲ μὲν νυν ταῦτα
 λέγοντες ὑπείθεσιν· λέγουσι δὲ ἕδεν ἦσαν,
 καὶ ὁμνύουσι δὲ λέγοντες.

mune cum mulieribus coeunt, ut inter se germani sint ac domestici omnes, nihil neque livoris neque odii mutuo exercentes: in ceteris ad Thracum consuetudines accedunt.

105. At Neuri Scythicis quidem untur moribus, qui una ante Darii expeditionem aetate coacti fuerant solum vivere propter serpentes. nam serpentum cum magna vis ex ipsorum solo est edita, tum major superne e locis desertis ingruerat: quibus usque adeo infestati fuerunt, ut relicto suo solo cum Budinis habitaverint. iidem homines in periculum veniunt, ut praestigiatores habeantur; dicuntur enim a Scythis et ab iis qui in Scythia incolunt Graecis, semel quotannis singuli ad paucos dies effici lupi, et rursus in pristinum habitum redire. quod tamen dicentes mihi non persuadent: nihilominus tamen illi ajunt ita esse, ac dejerant.

188 MELPOMENE. IV.

106. Androphagi agrestes maxime omnium hominum mores habent, non iudiciis, non legibus utentes, pecuariam exercentes, vestem Scythicae similem gestantes, propriam linguam habentes.

107. Melanchlaeni omnes indumenta nigra gerunt, unde et cognomen habent, qui soli humana carne vescuntur, institutis Scythicis utentes.

108. Budini, ingens natio atque numerosa, vehementer caesiis oculis omnis aë rufa: quorum urbs nomine Gelonus e materia constructa est; muri ea magnitudo est, ut singula latera tricenorum stadiorum sint; est vero altus et totus ligneus. Aedes quoque cum privatae, tum sacrae sunt e materia. Nam sunt ibi deorum Graecorum templa Graecanice constructa, simulacris, aris, delubris ligneis. Baccho triennialia agunt, et bacchanal exercent. quippe Geloni sunt ab originis

ρσ'. Ανδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἦθεα· ὅτε δίκην νομίζοντες, ὅτε νόμῳ ὕδενι χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι. ἑσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην.

ρζ'. Μελάγχλαινοι δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν^ε καὶ τὰς ἐπωυμίας ἔχουσι. ἀνδροφαγέες δὲ μῆνοι τούτων· νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέωνται.

ρη'. Βεδῖνοι δὲ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε πᾶν ἰχυρῶς ἐσι καὶ πυρρόν. πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ζυλίτη· ὄνομα δὲ τῇ πόλει ἐσι Γελωνός. τῷ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκασον, τριήκοντα σταδίῳ ἐσι, ὑψηλὸν δὲ, καὶ πᾶν ξύλινον· καὶ οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι, καὶ τὰ ἱρά· ἐσι γὰρ δὴ αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρά, Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοισι. καὶ τῷ Διονύσῳ τριετηρίδας ἀνάγχει, καὶ βακχεύουσι. εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τοαρχαῖον Ἕλληνες. ἐκ δὲ

τῶν ἐμπορίων ἐξανασάντες, οἴκησαν ἐν τοῖσι Βυδῖνοισι· καὶ γλώσση τὰ μὲν, Σκυθαῖη, τὰ δὲ, Ἑλληνικῇ χρέωνται.

ρθ'. Βουδῖνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλώσση χρέωνται καὶ Γελωνοί· οὐδὲ διάαια ἢ αὐτή. οἱ μὲν γὰρ Βυδῖνοι, ἔοντες αὐτόχθονες, νομάδες τέ εἰσι καὶ φθειροτραγέες μῆνοι τῶν ταύτη· Γελωνοὶ δὲ, γῆς τε ἐργάται, καὶ σιτοφάγοι, καὶ κήπας ἐκτημένοι ἔδεν τὴν^d ἰδέην ὁμοῖοι, οὐδὲ τὸ χρῶμα. ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ Βυδῖνοι, Γελωνοί, οὐκ ὀρθῶς καλεόμενοι. ἢ δὲ χώρα σφέων, πᾶσά ἐστι δασέη ἰδίῃσι παντοίῃσι. ἐν δὲ τῇ ἰδίῃ τῇ πλείῃ ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος, καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν. ἐν δὲ ταύτῃ ἐνίδρυες ἀλίσκονται, καὶ κάσσορες, καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, τῶν τὰ δέρμαλα περὶ τὰς σισύρας^e παραρράπτεται· καὶ οἱ ὄρχεες αὐτοῖσι^f εἰσὶ χρήσιμοι ἐς ὑπερέων ἄκεσιν.

ρί'. Σαυροματέων δὲ πέρι ὧδε λέγεται

^d ὡς τὴν. ^e MS. σισύρας. ^f αὐτίων.

vetustate Graeci, sed ex emporiis summati inter Budinos habitaverunt: lingua partim Scythica, partim Graeca utentes.

109. Budini non lingua, non victu utuntur eodem Gelonis: nam Budini, utpote indigenae tum pastores sunt, tum soli ejus regionis pediculos edunt. at Geloni agriculturae operam dantes frumento victitant, et hortos possident, nihil illis neque aspectu neque colore similes: a Graecis autem etiam Budini vocantur Geloni, non recte vocantibus. Horum regio omnis est arboribus omnis generis frequens; et ubi plurimum confita, ibi est lacus ingens et multus, et palus, ac circa eam arundo. In eo lacu lutrae capiuntur, et castores, et aliae ferae, oris quadrati, quorum pelles circa renones adfuerunt, et testiculos habent ad uterorum medelam utiles.

110. De Sauromatis vero ita memo-

ratur: Quum Graeci bellaverunt cum Amazonibus (quas Scythae Oeorpata vocant, quod nomen potest transferri, Viricidae: oeor enim virum dicunt, pata autem occidere) feruntur post victoriam proelii ad Thermodontem facti, abiisse, portantes tribus in navibus quascunque potuerant ex Amazonibus vivas capere: quibus illae in pelago insidiatae, cunctos trucidavere. Sed quum naves haberent incognitas, nec gubernaculis aut velis aut remis uterentur, interfectis viris, ferebantur secundum fluctus et ventum; delataeque sunt ad paludis Maeotidis Cremnos, *praerupta*, quae Scytharum liberorum telluris sunt. Ibi e navibus egressae Amazones, ad loca habitata iter facientes, quod primum nactae sunt equorum armentum, diripiunt, conscenduntque: et obequitantes, e Scythis praedas agunt.

ὅτε Ἕλληνες Ἀμαζόνσι ἐμαχέσαντο, (τὰς
 δὲ Ἀμαζόνας καλέσσι Σκύθαι Οἰόρπαλα^α.
 δύναται δὲ τὸ ἔνομα τῷτο κατ' Ἑλλάδα
 γλῶσσαν ἀνδρακίονοι. Οἶορ^β γὰρ καλέσσι
 τὸν ἄνδρα, τὸ δὲ πατὰ, κτείνειν) τότε
 λόγος τοὺς Ἕλληνας νικήσαντας τῇ ἐπὶ
 Θερμῶδονί μάχῃ, ἀποπλέειν ἄγονίαις τρι-
 σὶ πλοίοισι τῶν Ἀμαζόνων ὅσας ἤδυναίαιο^γ
 ζωγρῆσαι· τὰς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμέ-
 νας, ἐκκόψαι τὰς ἄνδρας· πλοῖα δὲ ὃ γι-
 νώσκειν αὐτάς, ὃδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι,
 ὃδὲ ἰσίοισι, οὐδὲ εἰρεσίῃ· ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκο-
 ψαν τὰς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ
 ἄνεμον· καὶ ἀπικνέονται τῆς λίμνης τῆς
 Μαϊήτιδος ἐπὶ Κρημνούς. οἱ δὲ Κρημνοί,
 εἰσὶ τῆς γῆς τῶν Σκυθέων τῶν ἐλευθέρων.
 ἐνθαῦτα ἀποβᾶσαι ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀ-
 μαζόνες, ὠδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην. ἐν-
 τυχεῖσαι δὲ πρῶτῳ ἰπποφορβίῳ, τῷτο δι-
 ῆρπασαν· καὶ ἐπὶ τούτων ἰππαζόμεναι, ἐ-
 ληΐζοντο τὰ τῶν Σκυθέων.

^α Αἰορπαλα. ^β αἰορ. ^γ MS. ἡδυναίαιο.

ρια'. Οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα. ἔτε γὰρ Φωνήν, ἔτε ἑσθῆτα, ἔτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν Διῷμαί ἔσαν ὁκόθεν ἔλθοιεν. ἐδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας. μάχην τε δὴ πρὸς αὐτὰς ἐποιεῦντο. ἐκ δὲ τῆς μάχης τινὰς τῶν γυναικῶν ἐκράτησαν οἱ Σκύθαι, καὶ ἔτω ἐγνώσαν ἐσσας γυναῖκας. βεβημένοισι ὧν αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν ἕδενι τρόπῳ ἔτι αὐτάς, ἐωὺ τῶν δὲ τῆς νεωιάτης ἀποπέμψαι ἐς αὐτάς, πληθὺς εἰκάσαντας ὅσαι περ ἐκεῖναι ἔσαν· τούτῃς δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκείνων, καὶ ποιέειν τά περ ἂν καὶ ἐκεῖναι ποίεωσι. ἦν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν δέ· ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἐλθόντας αὐτὰς πλησίον, στρατοπεδεύεσθαι. ταῦτα ἐβλεύσαντο οἱ Σκύθαι, βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι.

ρβ'. Αποπεμφθέντες δὲ οἱ νεηνίσκα, ἐποίουν τὰ ἐντεταλμένα· ἐπεὶ δὲ ἔμαθον

111. Scythae quid hoc rei esset con-
 jicere nequibant, quum neque vocem, ne-
 que vestem, neque gentem agnoscerent;
 admirabundi unde venirent, et rati cunc-
 tos esse viros ejusdem aetatis. Ergo com-
 missa cum eis pugna fuit; unde potiti
 quibusdam, ita demum feminas esse cog-
 noverunt. Itaque consilio habito visum
 est eis, nullo pacto posthac quampiam illa-
 rum occidere: sed ex se qui maxime juve-
 nes essent, in eas dimitti, eodem numero
 quo illas esse conjectabant, qui sua prope
 eas castra haberent, et eadem quoque illis
 facerent. Si invaderentur, non quidem
 pugnare, sed subterfugere: ubi subsisterent
 illae, ipsos etiam proxime accedentes ca-
 stra ponere. Hoc Scythae idcirco decre-
 verunt, quod prolem ex illis suscipere cu-
 piebant.

112. Adolescentes qui missi sunt,
 mandata peregerunt. quos ubi Amazo-

nes intellexerunt neutiquam ad se laedendas venisse, valere sinebant. quotidie tamen castra castris propius admovebantur. Ceterum ne ipsi quidem adolescentes quicquam habebant, quemadmodum Amazones, praeter arma et equos: et vitam eandem illis vivebant, venando atque praedando.

113. Circa meridiem Amazones solebant aut singulae aut binae separatim a reliquis ad ventrem levandum longius vagari. ea re Scythae cognita, et ipsi idem faciunt, quorum aliquis uni illarum, quae solivagae erant, quum se admovisset, non se avertit Amazon, sed uti permisit: nec appellare quidem poterat (non enim intelligebant se invicem) tamen manu significavit, ut ad eundem locum postridie rediret, adducto secum altero, ut duo essent; se quoque alteram adductu-

αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπυγμένους, ἔων χαίρειν. προσεχώρεον δὲ πλησιατέρῳ τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάσῃ. εἶχον δὲ ἕδεν ἕδῃ οἱ νεηνίσκοι, ὥσπερ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ τὰ ὄπλα, καὶ τὰς ἵππους· ἀλλὰ ζῶν ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι, θηρεύοντές τε καὶ ληϊζόμενοι.

ργύ'. Εποίεον δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε· ἐγίνοντο σποράδες κατὰ μίην τε καὶ δύο, πρόσω δὴ ἀπ' ὁ ἀλληλέων ἐς εὐμαρίην ἀποσκιδνάμεναι. μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι, ἐποίεον τῷ αὐτῷ τῷτο· καὶ τις μενωθεισέων αὐτέων τινὶ ἐνεχρίμπλετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν ἐκ ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεΐδε χρήσασθαι. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, (οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων) τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε τὴν ὕπεραίην ἐλθεῖν ἐς τῷ αὐτῷ χωρίον, καὶ ἕτερον ἄγειν· σημαίνουσα δύο γενέσθαι, καὶ αὐτὴ ἑτέραν ἄξειν. ὁ δὲ νεηνίσκος ἐπεὶ ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα

ἁ πρόσω ἀπ'. ὁ φραζει ἐς τὴν.

198 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

πρὸς τοὺς λοιπούς. τῇ δὲ ὑπεραίῃ ἦλθε ἐς
τὸ χωρίον αὐτός τε ὕτος, καὶ ἕτερον ἦγε,
καὶ τὴν Ἀμαζόνα εὗρε δευτέρην αὐτὴν ἰ-
πομένυσαν.

ριθ'. Οἱ δὲ λοιποὶ νεηνίσκοι ὡς ἐπίθου-
το ταῦτα, καὶ αὐτοὶ ἐκτιλώσαντο τὰς
λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. μετὰ δὲ, συμμί-
ξαντες τὰ στρατόπεδα, οἴκεον ὁμῶς, γυναῖ-
κα ἔχων ἕκαστος ταύτην τῇ τοπρῶτον
συνεμίχθη. τὴν δὲ Φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυ-
ναικῶν, οἱ ἄνδρες οὐκ ἐδυναίατο β μαθεῖν,
τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον.
ἐπεὶ δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς
τὰς Ἀμαζόνας τάδε οἱ ἄνδρες, ' Ἡμῖν εἰ-
' σὶ μὲν τοκέες, εἰσὶ δὲ κτήσεις. νῦν ὦν
' μηκέτι πλεῖνα χρόνον ζῶην τοιήνδε ἔχω-
' μεν ἀλλ' ἀπελθόντες ἐς τὸ πλῆθος, ἀ-
' αιτώμεθα. γυναῖκας δὲ ἔχομεν ὑμέας, καὶ
' ὕδαμέας ἰ ἄλλας.' αἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἔ-
λεξαν τάδε, ' Ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα
' οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν, ἢ

ἢ αὐτὸν. β μφ. ἰδυναίατο. ἰ ὕδαμέας.

ram. Digressus ab ea juvenis haec enarrat caeteris : posteroque die socium secum ducens, ad locum praesto fuit, ac reperit Amazonem cum alterâ expectantem.

114. Ejus rei certiores facti reliqui juvenes, et ipsi conciliaverunt ceteras. Post haec commixtis castris pariter habitant; eam quisque uxorem, cum qua primum coierat, habentes. Earum vocem quum ipsi discere non possent, ipsorum illae discebant. Et quum se mutuo intelligerent, viri ad Amazones ista dixerunt; ‘ Nobis parentes sunt; sunt et facultates; proinde non agamus diutius hanc vitam, sed hinc digressi, in hominum frequentia degamus, ubi vos habebimus uxores, nequaquam alias.’ Ad haec illae responderunt, ‘ Nos vero non possumus vestris cum feminis habitare,

‘ quibus non iidem qui nobis sunt mo-
 ‘ res. nos enim arcu tela excutimus, et
 ‘ jaculamur, et equitamus, muliebria o-
 ‘ pera non edoctae: vestrae feminae nihil
 ‘ eorum quae recensuimus, sed opera mu-
 ‘ liebria factitant, manentes in plaustris,
 ‘ non ad venationem atque alia hujusmo-
 ‘ di prodeunt. proinde non possumus
 ‘ inter illas versari. Quod si vobis cordi
 ‘ est habere nos conjuges, et iusti videri
 ‘ vultis, ite ad parentes vestros, et facul-
 ‘ tatum sortiti partem, postea redite; ut
 ‘ deinde semoti ab illis habitemus.’

115. Id approbantes juvenes ita fe-
 cere, et fortiendo accepta facultatum quae
 ipsis contingebat portione, rursus ad A-
 mazonas redierunt. Ad quos illae, ‘ Du-
 ‘ plex, inquiunt, metus et terror nos te-
 ‘ net in hoc loco habitandi: partim quod
 ‘ nos parentibus vestris vos privavimus:

‘ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμαα ἡμῖν τε καὶ κεινῇσι
 ‘ ἐστὶ. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντί-
 ‘ ζομεν, καὶ ἵππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναι-
 ‘ κῆϊα ὅκ’ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυ-
 ‘ ναῖκες, τῶτων μὲν ὕδεν τῶν ἡμεῖς κατε-
 ‘ λέξαμεν ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆϊα ἐρ-
 ‘ γάζονται, μένυσσαι ἐν τῇσι ἀμάχησι, οὐτ’
 ‘ ἐπὶ θῆρην ἴδσαι, ὅτε ἄλλη ὕδαμῃ· οὐκ
 ‘ ἂν ὦν δυναίμεθα ἐκείνησι συμφέρεσθαι.
 ‘ ἀλλ’ εἰ βῆλέοδε γυναῖκας ἔχειν ἡμέας,
 ‘ καὶ δοκέειν εἶναι δίκαιοι, ἐλθόντες παρὰ
 ‘ τὰς τοκέας, ἀπολάχετε τῶν κλημάτων
 ‘ τὸ μέρος· καὶ ἔπειτα ἐλθόντες, οἰκέωμεν
 ‘ ἐπ’ ἡμέων αὐτέων.

ριέ. Επεΐθοντο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ
 νεηνίσκοι. ἐπεὶ τε δὲ ἀπολαχόντες τῶν
 κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, ἦλθον ὀπίσω
 παρὰ τὰς Ἀμαζόνας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες
 πρὸς αὐτοὺς τάδε, ‘ Ἡμέας ἔχει φόβος
 ‘ τε καὶ δέος ὅπως χρὴ οἰκέειν ἐν τῷδε τῷ
 ‘ χώρῳ· τῷτο μὲν, ὑμέας ἀποσερυσάσας

' πατέρων, τῷτο δέ, τὴν γῆν τὴν ὑμετέ-
 ' ρην ὀηλησαμένας πολλά. ἀλλ' ἐπεὶ τε
 ' ἀξίωτε ἡμέας γυναῖκας ἔχειν, τὰδε ποι-
 ' έετε ἅμα ἡμῖν, Φέρετε, ἔξανασείωμεν ἐκ
 ' τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν πο-
 ' ταμὸν οἰκέωμεν.

ρις'. Επεὶ θοῖο καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι.
 διαβάντες δὲ τὸν Τάναϊν, ὡδοπόρεον πρὸς
 ἥλιον ἀνίχουσα, τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τῆς
 Ταναΐδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης
 τῆς Μακρήτιδος, πρὸς βορέην ἄνεμον. ἀπι-
 κόμενοι δὲ ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ἐν τῷ νῦν
 κατοικήναι, οἰκησαν τῷτον, καὶ διαίτη ἀ-
 πὸ τῆς χρέωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυ-
 ροματέων αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπὶ θήρην ἐπὶ
 ἵππων ἐκφοιτῶσι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, καὶ
 χωρὶς τῶν ἀνδρῶν· καὶ ἐς πόλεμον φοι-
 τῶσι, καὶ σολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι
 Φορέουσι.

ρις'. Φωνὴ δὲ αἱ Σαυρομάται νομίζουσι
 Σκυθικῇ, σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἀρ-

‘partim, quod terram vestram magnope-
 ‘re vastavimus. Sed quoniam dignamini
 ‘nos habere uxores, hoc una nobiscum
 ‘agatis. Agedum proficiscamur e regio-
 ‘ne hac, et Tanai fluvio transmissio ha-
 ‘bitemus.’

116. Huic quoque rei obtempera-
 vere juvenes; trajectoque Tanai, et ori-
 entem versus trium quidem dierum iti-
 nere confecto a Tanai, trium quoque a
 Maotide palude ad aquilonem. Perve-
 nientes vero ad eum locum quem nunc
 incolunt, ibi subsederunt, et inde prisca
 consuetudine vivendi feminae Sauroma-
 tarum utuntur. nam ad venationem una
 cum viris ac sine viris, equis insidentes,
 et ad proelium proficiscuntur, eandemque
 viris vestem gerunt.

117. Sauromatae adsueverunt lin-
 guae Scythicae solocizantes in ea jam an-

tiquitus, quod eam non probe didicerint Amazones. Quod ad conjugia pertinet, ita ab eis est institutum: Nulla virgo nubit, priusquam aliquem hostium interemerit: ideoque nonnullae earum decedunt jam vetulae, antequam nubant, quod legi satisfacere nequeant.

118. Ad harum igitur quas dixi gentium coactos reges nuncii Scytharum quum pervenissent, certiores eos fecerunt, Persam, ubi omnia, quae sunt in altera continente, in suam ditionem redegit, cervice Bospori ponte juncta, in hanc trajecisse continentem: subactisque illic Thracibus, fluvium Istrum ponte junxisse, animo haec omnia in suam redigendi potestatem. ‘Proinde vos nolite ullo pacto ex medio sedentes finire ad perniciem nos devenire; sed idem sentientes, obviam eamus invadenti: quod nisi facitis, nos in ultimum discrimen adducti,

χαίς, ἐπεὶ ὃ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ
 Ἀμαζόνες. τὰ περὶ γάμων δὲ ὧδέ σφι δια-
 κέεται· ὃ γαμέεται παρθένος ὕδემίη, πρὶν
 ἂν τῶν πολεμίων ἄνδρα ἀποκλείνη. αἱ δὲ
 τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν
 γήμασθαι, ὃ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλη-
 σαι.

ριή. Ἐπὶ τέτων ὧν τῶν καταλεχθέν-
 των ἔθνέων τὸς βασιλέας ἀλισμένους ἀπικό-
 μενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγελοι, ἔλεγον ἐκ-
 διδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν
 τῇ ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται,
 γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τῆ Βοσπό-
 ρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἡπείρου. διαβὰς
 δὲ, καὶ καταστρεφάμενος Θρήϊκας, γεφυρῶι
 ποταμὸν Ἰστρον, βεβλόμενος καὶ τὰδε πάντα
 ὑπ' ἐωϋτῷ ποιήσασθαι. ὅς τ' ἔμεινεν ὧν μηδε-
 νὶ τρόπῳ ἐκ τῆ μέσου κατήμενοι περιί-
 δητε ἡμέας διαφθαρέντας· ἀλλὰ τῷτο
 νομίσαντες, ἀντιάζομεν τὸν ἐπιόντα. ἔκ-
 των ποήσετέ ταῦτα; ἡμεῖς μὲν πιεζό-

‘ μένοι, ἢ ἐκλείψομεν τὴν χάριν, ἢ μέ-
 ‘ ποιῆς, ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πά-
 ‘ θωμεν, μὴ βελομένων ὑμῶν τιμωρέων; ὑ-
 ‘ μῖν δὲ ὕδεν ἐπὶ τῷ ἐσσι ἐλαφρότερον.
 ‘ ἦκει γὰρ ὁ Πέρσης ὕδεν τι μᾶλλον ἐπ’
 ‘ ἡμέας ἢ ὃ κ’ ἐπὶ ὑμέας· ὅδε οἱ κατα-
 ‘ χρήσει ἡμέας κατασρεφάμενῳ, ὑμῶν
 ‘ ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ ὑμῖν λόγων τῶνδε
 ‘ μαρτύριον ἐρόμεν. εἰ γὰρ ἐπ’ ἡμέας μέ-
 ‘ νους ἐσρατηλάτες ὁ Πέρσης, τίσασθαι
 ‘ τῆς πρόσθε δουλοσύνης βελόμενος, χρῆν
 ‘ αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον,
 ‘ οὕτω ἰέσθαι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν· κ’ ἂν ἐδή-
 ‘ λου πᾶσι ὥς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει, κ’ ἐκ
 ‘ ἐπὶ τῆς ἄλλης. νῦν δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα
 ‘ διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον, τῆς αἰεὶ ἐμπο-
 ‘ δῶν γινομένης ἡμερῶνται πάντας· τῆς τε
 ‘ δὴ ἄλλης ἔχει ὑπ’ ἐωϋτῷ Θρηήικας, καὶ
 ‘ δὴ καὶ τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους
 ‘ Γέτας·

ρθ’. Ταῦτα Σκυθίων ἐπαγγελλομέ-

ἢ καὶ.

' aut regionem deferemus, aut manentes
 ' conditiones inibimus. quid enim cla-
 ' dem subeamus, nolentibus vobis auxi-
 ' lio esse? Quamquam non commodius
 ' post id agetur vobiscum; venit enim Per-
 ' sa nequaquam magis adversus nos, quam
 ' non etiam adversus vos: neque, nos
 ' subegisse contentus, a vobis abstinebit.
 ' Cujus rei magnum hinc accipite docu-
 ' mentum; quod si nobis solis inferret
 ' ille bellum, animo superioris servitutis
 ' ulciscendae, oportebat a ceteris homini-
 ' bus abstinentem sic in nostram tendere
 ' regionem. Ostenderet enim omnibus se
 ' adversus Scythas, et non adversus alios
 ' ire: at nunc, simulatque trajecit in hanc
 ' continentem; ut quisque ipsi occurrit,
 ' pacat: ceteros, veluti Thraces et nobis
 ' confines Getas, suo subjectos imperio
 ' habet.'

119. Haec quum Scythae denunci-

assent, ii qui e nationibus venerant reges
 deliberabant, sed discordes eorum erant
 sententiae. Nam Gelonus quidem et Bu-
 dinus et Sauromates concordēs recepe-
 runt se Scythis auxilio futuros: Agathyr-
 fis autem et Neurus et Androphagus et
 Melanchlaenorum Taurorumque reges
 ita Scythis responderunt: ‘ Si vos in in-
 ‘ juria Persis facienda ac bello inferendo
 ‘ priores non fuissetis, recte videremini
 ‘ precari quae precamini; et nos vestris
 ‘ precibus morem gerentes, idem vobis
 ‘ ageremus. Nunc autem vos sine nobis
 ‘ illorum terram ingressi, imperitastis Per-
 ‘ sis, quamdiu deus vobis indulset: illi iti-
 ‘ dem, quandoquidem eos idem deus ex-
 ‘ citat, vicem vobis reddunt. Nos neque
 ‘ tunc quicquam intulimus injuriae his
 ‘ viris, neque nunc conabimur priores in-
 ‘ festare. Quod si hic nostram regionem
 ‘ invaserit, et prior injuriam fecerit, nos

νων, ἐβουλεύοντο οἱ βασιλῆες οἱ ἀπὸ τῶν
 ἔθνέων ἤκοντες. καὶ σφρων ἐχίσθησαν αἱ
 γῶμαι· ὁ μὲν Γελωνὸς ^β, καὶ ὁ Βαδῖνος, καὶ
 ὁ Σαυρομάτης, κατὰ τῷτὸ γερόμενοι, ὑ-
 πεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσιν· ὁ δὲ Αγά-
 θυρτος, καὶ Νευρὸς, καὶ Ἀνδροφάγος, καὶ οἱ τῶν
 Μελαγχλαίων, καὶ Ταύρων, τάδε Σκύθη-
 σι ὑπεκρίναντο, ‘ Εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ
 ‘ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας, καὶ ἄρξαν-
 ‘ τες πολέμου, τῶν δέομενοι τῶν νῦν δέ-
 ‘ εσθε, λέγειν τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθά,
 ‘ καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες, τῷτὸ ἂν ὑμῖν
 ‘ ἐπρήσσομεν· νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐ-
 ‘ κείνων ἐσβαλόντες γῆν, ἄνευ ἡμέων, ἐπε-
 ‘ κρατέετε Περσέων, ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ
 ‘ θεὸς παρεδίδω· καὶ ἐκεῖνοι, ἐπεὶ σφεας
 ‘ ὧτὸς θεὸς ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀ-
 ‘ ποδίδωσι. ἡμεῖς ὅτε τι ^γ τότε ἠδικήσα-
 ‘ μεν τῶς ἀνδρας τῶντος ὕδεν, ὅτε νῦν πρό-
 ‘ τεροι πειρησόμεθα ἀδικεῖν· ἦν μέντοι
 ‘ ἐπὶ, καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέρην ἄρξην τε ἀδικέ-
 ‘ ^β ὁ μὲν γὰρ Γελωνός. ^γ ἡμεῖς δὲ ὅτι τι.

ων^d, καὶ ἡμεῖς ὕπαισόμεθα. μέχρι δὲ
 τῆτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ' ἡμῖν αὐτοῖ-
 σι. ἦκειν γὰρ δοκέομεν ἔκ' ἐπ' ἡμέας Πέρ-
 σας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀδικίης γε-
 νομένους.

ρκ'. Ταῦτα ὡς ἀπενερχθέντα ἐπύθοντο
 οἱ Σκύθαι, ἐβλαύοντο ἰθυμαχίην μὲν μη-
 δεμίην ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, ὅτι δὴ
 σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγένοντο·
 ὑπέξιόντες δὲ, καὶ ὑπέξελαύνοντες, τὰ Φρέ-
 αλα τὰ παρεζίοιεν αὐτοῖ, καὶ τὰς κρήνας
 συγχῶν, τὴν ποίην τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρί-
 βειν, διχῶ^e σφέας διελόντες· καὶ πρὸς μὲν
 τὴν μίην τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκώ-
 σαισι, προχωρέειν Σαυρομάτας. τοῦτους
 μὲν δὴ ὑπάγειν, ἦν ἐπὶ τῆτο τράπηλαι ὁ
 Πέρσης, ἰθὺ Τανάϊδος ποταμῷ παρὰ τὴν
 Μαῖητιν λίμνην ὑποφεύγοντας· ἀπελαύ-
 νοντός τε τῷ Πέρσῃ, ἐπιόντας διώκειν. αὐ-
 τῇ μὲν σφι μίη ἦν μοῖρη τῆς βασιληΐης,
 τελαγμένη ταύτην τὴν ὁδὸν ἥπερ εἶρηται.

^d ἀρξῆναι αἰεταίων. ^e διχῶ.

‘haudquaquam tolerabimus. id donec
 ‘cernamus, apud nosmet ipsos manebi-
 ‘mus. neque enim in nos venire Persas
 ‘opinamur, sed in eos qui fuerunt auto-
 ‘res injuriae.’

120. Scythae, ubi haec relata audi-
 ere, statuerunt nullam sibi pugnam recta
 atque ex aperto conferendam, quando ip-
 sis isti ad societatem non accedebant. I-
 taque subducentes se ac longius progressi,
 puteos quos ipsi praeterirent, ac fontes
 obstruunt, bifariamque divisi herbam ter-
 restrem atterunt. Et ad unam e partibus,
 ubi regnabat Scopasis, jubent Sauroma-
 tas pergere; qui se subducerent, si eo Per-
 sa declinaret, suffugientes recta ad flumen
 Tanain, secundum Macotin: iidem Per-
 sam abscedentem invadendo persequeren-
 tur. Haec erat una pars regni ordinata
 ad hanc viam, quemadmodum dictum est.

212 MELPOMENE. IV.

Reliquas duas regionum, et magnam, cui imperabat Indathyrsus, et tertiam in qua regnabat Taxacis, in unum coeuntes, accedentibus Gelonis atque Budinis, jubent hos uno die praegressos exercitum Persarum, clam progredi, subeuntesque et facientes ea quae decrevissent: et ante omnia hostem subducere recta in agros illorum qui societatem ipsorum abnuissent, ut eos etiam irritarent; et, si minus volentes bellum adversus Persas fusciperent, at invitos redderent istis hostes. deinde in suam terram reflectere, et aggredi, si quid ipsis consultantibus videretur.

121. Haec ubi decrevere Scythae, copiis Darii ex occulto occurrebant, praestantissimis equitum praecursoribus missis: plaustra autem in quibus eorum filii uxoresque omnes degunt, una cum pecoribus, praeter quae ad victum suppetebant, tot relinquentes, reliqua cum plau-

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ. 213

τὰς δὲ δύο τῶν βασιληϊῶν, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἡρχε Ἰνδάθυρσος, καὶ τὴν τρίτην τῆς ἐβασίλευε Τάξακισ, συνελθούσας ἐς τὸ ὑπὸ, καὶ Γελωνῶν τε καὶ Βουδίνων προσγενομένων, ἡμέρης καὶ τέττας ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπιδόνας τε καὶ ποιεῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφείερην συμμαχίην, ἵνα καὶ τέττας ἐκπολεμώσωσι. εἰ δὲ μὴ ἐκόντες γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ' ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι. μετὰ δὲ τῷτο, ὑποσρέφειν ἐς τὴν σφείερην, καὶ ἐπιχειρῆειν, ἣν δὴ βεβουλευμένοισι δοκέη,

ῥα^ε. Ταῦτα οἱ Σκύθαι βεβουλευσάμενοι, ὑπηντιάζον τὴν Δαρεΐδ στρατιήν, προδρόμους ἀποσείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας ἐν τῇσί σφι ἐδιδαιτᾶτο^ε τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι καὶ τὰ πρόβατα, πλὴν ^ε ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα ὑπολιπόμενοι^ε, τὰ

^ε δαιτᾶτο. ^ε πρόβατα πάντα, πλὴν. ^ε ἀπολιπόμενοι.

ἀλλὰ ἅμα τῇσι ἀμάξῃσι προέπεμψαν, ἐν-
τειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐλαύνειν.

ρκβ'. Ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζετο^α.
τῶν δὲ Σκυθέων οἱ πρόδρομοι ὡς εὗρον τῆς
Πέρσας ὅσον τε τριῶν ἡμερέων ὁδὸν ἀπέ-
χούσας ἀπὸ Ἰσῆς, ἔτοι μὲν τούτους εὗρόν-
τες ἡμέρης ὁδῷ προέχούσας, ἐστρατοπεδεύ-
οντο, τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες.
οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον ἐπιφανεῖσαν τῶν
Σκυθέων τὴν ἵππον, ἐπήϊσαν κατὰ ἑξῆς
αἰεὶ ὑπαγόνων· καὶ ἔπειτα (πρὸς γὰρ τὴν
μῆιν τῶν μοιρέων ἴθυσαν οἱ Πέρσαι) ἐδίω-
κον πρὸς ἧν τε καὶ τῇ Ταναΐδος. διαβάσαν
δὲ τούτων τὸν Ταναΐν ποταμὸν, οἱ Πέρ-
σαι ἐπιδιαβάντες ἐδίωκον· ἐς δὲ τῶν Σαυρο-
ματέων τὴν χώραν διεξελθόντες, ἀπὶ καὶ
ἐς τὴν τῶν Βεδίωνων.

ρκγ'. Ὅσον μὲν δὴ χρόνον οἱ Πέρσαι
ἦσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς καὶ τῆς Σαυροματί-
δος χώρας, οἱ δὲ εἶχον ὑδὲν σίπειναι, ἅτε
τῆς χώρας ἐούσης χέρσου· ἐπεὶ τε δὲ ἐς

^α προεκομίζοντο.

stris praemiserunt, dato suis mandato, ut semper aquilonem versus tenderent.

122. Haec quidem praevehebantur. Scytharum vero praecursores, posteaquam compererunt Persas ab Istro trium fere dierum et ante se unius diei itinere abesse, positis castris, germina terrae vastant. Persae, ubi Scytharum equitatus in conspectum se dedit, inceserunt per vestigia se semper subducentium: et deinde (nam ad unam partium recta tetenderunt Persae) auroram versus et Tanain, persecuti sunt. Quibus Tanain fluvium trajicientibus, Persae itidem trajecto eo insequuntur, donec peragrata Sauromatarum plagas, pervenirent in Budinicam.

123. Ceterum quamdiu Persae fuerunt in Scythica ac Sauromatide regione, nihil eis detrimenti inferre potuerunt, quippe quum regio foret vasta: ubi vero

Budinicam ingressi sunt, ibi obvii ligneo castello a Budinis deserto et omnibus rebus vacuo, id incenderunt. His actis, ipso vestigio ire porro tendunt, dum eam regionem pervagati, in solitudinem deveniunt. Haec solitudo a nemine hominum colitur, posita supra Budinorum regionem, septem dierum itineris magnitudine: ultra quam Thyssagetæ incolunt, ex quibus quatuor ingentes amnès per Maeotas effluunt in paludem nomine Maeotin: quibus haec sunt indita nomina, Lycus, Oarus, Tanais, Syrgis.

124. Darius, ut ad solitudinem pervenit, cursu omisso copias super fluvium Oarum locavit. Post haec, octo castella eaque ingentia condidit, pari inter se spatio distantia, sexaginta fere stadiorum, quorum ad meam usque memoriam adhuc ruinae extabant. Dum in his Dariu

τὴν τῶν Βυδίνων χώραν εἰσέβαλον, ἐμβαῦ-
 τα δὴ ἐντυχόντες τῷ ξυλίνῳ τείχεϊ, ἐκ-
 λελοιπότων τῶν Βυδίνων, καὶ κεκενωμένων τῆς
 τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τὸτο
 δὲ ποιήσαντες, εἶπον· οὐ αἰεὶ τὸ πρόσω καλὰ
 εἶβον· ἐς ὃ διεξελθόντες ταύτην, ἐς τὴν
 ἔρημον ἀπύκοντο. ἡ δὲ ἔρημος αὕτη ὑπὸ
 ὕδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ
 τῆς Βουδίνων χώρας, εὐῶσα πλῆθος ἑπτα-
 ἡμερέων ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θουσα-
 γέται οἰκέουσι. πόλιαμοι δὲ ἐξ αὐτέων τέσ-
 σερες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαιηλέων ἐκδιδοῦ-
 σι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιῆτιν·
 τοῖσι ὀνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Οἶρος,
 Τάναϊς, Σῦργις.

ρχθ'. Επεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ἐς τὴν
 ἔρημον, παύσαμέν^β τῆς δρόμου, ἴδρυσεν τὴν
 στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Οἶρῳ. τὸτο δὲ ποι-
 ῆσας, ὀκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, ἴ-
 σον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, σαδείους ὡς
 ἐξήκοντα μάλιστα καὶ τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τε

^β παύσαμενος.

218 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ Δ.

ἐρείπια σῶα ἦν. ἐν ᾧ δὲ ὕτος πρὸς ταῦτα
ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι περιελθόν-
τες τὰ καλὺπερθε, ὑπέσρεφον ἐς τὴν Σκυ-
δικήν. ἀφανιοθέντων δὲ τούτων τοπαρά-
παν, ὡς ἐκέτι ἐφαντάζοντό σφι, αὐτῷ δὲ
ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμίεργα με-
τῆκε· αὐτὸς δὲ ὑποσρέψας ἦε πρὸς ἐσπέ-
ρην· δοκέων τέττις τε πάντας τὰς Σκύθαις
εἶναι, καὶ πρὸς ἐσπέρην σφέας φεύγειν. ἐ-
λαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν, ὡς
ἐς ^c τὴν Σκυδικὴν ἀπίκετο, ἐνέκυρσε ^d
ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοῖρασι τῶν Σκυθίων.
ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ὑπεκφέροντας ἡμέρης
ὁδῷ.

ρχέ. Καὶ (ὃ γὰρ ἀνίεε ἐπικὼν ὁ Δαρεῖ-
ος) οἱ Σκύθαι κατὰ τὰ βεβλευμένα ὑπέ-
φευγον ἐς τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην
σκιμασίαν, πρώτην δὲ ἐς τῶν Μελαγ-
χλαίων τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐσβαλόντες τέττις
ἐτάραζαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κα-
τηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων

^c στρατὸν ἐς. ^d ἀπίκετο· ἐς ὃ ἐνέκυρσε.

occupatur, interim Scythae (quos ille in-
sequebatur) circumitis locis superioribus,
reverterunt in Scythiam. Quibus e con-
spectu omnino semotis, nec se amplius ex-
hibentibus, ita Darius castellis illic relic-
tis dimidiatis, convertit iter ad occasum,
ratus et hos esse cunctos Scythas, et ad
occasum fugere. Proinde cum exercitu
maturans ire, in Scythiam devenit; ubi in
duas Scytharum incidit partes. Hos nac-
tus insequabatur unius diei spatio subter-
fugientes.

125. Et Scythae (non enim inter-
mittens incedebat Darius) subterfugiebant
ex consulto in terram eorum qui societa-
tem ipsorum respuerant, et primum in
Melanchlaenorum. Quos quum pertur-
bassent tam Persae quam Scythae eorum
terram ingressi, Scythae in loca Andro-
phagorum Persas adducunt. Perturbatis

autem et Androphagis, hostem in Neuridem ducunt. Neuris quoque consternatis, tendunt subterfugiendo ire ad Agathyrfos. Sed Agathyrsi cernentes fugari finitimos a Scythis ac perturbari, priusquam a Scythis ager ipsorum invaderetur, misso caduceatore, Scythis ingressum suorum finium prohibent, praedicentes, si conarentur invadere agrum suum, cum eis primum se proelium commissuros. Hoc interminati Agathyrsi, in fines procurrunt, animo arcendi ingredienti. At Melanchlaeni et Androphagi et Neuri, invadentibus Persis una cum Scythis, neque virium neque minarum memores, sed timore perculsi, fugam capefferunt aquilonem versus in solitudinem. Scythae partim ad Agathyrfos, jam non recusantes societatem, se conferebant, partim e Neuride regione in suam Persis praecibant.

τὰς χώρας· ταραχθέντων δὲ καὶ τούτων,
 ὑπῆγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων
 δὲ καὶ τούτων, ἦσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύ-
 θαι εἰς τὰς Αγαθύρσας. Αγάθυρσοι δὲ ὄρε-
 οῖες καὶ τὰς ὁμέρας Φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέ-
 ων, καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφί ἐμβαλέ-
 ειν τὰς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, ἀπη-
 γόρευον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέ-
 ρων οὖρων· προλέγοντες ὥς εἰ πειρήσονται
 ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται.
 Αγάθυρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα, ἐβόη-
 θεον ἐπὶ τὰς οὖρους, ἐν νῶ ἔχοντες ἐρύκειν
 τὰς ἐπιόνας. Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ανδρο-
 φάγοι καὶ Νευροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων
 ἅμα Σκύθησι, ὅτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο
 ἐπιλαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον
 αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ εἰς τὴν ἔρημον τετα-
 ραγμένοι. οἱ δὲ Σκύθαι εἰς μὲν τοὺς Αγα-
 θύρσας ἔκετι ἀπείπαντας ἀπικνέονταί^ε· οἱ
 δὲ ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας εἰς τὴν σφετέ-
 ρην κατηγέοντο τοῖσι Πέρσῃσι.

^ε ἀπικνέοντο.

ρκς'. Ὡς δὲ πολλὸν τῷτο ἐγένετο, καὶ
 ἐκ ἐπαύελο, πέμψας Δαρεῖος ἵππεά πα-
 ρὰ τὸν Σκυθέων βασιλῆα Ἰνδάθυρσον, λέ-
 γει τάδε ἰ, ' Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις
 ' αἰεὶ, ἔζόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιέειν;
 ' εἰ μὲν γὰρ ἀξιοχρεως δοκέεις εἶναι σκω-
 ' ὑτῷ, τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι,
 ' σὺ δὲ σῆθι, καὶ μάχεο· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἔτω
 ' παυσάμενος τῷ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ
 ' δῶρα φέρων γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἔλθ' ἐς
 ' λόγους.

ρκζ'. Πρὸς ταῦτα ὁ Σκυθέων βασιλεὺς
 Ἰνδάθυρσος ἔλεγε τάδε, ' Οὕτω τὸ ἐμὸν
 ' ἔχει ὧ Πέρσαις^β. ἐγὼ ὕδ' ἐνα καὶ ἀνδρά-
 ' πων δείσας ἔφυγον, ὅτε πρότερον, οὕτε
 ' νῦν σε φεύγω· ὕδ' ἐ τι νεώτερον εἰμὶ πα-
 ' ῆσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐώθεα^γ ποιέειν.
 ' ὅτι δὲ ἐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ
 ' τῷτο σημανέω· ἡμῖν ὅτε ἄστυα, ὅτε γῆ
 ' πεφυτευμένη ἐστὶ, τῶν πέρι δείσαντες
 ' μὴ ἀλώῃ ἢ καρῇ, ταχύτερον^δ συμμίσ-

^α αἰεὶ τάδε. ^β Πέρσαις. ^γ ἰσθα. ^δ τάχιστα.

MELPOMENE. IV. 223

126. Id quum diu factitaretur, neque desisteretur, Darius ad Indathyrsum Scytharum regem misso equite, inquit, 'Virorum infelicissime, quid assidue fugam facis, quum liceat tibi horum facere alterutrum? si tibi videris idoneus ad resistendum negotiis meis, siste cursum, ac proeliare: sin agnoscis te impar rem esse, sic quoque siste cursum, et hero tuo munera offerens terram atque aquam, in colloquium veni.'

127. Ad haec Scytharum rex Indathyrsus ita respondit; 'Sic res meae habent, ô Persa, ut neque ullum mortali-um ego metuens ante fugerim, neque nunc fugiam te, neque quicquam feci diversum nunc atque in pace facere consueveram. Cur autem non protinus tecum ineam proelium, id ego etiam declarabo. Nobis neque oppida sunt neque agri culti, quos invadi aut tonderi

224 MELPOMENE. IV.

metuentes, properemus vobiscum con-
 ferre pugnam. ad quam si opus est con-
 tinuo devenire, sunt paterna sepulcra,
 quae vos quum nacti fueritis, agedum
 tentate labefactare: et tunc intelligetis,
 pugnaturi vobiscum simus pro sepulcris,
 necne: prius autem (nisi nos ratio tra-
 xerit) tecum proelium non conferemus.
 Haecenus, quod ad proelium pertinet,
 dictum sit. heros autem meos ego solos
 arbitror Jovem progenitorem meum, et
 Histiam Scytharum reginam. Tibi au-
 tem pro donis terrae et aquae, mittam
 quae decet ad te venire dona: pro eo
 quod herum te meum esse dixisti, jubeo
 te flere.' Hoc a Scythis responsum est:
 quod caduceator reversus Dario renun-
 ciavit.

128. Scytharum reges, audito no-
 mine servitutis, ira perfusi, partem illam
 quae cum Sauromatis ordinata erat, cui

γοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. εἰ δὲ δέοι πάν-
 τως ἐς τῷτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι,
 τυγχάνουσι ἡμῖν ἔοντες τάφοι πατρώιοι,
 φέρετε, τέτρες ἀνευρόνιες, συγχέειν πει-
 ρᾶσθε αὐτούς· καὶ γνώσεσθε τότε εἴτε
 ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τάφων, εἴ-
 τε κὴ ὃ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ ἦν μὴ
 ἡμέας λόγος αἰρῆ, οὐ συμμίζομέν τοι.
 ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα εἰρήσῃω. δε-
 σπότης δὲ ἐμὸς, Δία τε ἐγὼ νομίζω τὸν
 ἐμὸν πρόγονον, καὶ Ἰσίνην τὴν Σκυθέων
 βασίλειαν, μένους εἶναι. σοὶ δὲ ἀντὶ μὲν
 δῶρων γῆς τε καὶ ὕδατος, δῶρα πέμψω
 τοιαῦτα οἷά σοι πρέπει ἐλθεῖν· ἀντὶ δὲ
 τοῦ ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμὸς,
 κλαίειν λέγω· τῷτό ἐστι ἢ ἀπὸ Σκυθέων
 ῥῆσις. ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων
 ταῦτα Δαρείῳ.

ρκή. Οἱ δὲ Σκυθέων βασιλῆες, ἀκέσαντες
 τῆς δελοσύνης τὸ ἔνομα, ὀργῆς ἐπλήσθη-
 σαν. τὴν μὲν δὴ μεία Σαυρομαλέων μοίρην

226 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ταχθεῖσαν, τῆς ἡρχε Σκώπασις, πέμπουσι, ἰωσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοις οἱ τὸν Ἰσρὼν ἐζευγμένον ἐφρέρεον. αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπαλειπομένοισι ἔδοξε πλατῆαν μὲν μηκέτι Πέρσας, σῖτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοισι ἐπιίθεσθαι. νωμῶνες ὦν σῖτα ἀναιρεομένους τὰς Δαρεῖς, ἐποίευν τὰ βεβληυμένα. ἡ μὲν δὲ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπασκε ἡ τῶν Σκυθέων· οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππόταί φεύγοντες ἐσέπιπλον ἐς τὸν πεζόν. ὁ δὲ πεζὸς αὖ ἐπεκέρρεε^ο. οἱ δὲ Σκύθαι ἐσαράζαντες τὴν ἵππον, ὑπέσρεφον, τὸν πεζὸν φερόμενοι. ἐποιέοντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίως προσβολὰς οἱ Σκύθαι.

ρκθ'. Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησι περὶ τὴν σύμμαχον καὶ τοῖσι Σκύθησι ἀντίξουν, ἐπιτιθεμένοισι τῷ Δαρεῖς στρατοπέδῳ, θῶμα μέγιστον ἔρεω· τῶν τε ὄνων ἡ φωνή, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος· ὅτε γὰρ ὄνον ὅτε ἡμίονον γῆ ἡ Σκυθικὴ φέρει, ὡς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται· ὁ δὲ ἐστὶ ἐν τῇ Σκυθικῇ πά-

^ο πεζὸς αἰεὶ ἐπεκέρρεε.

praecerat Scopasis, mittunt ad colloquendum cum Ionibus qui Istrum ponte junc-tum asservabant. At ipsorum illis, qui re-linquebantur, visum fuit non amplius er-rare Persas, sed assidue commeatu erepto insidias tendere. Distributis igitur illis, qui copiis Darii frumenta auferrent, quae decreta erant exequiebantur. Enimvero equitatus Scytharum semper in fugam vertebat equitatum, sed Persarum equites fugientes incidendo in peditatum, ab eo defensabantur. Ita Scythae summoto e-quitatu hostili, tamen metu peditum rece-debant, et nihilominus noctibus quoque tales incursiones faciebant.

129. Ceterum quod Persis auxilio erat, Scythis vero infestum, aggressis ca-stra Darii, referam: res valde admirabilis, asinorum vox ac mulorum species. Nam (ut superius a me demonstratum est) nul-lus in terra Scythica neque asinus neque

mulus gignitur, ac neuter omnino visitur, propter frigora. Itaque rudentes asini perturbabant Scytharum equos: et quum Scythae saepenumero Persas adorirentur, interim equi audita asinorum voce consternati avertebantur, arrectis auribus stupefacti, utpote insolentia tum vocis quam prius non audissent, tum formae quam nunquam inspexissent. Atque hoc quidem paululum quiddam momenti ad bellum afferebat.

130. Ceterum Scythae ubi animadverterunt Persas tumultuantes, quo diutius in Scythia illi commorarentur, et commorantes torquerentur omnium rerum inopes, faciendum ita sibi putarunt, ut suis ipsorum pecoribus una cum pastorebus relictis, in alium ipsi abscederent locum. Persae illuc se conferentes, excipiebant pecora, quo facto exsultabant.

ση χώρα τοπαράπαν ἔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχρα. ὑβρίζοντες ὧν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων· πολ-
λάκις δὲ ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας,
μεταξὺ ὅκως ἀκέσσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων
τῆς Φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποσρεφόμε-
νοι, καὶ ἐν θωῦμαλι ἔσκον, ὀρθὰ ἰσάντες^α τὰ
ᾧτα· ἅτε ἔτε ἀκέσαντες πρότερον φωνῆς
τῆς τοιαύτης, ἔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦ-
τα μὲν νυν ἐπὶ σμικρὸν τι ἐφέροντο τῷ πο-
λέμου.

ρλ'. Οἱ δὲ Σκύθαι ὅκως τῆς Πέρσας ἴ-
δοιεν τεθορυβημένους, ἵνα παραμένοιν τε
ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ, καὶ παρα-
μένοντες ἀνιωῖατο^β, τῶν πάντων ἐπιδεέες
εἶοντες, ἐποίευν τοιάδε^γ· ὅκως τῶν προβά-
των τῶν σφειέρων αὐτῶν καλαλίποιεν με-
τὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν ὑπεξήλαυνον εἰς
ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες
ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ἐπή-
ροντο ἂν τῷ πεποιημένῳ.

^α ἰσάντες. ^β ἀνιωῖο. ^γ τοιόνδε.

ρλα'. Πολλάκις δὲ τοιοῦτος γινομένου, τέλος Δαρεΐδος τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχέιο, καὶ οἱ Σκυθέων βασιλῆες μαδόντες τῷτο, ἔπεμπον κήρυκα δῶρα Δαρείῳ φέροντα, ὄρνιθά τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ οἷς' ὅς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ δῶρα ἐπηρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων. ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη οἱ ἐπесάλλθαι ἄλλο ἢ δούλα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι· αὐτοὺς δὲ τῆς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοί εἰσι, γνῶναι τὸ ἐθέλει^d τὰ δῶρα λέγειν.

ρλβ'. Ταῦτα ἀκέσαντες οἱ Πέρσαι, ἐβλεπύοντο. Δαρείου μὲν νυν ἡ γνώμη ἦν^e, Σκύθας ἐωϋτῷ διδόναι σφέας τε αὐτὸς, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ· εἰκάζοντος^f τῆδε, ὡς μῦς μὲν ἐν τῇ γῇ γίνεται, καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος· βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι· ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ· τοὺς δὲ οἷς' ὅς, ὡς τὴν ἐωϋτῶν ἀλκὴν παραδιδούσι. αὕτη μὲν Δαρείῳ ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο. συνεσήκεε δὲ ταύτῃ ἡ γνώμη Γοδρύεω, τῶν

^d δέλει. ^e ἦν. ^f μῦς. εἰκάζον.

131. Sed quum saepius idem tentarent, ad ultimum Darius inopia rerum laboravit. Id reges Scytharum intelligentes, mittunt ad eum cum muneribus caduceatorem, ave, mure, rana, et quinque sagittis. Persae, eum qui munera ferebat, percontabantur quid illa significarent. Iste negare sibi aliud esse mandatum, nisi ut quum illa tradidisset, celerrime rediret. jubere tamen ipsos Persas, si solertes forent, interpretari quid sibi dona vellent.

132. Hoc quum audissent Persae, consultabant. Et Darii quidem sententia erat, Scythas seipsos ei donare, et terram atque aquam: hac ratione conjectantis, quod mus quidem in terra gignatur, eodem quo homines fructu victitans; rana autem in aquis; avis vero sit equo assimilis: at sagittis dandis, quod suum robur traderent. In hanc sententiam Darius interpretabatur. At Gobryas unus e

232 MELPOMENE. IV.

Septem viris qui magum sustulerunt, hoc dicere dona conjectabat, ‘ O Persae, nisi
 ‘ conversi in aves subvoletis in coelum,
 ‘ aut effecti mures subeatis terram, aut
 ‘ collati in ranas insiliatis in paludes, non
 ‘ remeabitis unde venistis, his sagittis con-
 ‘ fecti.’ Et Persae quidem illa munera sic interpretabantur.

133. At una pars Scytharum, cui datum ante erat negotium Maeotidis paludis custodiendae, tunc autem cum Ionibus qui ad Istrum erant colloquendi, ubi ad pontem venit, ita verba fecit, ‘ Viri
 ‘ Iones, libertatem vobis ferentes venimus, si modo exaudire volueritis. Accipimus enim, Darium vobis praecepisse, ut ad sexaginta duntaxat dies custodiam pontis ageritis; si intra id tempus ipse non afforet, domum abiretis. Itaque vos id facientes, et apud illum et

ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ ἅ ἐνὸς τῶν τὸν μάγον κα-
 τελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν,
 ‘ Ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτήσθαι ἐς τὸν
 ‘ ἕρανόν, ὧ Πέρσαι, ἢ μῦες γενόμενοι κατὰ
 ‘ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμε-
 ‘ νοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσῃτε β, ἢ ἀπο-
 ‘ νοσῆσέτε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευ-
 ‘ μάτων βαλλόμενοι.’ Πέρσαι μὲν δὴ τὰ ἢ
 δῶρα εἰκάζον.

ρλγ. ‘ Ἡ δὲ Σκυθέων μίη μοίρη ἢ ταχ-
 δεῖσα πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαίητιν
 λίμνην Φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρον
 ἰωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὡς ἀπὶ κέλευθον ἐπὶ τὴν
 γέφυραν, ἔλεγε τὰδε, ‘ Ἄνδρες Ἰωνες, ἐ-
 ‘ λευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέραντες, ἥν περ γε
 ‘ ἐθέλητε ἐσακέειν. πυνθανόμεθα γὰρ Δα-
 ‘ ρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας
 ‘ μένας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτῷ
 ‘ μὴ παραγενομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ,
 ‘ ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν ὑμετέραν. νῦν
 ‘ ὦν ὑμεῖς τὰδε ποιεῦντες, ἐκλὸς μὲν ἔσεσθε

ἐσπηδήσῃτε. ἢ δὴ ὕτω τὰ.

‘ πρὸς ἐκείνους αἰτίας, ἐκλὸς δὲ πρὸς ἡμέων
 ‘ τὰς προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες,
 ‘ τὸ ἀπὸ τέττε ἀπαλλάσσεσθε.’ ἔτσι μὲν
 νυν, ὑποδεξαμένων Ἰώνων ποιήσεν ταῦτα,
 ὅπισω τὴν ταχίστην ἐπείγοντο.

ρλδ'. Πέρσῃσι δὲ μετὰ τὰ δῶρα τὰ
 ἐλθόντα Δαρείῳ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπο-
 λειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι, ὡς
 συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύ-
 θῃσι λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ, ὡς
 ἕκαστοι ὤρουν τὸν λαγόν, ἐδίωκον. ταραχ-
 θήτων δὲ τῶν Σκυθέων, καὶ βοῇ χρεωμένων,
 εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν
 Δόρυβον. πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγόν
 διώκοντα, εἶπε ἄρα πρὸς τοὺς περ ἐώθει καὶ
 τὰ ἄλλα λέγειν, ‘ Οὗτοι ἄνδρες ἡμέων
 ‘ πολλὸν καταφρονέει. καὶ μοι νῦν φαί-
 ‘ νεται Γοδρύης εἰπεῖν * περὶ τῶν Σκυδι-
 ‘ κῶν δώρων ὀρθῶς· ὡς ὧν ἔτις ἤδη δοκε-
 ‘ ὄντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βαλῆς ἀγαθῆς
 ‘ δεῖ, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ κομιδὴ ἡμῶν ἔσαι

* ἵπποι.

‘apud nos culpam devitaveritis. proinde
 ‘quum ad praestitutam diem permanse-
 ‘ritis, jam abscedite.’ Haec se facturos
 recipientibus Ionibus, Scythae celerrime
 retro abiere.

134. At ceteri Scythae, post missa
 Dario dona, cum peditatu ac equitatu ad-
 versus Persas in acie instructi steterunt
 tanquam conflicturi. quum interim lepus
 in medium profiluit, quem ut quisque vi-
 dit, insequiebatur. Perturbatis Scythis ac
 vociferantibus, sciscitabatur Darius unde
 hostium tumultus existeret: et quum au-
 disse illos leporem insectari, inquit ad
 eos Persas cum quibus cetera colloqui
 consueverat, ‘Hi viri videntur magno nos
 ‘habere contemptui, et nunc Gobryas
 ‘recte dixisse de Scythicis donis. Unde
 ‘quum mihi quoque jam ipsi ita habere
 ‘videantur, bono consilio est opus, ut tu-
 ‘tus nobis eo unde venimus sit receptus.’

236 MELPOMENE. IV.

Ad haec Gobryas, ‘ Equidem, inquit, ô
 ‘ rex, horum ego virorum inopiam vide-
 ‘ bar mihi fere fama habere cognitam,
 ‘ sed ubi adveni, evidentius intellexi, ani-
 ‘ madvertens eos habere nos ludibrio.
 ‘ Proinde mihi videtur, quum primum
 ‘ nox venerit, incensis ignibus, prout alias
 ‘ quoque consuevimus facere, maxime
 ‘ imbecillis ad aerumnas deceptis asinif-
 ‘ que omnibus alligatis, abeundum, prius-
 ‘ quam versus Istrum recta pergant Scy-
 ‘ thae ad pontem solvendum, aut Ioni-
 ‘ bus aliquid videatur, quod nos queat
 ‘ perdere.’

135. Hoc Gobryas consilium dabat.
 Cui assentiens Darius, ubi nox adfuit, re-
 liquit in castris viros languidos, et eos
 quorum amissio minimi facienda esset, nec
 non omnes asinos alligatos: reliquit vero
 et asinos et infirmos ex agmine idcirco,

‘ὀπίσω.’ πρὸς ταῦτα Γοβρύης εἶπε, ‘ὦ
 βασιλεῦ, ἐγὼ χεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἠπιστά-
 μην τέτων τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην· ἐλ-
 θὼν δὲ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς
 ἐμπαίζοντας ἡμῖν. νῦν ὦν μοι δοκείει, ἐ-
 πὴν τάχις α νύξ ἔλθῃ ^b, ἐκκαύσαντας
 τὰ πυρὰ (ὥς καὶ ἄλλοίε ἐώθαμεν ποιεέειν)
 τῶν σφαλιωτέων τῆς ἀσθενεσάτης ἐς τὰς
 ταλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας, καὶ τῆς
 ὄνους πάντας καταδήσαντας, ἀπαλλάσ-
 σεσθαι, πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἰθύσαι
 Σκύθας λύσονίαις τὴν γέφυραν, ἢ καὶ τι
 ἰωσι δόξαι, τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσαι ^c ἐξερ-
 γάσασθαι.’

ρλέ. Γοβρύης μὲν ταῦτα συνεβόλευε.
 μετὰ δὲ, νύξ τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶ-
 το τῇ γνώμῃ ταύτῃ· τῆς μὲν καματηρῆς
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυ-
 μένων λόγος, καὶ τῆς ὄνους πάντας καταδή-
 σας, κατέλιπε αὐτῇ ταύτῃ ἐν ^d τῷ σφα-
 τοπέδῳ· κατέλιπε δὲ τῆς τε ὄνους καὶ τῆς

^b ἵπταν τάχις α νύξ ἐπέλθοι. ^c Verbum ἔσαι non est in MS.
^d αὐτῷ ἐν.

238 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ἀσθενέας τῆς στρατῆς, τῶνδε εἵνεκεν ^ε· ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρέχωνται· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀσθενείης μὲν εἵνεκεν ^ε κατελίποντο, προφάσιος δὲ τῆσδε δηλαδή· αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τῷ στρατῷ ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὗτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τῶν τὸν χρόνον ῥυοῖατο. ταῦτα τοῖσι ὑπολειμμένοις ^ε ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, καὶ πυρὰ ἐκκαύσας, τὴν ταχίστην ἐπείγelo ἐπὶ τὸν Ἰσραν. οἱ δὲ ὄνοι ἐρημωθέντες τῷ ὁμίλῳ, ἔτω δὴ ^ε μᾶλλον πολλῷ ἴεσαν τῆς φωνῆς. ἀκύντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατὰ χώραν ἠλπιζον τῆς Πέρσας εἶναι.

ρλς'. Ἡμέρης δὲ γενομένης γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες ὡς προδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείῳ, χεῖράς τε προελείνοντο ^h τοῖσι Σκύθησι, καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα. οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν ταχίστην συσραφέντες, αἱ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθέων, καὶ ἡ μία, Σαυρομάται καὶ Βαδῖνοι καὶ Γελωνοί, ἐδίωκον τῆς Πέρσας ἰθὺ τῷ Ἰσρῳ. ἄτε δὲ τοῦ

^ε εἵνεκα bis. ^ε ὑπολειπομένοις. ^ε ἔτω μὲν δὴ. ^h προΐταντι.

ut asini quidem vocem ederent; homines autem relinquebantur infirmitatis causa, sed scilicet hoc titulo; quasi ipse cum flore copiarum adoriturus foret Scythas, isti interea castra tutarentur. Haec persuadens iis qui relinquebantur Darius, accensis ignibus quammaturime ad Istrum contendit. Asini, quod multitudine destituti essent, eo magis rudere. quos audientes Scythae, credere omnino Persas in eisdem permanere castris.

136. Verum ubi illuxit, ii qui relictii erant, cognito se proditos esse a Dario, manus protendere ad Scythas, et quae decebat edere. His illi auditis, repente collecti, duae Scytharum partes, et una, Sauromatae Budinique ac Geloni, Persas recta ad Istrum persequuntur. Quum ve-

ro Persicus exercitus magnam partem essent pedites, et itinera nesciret, utpote viis non sectis, Scythicus vero forent equites, et compendia viarum scientes, utrique ab alteris aberrantes, multo priores ad pontem Scythae pervenere quam Persae. Ibi cognito nondum venisse Persas, ita ad Iones qui in navibus erant verba fecerunt,

‘ Viri Iones, et dierum numerus jam pertransiit, et injurii estis qui adhuc permanetis: sed quoniam antea prae timore mansistis, nunc solvite trajectum, atque quam celerrime abite liberi, diis ac Scythiis gratiam habentes. Nam eum qui antea dominus vester erat, ita tractabimus ut adversus nullum mortalium sit facturus expeditionem.’

137. De hac re consultantibus Ionibus, Miltiadis quidem Atheniensis ducis ac tyranni Chersonensium (qui sunt in

Περσικῷ μὲν τῷ πολλῷ ἐόντος πεζῷ στρατῷ,
 καὶ τὰς ὁδὸς ἔκ ἐπισημένους, ὥς ἐ τέλει μνημέ-
 νων τῶν ὁδῶν, τῷ δὲ Σκυθικῷ, ἰππότεω, καὶ
 τὰ σύνολομα τῆς ὁδῷ ἐπισημένους, ἀμαρλόντες
 ἀλλήλων, ἔφθησαν πολλῷ οἱ Σκύθαι τῷ
 Πέρσας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. μα-
 θόντες δὲ τῷ Πέρσας ἔκω ἀπυγμένους, ἔλε-
 γον πρὸς τοὺς Ἰωνας ἐόντας ἐν τῇσι νηυσὶ,
 ἄνδρες Ἴωνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῖν τῷ ἀριθ-
 μῷ διοίχνηται, καὶ οὐ ποίεέτε δίκαια ἔτι
 παραμένοντες. ἀλλ' ἐπεὶ πρότερον δει-
 μαίνοντες ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πό-
 ρον, τὴν ταχίστην ἀπίτε χαίροντες ἐλεύ-
 θεροι, Θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χά-
 ριν. τὸν δὲ πρότερον ἐόντα ὑμέων δεσπό-
 την ἡμεῖς παρασησόμεθα ἔτι, ὥς ἐπὶ
 μηδαμὸς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύ-
 σασθαι.'

ρλζ. Πρὸς ταῦτα οἱ Ἴωνες ἐβυλεύον-
 το· Μιλτιάδεω δὲ τῷ ^α Αθηναίῳ στρατηγέ-
 οντος καὶ τυραννεύοντος Χερσονησιτέων ^β τῶν

^α Μιλτιάδεω μὲν τῷ. ^β Χερσονησιωτίων.

242 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ἐν Ἑλλησπόνῳ, ἣν γνώμη πείθεσθαι Σκύ-
θησι, καὶ ἐλευθερῆν Ἰωνίην· Ἰστιάς δὲ τῷ Μι-
λησίς ἐναντίη ταύτῃ, λέγωνος ὡς νῦν μὲν
διὰ Δαρεῖον ἕκαστος αὐτέων τυραννεύει πό-
λιος, τῆς Δαρείας δὲ δυνάμεως κατατρεθεί-
σης, ὅτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε ἔσαι ἄρ-
χην, ὅτε ἄλλον ὁδένα ὁδαμῶν. βουλήσε-
σθαι γὰρ ἑκάστην τῶν πολιῶν δημοκρα-
τέεσθαι μᾶλλον ἢ τυραννεύεσθαι. Ἰστιάς
δὲ γνώμην ταύτην ἀποδεικνυμένου, αὐ-
τίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύ-
την τὴν γνώμην, πρότερον τὴν Μιλτιάδew
αἰρέόμενοι.

ρλή. Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε
τὴν ψῆφον, καὶ ἔοντες λόγῳ πρὸς βασιλῆος,
Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι, Δάφνις τε
Ἀβυδηνὸς, καὶ Ἴπποκλος Λαμψακηνὸς, καὶ
Ἡρόφαντος Παριηνὸς, καὶ Μηλρόδωρος Πρό-
κοννήσιος, καὶ Αῤισαγόρης Κυζικηνὸς, καὶ Α-
ρίσων Βυζάντιος. ὅτοι μὲν ἦσαν οἱ ἐξ Ἑλ-
λησπόντου. ἀπ' Ἰωνίης δὲ, Στραλίας τε Χί-

Hellesponto) sententia erat, Scythis obtemperandum esse, et Ioniam servitute liberandam. At Histiaei Milesii diversa, quod diceret nunc quidem eos suae quemque urbis tyrannos esse ob Darium: potentia vero Darii sublata, neque se Milesiis, neque alium quemquam usquam praeesse posse. Fore enim ut singulae civitates popularem statum quam tyrannicum mallent. Hanc sententiam quum dixisset Histiaeus, omnes confestim qui Miltiadi assensi fuerant, in eam transierunt.

138. Fuere autem qui sententias tulerunt et alicujus apud regem existimationis, Hellespontiorum quidem tyranni, et Daphnis Abydenus, et Hippoclus Lampfacenus, et Herophantus Parienus, et Metrodorus Proconnesius, et Aristagoras Cyzicenus, et Ariston Byzantius: et isti quidem ex Hellesponto. Ab Ionia autem, et Stratias Chius, et Aeacides Sami-

244 MELPOMENE. IV.

us, et Laodamas Phocaeensis, et Histiaeus Milesius: cujus sententia praelata est contraria sententiae Miltiadis. Aeolensium vero unus affuit qui esset alicujus auctoritatis, Aristagoras Cymaeus.

139. Hi, posteaquam Histiaei probavere sententiam, hoc sibi praeterea agendum dicendumque censuerunt, pontis partem versus Scythicam ripam solvere, solvere autem quantum ex arcu sagitta adsequitur; ut et facere aliquid viderentur, quum tamen nihil facerent, neve Scythae tentarent vim afferentes, et volentes Istrum ponte transire, et dicere solventes ab ista parte pontem, quasi omnia ad voluntatem Scytharum facerent. Haec sententiae Histiaei addiderunt; et mox pro universis ad Scythas Histiaeus ista verba fecit, ‘Viri Scythae, utilem nobis rem attulistis, et opportune instatis: atque ut vos nobis probe viam ostendi-

ος, καὶ Αἰακίδης Σάμιος, καὶ Λαιοδάμας Φω-
καεὺς ^ε, καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος· τῷ ἦν γνώ-
μη προκειμένη ἐναντίῃ τῇ Μιλιιάδεω. Αἰ-
ολέων δὲ παρῆν λόγιμος μῦθος Αρισταγόρης
ὁ Κυμαῖος.

ρλθ'. Οὗτοι ὦν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιαίου
αἰρέοντο γνώμην, ἔδοξέ σφι πρὸς ταύτῃ
τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν
γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τῆς Σκύθας ἐόντα,
λύειν δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ
παίειν τι δοκέωσι, ποιέοντες μηδέν· καὶ
οἱ Σκύθαι μὴ πειρώατο βιώμενοι, καὶ βου-
λόμενοι διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυ-
ραν· εἰπεῖν τε λύοντάς τῆς γεφύρης τὸ ἐς
τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὥς πάντα ποιήσῃσι τὰ
Σκύθησι ἐς ἑν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέ-
θηκαν τῇ γνώμῃ. μετὰ δὲ, ἐκ πάντων ὑπε-
κρίνατο Ἰστιαῖος, τάδε λέγων, Ἰ ἄνδρες Σκύ-
θαι, χρῆσ' ἢ κείε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν
ἐπείγεσθε. καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν
χρησῶς ὁδῶται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέ-

^ε Φωκαεὺς.

' ας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται. ὥς γὰρ ὀρᾶ-
 ' τε, καὶ λύομεν τὸν πόρον, καὶ προθυμίην
 ' πᾶσαν ἔχομεν, θελόντες εἶναι ἐλεύθεροι.
 ' ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ὑμέας καιρός
 ' ἐστὶ δίζεσθαι ἐκείνους· εὐρόντας δὲ, ὑπέρ
 ' τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτέων ^d τίσασθαι
 ' οὕτως ὥς ἐκείνοισι πρέπει.'

ρμ'. Σκύθαι μὲν τοδεύτερον Ἰωσι πι-
 σεύσαντες λέγην ἀληθέα, ὑπέσχερον ἐπὶ ζή-
 τησιν τῶν Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης
 τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἵτιοι δὲ τῆς αὐτῶν
 οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομάς τῶν ἵππων
 τὰς ταύτῃ διαφθείραντες, καὶ τὰ ὕδαλα συλ-
 χώσαντες. εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν,
 παρεῖχε ἂν σφι, εἰ ἐβέλοντο, εὐπετέως ἐξ-
 ευρέειν τὰς Πέρσας· νῦν δὲ τὰ σφι ἐδόκει
 ἄριστα βεβηλεῦσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφά-
 λησαν. Σκύθαι μὲν νυν τῆς σφετέρης χώ-
 ρης τῇ χιλός τε τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδαλα ἦν,
 ταύτῃ διεξιόντες, ἐδίξηντο τὰς ἀντιπολεμί-
 κας, δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τούτων τὴν αὐ-
^d αὐτῶν.

'tis, ita nos vobis obsequenter obtempe-
 'ramus. Ut enim cernitis, et trajectum re-
 'scindimus, et adhibebimus omnem pro-
 'nitatem mentis, cupidi assequendae li-
 'bertatis. Ceterum dum nos haec solvi-
 'mus, interea vos inquirere illos tempus
 'admonet, et inventos, tam vestro quam
 'nostro nomine ita ulcisci ut merentur.'

I 40. Scythae, Ionibus iterum fidem
 habentes, tanquam vera eloquutis, ad in-
 quirendos Persas reverterunt: atque ab
 omni illorum itinere aberrarunt; cujus
 ipsi fuerunt caussa, quod pabula equorum
 illis in locis corruperant, fontesque ob-
 struxerant. quae nisi fecissent, facile si
 voluissent Persas invenissent: nunc ita fa-
 ciendo, visi sibi fuerant optime consuluisse,
 ob quae tamen eos res frustrata est.
 Quippe eam suae regionis partem con-
 sectantes in qua cibaria equis atque aquae
 forent, hostem indagabant, rati illum ea-

dem parte fugam intendisse: at ille observato quod prius tenuerat itinere, abi-erat, atque ita aegre trajectus reperit locum. Et quum noctu pervenisset, nactus pontem solutum, animo prorsus concidit, veritus ne se relicto Iones abiissent.

141. Erat autem apud Darium Aegyptius vir, omnium hominum vocalissimus: hunc Darius supra labrum Istri positum jubet inclamare Histiaeum Mileesium: Histiaeus primam inclinationem exaudiens, omnes naves admovit ad trajiciendum exercitum, et pontem junxit.

142. Atque hunc in modum Persae effugerunt, quos indagantes Scythae, iterum aberraverunt. et ob id Iones tum quasi liberos, sed pessimos et ignavissimos omnium hominum esse judicant; tum de eis tanquam de servis loquentes, manci-

πόρῃσιν ποιεέσθαι^ε. οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν
πρότερον ἐαυτὸν γενόμενον σῖβον, τοῦτον
φυλάσσοντες ἦσαν^ε. καὶ οὕτω μόγισ εὗρον
τὸν πόρον. οἱ δὲ, νυκτός τε ἀπικόμενοι, καὶ
λελυμένης τῆς γεφύρης ἐνλυχόντες, ἐς πᾶ-
σαν ἄρρωδίην ἀπίκοντο μή σφεας οἱ Ἴωνες
ἔωσι ἀπολελοιπότες.

ρμα'. Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύ-
πιος, Φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων· τῷτον δὴ
τὸν ἄνδρα κατασάντα ἐπὶ τῷ χεῖλεος τῷ
Ἰσῤῥ, ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν Ἰσιαῖον Μι-
λήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίεε ταῦτα· Ἰσιαῖος
δὲ, ἐπακύσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, τάς
τε νέας ἀπάσας παρῆχε διαπορθμεύειν
τὴν σραλίην, καὶ τὴν γέφυραν ἔζευξε.

ρμβ'. Πέρσαι μὲν ὧν οὕτω ἐκφεύγῃσι.
Σκύθαι δὲ διζήμενοι, καὶ τοδεύτερον ἡμάρτον
τῶν Περσέων. καὶ τῷτο μὲν, ὡς ἐόντας Ἴω-
κας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους
κρίνῃσι εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων· τῷτο δὲ,
ὡς δάλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιούμενοι, ἀν-

^ε ποιεέσθαι. ἴσκει.

δράποδα Φιλοδέαπῶα Φασὶ εἶναι, καὶ ἄδρη-
φα μάλισα, ταῦτα μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ι-
ωνας ἀπ' ἐρρίπλαι.

ρμγ'. Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πα-
ρευόμενος, ἀπὶ κείῳ ἐς Σησὸν τῆς Χερσονή-
σου. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη τῇσι νηυσὶ
ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν τῇ
Εὐρώπῃ Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσῃν· τῷ
Δαρεΐῳς κοτε ἔδωκε γέρας, τωόνδε εἶπας
ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὠρμημένους Δαρεῖς ῥοαῖς
τρώγειν, ὡς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην
τῶν ῥοιέων, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς Ἀρ-
τάβανος, ὅ, τι βέλοιν' ἂν οἱ τοσούτον πλη-
θος γενέσθαι ὅσοι ἐν τῇ ῥοῇ κόκκοι. Δα-
ρεῖος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσούτους
ἀριθμὸν γενέσθαι βέλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν
Ἑλλάδα ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦ-
τά μιν εἶπας ἐτίμα· τότε δὲ αὐτὸν ὑπέ-
λιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς τῆς
ἐαυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας.

ρμδ'. Οὗτος δὲ ὁ Μεγάβαζος, εἶπας

piā dominos amantia esse ajunt, et minime fugientia. Haec in Iones Scythae probra jaciunt.

143. Darius per Thraciam iter faciens, Sestum Chersonesi pervenit, atque illinc in Asiam navibus ipse transivit, relicto in Europa exercitus duce Megabazo, viro Persa, cui Darius aliquando hunc honorem habuit, ut hoc verbum inter Persas diceret: quum esset esurus mala Punica, simulac primum malum aperuit, interrogatus a fratre Artabano, quid tam multiplex fieri sibi optaret quantum in malo esset acinorum, respondit, Se praecipere tot numero sibi esse Megabazos quàm Graeciam subditam. His verbis apud Persas hominem honoravit: quem tunc praetorem reliquit cum octoginta millibus suorum militum.

144. Megabazus autem hic immor-

252 MELPOMENE. IV.

talem sui memoriam apud Hellespontios reliquit, hoc dicto, quod quum Byzantii rogans et inquirens audisset Chalcedonios septem et decem annis ante Byzantios regionem condidisse, inquit Chalcedonios eo tempore caecos fuisse; qui, quum pulchrior adesset locus ad condendum, nequaquam turpiorem elegissent nisi caeci fuissent. Hic igitur Megabazus in Hellespontiorum plaga pro praetore relictus, eos qui diversarum a Medis partium erant, subigebat. et iste quidem talia agebat.

I 45. PER idem sane tempus alia ingens in Africam extitit militaris expeditio, ob eam quam ego commemorabo causam, his prius expositis: Argonautarum posterum quum a Pelasgis qui feminas Atheniensium ex Braurone praedati sunt, essent eiectioni a Lemno, Lacedaemonem navigaverunt, confidentesque apud Tay-

τόδε ἔπος, ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς
Ἑλλησπονίῳ. ἐρόμενος ^α γὰρ ἐν Βυζαν-
τίῳ ἐπύθελο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον
Χαλκηδόνις κλίσαντας τὴν χώραν Βυζαν-
τίων. πυθόμενος δὲ, ἔφη Χαλκηδόνις τῷ-
τον τὸν χρόνον τυγχάνειν ἐόντας τυφλούς·
ὃ γὰρ ἂν τῷ καλλίονος παρέοντος κτίζειν
χώρην, τὸν αἰχλίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυ-
φλοί. ἔτος δὴ ὧν τότε ὁ Μεγάβαζος στρα-
τηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησπονί-
ων, τὰς μὴ μηδίζοντας κατεσρέφειτο. οὗτος
μὲν νυν ταῦτα ἔρησε.

ρμέ. Τὸν αὐτὸν δὴ τῷτον χρόνον ἐγί-
ναι ἐπὶ Διόφην ἄλλος στρατῆς μέγας φό-
λος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ ἀπηγήσομαι,
προδιηγησάμενος πρότερον τάδε· τῶν ἐκ
τῆς Ἀργῆς ἐπιβαλόντων παίδων παῖδες, ἐξε-
λαθέντες ὑπὸ Πελασγῶν τῶν ἐκ ^β Βραυ-
ρωνος ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας,
ὑπὸ τέττων δὲ ἐξελαθέντες ^γ ἐκ Δήμνου, οἵ-
χοντο πλείοντες ἐς Λακεδαίμονα. ἰζόμενοι

^α γενόμενος. ^β Πελασγῶν ἐκ. ^γ ὑπὸ τεττίων ἐξελαθέντες.

254 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

δὲ ἐν τῷ Τηϊγέτῳ, πυρὴν ἔκαιον ^δ. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελον ἔπεμπον, πευσόμενοι ^ε τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσί. οἱ δὲ τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὥς εἶπαν μὲν Μινύαι, παῖδες δὲ εἶεν τῶν ἐν τῇ Αργεῖ πλεονήων ἡρώων· προσχόνιας γὰρ τούτους ^ε ἔς Λῆμνον, φυτεῦσαι σφέας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκηκούτες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν Μινυέων, πέμψαντες τοδεύτερον, ἡρώτεον τί θέλονται ἥκοιεν τε ἔς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἴθοκεν. οἱ δὲ ἔφασαν, ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες, ἥκειν ἔς τὰς πατέρας· δικαιότατον γὰρ εἶναι οὕτω τῷτο γίνεσθαι· δέεσθαι τε οἰκέειν ἅμα τούτοις, μοῖραν τε τιμῶν μετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλῃσι αὐτοί· μάλισα δὲ ἐνῆγέ σφεας ὥς ποιέειν ταῦτα, τῶν Τυνδαριδέων ἢ ναυτιλίῃ ἐν τῇ Αργεῖ. δεξάμενοι δὲ τὰς Μινύας, γῆς τε μετέδωκαν, καὶ ἔς Φυλὰς διεδάσαντο. οἱ

^δ πῦρ ἀνέκαιον. ^ε πευσόμενον. ^ε προσχόνιας δὲ τύτης.

getum ligneum acervum accenderunt. Quos Lacedaemonii quum vidissent, nuncium misere sciscitatum quinam et unde essent. Illi nuncio sciscitanti responderunt se Minyas fuisse, ab iis heroibus oriundos qui in Argo navigassent, quique quum Lemnum appulissent, illic eos procreassent. Hanc mentionem stirpis Minyarum quum audissent Lacedaemonii, misso iterum nuncio sciscitantur quid sibi velit ipsorum adventus in hanc regionem, atque ignis accensio. Illi vero se respondent a Pelasgis ejectos, redire ad parentes, (aequissimum enim id factu esse) orareque ut liceat una cum eis habitare, tum honorum, tum agrorum participes. Eos recipere conditione qua ipsi vellent, Lacedaemoniis placuit, cum ob alia ad hoc faciendum inductis, tum praecipue quod Tyndaridae in Argo navigaverant. Receptos Minyas et agris impertierunt et in tribus cooptarunt. Ibi confestim abloca-

256 MELPOMENE. IV.

tis in álios quas e Lemno duxerant mulieribus, matrimonia contraxerunt.

146. Non longo deinde interjecto tempore, statim Minyae lascivierunt, tum regnum affectantes, tum alia flagitiosa perpetrantes. Quo nomine eos Lacedaemonii morte mulctandos quum censuissent, comprehensos in carcerem conjecerunt. Quoscumque autem Lacedaemonii morte plectendos censent, eos noctu plectunt, interdiu neminem. Quum igitur essent in illos animadversuri, exorati sunt ab eorum uxoribus, quae cives erant et primorum Spartanorum filiae, veniam ingrediendi carcerem, et cum suo cujusque viro colloquendi, nullum in illis dolum fore suspicantes. Horum permissu Minyarum uxores ingressae carcerem, omni veste quam gestabant viris tradita, illorum vestem illae sumpserunt. Ita Minyae muliebri veste amicti, veluti mulieres, foras prodie-

δὲ αὐτίκα μὲν γάμους ἔγνημαν, τὰς δὲ ἐκ
Λήμνου ἦγοντο, ἐξέδοσαν ἄλλοισι.

ρμς'. Χρόνος δὲ οὐ πολλῷ διεξελθόντος,
αὐτίκα οἱ Μινύαι ἐξύβρισαν, τῆς τε βασι-
ληΐης μεταιτέοντες, καὶ ἄλλα ποιέοντες οὐκ
ὄσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι ἔδοξε αὐ-
τὰς ἀποκτείνειν· συλλαβόντες δὲ σφεας κατέ-
βαλον ἐς ἐρκτήν. κτείνουσι δὲ τὰς ἂν κτεί-
νωσι Λακεδαιμόνιοι, νυκλὸς μετ' ἡμέρην δὲ;
ἔδνα. ἐπεὶ ὦν ἐμελλόν σφεας καὶ ἀχρή-
σεσθαι, παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μι-
νυέων, εἰσελθεῖν αἰσάμεναι τε, καὶ τῶν πρώτων
Σπαρτηνέων θυγατέρες, ἐς δὲ ἔλθειν τε ἐς^α
τὴν ἐρκτήν, καὶ ἐς λόγους ἔλθειν ἐκάστη τῷ
ἐωυτῆς ἀνδρὶ. οἱ δὲ σφεας παρήκαν, ἔδνα
δόλον^β δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ δὲ
ἐπεὶ τε ἐσῆλθον, ποιέουσι τοιαύδε^γ· πᾶσαν
τὴν εἶχον ἐοδῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀν-
δράσι, αὐταὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἔλαβον. οἱ
δὲ Μινύαι, ἐνδύντες τὴν γυναικῆϊν ἐοδῆ-
τα, ἅτε γυναῖκες, ἐξήϊσαν ἔξω. ἐκφυγόν-

^α θυγατρίς, ἰσχυρὰ ἰς. ^β λόγον. ^γ ταῦτα.

τες δὲ τρώπῳ τοιάτῳ^δ ἰζόντο αὐτὶς ἐς τὸ
Τηϋγέλον.

ρμζ'. Τὸν δὲ αὐτὸν τῷτον χρόνον Θή-
ρας ὁ Αὐτεσίωνος, τῷ Τισαμενῶ, τῷ Θερ-
σάνδρῳ, τῷ Πολυνείκεος, ἔσπελλε ἐς ἀποι-
κίην ἐκ Λακεδαίμονος. ἦν δὲ ὁ Θήρας οὗ-
τος γένος ἐὼν Καδμεῖος, τῆς μητρὸς ἀδελ-
φὸς τοῖσι παισὶ Αῤῖσοδήμου, Εὐρυαδένει
καὶ Προκλείϊ. ἑόντων δ' ἔτι τῶν παίδων τέ-
των νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας
τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληίην. αὐξηθέντων δὲ
τῶν ἀδελφιδέων^ε, καὶ παραλαβόντων τὴν
ἀρχὴν, ἔτῳ δὴ ὁ Θήρας δεινὸν ποιούμενος
ἀρχεῖσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεὶ τε ἐγεύσατο
ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μενεῖν ἐν τῇ Λακεδαίμονι,
ἀλλ' ἀποπλεύσεσθαι ἐς τὰς συγγενέας· ἦ
σαν δὲ ἐν τῇ νῦν Θήρῃ καλεομένη νήσῳ,
πρότερον δὲ Καλλίση τῇ αὐτῇ ταύτῃ,
ἀπόγονοι Μεμβλιάρεω τοῦ Ποικίλεω, ἀν-
δρὸς Φοίνικος. Κάδμος γάρ ὁ Αἰγύπτιος, Εὐ-
ρώπην διζήμενος, προσέειπε ἐς τὴν νῦν Θή-

^δ τῷ τρώπῳ τούτῳ. ^ε ἀδελφιδῶν.

runt, et hoc modo erepti rursus ad Teygetum confederunt.

147. Hac eadem tempestate Theras, Autefionis filius, Tisameni nepos, Thersandri pronepos, Polynicis abnepos, missus est in coloniam ex Lacedaemone. Erat hic Theras genere Cadmeo, avunculus Aristodemi filiorum, Eurysthenis et Proclis: quorum, quum pupilli essent, tutelarem habebat regni Spartani curam. Adultis mox fororis filiis, ac recepto imperio, Theras ita graviter tulit sibi ab aliis imperari, quoniam imperium gustasset, ut negaret se Lacedaemone moraturum, sed ad cognatos navigaturum. Erant autem in insula, quae nunc Thera vocatur, quondam Callista, posteri Membliaris Poecilis filii qui fuerat Phoenix. Cadmus enim Agenoris filius Europam quaeritans, in insulam quae nunc Thera vo-

catur quum appulsus esset, five regionis amore captus, five qua alia voluntate, relinquit illic cum alios quosdam Phoenices, tum Membliarem consanguineum suum. Isti hominum aetatibus octo antequam Theras Lacedaemone venisset, insulam quae Callista vocabatur, incoluerunt.

148. Ad quos Theras cum multitudine ex tribubus petita discessit nequaquam ad illos ejiciendos, sed ad una habitandum, et valde concilians. Postea vero quàm Minyas e carcere elapsos et ad Teygetum confidentes, Lacedaemonii necare deliberant, Theras necem eorum deprecabatur ne fieret, recipiens se illos ex regione abducturum. Et huic postulato Lacedaemoniis assentientibus, cum tribus triginta remorum navibus ad posteros Membliaris navigavit, ducens secum non universos Minyas, sed paucos quos-

ρην καλεομένην· προχόντι δὲ, εἴτε δὴ οἱ ἢ
χώρῃ ἤρεσε, εἴτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆ-
σαι τῷτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ
ταύτῃ ἄλλας τε τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ
τῶν ἐωϋτὲς συγγενέων Μεμβλάρων. ἔτοι
ἐνέμονιο τὴν Καλλίστην καλεομένην ἐπὶ
γενεάς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ Λακεδαί-
μονος, ὁκλῶ ἀνδρῶν.

ρμή. Ἐπὶ τέτοις δὴ ὧν ὁ Θήρας λαὸν
ἔχων ἀπὸ τῶν Φυλέων, ἔξελλε συνοικί-
σων τέτοισι· καὶ ἔδαμῶς ἐξελῶν αὐτὸς, ἀλ-
λὰ κάρτα οἰκηιεύμενος. ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ
Μινύαι ἐκδράνεις ἐκ τῆς ἐρκίης ἰζοντο ἐς τὸ
Τηύγετον, τῶν Λακεδαιμονίων βεβουομέ-
νων ἔσφεας ἀπολλύναι, παραιτέεται ὁ
Θήρας ὅπως μήτε Φόνος γένῃαι, αὐτὸς τε
ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ἐκ τῆς χώρας.
συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακε-
δαιμονίων, τρισὶ τριηκοντίεροις ἐς τὰς Μεμ-
βλάρειν ἀπογόνους ἐπλωσε· οὗτι πάντας
ἄγων τὰς Μινύας, ἀλλ' ὀλίγας τινάς, οἱ

ἑ καταλάπει ἐν. ἑ βεβουομένην.

γὰρ πλεῦνες αὐτῶν ἐτράποντο εἰς τὰς Πα-
ρωρεάτας καὶ Καύκωνας. τέτρες δὲ ἐξελά-
σαντες ἐκ τῆς χώρας, σφέας ἐωυτοὺς εἰς ἑξ
μοίρας διείλον· καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλεις
τάσδε ἐν αὐτοῖσι, Λέπρεον, Μάγισον, Θρι-
ζας, Πύργον, Εἰσιον, Νούδιον. τετέων δὲ
τὰς πλεῦνας ἐπ' ἐμέο Ηλεῖοι ἐπόρθησαν·
τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τῇ^α οἰκισέω Θήρα ἢ ἐπω-
νυμῖη ἐγένετο.

ρμθ'. Ὁ δὲ παῖς, οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμ-
πλεύσεσθαι, τοιγαρῶν^β ἔφη αὐτὸν κατα-
λείψειν οἷν ἐν λύκοισι· ἐπὶ τοῦ^γ ἔπεος
τέτρε τὸ οὐνομα τῷ νεηνίσκῳ τούτῳ Οἰό-
λυκος ἐγένετο· καὶ κως τὸ οὐνομα τῷτο^δ
ἐπεκράτησε. Οἰόλυκος δὲ γίνεσθαι Αἰγεύς
ἐπ' οὗ^ε Αἰγεῖσαι καλεῦνται, Φυλὴ μεγά-
λη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι δὲ ἐν τῇ Φυλῇ ταύ-
τῃ ἀνδράσι (ὅ γὰρ ὑπέμεναν τὰ τέκνα)
ιδρύσαντο ἐκ Θεαπροπίε Εριννύον τῶν Λαίε-
τε καὶ Οἰδιπόδεω ἱρόν· καὶ μετὰ τοῦτο,
ὑπέμενε τῷτο τοῦτο καὶ ἐν Θήρῃ τῷσι

^α νήσω ἀπὸ τῆς. ^β τοιγαρῶν. ^γ λύκοισι ἀπὸ τῆς. ^δ καὶ κως
τῷτο. ^ε ἀπ' οὗ.

dam, quia plurimi ex ipsis ad Paroreatas Cauconasque diverterunt, quos quum e regione expulissent, seiplos in sex partes distribuerunt, et totidem illic oppida condiderunt, Lepreum, Magistum, Thrixas, Pyrgum, Epium, Nudium, quorum pleraque Elei memoria mea deleverunt. Insulae autem a conditore Thera nomen est inditum.

149. At filius omnino negabat se cum eo navigaturum; propterea dixit se relicturum ovem in lupis. ex quo dicto nomen adolescenti impositum est Oiolykus, et id nomen valuit. Oiolyco natus est filius Aegeus, a quo vocantur Aegidae, in Sparta ingens tribus. Ex hac tribu viri, quum sibi non permanerent filii, ex oraculo delubrum Erinnyum Laji et Oedipodis extruxerunt: quod ipsum postea in Thera mansit illis qui ex his

viris procreati fuere.

150. Haëtenus Lacedaemonii in nar-
rando cum Theraeis consentiunt: quod
deinceps contigit, soli Theraei factum
hoc modo esse memorant. Grinus, Ae-
fani filius, ab hoc Thera oriundus, quum
esset Therae insulae rex, contulit se Del-
phos, ducens ex urbe sacrificium centum
victimarum, comitantibus eum tum aliis
civibus, tum etiam Batto, filio Polymne-
sti, apud Minyas profapia ex Euthymi
posteris. Consulenti autem Grino The-
raeorum regi de aliis rebus, ‘Pythia re-
spondit, urbem in Africa condere.’ Cui
vicissim iste, ‘Equidem (inquit) ego, ô
domine, senior sum et gravis ad moli-
endum: tu vero quempiam horum jube
ista facere.’ Simul haec dicens, Battum
ostendebat. Haec haëtenus. Deinde ubi
reversi sunt, pro nihilo habuere respon-
sum; neque ubi terrarum Africa esset

ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγυνοῖσι.

ρν'. Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου
Λακεδαιμόνιοι Θηραίοισι κατὰ ταυτὰ λέ-
γουσι τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μῦθοι Θηραῖοι ὧδε
γενέσθαι λέγουσι. Γρίνος ὁ Αἰσανίου ἐὼν
Θήρα τέττα ἀπόγονος, καὶ βασιλεύων Θήρης
τῆς νήσου, ἀπὶ κέλευε εἰς Δελφοὺς, ἄγων ἀπὸ
τῆς πόλιος ἑκατόμβην. εἶποντο δὲ οἱ καὶ
οἱ ἄλλοι τῶν πολιητέων, καὶ δὴ καὶ Βάτιος
ὁ Πολυμνήτης, ἐὼν γένος Εὐθυμίδης^α τῶν
Μινυέων. χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βα-
σιλεῖ τῶν Θηραίων περὶ ἄλλων, 'χρᾶ ἡ
'Πυθίη κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν.' ὁ δὲ ἀ-
μείβετο λέγων, 'Εγὼ μὲν, ὦ^βναξ, πρεσ-
'βύτερός τε ἤδη εἰμὶ, καὶ βαρὺς αἰερεσθαι.
'σὺ δὲ τίνα τῶνδε^β τῶν νεωτέρων κέλευε
'ποιέειν τάδε.' ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα, καὶ
ἐδείκνυε εἰς τὸν Βάτιον. τότε μὲν τοσαῦ-
τα. μετὰ δὲ, ἀπελθόντες, ἀλογίην εἶχον
τοῦ χρηστηρίου, οὔτε Λιβύην εἰδότες ὅκου

^α Εὐθυμίδης. ^β Haec vox τῶνδε non est in MS. et statim
κίλινε ταῦτα ποιεῖν. ἅμα τι.

γῆς εἴη, ἥτε τολμῶντες ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποσέλλειν ἀποικίην.

ῥα'. Ἐπὶ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα ἔκ
 ἔτε τὴν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα
 σφι τὰ ἐν τῇ νήσῳ, πλὴν ἑνὸς, ἕξαμάνθη.
 χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἡ
 Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε
 δὲ κακῶς ἔδεν ἦν σφι μῆχος^c, πέμπουσι ἐς
 Κρήτην ἀγγέλους, διζημένους εἴ τις Κρητῶν
 ἢ μετοίκων ἀπυγμένος εἴη ἐς Λιβύην. πε-
 रिπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι, ἀπίκοντο καὶ
 ἐς Ιτανὸν πόλιν. ἐν ταύτῃ δὲ συμμίσγασαι
 ἀνδρὶ πορφυρεῖ, τῷ οὖνομα ἦν Κορώβιος·
 ὃς ἔφη ὑπ' ἀνέμων ἀπενειχθεὶς ἀπικέσθαι
 ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλατείαν^d νῆσον.
 μισθῷ δὲ τῷτον πείταντες ἦγον ἐς Θήρην.
 ἔκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες,
 ταπρῶτα οὐ πολλοί. κατηρησαμένου δὲ
 τοῦ Κορώβιου ἐς τὴν νῆσον ταύτην δὴ τὴν
 Πλατείαν, τὸν μὲν Κορώβιον λείπασαι, σι-
 τία καταλιπόντες ὅσον δύο μηνῶν · αὐτοὶ

^c μῆκος. ^d Sic MS. ubique habet, non Πλατείαν. ^e MS.
 ἔσαν δὲ μηνῶν.

gnari, neque in negotium ignotum coloniam mittere audentes.

151. Septem post haec annos quum in Thera non pluisset, et omnes ipsis praeter unam arbores in insula exaruis-
sent, consulentibus Theraeis Pythia ob-
jecit coloniam in Africam. Illi, quoniam
nullum mali remedium erat, mittunt in
Cretam nuncios investigatum, si quis aut
indigenarum aut advenarum illic esset qui
in Africam navigasset. Nuncii, quum Cre-
tam pererrassent, et ad urbem Itanum
pervenissent, in ea notitiam contraxerunt
cum purpurario, cui nomen erat Corobi-
us; is aiebat se ventis abreptum in Afri-
cam applicuisse ad Plateam insulam A-
fricae. Hunc nuncii mercede inductum
in Theram duxerunt. Verum non multi
ad rem explorandam ex Thera primo
profecti sunt; sed quum ipse in eam in-
sulam deduxisset Corobius, relinquunt e-
um cum duorum circiter mensium ciba-

riis; ipsi vero quamcelerrime navigaverunt ad renunciandum de insula civibus.

152. Quibus ultra praestitutum tempus redire differentibus, omnia Corobio deerant: sed appulsa in insulam Plateam navi Samia quae versus Aegyptum navigabat (cujus gubernator erat Colaeus) Samii, omni re gesta a Corobio audita, in annum homini cibaria reliquerunt. Ipsi ex hac insula quum solvissent, Aegyptum optantes, vento subfolano abrepti navigabant: nec intermittente flatu, Herculeas transvecti columnas, pervenerunt in Tartessum, divina vi eos mittente. Erat ea tempestate id emporium intemeratum, adeo ut inde revertentes isti ex mercibus quaestum maximum fecerint inter omnes quos novimus Graecos, duntaxat post Sostratum Laodamantis filium Aeginetam, cum quo nemo possit contendere.

δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην ἀπαγγελέοντες Θη-
ραίοισι περὶ τῆς νήσου.

ρβ'. Αποδημεόντων δὲ τούτων πλέω
χρόνον τῷ συγκεμένῳ, τὸν Κορώδιον ἐπέ-
λιπε τὰ πάντα. μετὰ δὲ, νῆς Σαμὴν, τῆς
ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰ-
γύπτου^α, ἀπηνείχθη ἐς τὴν Πλατείαν
ταύτην. πυθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι παρὰ τῷ
Κορώδιῳ τὸν πάντα λόγον, σιτία οἱ ἐνιαυ-
τῷ καταλείπουσιν· αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ
τῆς νήσου, καὶ γλιχόμενοι Αἰγύπτῳ, ἔπλεον,
ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ. καὶ, οὐ
γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, Ἡρακλέας σήλας
διεκπερήσαντες, ἀπίκοντο ἐς Ταρτηρὸν,
Θείην πομπῇ χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον
τῷτο ἦν ἀκήρατον τῷτον τὸν χρόνον· ὥστε
ἀπονοσήσαντες οὗτοι ὀπίσω, μέγιστα δὲ
Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴσ-
μεν, ἐκ Φορτίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώ-
στρατον τὸν Λαοδάμαντος, Αἰγινήτην. τῷ-
τῳ γὰρ ἐκ οἷά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ δὲ

^α ἀπ' Αἰγύπτου.

Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδέων ἐξελόντες ἕξ τάλαντα, ἐποίησαντο χαλκήϊον, κρητῆρος Ἀργολικῷ τρόπον. περίξ δὲ αὐτὸ ^β, γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροστοί εἰσι καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἱεραῖον, ὑποσήσαντες αὐτῷ τρεῖς χαλκέες κολοασοὺς ἐπὶ ἀπῆχας, τοῖσι γούνασι ἐρηρυσμένους. Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τέττε τῷ ἔργῳ πρῶτα Φιλίαι μεγάλαι συνεκρίθησαν ^γ.

ργγ'. Οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε, τὸν Κορώβιον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ, ἀπὶ κονίῳ ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον ὥς σφι εἴη νῆσος ἐπὶ Λαυῇ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεὸν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ ^δ πέμπειν πάλῳ λαγχάνοντα ^ε, καὶ ἀπὸ τῶν χώρων πάντων ἑπτὰ ἑόντων, ἄνδρας. εἶναι δὲ σφῶν καὶ βασιλέα καὶ ἡγεμόνα Βάτιον. οὕτω δὲ σέλλουσι δύο πενήκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

ργδ'. Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ

^β αὐτῷ. ^γ MS. συνεκρίθησαν. ^δ ἐπ' ἀδελφεῷ. ^ε λαχόντα.

Ex hoc quaestu Samii decima (id est sex talentis) exempta, fecerunt ahenum ad exemplum crateris Argolici, gryphum capitibus in circuitu altrinsecus obversis: et in templo Junonis collocarunt, sustinentibus illud tribus colossis septenûm cubitorum, genu nixis. Ex hoc facto primum ingens amicitia Cyrenaeis Theracisque cum Samiis contracta est.

153. Theraci, ubi relicto in insula Corobio ad Theram reversi renunciarunt esse illis insulam Africae appositam conditam, placuit Theracis ut e singulis oppidis, quae septem erant, viri mitterentur, fratribus inter se sortitis uter mitteretur, et rex simul eorum ac dux foret Battus. Ita duas quinquaginta remorum naves in Plateam miserunt.

154. Haec Theraci memorant. Co-

tera jam Theræis cum Cyrenæis conveniunt. nam quod ad Battum pertinet, Cyrenæi nequaquam cum Theræis consentiunt. sic enim narrant. Est in Creta oppidum Oaxus, in quo fuit Etearchus rex, hic amissa uxore, induxit filiae, nomine Phronimæ, novercam: quæ domum ingressa, ut erat, ita re ipsa se Phronimæ novercam præstitit, cum laedendo atque omne genus injuriarum excogitando, tum ad extremum impudicitiam exprobrando: atque ita rem habere viro persuasit. Iste ab uxore deceptus rem de filia nefariam commentus est. Erat in Oaxo negotiator quidam Theræus, nomine Themison: hunc ad hospitii sacra acceptum Etearchus jurejurando obstringit, ut quam rem oraret, in ea se ministrum præberet. Ubi hominem jurejurando adegit, adductam ei tradidit filiam suam; jubens ut eam abductam in mare demergeret. The-

δι' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, συμφέρονται ἤδη
Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρηναῖοι γὰρ τὰ
περὶ Βάτιον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραί-
οισι. λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης
Οαζὸς πόλις· ἐν τῇ ἐγένετο Εὔταρχος
βασιλεύς. ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ Ἐ-
νομα ἦν Φρονίμῃ, ἐπὶ ταύτῃ ἐγήμε ἄλλην
γυναικα. ἡ δὲ ἐπεσελθῶσα ἐδικαίει εἶναι
καὶ τῷ ἔργῳ μητρὸς τῇ Φρονίμῃ, παρέ-
χουσα τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μη-
χανωμένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ἐπε-
νεγκῶσα οἱ ^α, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔ-
χειν οὕτω· ὁ δὲ, ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς
γυναικὸς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ
τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμισίων ἀνὴρ
Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Οαζῷ· τοῦτον ὁ
Εὔταρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια ^β, ἐξορ-
κοῖ ἢ μὴν οἱ διηκονήσῃν ὅ, τι ἂν δεηθῇ.
ἐπεὶ τε δὲ ἐξώρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παραδι-
δοῖ τὴν ἐωϋτῇ θυγατέρα· καὶ ταύτην ἐκέ-
λευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ

^α ἐπενέκασα οἱ. ^β ἐπὶ ξενίῃ.

Θεμίσων, περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου, καὶ διαλυσάμενος^ς τὴν ξενίην, ἐποίηε τοιαύδε· παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε. ὥς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγῳ, ἀποσιεύμενος^ς τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Εἰτεάρχου, χοινίοισι^ς αὐτὴν διαδῆσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος· ἀνασπάσας δὲ ἀπίκετο ἐς τὴν Θῆρην.

· ρνέ. Εὐθεῦτεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνητος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο· χρόνος δὲ περιϊόντος ἐξεγένετό οἱ παῖς ἰχθυόφωνος καὶ τραυλός, τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάτιος, ὥς Θηραῖοί τε καὶ Κυρηναῖοι λέγουσι. ὥς μέντοι ἐγὼ δοκέω, ἄλλό τι· Βάτιος δὲ μετωνομάσθη ἐπεὶ τε ἐς Λιβύην ἀπικέιο, ἀπὸ τε τῆς χρηστηρίου τοῦ γενομένου ἐν Δελφῶσι αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς ἣν ἔχε^ς, τὴν ἐπωνυμίην ποιούμενος. Λίβυες γὰρ τὸν βασιλέα Βάτιον καλέουσι. καὶ τοῦτ' εἵνεκα δοκέω θεσπίζεσαν τὴν Πυθίην, καλέσαι

^ς ὄρκου, διαλυσάμενος. ^ς ἀποσιεύμενος. ^ς χοινίοισι. ^ς καὶ.
 τῇ δ' ἴσχε.

mison tristi animo ferens se deceptum ju-
 rejurando et hospitium gravatus ita sibi
 faciendum putavit: accepta puella mare
 ingressus, quum in alto fuit, jurijurando
 quod instituerat Etearchus satisfaciens, re-
 vinctam funibus puellam dimisit in pela-
 gus: ea deinde retracta Theram pervenit.

155. Ibi Polymnestus, vir inter The-
 raecos spectatus, in concubinatum Phroni-
 mam accepit, ex qua interjecto tempore
 natus est ei filius, sono vocis exili ac balbu-
 tenti, cui nomen impositum est Batto, ut
 Theraei et Cyrenaei ajunt: ut autem ego
 sentio, aliud aliquod; sed eum cognomi-
 natum Battum, postquam in Africam ab-
 iit, cum propter oraculum apud Delphos
 sibi redditum, tum propter honorem quem
 assequutus est. Battum enim Afri regem
 appellant, et ob id reor Pythiam quum
 oraculum reddidit, lingua Africana vo-
 casse Battum, quia noverat futurum re-

276 MELPOMENE. IV.

gem esse in Africa. Hic enim, ubi in virilem adolevit aetatem, Delphos adiit de voce. Cui consulenti Pythia respondit.

Batte ades ad vocem, sed tu, Rex Phoebus Apollo,
Lanigeram in Libyam venias, vult, conditor urbis.

Perinde ac si lingua Graeca oraculum reddens dixisset, ‘ O rex, vocis causa venisti.’ Ad haec Battus sic vicissim inquit, ‘ O Rex, ego ad te veni gratia consulendi de voce: tu de aliis mihi respondes quae nequeunt fieri, jubens colonos ducere in Africam. qua copia? quae manu?’ Haec loquens non persuasit illi ut alia responderet; sed eadem quae prius respondente, illinc digressus abiit in Theram.

156. Mox deinde et huic ipsi et ceteris Theraeis male cedebat; sed ignorantes casuum originem mittunt Delphos de praesentibus adversis. Quibus quum respondisset Pythia, melius cum ipsis ac-

μιν Λιβυκῇ γλώσῃ, εἰδυῖαν ὡς βασιλεὺς
ἔσαι ἐν Λιβύῃ. ἐπεὶ τε γὰρ ἠνδρώθη ἔτος,
ἦλθε ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς Φωνῆς· ἐπειρω-
τέονίι δέ οἱ χρεῶν ἢ Πυθίῃ τάδε,

Βάτλ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἄναξ δέ σε Φοῖβος Απόλλων
Ες Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσῃ χρεωμέ-
νῃ, 'Ω βασιλεῦ, ἐπὶ Φωνὴν ἦλθες.' ὁ
δ' ἀμείβετο τοῖσδε, 'ὦ'ναξ, ἐγὼ μὲν ἦλ-
'θον παρά σε χρησόμενος περὶ τῆς Φω-
'νῆς· σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρεῶς, κε-
'λεύων Λιβύην ἀποικίζειν. τέω δυνάμει;
'κοίῃ χειρί;' ταῦτα λέγων, ἔκτι ^α ἐπεῖθε
ἀλλὰ οἱ χρεῶν. ὡς δὲ κατὰ ταυτὰ ἐθέ-
σπιζε οἱ ἢ καὶ ^β πρότερον, οἵ'χετο μεταξὺ
ἀπολιπὼν ὁ Βάτλος ἐς τὴν Θήρην.

ρυσ'. Μετὰ δὲ, αὐτῷ τε τούτῳ καὶ
τοῖσι ἄλλοισι Θηραίοισι συνεφέρετο παλιψ-
κότως. ἀγνοεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ
Θηραῖοι, ἐπεμπον ἐς Δελφοὺς περὶ τῶν
παρεόντων κακῶν. ἢ δὲ Πυθίῃ σφι ἔχρη-

^α ὁ κη. ^β MS. tantum habet οἱ ἔ.

σε, συγκλίζῃσι Βάτλῳ Κυρήνην τῆς Λιβύης ἄμεινον πρήξειν. ἀπέξελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάτλιν οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέρῳσι. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, (ὃ γὰρ εἶχον ὅ, τι ποιέωσι ἄλλο) ὀπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίchein, ἀλλ' ὀπίσω πλῶειν ἐκέλευον· οἱ δὲ, ἀναγκαζόμενοι, ὀπίσω ἀπέπλεον. καὶ ἐκλίσαν νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ οὐνομά ἐστι (ὡς καὶ πρότερον ἐρρήθη) Πλάτεια. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἡ νῆσος τῇ νῦν Κυρηναίων πόλει.

ρζ'. Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρῆσθον συνεφέρετο, ἕνα αὐτῶν καταλιπόντες, οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλεον ἐς Δελφούς. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο, Φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην, καὶ οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χρᾶτάδε,

tum iri, si Cyrenen in Africa conderent cum Batto, miserunt Theraci Battum cum duabus quinquaginta remorum navibus. Isti in Africam profecti (quandoquidem non aliud habebant quod agerent) retro ad Theram se receperunt. Sed eos Theraci arcentes accessu Therae repellabant, ac rursus reverti jubebant. necessitate adacti, remenso iterum mari, condiderunt oppidum in insula Africae adjacenti, nomine ut prius dictum est, Platea, quae fertur Cyrenaeorum urbi quae nunc est, par esse magnitudine.

157. Hanc biennio incolentibus, quum nihilo melius secum ageretur, uno e suis relicto, ceteri Delphos navigaverunt ad oraculum consulendum. Eo postquam venerunt, sciscitantibus quid ita secum in Africam profectis nihilo tamen melius ageretur, Pythia respondit his verbis,

280 MELPOMENE. IV.

Lanigerae Libyae scis quam nec adiveris urbem,
Me melius : tuum ego ingenium mirabor euntis.

His auditis, ii qui cum Batto erant, rursus abnavigarunt. neque enim dimittebat eos deus ab colonia priusquam in Africam ipsam devenissent. Reversi ad insulam, recepto quem reliquerant, condiderunt locum in Africa ipsa, e regione insulae, nomine Aziristum, amoenissimis collibus utrinque conclusum, et alterum latus flumine praeterlabente.

158. Hunc locum sex annis quum incoluissent, septimo deprecantes Afri persuaserunt relinquere, ut in meliorem transirent. Ita illinc eos Afri quum excivissent, vespere versus et ad locorum speciosissimum duxerunt, et quidem noctu, ne Graeci interdum facientes iter, diurnum spatium metiendo animadvertent. Est autem huic loco nomen Irasa. Eos, ubi ad fontem qui Apollinis esse

Λευ^ε ἐμεῦ Διῶν μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
Μὴ ἐλθῶν. ἐλθόντος ἄγαν ἄγαμαι σοφὴν σεῦ.

ἀκύνες δὲ τέτων^δ οἱ ἀμφὶ τὸν Βάτιον,
ἀπέπλων ὀπίσω. οὐ γὰρ δὴ σφεας ἀπείει
ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπὶ κωνίαι ἐς
αὐτὴν Διῶν. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νῆσον,
ἢ ἀναλαβόντες τὸν ἔλιπον, ἐκτίσαν αὐτῆς
τῆς Διῶς χώρον ἀντίον τῆς νήσου τῷ^ε
ἔνομα ἦν Ἀζήριον. νάπαι τε κάλλισαι
ἐπ' ἀμφοτέρω συγκλείουσι, ἢ πόλις τὰ
ἐπὶ θάτερα παραρρέει.

ρηή. Τῆτον οἶκεον τὸν χώρον ἐξ ἑτα.
ἐδόμω δὲ σφεας ἑτεῖ παραιτησάμενοι Δί-
βους, ὡς ἐς ἀμείνονα^ε χώρον ἄξουσι, ἀνέ-
γνωσαν ἐκλιπεῖν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν
οἱ Δίβους ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην, καὶ
τὸν κάλλισον τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ
Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν
ὥρην τῆς ἡμέρης, νυκτὸς παρεξῆγον. ἔσι
δὲ τῷ χώρῳ τέτῳ ἔνομα Ἰρασα. ἀγαγόν-
τες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι

^ε αἴτυ. ^δ ἀκύνες τύτων. ^ε τῇ. ^ε ὡς ἀμείνονα.

Απόλλωνος, εἶπαν, ἄνδρες Ἕλληνες,
 ἔνθαῦτα μὲν ἐπιτήδεον^α οἰκέειν· ἐνθαῦ-
 τα γὰρ ὁ ὕρᾱνός τέτρηται.

ρηνθ'. Ἐπὶ μὲν νυν Βάτλειω τοῦ οἰκισέω
 τῆς Ζόης ἄρξαντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτα,
 καὶ τῷ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω ἄρξαντος ἐκ-
 καίδεκα ἔτα, οἶκεον οἱ Κυρηνᾶιοι, ἐόντες το-
 σῶτοι ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐξάλη-
 σαν· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ Βάτλειω, τῷ Εὐδαί-
 μονος καλεομένῳ, Ἕλληνας πάντας ὥρμη-
 σε χρήσασα ἡ Πυθίη πλέειν, συνοικίσαν-
 τας Κυρηναίοισι Λιβύην. ἔπεκαλέοντο γὰρ
 οἱ Κυρηνᾶιοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ
 ὧδε ἔχοντα,

Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυύρατον ὕπερον ἔλθῃ

Γᾶς ἀναδαγομένας, μετὰ οἱ πόκα φαμί μελήσειν,

συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυ-
 ρήνην, περιλαμβνόμενοι γῆν πολλήν οἱ περί-
 οικοι Λίβυες, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ
 ἔνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα τῆς τε χώρας σεφ-
 σκόμενοι, καὶ περιϋβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρη-

^α ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον.

fertur, duxerunt, inquiunt, ‘Viri Graeci,
 ‘hic vobis incolere commodum est, ubi
 ‘coelum foratum est.’

159. Sub Batto igitur, qui condidit
 Zoam, et annos quadraginta regnavit, et
 sub ejus filio Arcesilao, qui regnavit an-
 nos sexdecim, Cyrenaei habitaverunt tot
 omnino quot in coloniam missi fuerant.
 Sub tertio autem Batto, qui Felix est ap-
 pellatus, cunctos Graecos ad navigandum,
 ut Africam cum Cyrenaeis habitarent, in-
 duxit suo oraculo Pythia. Nam arcesse-
 bant Cyrenaei ad agri partitionem. In-
 duxit autem haec verba respondens,

Senior in Libyen quisquis pervenerit almam

Post discretum agrum, mox hunc, affirmo, pigebit.

Quum ergo ingens multitudo Cyrenen se
 contulisset, finitimi Afri spoliati magna
 agrorum parte eorumque rex, nomine A-
 dicran, quippe agris exuti et contumelio-
 se habiti a Cyrenacis, missis in Aegyptum

quibusdam, sese dediderunt Apriae Aegypti regi. Iste comparatum grandem Aegyptiorum exercitum misit adversus Cyrenen. Cyrenaei, instructa apud Irasā locum et ad fontem Thesten acie, cum Aegyptiis conflixerunt, eosque superaverunt, utpote inexpertos antea atque contemptores Graecorum: adeoque profligarunt ut pauci ex eis in Aegyptum redirent. Qua de re Aegyptii succensentes Apriae, ab eo desciverunt.

160. Hujus autem Batti filius extitit Arcesilaus, qui regnum adeptus, inter initia cum fratribus suis seditiones exercuit, donec illi relicto eo in aliam Africae locum migraverunt, ubi inter se deliberantes urbem hanc condiderunt, quae, ut tunc, Barce nunc appellatur. Et inter condendum Afros sollicitabant ad deficientem a Cyrenacis. Arcesilaus tam illis,

ναίων, πέμψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέ-
 ας αὐτὰς Ἀπρίη τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ. ὁ
 δὲ, συλλέξας στρατὸν Αἰγυπτίων πολλόν,
 ἔπεμπε ἐπὶ τὴν Κυρήνην· οἱ δὲ Κυρηναῖοι
 ἐκστρατευσάμενοι ἐς Ιρασα χῶρον, καὶ ἐπὶ
 κρήνην Θέσην ^β, συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυ-
 πτίοις, καὶ ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. ἅτε γὰρ
 ἔπεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλή-
 νων, καὶ παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω
 ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτέων ἀπενόσησαν ἐς
 Αἴγυπτον. ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ
 ταυτὰ ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίη, ἀπέσκησαν
 ἀπ' αὐτῶ.

ρξ'. Τέττα δὲ τῷ Βάτλειω γίνεται παῖς
 Ἀρκεσίλεος ^γ, ὃς βασιλεύσας, πρῶτα τοῖσι
 ἐωϋτῶ ἀδελφεοῖσι ἐσασίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι
 ἀπολιπόντες οἰχοντο ἐς ἄλλον χῶρον τῆς
 Λιβύης· καὶ ἐπ' ἐωϋτῶν βαλλόμενοι, ἔκτι-
 σαν πόλιν ταύτην, ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη
 καλεέται. κτίζοντες δὲ ἅμα αὐτὴν, ἀπι-
 σῶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τῆς Λίβυας. με-

^β Θέσιν. ^γ Ἀρκεσίλαος. ut et bis infra.

τὰ δὲ, Ἀρκεσίλεος ἔς τῃς ὑποδεξαμένους τε
 τῶν Λιβύων, καὶ ἀποσάντας τοὺς αὐτῆς
 τέττας, ἐσρατεύειο· οἱ δὲ Λίβυες δείσαντες
 αὐτὸν, οἴχοντο Φεύγοντες πρὸς τῆς ἡοίους
 τῶν Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεος εἶπελο Φεύ-
 γουσι· ἐς οὗ ἐν^δ Λεύκωνί τε τῆς Λιβύης
 ἐγίνετο ἐπιδιώκων, καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι
 ἐπιθέσθαι οἱ. συμβαλόντες δὲ ἐνίκησαν τῆς
 Κυρηναίης τοσοῦτο, ὥςτε ἑπτακιχίλις ὁ-
 πλίτας Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσέειν. με-
 τὰ δὲ τὸ τρῶμα τοῦτο, Ἀρκεσίλεων μὲν
 κάμνοντά τε καὶ Φάρμακον πεπωκότα, ὁ
 ἀδελφεὸς Ἀλῖαρχος ἀποπνίγει· Ἀλῖαρ-
 χον δὲ ἡ γυνὴ Ἀρκεσίλεω δόλῳ κτείνει,
 τῇ ὄνομα ἦν Εὐρυζώ.

ρζα'. Διεδέξατο δὲ τὴν βασιληίην τῇ^ε
 Ἀρκεσίλεω ὁ παῖς Βάτιος, χολόσε ἐὼν^ε,
 καὶ οὐκ ἀρτίπης. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν
 καλαλαβῶσαν συμφορὴν, ἐπεμπον ἐς Δελ-
 φούς, ἐπειρησομένους ὅν τινα τρόπον κατα-
 ψησάμενοι, κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν. ἡ δὲ Πυ-

^δ ἐς ὃ ἐν. ^ε βασιληίην τότε τῇ. ^ε χολός ἐων.

qui ex Afris eos receperant, quam ipsis iis, qui defecerant, bellum intulit: quem reformidantes Afri, fugam ad orientales Afros intenderunt. Sed fugientibus Arcesilaus usque institit insequendo, dum ad Leuconem Africae perveniret: et Afris visum fuit eum adoriri. Itaque congressi cum eo, adeo superavere Cyrenaeos, ut ex illis septem millia gravis armaturae ibi ceciderint. Post hanc cladem, Arcesilaum aegrotantem epoto medicamento frater Aliarchus strangulavit: sed hunc dolo uxor Arcesilai interfecit, nomine Eryxo.

161. Arcesilao successit in regno puer Battus, claudus, et pedibus non integer. Cyrenaei ob acceptam calamitatem, Delphos miserunt per quosdam interrogatum, quam rationem ineuntes optime habitarent. His Pythia respondens,

jussit ex Mantinea Arcadum adducerent moderatorem. Itaque petentibus Cyrenaeis Mantineenses dederunt quendam nomine Demonactem, virum inter populares probatissimum. Hic igitur vir Cyrenen profectus, ubi singula quaeque edoctus est, tum in tres tribus distribuens illos, ita digessit, ut unam quidem partem faceret Theraeorum atque confinium: alteram autem Peloponnesiorum atque Cretum: tertiam vero, cunctorum insulanorum; tum Batto regi fana ac sacerdotia eximens, alia omnia quae superiores reges obtinuerant, contulit in medium populo.

162. Quae instituta sub hoc quidem Batto sincera permanserunt: verum sub ejus filio Arcesilao de honoribus vehementes sunt excitatae turbae, negante Arcesilao Batti illius claudi et Pheretimae filio se toleraturum quae Mantinensis Demonax constituisset, ac reposcente hono-

Δίη ἐκέλευε ἐκ τῆς Μαντινέης τῆς Ἀρκά-
δων καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. αἴτιον ὦν
οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες ἔδοσαν ἄν-
δρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ ἔνομα ἦν
Δημώναξ. οὗτος ὦν ὦνὴρ ἀπικόμενος ἐς
τὴν Κυρήνην, καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο
μὲν, τριφύλῃς ἐποίησέ σφεας, τῇδε δια-
δεῖς· Θηραίων μὲν γὰρ καὶ τῶν περιόικων
μίαν μοῖρην ἐποίησε· ἄλλην δέ, Πελο-
ποννησίων καὶ Κρητῶν· τρίτην δέ, νησιω-
τέων πάντων. τῷτο δέ, τῷ βασιλεῖ Βάτ-
τω τεμένεα ἐξελών, καὶ ἱρῶσύνας, τὰ ἄλλα
πάντα τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλῆες, ἐς
μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε.

ρξβ'. Ἐπὶ μὲν δὴ τούτῳ τοῦ Βάττιου,
οὕτῳ διετέλεε ἑὸνία· ἐπὶ δὲ τῷ τύτῳ παι-
δὸς Ἀρκεσίλειω πολλὴ ταραχὴ περὶ τῶν
τιμέων ἐγένετο. Ἀρκεσίλειος γὰρ ὁ Βάττιου
τε τῷ χωλῷ καὶ Φερετίμης, ἔκ ἔφη ἀνέ-
ξεσθαι κατὰ τὰ ὁ Μαντινεὺς Δημώναξ
ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προγόνων

γέρεα. ἐνθεῦτεν σασιάζων ἐσώθη, καὶ ἔφυγε ἐς Σάμον· ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμῖνα τῆς Κύπρου ἔφυγε. τῆς δὲ Σαλαμῖνος τῷτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε Εὐέλθων, ὅς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον ἐὼν ἀξιόθητον ἀνέθηκε, τὸ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ κέεται. ἀπικομένη δὲ παρὰ τοῦτο ἡ Φερετίμη, ἐδέετο στρατῆς, ἣ κατὰζει σφέας ἐς τὴν Κυρήνην. ὁ δὲ Εὐέλθων πᾶν μᾶλλον ἢ στρατὴν οἱ ἐδίδου· ἡ δὲ, λαμβάνασα τὸ διδόμενον, καλὸν μὲν ἔφη καὶ τοῦτο εἶναι, κάλλιον δὲ ἐκεῖνο, τὸ δοῦναί οἱ δεομένην στρατὴν. τῷτο γὰρ ἐπὶ παντὶ τῷ διδομένῳ ἔλεγε. τελευταῖον οἱ ἐξέπεμψε δῶρον ὁ Εὐέλθων ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην· προσῆν δὲ καὶ ^α εἴριον. εἰπάσης ^β δὲ αὐτὶς τῆς Φερετίμης τῷτο ἔπος, ὁ Εὐέλθων ἔφη, τοιούτοισι γυναῖκας δωρέεσθαι, ἀλλ' ὃ στρατῆ.

ρξγ'. Ὁ δὲ Ἀρχεσίλεως τῷτον τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σάμῳ, συνήγειρε πάντα ἀνδρά

^α δι' οἱ εἰ. ^β ἐπιπάτης.

res suorum majorum. Hinc seditione orta, inferior profugit in Samum, mater ejus Salaminem Cypri. Obtinebat ea tempestate Salaminis imperium Euelthon, qui Delphis dedicavit thuribulum spectatu dignum, quod in thesauro Corinthiorum situm est. Ad hunc profecta Pheretima precabatur ut se filiumque Cyrenen cum exercitu reduceret. Ille omnia potius quam exercitum huic dabat. Pheretima id quod dabatur accipiens, dicere etiam bonum id quidem esse, sed melius facturum cum si ei petenti daret exercitum. Quumque identidem ad omnia quae dabantur, hoc diceret, tandem misit ad eam Euelthon dono fufum aureum, atque colum penso circumdatam. dicentique quae consueverat verba Pheretimae, inquit talibus rebus donari feminas, non exercitu.

163. Arcefilaus interea Sami agens, unumquemque sollicitabat conditione di-

292 MELPOMENE. IV.

visionis agrariae: coaëtoque ingenti exercitu, navigavit Delphos ad consulendum de reditu. Cui Pythia ita respondit, ‘Ad
 ‘ quatuor Battos, ac totidem Arcesilaos,
 ‘ octo hominum aetates dat vobis Apollo
 ‘ Cyrene regnare: ulterius vel conari de-
 ‘ hortatur. Tibi vero suadet, ut reversus
 ‘ in domum tuam, quietem agas. Quod
 ‘ si fornacem inveneris plenam amphora-
 ‘ rum, ne eas excoquas, sed ad auram e-
 ‘ mittas. Sin fornacem incenderis, ne
 ‘ committas ut circumfluam introëas: a-
 ‘ lioqui peribis tu pariter et taurus opti-
 ‘ me opus faciens.’

164. Haec Arcesilao Pythia respon-
 dit. Iste sumptis iis qui erant e Samo, re-
 diit Cyrenen: recuperatoque rerum do-
 minio, immemor oraculi, vocatis ad di-
 cendam causam iis qui contra ipsum in
 partibus fuerant, objecit culpam fugae

ἐπὶ γῆς ἀνάδασμῳ. συλλεγομένου δὲ στρα-
τῆ πολλῷ, ἐσάλη ἐς Δελφοὺς Ἀρκεσίλε-
ως, χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ κατό-
δου. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρεῖ^c τάδε, Ἐπὶ μὲν
ἑτέρας Βάτλης, καὶ Ἀρκεσίλεως τέσσε-
ρας, ὅκτω ἀνδρῶν γενεάς, διδοῖ ὑμῖν Λο-
ξίης βασιλεύειν Κυρήνης. πλέον μέντοι
τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. σὺ
μέντοι ἡσυχος εἶναι, κατελθὼν ἐς τὴν
σεωυτῆ. ἦν δὲ τὴν κάμινον εὖρης πλέην
ἀμφορέων, μὴ ἐξοπτήσης τοὺς ἀμφορέ-
ας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον· εἰ δὲ
ἐξοπτήσης τὴν κάμινον, μὴ εἰσέλθης ἐς
τὴν ἀμφίρρυτον· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανέσαι καὶ
αὐτός, καὶ ταῦρος ὁ καλλισεύων.

ρξδ'. Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλεω χρεῖ^c.
ὁ δὲ, παραλαβὼν τὰς ἐκ τῆς Σάμου, κατ-
ῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην· καὶ ἐπικρατήσας
τῶν πρηγμάτων, τῷ μαντηίῳ ἐκ ἐμέμνη-
το, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντισασιώτας αἴτεε
τῆς ἐωυτοῦ Φυγῆς. τῶν δὲ οἱ μὲν τοπα-

^c Πυθίη χρεῖ.

ράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλλάσσοντο, τὸς
 δὲ τινὰς χειρῳσάμενος ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς
 Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους
 μὲν νυν Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν
 σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θήρην ἀπέ-
 στειλαν. ἑτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων ἐς
 πύργον μέγαν Ἀγλωμάχῃ καταφυγόντας
 ἰδιωτικόν, ὕλην περιήσας, Ἀρκεσίλεως ἐνέ-
 πρησε. μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοισι τὸ
 μαντήϊον ἐὼν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ
 ἔα εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας
 ἐξοπλήσαι, ἔργετο ἐκ τῆς τῶν Κυρηναίων^α
 πόλιος, δειμαίνων τε τὸν κεχρημένον θά-
 νατον, καὶ δοκέων ἀμφίρρῳλον τὴν Κυρήνην
 εἶναι. εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἐωῦτοῦ,
 θυγατέρα δὲ τῇ τῶν Βαρκαίων βασιλῆος,
 τῷ οὖνομα ἦν Ἀλαζίρ^β. παρὰ τῆτον ἀ-
 πικνέειαι· καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες, καὶ^γ
 τῶν ἐκ Κυρήνης Φυγάδων τινὲς καταμα-
 θόντες ἀγοράζοντα, κτείνουσι· πρὸς δὲ, καὶ

^α ἔργετο ἐκ τῆς Κυρηναίων. ^β Ἀλαζίρ. ^γ Haec copulativa
 non est in MS.

suae. At illorum alii exilio solum verte-
 bant, alii ab eo comprehensi, in Cyprum
 ad perniciem mittebantur: quos Cnidii ad
 suam terram appulso liberaverunt, ad
 Theramque dimiserunt. Quosdam, qui
 in grandem quandam et privatam Aglo-
 machi turrim refugerant, circumdata ma-
 teria Arcesilaus igni cremavit. His per-
 petratis, agnoscens id esse oraculum, quo
 Pythia non sinebat eum inventas in for-
 nace amphoras excoquere, arcebatur ex
 urbe Cyrene, extimescens necem oraculo
 praedictam, et Cyrenen existimans esse
 circumfluam. Uxorem vero habebat co-
 gnatam suam regis Barcaeorum, cui no-
 men erat Alazir, filiam. Ad hunc profi-
 ciscitur. Et quidam tum Barcaei, tum
 exules Cyrenaei quum in foro agentem
 eum animadvertissent, obtruncarunt, in-

296. MELPOMENE. IV.

super et ejus focerum Alazira. Ita Arcefilaus, five volens five invitus oraculo non obsequutus, fatum suum implevit.

165. Mater ejus Pheretima, dum filius Arcefilaus mali sui sibi autor Barcae agit, ipsa interea honoribus filii Cyrene fungebatur, ac munera obibat cum alia, tum in senatu praesidebat. Ubi autem cognovit filium suum Barcae occisum esse, fuga se proripuit in Aegyptum. nam Arcefilaus fuerat de Cambyse Cyri bene meritus; quod is extitisset qui Cyrenen Cambyse tradiderat, ac tributum instituerat. Haec in Aegyptum quum pervenisset, supplex Aryandi sedit: hortansque eum ad se ulciscendam, etiam praetendens titulum quod ideo filius suus, quia cum Medis sentiret, interemptus esset.

166. Erat hic Aryandes Aegypti praetor a Cambyse constitutus, qui ali-

τὸν πενθερὸν αὐτῷ Ἀλαζῖρα^d. Ἀρκεσί-
 λεως μὲν νυν εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρ-
 τῶν^e τοῦ χρησμοῦ, ἐξέπλησε μοίρην τὴν
 ἐωϋτῷ.

ρξέ'. Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν
 ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν τῇ Βάρκῃ διατᾶτο ἐξερ-
 γασμένος ἐωϋτῷ κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ
 τῷ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, καὶ τᾶλλα
 νεμομένη, καὶ ἐν βελῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ
 ἔμαθε ἐν τῇ Βάρκῃ ἀποθανόντά οἱ τὸν
 παῖδα, Φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον.
 ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εὐεργεσίαι
 ἐς Καμβύσεα τὸν Κύρου πεποιημέναι· οὗ-
 τος γὰρ ἦν Ἀρκεσίλεως ὃς Κυρήνην Καμ-
 βύση ἔδωκε, καὶ Φόρον^f ἐτάξατο. ἀπικομέ-
 νη δὲ ἐς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη, Ἀρυσάνδεω
 ἰκέτις ἵζετο^g. τιμωρῆσαι ἐωϋτῇ κελεύου-
 σα· προῖχομένη πρόφασιν, ὡς διὰ τὸν μη-
 δισμόν ὁ παῖς οἱ τέθνηκε.

ρξς'. Ὁ δὲ Ἀρυσάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰ-
 γυπίας ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσεω καλεσέως·

^d Ἀλαζῖρα. Sed in MS. est Αλιζάρα manifeste pro Αλαζῖρα.

^e ἱεμαρτίων. ^f φόρος. ^g MS. ἵζειτο.

ὃς ὑσέρῳ χρόνῳ τέτων παρισόμενος Δαρ-
ρεῖῳ διεφθάρη. πυθόμενος γὰρ καὶ ἰδὼν Δα-
ρεῖον ἐπιθυμέοντα μνημόσυνον ἐωϋτῷ λι-
πέσθαι τοῦτο τὸ μὴ ἄλλῳ εἶη βασιλεῖ
κατεργασμένον, ἐμιμέετο τοῦτον · ἐς οὗ ^α
ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυ-
σίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνα-
τώτατον, νόμισμα ἐκόψατο · Αρυσάνδης δὲ
ἀρχῶν Αἰγύπτου, ἀργύριον τῷτὸ τοῦτο
ἐποίεε. καὶ νῦν ἔτι ἀργύριον καθαρώτατον τὸ
Αρυσανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρεῖος μὲν ταῦτα
ποιεῦντα, αὐτὴν οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς
οἱ ἐπανιστάτο ^β, ἀπέκλεινε.

ρξζ'. Τότε δὲ οὗτος ὁ Αρυσάνδης καλο-
κλείρας Φερετίμην, δίδωι αὐτῇ στρατὸν τὸν
ἐκ Αἰγύπτου ἀπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν
ναυτικόν. στρατηγὸν δὲ τῷ μὲν πεζοῦ, Α-
μασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα Μαράφιον · τοῦ δὲ
ναυτικῷ Βάδρην, ἐόντα Πασαργάδην γένος.
πρὶν δὲ ἢ ἀποσεῖλαι ^γ τὴν στρατιὴν ὁ Α-
ρυσάνδης πέμψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα,

^α ἐς δ. ^β ἐπανιστάτο. ^γ πρὶν δὲ ἀποσεῖλαι.

quanto post tempore, quum aemulari Darium vellet, ab eo est interfectus. Siquidem audiens atque animadvertens Dario cordi esse memoriam sui relinquere opere quod a nullo alio regum factum esset, id sibi imitandum putavit: donec mercedem accepit. Etenim Darius ex auro quàm potuit purgatissimo monetam percussit: Aryandes autem Aegypti praetor idem ex argento fecit; et nunc quoque exstat purissimum argentum Aryandicum. Ea re comperta Darius infimulatum quasi rebellaret, morte affecit.

167. Tunc autem Aryandes hic misertus Pheretimae, omnes ei copias Aegypti tradidit, pedestres simul et nauticas, praeposito quidem pedestribus Amasi viro Maraphio, nauticis autem Badre, qui genere Pasargades erat. Sed priusquam copias mitteret, caduceatore Barcam misso .

percontabatur quisnam percussor Arcesilai extitisset. Barcaei se omnes extitisse respondent: multa etenim se ab illo mala esse perpeffos. His auditis Aryandes ita exercitum una cum Pheretima mittit.

168. Atque hic quidem titulus inferendi belli extitit. Verum (ut mea fert opinio) exercitus mittebatur ad Afros subigendos. Afrorum enim multae sunt et variae nationes, quarum paucae regi obtemperabant, pleraeque Darium contemnebant. Habitant autem Afri hoc modo ab Aegypto incipientes, Afrorum primi Adyrmachidae, eisdem fere quibus Aegyptii moribus utentes. Vestem gestant qualem et alii Afri; uxores eorum in utraque tibia armillam acream. Eaedem capitis comam alentes, pediculos si capiunt, quaeque suos mordet, atque ita ab-

ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλεων ἀποκλεί-
νας· οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτὸ ὑπεδέκοντο^δ πάν-
τες. πολλά τε γὰρ καὶ κακὰ πάχυν ὑπ'
αὐτοῦ. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρυάνδης,
οὕτω δὴ τὴν στρατιὴν ἀπέσελλε ἅμα τῇ
Φερετίμῃ. αὕτη μὲν νυν αὕτῃ πρόχρημα
τῆς λόγος ἐγίνετο.

ρξή'. Απεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ
δοκέειν^ε, ἐπὶ Λιβύων καίλαστροφῇ. Λιβύων
γὰρ δὴ ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐσι· καὶ
τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα, βασιλέος ἦν ὑπή-
κοα, τὰ δὲ πλέω ἐφρόντιζε βασιλέος Δα-
ρεῖς ἑδέν. οἰκέεσι δὲ καὶ τὰδε Λίβυες ἀπ'
Αἰγύπτου ἀρχόμενοι· πρῶτοι Ἀδυρμαχί-
δαι Λιβύων κατοίκησαι, οἱ νόμοισι μὲν τὰ
πλέω Αἰγυπτίοισι χρέωνται, ἑσθῆτα δὲ
Φορέεσι οἷον περ οἱ^ε ἄλλοι Λίβυες. αἱ δὲ
γυναῖκες αὐτῶν, ψέλλιον^ε περὶ ἑκατέρῃ
τῶν κνημέων Φορέεσι χάλκεον· τὰς κεφα-
λὰς δὲ κομῶσαι, τῆς Φιδείρας ἐπεὰν λά-
βωσι τῆς ἐωῦτῆς ἐκάσῃ ἀντιδάκνει, καὶ οὐ-

^δ αὐτὸν ὑπεδέχοντο. ^ε δοκίμ. ^ε οἷον οἱ. ^ε MS. ψέλλιον.

τω ῥίπλει. οὔτοι δὲ μῆνοι Λιβύων τῆτο ἐργάζονται. καὶ τῷ βασιλείῃ μῆνοι τὰς παρθένους μελλέσας συνοικέειν ἐπιδεικνύσι· ἢ δὲ ἂν τῷ βασιλείῃ ἀρεσὴ γένηται, ὑπὸ τέττα διαπαρθενεύεται. παρήκσι δὲ οὔτοι οἱ Αδурμαχίδαὶ ἀπ' Αἰγύπτου μέχρι λιμένος, τῷ ὄνομα Πλεῦνός ἐστι.

ρξθ'. Τούτων δὲ ἔχονται Γυγάμαι^α, νεμόμενοι τὴν πρὸς ἐσπέρην χώραν, μέχρι Αφροδισιάδος νήσου. ἐν δὲ τῷ μεταξύ τέττα χώρῳ ἢ τε^β Πλατέα νήσος ἐπικέεται, τὴν ἐκλίσαν Κυρηνᾶιοι· καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μενελαΐος λιμὴν ἐστι, καὶ Ἀζιρις, τὴν οἱ Κυρηνᾶιοι οἴκεον· καὶ τὸ Σίλφιον ἀρχεῖται ἀπὸ τούτου. παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέης νήσου, μέχρι τέττα σόμαλος τῆς Σύρτιος τὸ Σίλφιον. νόμοισι δὲ χρέωνται οὔτοι παραπλησίοις τοῖσι ἑτέροις.

ρό. Γυγαμέων δὲ ἔχοντα τὸ πρὸς ἐσπέρης Ασβύσαι^γ. οὔτοι ὑπὲρ^δ Κυρήνης οἰ-

^α MS. τιγγάμμαι et mox γιγγαμμίων. ^β μεταξύ χώρῳ τίτω ἦτι. ^γ MS. Ασύνται bis atque item mox Ασυντίων. ^δ ἔκτα τὸ ὑπὲρ.

ñcit. Hoc isti ex omnibus Afris soli fac-
 titant: solique virgines nupturas regi ex-
 hibent, et quae illi placuerit, eam devir-
 ginat. Pertinent hi Adyrmachidae ab Ae-
 gypto ad portum usque nomine Pleu-
 num.

169. His confines sunt Gigamae, re-
 gionem versus occasum incolentes, A-
 phrodisiade tenus insula. In hujus loci
 medio adfita est insula Platea, quam con-
 didere Cyrenaei. Atque in continente est
 portus Menelaius et Aziris, quam Cyre-
 naei incoluere. Et hinc Silphium incipit,
 ab insula Platea pertinens usque ad os
 Syrtis. Apud hos iidem pene ritus qui
 apud alios sunt.

170. Gigamas ab occasu contingunt
 Asbystae, qui supra Cyrenen incolentes

304 MELPOMENE. IV.

non pertinent ad mare. nam maritima Cyrenaei incolunt. Iidem non postremi, sed praecipui Afrorum sunt in quadrigis regendis, studiosi in Cyrenaeorum legibus pleraque ex parte imitandis.

171. Horum sunt occasum versus confines Aufchisae, qui supra Barcam incolentes ad mare pertinent prope Euesperidas. Circa mediam Aufchisarum plagam habitant Cabales, exigua natio, ad mare pertinentes circa Tauchiram oppidum agri Barcaei, eisdem quibus ii qui supra Cyrenen sunt, legibus utentes.

172. Aufchisarum quod ad occasum vergit, contingunt Nasamones, grandis natio, qui sub aestatem relictis ad mare pecoribus, adscendunt ad locum Augila decerpuri palmulas. nam palmae illic et permultae sunt, et spatiosae, et fructiferae omnes. Locustas ubi venando cepe-

κίεσι. ἐπὶ θάλασσαν δὲ ὃ κατήκσι Ασ-
βύσαι. τὸ γὰρ παρὰ θάλασσαν Κυρη-
ναῖοι νέμονται. τεθριπποβάται δὲ ὃκ ἤκιστα
ἀλλὰ μάλιστα Λιβύων εἰσί. νόμος δὲ τοὺς
πλεῦνας μιμέεσθαι ἐπιτηδεύσει τοὺς Κυ-
ρηναίων.

ροά'. Ασβυσέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς
ἐσπέρης Αὐχίσαι· οὗτοι ὑπὲρ Βάρκης οἰ-
κέσσι, κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν καὶ Εὐ-
εσπερίδας. Αὐχισέων δὲ κατὰ μέσον τῆς
χώρης οἰκέσσι Κάβαλες, ὀλίγον ἔθνος, κα-
τήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα
πόλιν τῆς Βαρκαίης. νόμοισι δὲ τοῖσι αὐ-
τοῖσι χρέωνται τοῖσι καὶ οἱ ὑπὲρ Κυρήνης.

ροβ'. Αὐχισέων δὲ τετέων τὸ πρὸς ἐ-
σπέρης ἔχονται Νασάμωνες, ἔθνος ἐὼν πολ-
λόν· οἳ τὸ θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ
θαλάσῃ τὰ πρόβατα, ἀναβαίνουσι ἐς Αὐ-
γίλα ^α χώρον ὁπωριεῦντες τοὺς Φοίνικας·
οἱ δὲ, πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφές πεφύκασι,
πάντες ἐόντες καρποφόροι. τοὺς δὲ ἀτίτλε-

^α Αἰγίλα.

306 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

ὅς ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήαντες πρὸς τὸν
 ἥλιον, καταλέγουσι· καὶ ἔπειτα γάλα ἐπι-
 πλάσονται, πίνῃσι. γυναῖκας δὲ νομίζοντες
 πολλὰς ἔχειν ἕκαστος, ἐπικοινωνοῦν αὐτῶν
 τὴν μίξιν ποιεῦναι· τρώπῳ παραπλησίῳ
 τῷ καὶ Μασσαγέται, ἐπεὰν σκί· πῶνα^β
 προσήσονται, μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέ-
 οντος Νασάμωνος ἀνδρὸς, νόμος ἐστὶ τὴν νύμ-
 φην νυκτὶ τῇ πρώτῃ διὰ πάντων διεξελθεῖν
 τῶν δαιτυμόνων μισγομένην. τῶν δὲ ὡς ἕ-
 καστός οἱ μιχθῇ, δίδωι δῶρον τὸ ἂν ἔχη φε-
 ρόμενος ἐξ οἴκου. Ὀρκίοισι^γ δὲ καὶ καυχή-
 χρέωνται τοιῇδε. ὁμνῶσι μὲν τοὺς παρὰ
 σφίσι ἀνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομέ-
 νους γενέσθαι τέτους, τῶν τύμβων ἀπλόμε-
 νοι. μαντεύονται δὲ ἐπὶ τῶν προγόνων Φοι-
 τέοντες τὰ σήματα· καὶ κατευξάμενοι, ἐπι-
 κοιμῶνται^δ. τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ^ε ὅφει ἐ-
 νύπνιον, τέτῳ χρέωνται. πισίσι δὲ τοῖσι
 χρέωνται. ἐκ τῆς χειρὸς δίδωι πιεῖν, καὶ
 αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει. ἦν δὲ μὴ

^β σκίμπανα. ^γ ὀρκίοισι. ^δ ἐπικατακοιμῶνται. ^ε ἂν ἴδουν τῇ.

rint ad solem ficcantes, molunt, deinde lacte adperso forbillant. Uxores multas singuli e consuetudine habent, et cum eis communem faciunt coitum, eodem pæne quo Massagetæ modo, prius scipione præfixo. Nasamonibus mos est, quum quis primum ducit uxorem, prima nocte ut sponsa singulos convivas obeat concubitus gratia, et ut quisque illorum cum ea concubuit, donum det illi quod secum habet domo allatum. Jurejurando ac divinatione tali utuntur: Per eos viros qui justissimi atque optimi apud illos fuisse dicuntur, jurant, illorum sepulcra tangentes. Divinant, ad majorum accedentes monumenta, et illis, ubi preces peregerunt, indormiunt: ubi quodcunque per quietem insomnium viderunt, eo utuntur. Fidei dandæ consuetudo hæc est: De manu alterius uterque invicem bibit. quod

308 MELPOMENE. IV.

si nihil humoris habuerint, sumptum e terra cinerem lingunt.

173. Nasamonibus confines sunt Pfylli, qui hunc in modum interciderunt: Notus eis omnia receptacula aquarum arefecerat: erat autem omnis eorum regio intra Syrtin et aquarum inops. Ob id isti publico colloquio atque consilio expeditionem fecere adversus notum. (quae Afri memorant ipsa refero) et quum ad arenas venissent, notus spirans ipsos obruit. Pphyllis extinctis, eorum terram Nasamones obtinent.

174. Super hos notum versus, in regione feris frequenti Garamantes habitant, qui fugiunt quemcunque hominem et cujuscunque commercium, nihil bellicae armaturae habentes, ac ne defendere quidem sese scientes.

175. Hi supra Nasamones incolunt. Circa maritima vero, occasum versus, confines sunt Macae, qui cristas tondentur;

ἔχωσι ὑγρὸν μῆδεν, οἱ δὲ τῆς χαμάθεν^ε σποδῷ λαβόντες λείχῃσι.

ρογ'. Νασάμωσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. ἔτσι ἔξαπολώλασι τρώπῳ τοιῷδε· ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε. ἡ δὲ χώρα σφι πᾶσα ἐντὸς ἔβσα τῆς Σύρτιος, ἦν ἄνυδρος· οἱ δὲ βδλευσάμενοι κοινῷ λόγῳ, ἐσρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον· (λέγω δὲ ταῦτα τὰ λέγουσι Δίβυες) καὶ ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσε σφεας. ἔξαπο-
λομένων δὲ τούτων, ἔχῃσι τὴν χώραν οἱ Νασάμωνες.

ροδ'. Τετέων δὲ κατύπερθε πρὸς νότον ἄνεμος, ἐν τῇ Θηριώδεϊ οἰκέσσι Γαράμαν-
τες, οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγῃσι, καὶ παν-
τὸς ὁμιλίην· καὶ ἔτε ὅπλων ἐκτέαλαι ἀρήϊον
ἔδεν, ἔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστάλαι.

ροε'. Οὔτοι μὲν δὴ κατύπερθε οἰκέσσι Νασαμώνων. τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν
ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Μάκαι, οἱ λό-

^ε χαμάθεν.

φες κείρονται· τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὖξομαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἔν χροί· ἐς δὲ τὸν πόλεμον, σφυθῶν καταγαίῳν δορὰς φέρουσι ἢ προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν Κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλουμένῃ Χαρίτων, ἐς θάλασσαν ἐκδιδῶι. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδιῶσί ἐστι, ἐκείνης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιδύης ψιλλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν σάδιοι διηκόσιοι εἰσι.

ροσ'. Μακέων δὲ τέτων ἐχόμενοι Γινδάνες εἰσι· τῶν αἰγυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάσῃ φορεῖ κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται· κατ' ἄνδρα ἕκασον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται· ἢ δὲ ἂν πλείῃσα ἔχη, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι, ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν φιληθεῖται.

ροζ'. Αἰκτὴν δὲ προέχεσαν ἐς τὸν πόντον τέτων τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι· οἱ τὸν καρπὸν μούνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶσι. ὁ δὲ τῷ λωτῷ καρπὸς

ἢ κείρονται. ἢ φορεύσι.

in medio capillos crescere sinentes, hinc atque hinc ad cutem usque tondentur. In bellum pelles subterraneorum struthionum ferunt pro tegumento. Per eos flumen Cinyps e colle, qui vocatur Gratiarum, fluens, in mare influit. Hic collis Gratiarum nemoribus frequens est, quum cetera, cujus memini, Africa sit arboribus nuda. ducentorum ab eo ad mare stadiorum est intercapedo.

176. Horum Macarum finitimi sunt Gindanes: quorum uxores ferunt fascias ad pedum malleolos ex pellibus singulae multas, ob hoc, ut memoratur, quod ut a quoque viro venerem passa est, fasciam circumligat, et ut quaeque plurimas habet, ita praeclarissima censetur, tanquam a pluribus viris adamata.

177. Horum Gindanum oram in mare porrectam incolunt Lotophagi, qui solum loti fructum manducantes victitant;

312 MELPOMENE. IV.

cujus fructus est magnitudine instar lentis-
tisci, suavitate assimilis fructui palmarum.
Ex hoc fructu Lotophagi vinum quoque
conficiunt.

178. Lotophagis secundum mare vi-
cini sunt Machlyes, loto et ipsi utentes,
sed minus quam superiores. Pertinent au-
tem usque ad ingentem amnem nomine
Tritonem, qui in grandem paludem Tri-
tonidem influit, in qua est insula quae di-
citur Phla. Hanc vero insulam ajunt di-
ci oraculum esse Lacedaemoniis condere.

179. Ajunt autem et haec: Jaso-
nem, posteaquam sub Pelio compacta est
ab eo Argo, quum eam oneravisset tum
alio centum victimarum onere, tum vero
etiam tripode aereo, circumfisse Pelopon-
nesum, animo Delphos eundi: eumque,
quum teneret cursum circa Maleam, ab-
reptum a vento aquilone, et abductum in

ἔστι μέγαθος ὅσον τε τῆς ^α χίνου· γλυκύ-
τηλα δέ, τῷ Φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκε-
λος. ποιεῦνται δὲ ἐκ τῷ καρπῷ τούτου οἱ
Λωτοφάγοι καὶ οἶνον.

ροή. Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασ-
σαν ἔχονταί Μάχλυες, τῷ λωτῷ ^β μὲν καὶ
ἔτιοι χρεώμενοι, ἀτὰρ ἦσαν γε τῶν πρό-
τερον λεχθέντων. κατήκκει δὲ ἐπὶ ποτα-
μὸν μέγαν, τῷ ἔνομα Τρίτων ἐσί· ἐκδιδοῖ
δὲ ἔτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. ἐν
δὲ αὐτῇ νῆσος ἐνὶ τῇ ἔνομα Φλά. ταύτην
δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι Φασὶ λόγιον
εἶναι κτίσαι.

ροθ'. Ἐστὶ δὲ καὶ ὁδε λόγος λεγόμενος·
Ἰήσωνα, ἐπεὶ τέ οἱ ἐξεργάσθαι ὑπὸ τῷ Πη-
λίῳ ἢ Ἀργῷ, ἐοδόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε
ἐκατόμβην, καὶ δὴ καὶ τρίποδα χάλκεον,
περιπλώειν Πελοπόννησον, βουλόμενον ἐς
Δελφὸς ἀπίκεσθαι. καὶ μιν ὥς πλέοντα
γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἀνέ-
μον βορέην, καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λδύην.

^α ὅσον τὸ τῆς. ^β Μάχλυες, λωτῷ.

πρὶν δὲ κατιδέεσθαι γῆν, ἐν τοῖσι βράχεσι
 γενέσθαι λίμνης τῆς Τρηωνίδος. καὶ οἱ ἀ-
 πορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ Φανῆναι
 Τρίτωνα, καὶ κελεύειν τὸν Ἰήσονα ἐωϋτῷ
 δοῦναι τὸν τρίποδα. Φάμεκόν σφι. καὶ τὸν
 πόρον δείξειν, καὶ ἀπήμονας ἀποσελέειν.
 πεπρωμένου δὲ τῷ Ἰήσονος, οὕτω δὴ τὸν τε
 διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι τὸν Τρί-
 τωνα σφι, καὶ τὸν Τρίποδα δεῖναι ἐν τῷ
 ἐωϋτῷ ἱρῷ. ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίπο-
 δι, καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημήναντα τὰ πάν-
 τα λόγον, ὥς ἐπεὰν τὸν τρίποδα καμίση-
 ται τῶν ἐγγόνων τις τῶν ἐν τῇ Αἰγῶ
 συμπλεούων, τότε ἐκάλον πόλλας οἰκῆσαι
 περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλληνίδαί,
 πᾶσαν εἶναι ἀνάγκην. ταῦτα ἀκούσαντες
 τὲς ἐπιχωρίους τῶν Λαδύων, κρύβει τὸν
 τρίποδα.

ρπ'. Τέτων δὲ ἔχοντα τῶν Μαχλύων
 Αἰσῆς. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυες πέριξ τῆς
 Τρηωνίδας λίμνης οἰκέουσι. τὸ μέσον δὲ σφι

Africam, et priusquam tellurem cerneret, in brevibus paludis Tritonidis fuisse: ei-que haesitanti de egressu fama fert apparuisse Tritonem, ac jussisse dari sibi tripodem, quod diceret ostensurum se illis exitum, atque incolumes dimissurum. Absentiente Jasone, ita demum Tritonem ostendisse qua ratione e brevibus enavigarent, et tripodem in suo templo posuisse, ei-que tripodi oraculum indidisse, et iis qui cum Jasone erant, rem omnem indicasse. Fore enim, ut quum quis ex posteris eorum qui in Argo simul navigarent, tripodem acceperit, necessario tunc centum Graecae civitates accolerent paludem Tritonidem. Haec quum audissent Afri incolae, tripodem occultasse.

180. Juxta hos Machlyes habitant Ausenses: et circum paludem Tritonidem utrique habitant, ita ut medio Triton-

ne dirimantur. Quorum Machlyes quidem occiput crinitum gestant, Ausenses vero sinciput. Horum virgines, anniversario Minervae festo, in honorem ipsius deae inter se bifariam divisae, proeliantur lapidibus fustibusque, dicentes se ritus patrios peragere ei quam Minervam nominamus: et quae virgines e vulneribus decedunt, eas falsas virgines appellant. Sed priusquam a pugnando desistant, hoc faciunt: Quae virgo in pugna navavit optimam operam, eam semper communi consensu ornant cum cetera armatura Graeca, tum galea Corinthia, et curru impositam circa paludem circumducunt. Quibus autem rebus ornarentur olim hae virgines antequam accolerent Graeci, non habeo dicere. arbitror autem ornari fuisse armis Aegyptiis. nam ab Aegypto affirmarim et scutum et galeam Graecis esse tradita. Ajunt autem Minervam Neptuni

ἐρίζει ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν Μάχλυες τὰ
ὀπίσω κομέεσσι τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὔσῃς,
τὰ ἔμπροσθεν. ὁρτῇ δὲ ἐγκαυσίῃ Αθηναίης
αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχον-
ται πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοισι,
τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ λέγασαι τὰ πάτρια ἀ-
ποτελέειν, τὴν Αθηναίην καλέομεν^α. τὰς
δὲ ἀποθνησκύσας παρθένους ἐκ τῶν τρωῦ-
μάτων^β, ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν
δ' ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι, τάδε ποιεῦ-
σι. κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύσαν ἐκά-
σθιε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πα-
νοπλίῃ Ἑλληνικῇ, καὶ ἐπ' ἄρμα ἀναββά-
σαντες, περιάγῃσι τὴν λίμνην κύκλῳ. ὅτε-
οισι δὲ τοπάλαι ἐκόσμεον τὰς παρθένους
πρὶν ἢ σφι Ἑλληνας παροικιοθῆναι, οὐκ
ἔχω εἶπαι· δοκέω δ' ὦν Αἰγυπτίοισι ὁ-
πλοισι κοσμέεσθαι αὐτάς. ἀπὸ γὰρ Αἰ-
γύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος Φημί
ἀπῖχθαι ἐς τὰς Ἑλληνας. τὴν δὲ Αθη-
ναίην φασὶ Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ

^α καλίνσι. ^β MS. τρομάτων.

318 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

τῆς Τριτωνίδος λίμνης· καί μιν μεμφθεῖ-
σάν τι τῷ πατρὶ, δῶναι ἐωϋτὴν τῷ Διί·
τὸν δὲ Δία ἐωϋτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγα-
τέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι. μῖζιν δὲ ἐπίκοι-
νον τῶν γυναικῶν ποιέονταί, ἔτε συνοικέον-
τες, κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἔπεα δὲ γυ-
ναικὶ τὸ παιδίον ἄδρὸν γενήται, συμφαιτέ-
ουσι ἐς τῷτὸ οἱ ἄνδρες τρίτῃ μηνός, καὶ τῷ
ἂν οἴκῃ ^ε τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου
παῖς νομίζεται.

ρπα'. Οὔτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι
τῶν Νομάδων Λιβύων εἰρέαται. ὑπὲρ δὲ
τέτων ἐς μεσόγαίαν ἡ Θηριώδης ἐστὶ Λι-
βύη. ὑπὲρ δὲ τῆς Θηριώδεος, ὄφρυς ψάμ-
μης ^δ κατήκει, παραλείνεσα ἀπὸ Θηβέων
τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ Ἡρακλεΐας σήλας.
ἐν δὲ τῇ ὄφρῳ ταύτῃ μάλισα διὰ δέκα
ἡμερέων ὁδῷ, ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόν-
δρους μεγάλας ἐν κολωνοῖσι, καὶ ἐν κορυφαῖσι
ἐκάστῃ τῇ κολωνῷ ^ε ἀνακοντίζει ἐκ μέσων
τῷ ἄλός ὕδωρ ψυχρὸν καὶ γλυκύ. περὶ δὲ

^ε ἤκη. ^δ ψάμμος. ^ε τῶν κολωνῶν.

esse filiam ac paludis Tritonidis eamque succensentem nescio quid patri donasse se ipsam Jovi, et Jovem sibi illam ascivisse filiam. Haec illi ajunt. Idem promiscue cum mulieribus, non una habitantes, sed pecudum more concumbunt. Ubi apud mulierem puer robustus est factus, cui virorum similis sit puer, (nam tertio quoque mense viri conveniunt) ejus filius censetur.

181. Isti quidem maritimi Afrorum Nomadum dicti sunt. Supra hos autem ad partem mediterraneam Africa est feris abundans. Supra hanc ferinam supercilium foli fabulosum est, porrectum a Thebis Aegyptiis ad columnas Herculis. In hoc supercilio ferme decem dierum itinere sunt frusta salis, fere grumi grandes in collibus, et singulorum collium vertex e medio sale ejaculantur aquam dulcem pariter et gelidam. Circa quam homines

habitant ultimi solitudinem versus, et supra *plagam* ferinam *dictam*, a Thebis itinere dierum decem primi Ammonii, habentes templum ab Thebaeo Jove. Etenim Thebis (quemadmodum a me etiam memoratum est) aspectu arietino Jovis simulacrum est. Apud hos est alia quoque aqua fontana, quae sub matutinum quidem tepet, sub horam autem fori repleti frigescit: sub meridiem valde frigida est. eaque hora hortos irrigant. Declinante jam die remittitur frigus, donec sol occidit: tunc tepescit; magis ac magis calefcens, ad mediam accedit noctem; quo tempore fervens exaestuatur: praeterita nocte media, ad auroram usque refrigerat. cognominatur autem fons iste, Solis.

182. Post Ammonios autem per supercilium fabuli, decem rursus dierum

αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἔχαστοι πρὸς τῆς
 ἐρήμῃς, καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδεος, πρῶτοι μὲν
 ἀπὸ Θεβέων διὰ δέκα ἡμερέων ὁδῷ Ἀμμώ-
 νιοι, ἔχοντες τὸ ἱρὸν ἀπὸ τῆς Θεβαίεος Δι-
 ὁς. καὶ γὰρ τὸ ἐν Θήβῃσι (ὥς καὶ πρότερον
 εἴρητά μοι) κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῷ-
 γαλμά ἐστι. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕ-
 δωρ κρηναῖον ἐόν· τὸ τὸν μὲν ὄρθρον γίνε-
 ται χλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυούσης ψυ-
 χρότερον· μεσαμβρίῃ τέ ἐστι, καὶ τὸ κάρλα
 γίνεσθαι ψυχρόν· τηνικαῦτα δὲ ἄρδῃσι τὰς
 κήπας. ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπί-
 εται τῷ ψυχρῷ, ἐς οὗ δύεταί τε ὁ ἥλιος,
 καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν. ἐπὶ δὲ μάλ-
 λον ἰὼν ἐς τὸ θερμὸν ἐς μέσας νύκτας πε-
 λάζει^α. τηνικαῦτα δὲ ζέει ἀμβολάδην.
 παρέρχονταί τε μέσαι νύκτες καὶ φύχεται
 μέχρι ἐς ἠῶ. ἐπικλήσιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη
 καλέεται ἡλίσ.

ρπβ'. Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους, διὰ τῆς
 ὀφρύης τῆς φάμμος δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέ-

^α πελαγίζει.

ων ὁδοῦ, κόλωνός τε ἄλός ἐστι ὁμοῖος τῷ
 Ἀμμωνίῳ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐ-
 τὸν οἰκέσσι· τῷ δὲ χώρῳ τέτῳ ὄνομα Αὐ-
 γιλὰ^β ἐστι. ἐς τῷτον τὸν χώρον οἱ Νασά-
 μωνες ὀπωριεῦντες τὰς φοίνικας φοιτᾷσι.

ρπγ'. Ἀπὸ δὲ Αὐγίλων, διὰ δέκα ἡμε-
 ρέων ἀλλέων ὁδῷ, ἕτερος ἄλός πολωνός, καὶ
 ὕδωρ, καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοί, κα-
 τάπερ καὶ ἐν τοῖσι ἑτέροισι· καὶ ἄνθρωποι οἰ-
 κέσσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι ὄνομα Γαράμαντές
 ἐστι, ἔθνος μέγα ἰχυρῶς· οἱ ἐπὶ τὸν ἅλα
 γῆν ἐπιφορέοντες, ὕτῳ σπείρῃσι. συντομώ-
 ταιον δ' ἐστὶ ἐς τὰς Λωτοφάγας· ἐκ τῶν
 τριήκοντα ἡμερέων ἐς αὐτοὺς ὁδός ἐστι· ἐν
 τοῖσι καὶ οἱ ὀπιδονόμοι βόες γίνονται. ὀπι-
 δονόμοι δὲ διὰ τόδε εἰσὶ· τὰ κέρεα ἔχουσι
 κεκυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν. διὰ τοῦτο ὀ-
 πίσω ἀναχωρέοντες, νέμονται· ἐς γὰρ τὸ
 ἔμπροσθεν ἔκ οἱοί τε εἰσὶ, προεμβαλλόντων
 ἐς τὴν γῆν τῶν κερέων. ἄλλο δὲ ὕδεν δια-
 φέρουσι τῶν ἄλλων βοῶν ὅτι μὴ τῷτο, καὶ

^β Αἰγίλας et μοχ Αἰγίλων.

tinere est collis falis, illi Ammonio par et aqua, hominibus circumhabitantibus: cui loco nomen est Augila, ad quem locum Nafamones veniunt palmulas decerptum.

183. Rursus decem dierum spatium ab Augilis alius collis est falis, et aqua, et palmularum fructiferarum magna vis, quemadmodum apud alios: incolentibus illic hominibus quibus nomen est Garantes, natione sane magna, qui inducunt super salem humo, ita ferunt. Ab his ad Lotophagos brevissimum iter. A quibus triginta dierum spatium est ad eos, apud quos gignuntur boves retro pascentes. Propterea autem retro pascentes, quod cornua inclinata anterieus habent, et ob id cessim euntes pascunt. nam praeinijicientibus in terram cornibus, progrediendo nequeunt: alioqui nihil differentes a ceteris bobus, praeter hoc ipsum et

324 MELPOMENE. IV.

crassitudinem pellis atque duritiem. Garamantes hi Troglodytas Aethiopes quadrigis venantur. nam Troglodytae Aethiopes, omnium hominum quos fando cognovimus, perniciosissimis pedibus sunt, serpentibus, lacertisque et aliis id genus reptilibus vescentes, lingua nulli alteri simili utentes, sed vespertilionum more stridentes.

184. A Garamantibus decem quoque dierum itinere alius collis est salis, et aqua: accolentibus hominibus quibus nomen est Atlantes, solis omnium hominum, quos ipsi novimus, innominatis. nam congregati quidem vocantur Atlantes, singulis autem eorum nullum nomen imponitur. Hi solem transcendentem execrantur eique praeterea omnia convitia ingerunt, quod torridus et ipsos et regionem perdat. Post totidem dierum iter

τὸ δέσμα ἐς παχύτητά τε καὶ τρίψιν. οἱ
Γαράμαντες δὲ οὔτοι τῆς Τρωγλοδύτας Αἰ-
θίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίπποισι. οἱ
γὰρ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες πόδας τάχι-
στοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ, τῶν ἡμεῖς πέρι
λόγους ἀποφερομένους ἀκρόομεν. σιτέονται
δὲ οἱ Τρωγλοδύται ὄφεις καὶ σαύρες, καὶ τὰ
τοιαῦτα τῶν ἐρπείων. γλῶσσαν δὲ ὕδατος
ἄλλη παρομοίην νενομίκασι, ἀλλὰ τετρυ-
γασι, κατὰπερ αἱ νυχτερίδες.

ρπδ'. Ἀπὸ δὲ Γαραμάντων δι' ἀλλέων
δέκα ἡμερέων ὁδῶ, ἄλλος ἄλός τε κολωνός,
καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι,
τοῖσι οὐνομὰ ἐστὶ Ἀτλαντες· οἱ ἀνώνυμοί
εἰσι μῦθοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ἄ-
λέσι μὲν γάρ σφι ἐστὶ Ἀτλαντες ὄνομα, ἐνὶ
δὲ ἐκάσῳ αὐτέων ὄνομα ὕδεν κέεσσι. οὔτοι
τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται, καὶ
πρὸς τούτοις πάντα τὰ αἰχρὰ λοιδορεῖν-
ται, ὅτι σφέας καίων ἐπιρίβει, αὐτὸς τε
τῆς ἀνθρώπου, καὶ τὴν χώραν αὐτέων. με-

τὰ δὲ, δι' ἁλλέων δέκα ἡμερέων ὁδῶς^c, ἄλλος κολωνὸς ἁλὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχειαι δὲ τῷ ἁλὸς τέττα οὖρος, τῷ ἔνομα ἐς Ἁτλας^d. ἔστι δὲ σεινὸν καὶ κυκλοειρὲς πάνη. ὑψηλὸν δὲ οὕτω τι^e λέγεται ὡς τὰς κορυφαὺς αὐτῷ ἔκ οἷά τε εἶκαι ἰδέσθαι. ὑδέκοτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπει νέφεα ἔτε θέρους ἔτε χειμῶνος. τῷτο τὸν κίονα^f τῷ ἔρανῳ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. ἐπὶ τέττα τῷ ἔρους οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἀτλαντες. λέγονται δὲ ἔτε ἐμφυχὸν ὑδὲν σιτέεσθαι, ἔτε ἐνύπνια ὀράν.

ρπέ. Μέχρι μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τέτων, ἔχω τὰ ἔνόματα τῶν ἐν τῇ ὀφρῇ κατοικημένων καταλέξαι· τὸ δὲ ἀπὸ τέτων, οὐκέτι. διήκει δὲ ὧν ἡ ὀφρῇ μέχρι Ἡρακληίων σηλέων, καὶ τὸ ἔξω τέττων. ἔστι δὲ ἁλὸς τε μέταλλον ἐν αὐτῇ διὰ δέκα ἡμερέων ὁδῶς, καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες· τὰ δὲ οἰκία τέτοις παῖσι ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων

^c Haec vox ὁδῶς nunc in MS. non agnoscitur. ^d οὕτωμα Ἀτλας. ^e οὕτω δὴ τι. ^f τῷτο κίονα.

alius tumulus salis est, cum aqua, et hominibus accolentibus. Cui sali confinis est mons nomine Atlas, angustus, et undique teres: et (ut fertur) adeo celsus ut ejus cacumen nequeat cerni, quod a nubibus nunquam relinquatur, neque aestate neque hyeme: quem esse columnam coeli indigenae ajunt. Ab hoc monte cognominantur hi homines: nam Atlantes vocantur. dicunturque nec ulla animante vesci, nec ulla somnia cernere.

185. Ad hos usque Atlantes possumus recensere nomina eorum qui in supercilio habitant, post hos non amplius. Porrigitur autem id supercilium ad columnas usque Herculeas, atque extra illas. Intra quod est salis metallum, decem dierum itinere, et homines incolentes, qui domicilia sua faciunt ex grumis salinis. isti e-

nim jam tractus Lybiae vacant imbribus. nam si plueret, non possent manere parietes salis. ibi autem et albus et purpureus sal foditur. Supra autem hoc supercilium, notum versus ac mediterranea Africae, deserta jam plaga est, et sine aqua ferisque, sine pluvia ac lignis, omni prorsus humore vacans.

186. Ita ab Aegypto ad Tritonidem paludem, pastoricii Afri sunt carne vitantes ac lacte, nihil vaccinum gustantes; quia nec Aegyptii; et neque suem alentes. Vaccam quidem nec Cyrenaeae feminae tangere sibi fas putant, ob Isidem; quae est in Aegypto, cui etiam jejunia et dies festos studiose agunt. At mulieres Barcaeae non modo gustu vaccinae carnis, sed etiam suillae abstinent. Atque haec quidem ita habent.

187. Ad occasum vero Tritonidis

οικοδομέαιαι. ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Διῶντος
 ἀνομβρά' ἐστὶ· ὃ γὰρ ἂν ἡδυνέαιτο· μένειν οἱ
 τοῖχοι ἐόντες ἄλινοι, εἰ ὕε. ὁ δὲ ἄλς αὐτό-
 δι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος τὸ εἶδος ὀρύσ-
 σεται. ὑπὲρ δὲ τῆς ὀφρύης ταύτης, τὸ
 πρὸς νότον καὶ μεσόγαλιαν τῆς Διῶντος, ἔρη-
 μος καὶ ἄνυδρος καὶ ἄθηρος καὶ ἀνομβρος καὶ ἄξυ-
 λός ἐστι ἡ χώρα· καὶ ἰκμάδος ἐστὶ ἐν αὐτῇ
 ὕδεν.

ρπς'. Οὕτω μὲν μέχρι τῆς Τριτωνί-
 δος λίμνης ἀπ' Αἰγύπτου νομάδες εἰσὶ κρεο-
 φάγοι τε καὶ γαλακτοπόται Δίῶντες· καὶ
 θηλέων τε βοῶν οὗτοι γευόμενοι, διότι περ
 ὕδ' Αἰγύπτιοι, καὶ ὅς ὃ τρέφοντες. βοῶν μὲν
 νυν θηλέων ὅσ' αἱ Κυρηναίων γυναῖκες δι-
 καεῦσι ἀπλεῖσθαι^β, διὰ τὴν ἐκ Αἰγύπτου
 ἰσιν, ἀλλὰ καὶ νηστείας αὐτῇ καὶ ὀρτὰς ἐπι-
 τελέεσι· αἱ δὲ τῶν Βαρχαίων γυναῖκες ὕδ' ὅ-
 ῶν πρὸς τῇσι βῆσι γεύονται. ταῦτα μὲν
 δὴ οὕτω ἔχει.

ρπζ'. Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τῆς Τριτω-

^α γὰρ ἡδυνάιτο. ^β πατίεσθαι.

330 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ.

κίδος λίμνης ἔχέτι νομάδες εἰσὶ Λίβυες, ἔδ᾽
νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώμενοι, οὐδὲ κα-
τὰ τὰ παιδία ποιεῦντες οἷόν τι καὶ οἱ νο-
μάδες ἐώθασι ποιέειν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λι-
βύων νομάδες, εἰ μὲν πάντες, οὐκ ἔχω ἀ-
τρεκέως τῷτο εἰπεῖν^ς. ποιεῦσι δὲ αὐτῶν
συχνοὶ τοιάδε. τῶν παιδίων τῶν σφετέ-
ρων, ἐπεὰν τέτραεῖς γένηται, οἷσπῃ^δ προ-
βάτων καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέ-
βας· μετεξέτεροι δὲ αὐτέων, τὰς ἐν τοῖσι
κροτάφοισι, τοῦδε εἶνεκα, ὥς μή σφεας ἐς
τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ
τῆς κεφαλῆς δηλῇται. καὶ διὰ τῷτο σφε-
ας λέγῃσι εἶναι ὑγιηροτάτας (εἰσὶ γὰρ ὡς
ἀληθέως οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιη-
ρότατοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τῷ-
το, ἔκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν^ς, ὑγιηρότα-
τοι οἷ^δ ὧν εἰσὶ) ἦν δὲ καίουσι τὰ παιδία
σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος·
τράγῃ γὰρ οὖρον σπείσαντες ῥύονταί σφε-
ας. λέγω δὲ τὰ λέγῃσι αὐτοὶ Λίβυες.

^ς ἔπει. ^δ οἷσπῃ. ^ς ἔπει.

paludis jam non sunt pascuales Afri, neque eisdem moribus utentes, neque idem circa infantes quod pascuales solent, facitantes. Nam Afrorum qui pastorales sunt plerique hoc faciunt, an omnes, non queo pro certo dicere. Ubi filii ipsorum quadrimi effecti sunt, venas verticis illorum lana ovium succida inurunt, nonnulli venas temporum: eam ob causam ne eis ullo unquam tempore phlegma, *id est, pituita*, defluens e capite, officiat. eaque de re se ajunt esse optima valetudine. Et sunt revera Afri inter omnes quos nos novimus homines saluberrimo corpore: incertum mihi an ob hanc utique causam, certe optima valetudine sunt. Quod si pueris inurendis convulsio existat, inventa est ab eis medicina. urina enim hirci aspersa eos liberant. Ea autem refero quae Afri ipsi narrant.

332 MELPOMENE. IV.

188. Porro sacrificia apud pastóricos talia sunt: Ubi pro primitiis aurem pecudis praefecerunt, eam supra domum abjiciunt: hoc acto, cervicem ejus averunt. solis autem immolant Soli et Lunae. et his quidem universi Afri sacrificant: at qui circa Tritonidem paludem incolunt, etiam Minervae inprimis, tum Tritoni ac Neptuno.

189. A quibus Afris Graeci vestem et aegidas simulacrorum Minervae mutuati sunt; praeterquam enim quod coriacea sit vestis Africanarum, et prodeuntes ex aegidibus ipsi fimbriae non sunt serpentes, sed e-loris factae: cetera vero omnia ad eandem formam efficta est: nomine quoque ipso testificante venisse ex Africa Palladiorum stolam. Quippe Africanarum mulieres circa vestem amictuntur nudis aegidibus, *caprinis pellibus non villosis*, fimbriatis ac rubrica delibutis, a qui-

ρπή'. Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἰ-
δε. ἔπειαν τῷ ὠτὸς ἀπάρξωνται τῷ κτήνε-
ος, ῥιπλέσσι ὑπὲρ τὸν δόμον. τῷτο δὲ ποι-
ήσαντες, ἀποσρέφουσι τὸν αὐχένα αὐτοῦ.
Θύουσι δὲ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ μούνοισι. τού-
τοισι μὲν νυν πάντες Δίβουες θύουσι· ἀτὰρ
οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, τῇ
Ἀθηναίῃ μάλισα, μεῖα δὲ, τῷ Τρίτῳ
καὶ τῷ Ποσειδέωνι.

ρπθ'. Τὴν δὲ ἄρα ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰ-
γίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ
τῶν Λιβυσέων ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες.
πλὴν γὰρ ἢ ὅτι ^α σκυτίνη ἢ ἐσθῆς τῶν
Λιβυσέων ἐστὶ, καὶ οἱ θύσανοι, οἱ ἐκ
τῶν αἰγίδων αὐτῇ εἰσι ^β, οὐκ ὀφίης εἰσι,
ἀλλὰ ἰμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα πάντα κα-
τὰ τῷτο ἔσονται. καὶ δὴ καὶ τοῦνομα
κατηγορεῖ ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ φοιτὴ τῶν
Παλλαδίων. αἰγίδας γὰρ περιβάλλονταί
φιλάς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτάς αἰ
Δίβουσαι, κεχρημένας ἐρευθεδάνῳ. ἐκ δὲ

^α γὰρ ὅτι. ^β αὐτῇσι.

τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες
μετωνόμασαν. δοκέει δὲ ἔμοι γε καὶ ὀλο-
λυγὴ ἐν ἱροῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι.
κάρτα γὰρ ταύτῃ χρέωνται καλῶς αἱ
Λίβυες. καὶ τέσσερας ἵππους συζευ-
γνύουσι ^c παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες μεμα-
δήκασιν.

ρζ'. Θάπλουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας
οἱ νομάδες, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, πλὴν
Νασαμώνων. οὗτοι δὲ κατημένους θά-
πτουσι, φυλάσσοντες, ἑπεὰν ἀπίῃ τὴν
ψυχὴν, ὅπως μιν κατίσουςι, μηδὲ ὑπτίως
ἀποθανέεται. οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ
ἀνθερίκων ἐνειρμένων ^d περὶ σχοίνους ἐστὶ,
καὶ ταῦτα περιφορητά. νόμοισι μὲν τοῖς-
τοις ^e τοῖς χρέωνται.

ρζα'. Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης ^e τῆ Τρί-
τωνος ποταμῷ, Αὐσέων ἔχοντα ἀροτῆρες
ἤδη Λίβυες, καὶ οἰκίας νομίζοντες ἐκτῆ-
σθαι, τοῖσι ἔνομα κέεται Μάζυες. οἱ τὰ
ἐπιδέξια τῶν κεφαλῶν κομόωσι, τὰ δὲ ^e

^c ζευγνύουσι. ^d ἐνερμίνων. ^e ἐσπέρην.

Bus aegis, *caprinis pellibus*, aegidas denominavere Graeci. Quinetiam hinc primum mihi videtur ejulatus in templis extitisse, quod eo Africanæ mulieres vehementer utuntur ac belle. Et ab Africa quadrijugos equos jungere Graeci didicere.

190. Sepeliunt autem pastorales Afri defunctos ut Graeci, praeter Nasamonæ, qui illos sedentes sepeliunt, observantes ut dum quis coepit agere animam, eum sedentem constituent, ne supinus expiret. Domicilia eorum sunt compacta ex asphodeli caulibus immixtis circa juncos, et ea quoquoersus mobilia. Et isti quidem talibus utuntur moribus.

191. Contingunt autem hos Aufenses ab occidentali parte Tritonis fluminis ii Afri qui sunt aratores, et domos possidere in usu habent; quibus nomen impositum est Maxyes, qui dextram capitis

partem comatam gestant, sinistram ton-
dent, corpus minio tingunt, asseverantes
se a Trojanis esse oriundos. Regio autem
haec et reliqua Africae ad occidentem
vergens, multo frequentior est feris syl-
visque quam regio pastoralium. Nam quae
ad auroram Africae respicit, quam pasto-
rales incolunt, Tritone flumine tenus et
depressa est et arenosa: hinc deinceps
quae aratorum est, vesperam spectans,
montana valde est ac nemorosa, ferisque
frequens. Siquidem apud hos et serpentes
sunt supra modum grandes ac leones, e-
lephantes quoque et ursi, et aspides, et
asini cornibus praediti; et cynocephali,
capita canina habentes, et acephali, *non*
habentes capita, qui in pectoribus oculos
habent, ut ab Afris memorantur, viri fe-
minaeque ferae, et aliae permultae ferae
haud ementitae.

192. Quorum nihil apud pastores

παρισερὰ κείρουσι· τὸ δὲ σῶμα μίλτω
 χρίονται. φασὶ δὲ ἔσθαι εἶναι τῶν ἐκ Τροί-
 ης ἀνδρῶν. ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοι-
 πὴ τῆς Λιβύης ἡ πρὸς ἐσπέρην, πολλῶν
 θηρικωδεςέρη τε καὶ δασυτέρη ἐστὶ τῆς τῶν
 νομάδων χώρας. ἡ μὲν γάρ δὴ πρὸς τὴν
 ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, ἔστι
 ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ
 Τρίτωνος ποταμοῦ. ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ
 πρὸς ἐσπέρην, ἡ τῶν ἀροτήρων, ὄρεινὴ τε
 κάρη καὶ δασέα καὶ θηρικώδης. καὶ γὰρ οἱ
 ὄφεις οἱ ὑπερμεγάθεις, καὶ οἱ λέοντες κα-
 τὰ τέτους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρ-
 κιοι, καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρα
 ἔχοντες· καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ οἱ ἀκέ-
 φαλοι οἱ ἑν τῶισι σήθεσι τοὺς ὀφθαλμούς
 ἔχοντες (ὡς δὴ λέγονταί γε β ὑπὸ Λιβύ-
 ων) καὶ ἄγριοι ἄνδρες, καὶ γυναῖκες ἄγριαί,
 καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ἀκατά-
 ψευτα.

ρ 46'. Κατὰ τῆς Νομάδας δὲ ἐστὶ τέλειων

ἑ β οἱ κυνοκέφαλοι, οἱ. ἑ λέγεται γε.

ἔδεν, ἀλλ' ἄλλα τοιάδε ^α, πύγαργοι, καὶ
 ζορκάδες, καὶ βυβάλιες, καὶ ὄνοι ἔκ οἱ τὰ
 κέρα ἔχοντες, ἀλλὰ ἄλλοι ἄποιοι· ὃ γὰρ
 δὴ πίνυσι καὶ ὄρουε; (τῶν τὰ κέρα ^β τῷσι
 Φοίνιξι οἱ πήχες ποικεῖν· μέγαθος δὲ τὸ
 θηρίον τῆτο κατὰ βῶν ἐς) καὶ βασάραι,
 καὶ ὑαιναί, καὶ ὑτρίχες, καὶ κροὶ ἄγριοι, καὶ
 δίκτυες, καὶ θῶες, καὶ πάνθηρες, καὶ βόρουες,
 καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχες χερσαῖοι,
 τῇσι σαύρησι ἐμφερέσταιοι· καὶ εἰσθιοὶ κα-
 τάγαιοι, καὶ ὄφεις μικροὶ, κέρασ ἐν ἑκάστος
 ἔχοντες. ταῦτά τε δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία,
 καὶ ἄπερ τῇ ἄλλῃ· πλήν ἐλάφες τε καὶ ὕς
 ἄγριου. ἐλάφες δὲ καὶ ὕς ἄγριος ἐν Λιβύῃ
 πάμπαν ἔκ ἐστι. μυῶν δὲ γένηα τριζὰ αὐ-
 τόθι ἐστὶ· οἱ μὲν, δίποδες καλέονται· οἱ δὲ,
 ζεγέριες· (τὸ δὲ ἔνομα τῆτο ἐστὶ μὲν Λι-
 βυκόν, δύναται δὲ καὶ Ἑλλάδα γλῶσσαν,
 βανοί) οἱ δὲ, ἐχινέες ^γ. εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ
 ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, τῇσι Ταρτησι-
 τῇσι ὁμοιόταται. τοσαῦτα μὲν νυν θηρία ἢ

^α τὰδε. ^β τῶν κατὰ κέρα. ^γ ἰχθῆς.

est, sed alia, veluti pygargi, et capreae, et bubali, et asini, non illi quidem cornua habentes, sed alii impoti: nunquam enim bibunt; et oryes, quorum cornua Phoenicibus inserviunt ad fidium normas in cithara. hujus ferae magnitudo est ad bovem: et bassaria, et hyaenae, et hystriches, et arietes feri, et dictyes, et thoës, et pantherae, et boryes, et crocodili tribuitales ferme terrestres, lacertis simillimi et struthi subterranei, et serpentes pusilli cum singulis cornibus. Hae sunt illic ferae, et item ceterae quae alibi, praeter cervum et aptum. cervus enim et aper prorsus in Africa nullus est. Sunt ibidem quoque tria murium genera, quorum alii bipedes vocantur, alii zegeries, Africana lingua (quod in Graeca pollet idem quod *Βουροι*, *colles*) alii echines. Sunt praeterea mustelae quae in silphio nascuntur, Tattessiacis simillimae. Tot

340 MELPOMENE. IV.

habet feras Afrorum pastoralium regio, quantum nos maxime scrutando longissime investigare potuimus.

193. Maxyum autem Afrorum confines sunt Zaueces, quibus feminae aurigantur currus ad bellum.

194. His finitimi sunt Zygentes, ubi magnam vim mellis apes conficiunt, sed multo plus opifices viri facere dicuntur. omnes autem minio inficiuntur, ac simiis vescuntur, quarum est affatim iis in montibus nascentium.

195. Juxta hos ajunt Carthaginenses sitam esse insulam nomine Cyranin, ducentorum stadiorum longitudine, arctam latitudine, in quam transire e continente potest, oleis refertam ac vitibus; et in ea esse lacum, unde virgines indigenarum pennis volucrum pice illitisamenta auri referunt e limo. Haec an vera sint haud equidem scio, sed quae nar-

τῶν Νομάδων Λεύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς
ἰσορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἰοί τε ἐγενό-
μεθα ἐξικέσθαι.

ρ4γ'. Μαζύων δὲ Λεύων Ζαύηκες ἔ-
χονῃαι, τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἄρ-
μαλα ἐς τὸν πόλεμον.

ρ4δ'. Τούτων δὲ Ζύγαντες ^d ἔχονῃαι,
ἐν τοῖσι μέλι μὲν πολλὸν μέλισσαι καίερ-
γάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλέον λέγεται
δημικργὲς ἄνδρας ποίειν. μιλτῶνῃαι δ' ὦν
πάντες οὔτοι, κ' πιθηκοφαγέσσι· οἱ δὲ σφι
ἄφθονοι ὅσοι ἐν τοῖσι ἔρεσι γίνονται.

ρ4ε'. Κατὰ τῆς δὲ λέγσσι Καρχη-
δόνιοι κέεσθαι νῆσον τῇ ὄνομα εἶναι Κύρα-
νιν ^e. μῆκος μὲν, διηκοσίων σταδίων, πλά-
τος δὲ, σεινὴν, διαβατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου·
ἐλαιέων τε μεσὴν κ' ἀμπέλων. λίμνην δὲ
ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἱ παρθένοι τῶν ἐ-
πιχωρίων, πτεροῖσι ὀρνίθων κεχρημένοισι
πίσση, ἐκ τῆς ἰλύος ψῆγμα ἀναφέρουσι
χρυσῶ. ταῦτα εἰ μὲν ἐσι ἀληθείας, ἐκ οἷ-

^d MS. Γύαντες. ^e MS. Κυράνην.

δα, τὰ δὲ λέγειν γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν
 ὄχλος καὶ ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος
 πῖσαν ἀναφερομένην αὐτὸς ἐγὼ ὤρεον.
 εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι· ἡ
 δ' ὧν μεγίστη αὐτέων, ἑξομήκοντα ποδῶν
 πάντη, βάθος δὲ, διόρχιμος ἐστὶ· ἐς ταύτην
 κοιλὸν καλῖεῖσι, ἐπ' ἄκρῳ μυρσίνην προσδή-
 σαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ
 πῖσαν, ὁδὸν μὲν ἔχουσιν ἀσφάλειαν, τὰ
 δ' ἄλλα, τῆς Πιερικῆς πῖσος ἀμείνω,
 ἐχέουσι δὲ ἐς λάκκον θρωρυγμένον ἀνχοῦ
 τῆς λίμνης. ἔπειτ' ἀνὰ θροίσωσι συχινῶς,
 οὕτω ἐς τὰς ἀμφορέας ἐκ τῆς λάκκος καλα-
 χέουσι. ὅ, τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμ-
 νην, ὑπὸ γῆν ἰόν, ἀκαφαίνεται ἐν τῇ θα-
 λάσσῃ. ἡ δὲ ἀπέχει ὥς τέσσαρα στάδια
 ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὧν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 κήσου τῆς ἐπὶ Λιδύῃ κεμένης εἰκότα ἐστὶ
 ἀληθινῇ.

ρζγ'. Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε Καρχηδόναί, ἔκαστα
 τῆς Λιδύης χωρὸν τε καὶ ἀνθρώπου
 ἡ ἰσπίτοι ἰς.

rantur scribo. Fuerit autem totum, ut ipse ego in Zacyntho vidi picem e lacu et aqua referri. Sunt eo loci quoque complures lacus, quorum qui maximus, septuaginta quoquoversus pedum est, altitudinis duûm orgyiarum, in hunc dimitunt contum, cujus in summitate myrtus alligata est, deinde efferunt myrto picem, odorem quidem bituminis habentem, sed cetera praestantiorum pice Pieriâ: eamque in scrobem quam juxta lacum fodierunt, infundunt, et ubi multum illius aggrefferunt, ita e scrobe in amphoras transfundunt. Quicquid autem in lacum decedit, id sub terram means rursus apparet in mari, quod a lacu quatuor stadiis abest. Itaque quae de insula adjacenti Africae dicuntur, consentanea sunt veritati.

196. Ajunt praeterea Carthaginenses, locum esse Africae extra columnas

344 MELPOMENE. IV.

Herculis habitatum hominibus: eo quoties ipsi applicuere, se merces e navibus exponere, easque in crepidine terrae ordine collocare; tum conscensis navibus fumum excitare: fumo autem conspecto, indigenas ad mare contendere: dehinc auro pro mercibus posito, procul ab eis abscedere, tum se e navibus egressos considerare, et si dignum mercibus aurum videatur, eo sumpto abire; sin minus, conscensis iterum navibus considerare. illos vero accedentes, plus auri ad id quod potuerunt addere, donec persuadeant. Neutros autem injuste agere: neque enim illos aurum attingere, priusquam illis adaequatum fuerit ratione mercium, neque illos contingere merces priusquam ipsi sumpserint aurum.

I 97. Atque hi sunt Afrorum quos nominare possumus. quorum plerique neque tunc de rege Medorum curabant

ἔξω Ἑρακλήϊων σπηλέων κατοικημένους, ἐς
 τὸς ἐπεὰν ἀπικωνίαι καὶ ἐξέλωνται τὰ φορ-
 τία, θέντες αὐτὰ ἐπέξῃς ^α παρὰ τὴν κυ-
 ματώγην, ἐσθάντες ἐς τὰ πλοῖα, τύφειν
 καπνόν· τὸς δὲ ἐπιχωρίους, ἰδομένους τὸν
 καπνόν, ἵεναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐπεὶ
 ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέναι, καὶ ἐξανα-
 χωρέειν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τὸς δὲ
 Καρχηδονίους ἐκβάντας, σκέπτεσθαι ^β. καὶ ἦν
 μὲν φαίνηταί σφι ἄξιος ὁ χρυσὸς τῶν φορ-
 τίων, ἀπελόμενοι ^γ ἀπαλλάσσονταί· ἦν δὲ
 μὴ εἶη ἄξιος ^δ, ἐσθάντες ὀπίσω ἐς τὰ πλοῖα
 κατέαται· οἱ δὲ, προσελθόντες, ἄλλον πρὸς
 ὧν ἔθηκαν χρυσόν, ἐς ^ε ἂν πείθωσι. ἀδικέειν
 δὲ ὑδετέρους· ἔτε γὰρ αὐτὸς τῷ χρυσῷ ἀπτε-
 σθαι πρὶν ἂν σφι ἀπιασθῇ τῇ ^ε ἀξίῃ τῶν
 φορτίων, ἔτ' ἐκείνους τῶν φορτίων ἀπτεσθαι
 πρότερον ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.

ρζζ. Οὗτοι μὲν εἰσι τοὺς ἡμεῖς ἔχο-
 μεν Λιβύων ὀνομάσαι· καὶ τεττέων οἱ πολ-
 λοὶ βασιλῆος τοῦ Μήδων οὔτε τι νῦν οὔτε

^α ἐπέξῃς. ^β σκέπτεσθαι. ^γ ἀνιλόμενοι. ^δ μὴ ἄξιος. ^ε ἀπια-
 σθῇ τῇ.

τότε ἐφρόντιζαν ὕδεν. τόσων δὲ ἔτι^ε ἔχω
εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσ-
σερα ἔθνηα νέμεται ταύτην ε, καὶ ὁ πλέω
τέτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν· καὶ τὰ μὲν δύο,
αὐτόχθονα τῶν ἐθνέων, τὰ δὲ δύο, οὐ.
Αἰβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες· οἱ
μὲν, τὰ πρὸς βορέω, οἱ δὲ, τὰ πρὸς νότου
τῆς Λιβύης αἰχέοντες· Φοίνικες δὲ καὶ Ἑλ-
ληνες, ἐπὶ ἡλῶδες.

ρ44. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι
τις ἢ Λιβύη σπερδαίη, ὥστε ἢ Ἀσίη ἢ Εὐ-
ρώπη παραβληθῆναι, πλὴν Κίλυπος μού-
νης. τὸ γὰρ δὴ αὐτὰ οὖνομα ἢ γῆ τῷ πο-
ταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ γαι-
ῶν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε
οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ. μελάγγαιός τε^δ
γάρ ἐστι, καὶ ἔπυδρος πίδαξι, καὶ ἔτε αὐχμῷ
φροκτίζουσα· ὕδεν, ἔτε ὄμβρον πλέω ποιεῦ-
σα, δεδήληται. ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς
Λιβύης. τῶν δὲ ἐκφορίων τῶν καρπῶν ταυ-
τὰ μέτρα τῇ Βαβυλωνίων γῆ κατίσταται.

^ε ποῦτον δὲ τι. ^δ ἡμεῖς αὐτὴν. ^δ MS, tamen hic habet
μελάγγαιός τε.

quicquam, neque nunc curant. De qua regione eatenus adhuc queo dicere, a quatuor eam nationibus, quantum nos scimus, et non a pluribus incolis: quarum duae sunt indigenae, totidem non indigenae. Indigenae quidem, Afri atque Aethiopes: quorum alteri ad aquilonem, alteri ad notum Africae incolunt; advenae vero, Phoenices et Graeci.

198. Neque vero videtur mihi bonitas Africanæ terræ cum bonitate Asiae atque Europæ comparanda, præter unam Cinypem, quæ tellus fluvio cognominis est. Hæc autem optimæ cuique telluri par est proventu fructus cerealis, nec omnino similis est ceteræ Africae. Est enim nigra glebis et uda fontibus, ac secura siccitatis aëris: ac ne imbre quidem, qui sit vehementior, læditur. nam in eo tractu Africae pluit. Ex proventibus autem fructuum terræ, totidem mensuræ illic quot e Babylonica tellure per-

cupiuntur. Bonum solum et illud est, quod Euesperitae colunt. nam quoties id eximie seipsum ubertate superat, centuplum reddit: at illud Cinypis, circiter trecenta.

199. Porro Cyrenaica regio quae hujus Africae editissima est, quam pastores incolunt, tres in se tempestates continet admiratione dignas. Primi enim in locis propter mare fructus desiderant *meti* vindemiarique: his comportatis, media in locis quae supra maritimam sunt, quos bunos appellant comportari fructus appetunt: et simul hic medius fructus collectus est, etiam is qui in editissima plaga, maturuit et idem petit. Itaque primus fructus bibitur atque editur et simul adest ultimus. Atque hunc in modum ad octo menses perceptio fructuum Cyrenaeos occupat. Haec haecenus de his dicta sint.

200. Persae autem ad ulciscendam

ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν Εὐεσπερίται νέμονται. ἐπ' ἑκατοσὰ γὰρ, ἑπεὰν αὐτὴ ἐωϋτῆς ἄριστα ἐνεῖκη, ἐκφέρει· ἡ δὲ ἐν τῇ Κίνυπι, ἐπὶ τριηκόσια.

ρζθ'. Ἐχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίη χώρα, ἔσσα ὑψηλοτάτη ταύτης τῆς Λιβύης τὴν οἱ Νομάδες νέμονται, τρεῖς ὥρας^α ἐν ἐωϋτῇ, ἀξίας θωύματος^β. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὄργα^γ ἀμᾶθαι τε καὶ τρυγᾶσθαι. τετέων τε δὴ συγκεκομισμένων, τὰ ὑπερθαλασσιδίων^δ χώρων τὰ μέσα ὄργα^γ συγκομίζεσθαι, τὰ βενῆς καλέουσι. συγκεκόμισαί τε ἔτος ὁ μέσος καρπὸς, καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς πεπαίνεται τε καὶ ὄργα^γ. ὥστε ἐκπέποταί τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶτος καρπὸς, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνειαι. οὕτω ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὁπώρα ἐπέχει. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ τοσούτον εἰρήσθω.

δ'. Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι,

^α ὥρας. ^β MS. θώματος. ^γ τὰ ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων.

ἐπεὶ τε ἐκ τῆς Αἰγύπτου θαλέντες ὑπὸ Ἀρ-
 ρυάνδῳ, ἀπὶ κάλο^δ ἐς τὴν Βάρκην, ἐπολι-
 ὄρκεον τὴν πόλιν, ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδο-
 ναι τὰς αἰτίαις τῷ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλειω.
 τῶν δέ, (πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλήθος μελαινάτιον)
 ἔκ ἐδέκοντο τὰς λόγους. ἐνθαῦτα δὴ ἐπολι-
 ὄρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἑννέα, ὀρύσσ-
 οντές τε ὀρύγματα ὑπόγαυα, φέροντα ἐς
 τὸ τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτεράς πα-
 εύμενοι. τὰ μὲν νυν ὀρύγματα ἀνὴρ χαλ-
 κεύς ἀνεῦρε, ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, ὧδε ἐπι-
 φρασθεῖς· περιφέρων αὐτὴν ἐντὸς τῷ τεί-
 χους, προϊέχε^ε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πό-
 λιος. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἔσκε κωφὰ πρὸς ᾧ
 προσίχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα ἤχεσκε
 ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντὶ ὀρύσσοντες
 οἱ δ' αὖ ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἐκτεῖνον τῶν
 Περσέων τὰς γεωρυχέοντας· τοῦτο μὲν δὴ
 ἔτῳ ἐξευρέθη· τὰς δὲ προσβολὰς ἀπεκρῆ-
 νον οἱ Βαρκαῖοι.

σα'. Χρόνων δὲ δὴ πολλῶν τριβομένων,

^δ ἀπὶ κάλο. ^ε προϊέχε.

Pheretimam ab Aryande missi, postquam ex Aegypto Barcen pervenerunt, oppidum obsederunt, missis illico qui denuntiarent dedi autores necis Arcessilai. Eorum verbis oppidani, ut qui caedis omnes participes essent, non adnuerunt. Ita novem menses Barcen quum obsedissent Persae subterraneos cuniculos fodientes ad murum ferentes, et validos incursum fecerunt. sed cuniculos quidem faber quidam aerarius deprehendit aereo scuto, sic ratiocinans. Circumferens illud intra murum, admovebat pavimento urbis: et alia quidem quibuscunque admovebatur, erant furda: ad locum autem qui fodiebatur, aes clypei sonabat. ubi contra fodientes Barcaei, Persas terrae fossiores interemerunt. sic quidem istud adinventum est. Irruptiones autem Barcaei ipsi repulsabant.

201. Verum quum multum tempo-

ris contereretur, et multi utrinque caderent, nec pauciores ex Persis, Amasis, dux peditatus, talem rem commentus est: Animadvertens Barcaeos vi non posse superari, sed dolo, hoc facit; latam fossam per noctem depressit, eique fragilia superstravit ligna, et super ea humum ingessit, reddens solum cetero acquabile. simul atque illuxit, Barcaeos in colloquium evocat. Illi libenter obtemperavere, quod eis cordi erat ad pacationem venire. Pacationem autem in hanc formulam inierunt, inter sacra jurantes super illam occultam fossam: ut quoad humus ea ita se haberet, tamdiu foedus et jusjurandum ratum foret, Barcaeis, quod aequum foret se pensuros regi, et Persis, se nihil rerum novarum adversus Barcaeos esse molituros, promittentibus. Barcaei dehinc foederibus freti, et ipsi ex urbe prodibant, et ex hostibus cuicumque libebat intrandi urbem faciebant potestatem, pate-

καὶ πιπλόντων ἀμφοτέρων πολλῶν, καὶ
ἐκ ἧσόν τῶν Περσέων, Αμασις, ὁ στρατη-
γὸς τῷ πεζοῦ, μηχανᾶται τοιάδε· μαθὼν
τοὺς Βαρκαίους, ὡς κατὰ μὲν τὸ ἰχυρὸν
οὐκ αἰρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἰρετοὶ, ποιεῖ
τοιάδε ^α· νυκτὸς τάφρην ^β ὀρύζας εὐρέην,
ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κα-
τύπερθε δὲ ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χεῖν γῆς
ἐπεφόρησε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον.
ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προσεκαλέετο τοὺς
Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπασῶς ὑπήκυσαν, ἐς ὃ
σφι ἔαδε ὁμολογίῃ χρήσασθαι. τὴν δὲ ὁ-
μολογίην ἐποιεῦντο ταιήνδ' εἴ τινα. ἐπὶ τῆς
κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρκια, ἔστ' ἂν
ἢ γῇ αὕτη οὕτω ἔχη, μένειν τὸ ὄρκιον
κατὰ χώρην· καὶ Βαρκαίους τε ὑποτε-
λέην ^γ φάναι Ἀξίην βασιλεῖ, καὶ Πέρσας
μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίους ^δ.
μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον, Βαρκαῖοι μὲν πιστεύσαν-
τες τῷ τοιοῦτι, αὐτοὶ τε ἐξήεσαν ἐκ τῷ ἄ-
σπεος, καὶ τῶν πολεμίων ἔων παρίεναι ἐς τὸ

^α τὰδε. ^β τάφρον. ^γ ὑποτελέειν. ^δ Βαρκαίους.

τείχος τὸν βυλόμενον, τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἔθεον ἔξω^ε ἐς τὸ τεῖχος· κατέρρηξαν δὲ τῷδε εἵνεκα τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον ὅσον ἂν ἡ γῆ μένη κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρρήξασι δὲ, ἐκέτι ἔμενε τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν.

σβ'. Τὴς μὲν νυν αἰτιωλάτης τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη, ἐπεὶ τε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τῷ τείχεος· τῶν δὲ σφι γυναικῶν τὴς μαζοὺς ἀποταμῶσα, περιέσιζε καὶ τέτοισι τὸ τεῖχος. τὴς δὲ λοιπὰς τῶν Βαρκαίων, ληϊὴν ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτέων ἔσαν Βαττιάδαι τε καὶ τῷ Φόντι ὁ μείλιτιοι· τέτοισι δὲ τὴν πόλιν ἐπέτραπε ἡ Φερετίμη.

σγ'. Τὴς ὧν δὴ λοιπὰς τῶν Βαρκαίων οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι^ε ἀπῆσαν ὁπίσω· καὶ ἐπεὶ τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει

^ε ἔθεον ἔσω. ^ε ἔξανδραποδισάμενοι.

factis omnibus portis. At Persae rescisso ponte occulto in urbem foras proruperunt: id eo autem pontem quem fecerant resciderunt, ut starent jurejurando, quo cum Barcaeis pacti erant, tamdiu ratum fore foedus quamdiu maneret terra in statu, quem tunc habebat: refracto enim ponte, non manebat jusjurandum in suo loco amplius.

202. Pheretima deditos sibi a Persis Barcaeos qui faciendae caedis principes fuerant, crucibus suffixit per ambitum murorum. Feminarum quoque decisas mammas circa muros appendit. Ceteros Barcaeos Persis ut diriperent imperavit, praeter Battiadas, et qui caedis affines non extiterant, hisque urbem permisit Pheretima.

203. Reliquis igitur Barcaeorum in servitutem abreptis Persae redierunt. qui quum ad urbem Cyrenen redissent, Cy-

renaei eos oraculi cuiusdam servandi gratia, per urbem deduxerunt. sed inter transfundendum praefectus navalis exercitus Barres illis praecepit, ut urbem diriperent, recusante Amasi peditum duce. se enim adversus unam Barcen Graecam civitatem esse missos. Verum postquam transierunt, et ad collem Lycaeï Jovis subsederunt, poenitentia eos subiit quod Cyrenen non occupassent: eamque iterum ingredi conati sunt, Cyrenaeis non permittentibus. Et licet nemo contra ferret arma, tamen incessit eis metus: illincque cursu se propripientes sexaginta circiter stadia confederunt. ubi stativa habentibus, ab Aryande nuncius advenit ad eos revocandos. Quum igitur a Cyrenaeis commeatum sibi praebere precati essent Persae, et eum accepissent, in Aegyptum revertebantur. Quos deinde Afri excipientes, vestitus atque utensilium gratia, ut quisque relinquebatur trahebaturque, interficiebant, donec in

ἔπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι λόγιόν τι ἀποσει-
 εύμεναι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τῷ ἄσσεος. δι-
 εξίσσης δὲ τῆς στρατῆς, Βάρης μὲν ὁ τοῦ
 καυλικῷ στρατῷ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν
 πόλιν, Αἰμαῖσι δὲ ὁ τῷ πεζοῦ, ὃν ἔα· ἐπὶ
 Βάρην γὰρ ἀποσαλῆναι μένην Ἑλληνίδα
 πόλιν. ἐς ὃ διεξεληθῶσι, καὶ ἰζομένοισι ἐπὶ Δι-
 ὸς Λυκαίου ὄχθον^α, μετεμέλησέ σφι οὐ
 χῶσι τὴν Κυρήνην, καὶ ἐπειρῶντο τοδεύτε-
 ρον παριέναι ἐς αὐτήν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ
 περιώρεον. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι, ὁδὸν μαχο-
 μένους, φόβος ἐνέπεσε· ἀπαδραμάνηες δὲ ὅσον
 ἐξήκοντα στάδια, ἰζήθησαν. Ἰδρυθένῃ δὲ τῷ στρα-
 τοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Αἰρυάκιδω ἀγ-
 γελος, ἀποκαλέων αὐτοὺς. οἱ δὲ Πέρσαι,
 Κυρηναίων δειθέντες ἐφόδιά σφι^β δοῦναι,
 ἔτυχον. λαβόντες δὲ ταῦτα, ἀπαλλάσ-
 σοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες δὲ
 τοιενθεῦτεν αὐτὰς Λίβυες, τῆς τε ἐοδῆτρος
 εἵνεκα καὶ τῆς σκευῆς, τὰς ὑπολειπομένους
 αὐτέων καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευσαν, ἐς ὃ

^α ὄχθην. ^β ἐπόδιά σφι.

358 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Δ'

ἔς τὴν Αἴγυπτον ἀπικέατο^c.

σδ'. Οὗτος ὁ Περτέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκασάτω ἔς Εὐεσπερίδας ἦλθε. τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασάτους ἐποίησαν παρὰ βασιλῆα. βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς Βακτρῆς χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο Βάρκην, ἥπερ ἔτι καὶ ἔς ἐμὲ ἦν οἰχομένη ἐν τῇ γῇ τῇ Βακτρῇ.

σέ'. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζῶν κατέπληξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης τισαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπένόσησε ἔς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς. ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε. ὥς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίνην ἰχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς Βάτλειω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἔς Βαρκαίους.

^d MS. ἀπικέντο.

ΤΟ ΤΗΣ
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΣ,
ἢ
ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ
ΤΕΛΟΥΣ.

Aegyptum perventum est.

204. Hic Persarum exercitus in Africam longissime ad Euesperidas processit. Quos autem Barcaeorum cepere, eos ex Aegypto eduxere ad regem ; iis Darius rex ad incolendum dedit vicum Bactrianae regionis, (cui vico nomen imposuere Barcae) ad meam usque memoriam etiam incolis in Bactriana regione frequentem.

205. Verum ne ipsa quidem Pheretima facilem vitae finem habuit. nam simulatque ulta Barcacos ex Africa in Aegyptum rediit, male periit. Vivens enim vermibus exaestuavit. Sic acres admodum ultiones hominibus sunt invidiosae apud Deos. Talis ac tanta Pheretimae Battifiliae in Barcacos vindicta extitit.

MELPOMENES,
SIVE
QUARTI LIBRORUM HERODOTI,
F I N I S.